Sfântul prooroc Isaia

(9 mai)

Materiale despre Sfântul prooroc Isaia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-prooroci

https://archive.org/details/@steaemy?query=prooroc+Isaia

***

Proorocul Isaia, sărbătorit la 9 mai în fiecare an, s-a născut în Ierusalim, pe la anul 811 înainte de Hristos. Era originar din neamul regilor iudei. Tatăl său era frate cu regele Amasiei, cel ce a domnit între anii 838-809. Isaia a primit o creștere aleasă. A învățat legea Domnului, iar la timpul potrivit, s-a căsătorit cu una din tinerele slujitoare la templu, tinere care pentru curățenia și sfințenia vieții ce duceau, purtau numele de proorocițe. Căsătoria lui a fost binecuvântată cu mai mulți copii. Activitatea profetică a lui Isaia s-a desfășurat în vremea regilor Asaria sau Ozia (809-757), Iotam (757-741), Ahaz (741-725), Hischia sau Ezechia (725-697) și

Manase (697-642), deci, într-o vreme de grele încercări pentru poporul iudeu, atât din pricina dușmanilor din afară, cât și din aceea a abaterii lui de la urmarea legii și a cinstirii lui Dumnezeu. Pedepsele vestite de el nu puteau fi nici pe placul regilor, nici pe acela al poporului. Pentru aceasta, a avut multe de pătimit. În cele din urmă și-a pecetluit proorocia cu mucenicia, la vârsta de 126 de ani, tăiat cu un ferăstrău de lemn din porunca regelui Manase.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 6
În această lună (mai), ziua a noua - Sfântul prooroc Isaia și Sfântul mucenic Hristofor, și aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Nicolae, făcătorul de minuni din Mira în cetatea Bari (Minei).....9
Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Isaia 26
Rugăciune către Sfântul proroc Isaia, pentru dobândirea pocăinței și trezviei duhovnicești (a episcopului Macarie Drăgoi).....32
Imnografie 34
Vechiul Testament - Isaia 35
Introducere la Cartea Profetului Isaia 35
Capitolul 1 - Israel nu-şi cunoaşte Dumnezeul. Adevăratele jertfe. Curăţirea Ierusalimului 42
Capitolul 2 - Profeţie despre Iudeea, Ierusalim şi ziua mâniei Domnului 43
Capitolul 3 - Pedeapsa mândriei şi a podoabelor deşarte 44
Capitolul 4 - (continuare) 45
Capitolul 5 - Iubitul şi via sa. Blesteme împotriva mai-marilor lui Iuda. Năvala asirienilor.....46
Capitolul 6 - Chemarea lui Isaia.....47
Capitolul 7 - Isaia prevesteşte naşterea Mântuitorului din fecioară.....48
Capitolul 8 - Regatul Siriei se surpă. Domnul e Stăpânul istoriei. Aşteptând ceasul Domnului. Vremea lui Mesia 50
Capitolul 9 - Naşterea, numele şi împărăţia lui Mesia 51
Capitolul 10 - Vai celor nedrepţi; vai Asirienilor. Mica rămăşiţă. Pieirea Asirienilor 52
Capitolul 11 - O nouă vestire a lui Mesia. Întoarcerea celor robiţi 54
Capitolul 12 - Cântarea celor răscumpăraţi 55
Capitolul 13 - Vedenia lui Isaia asupra Babilonului.....55
Capitolul 14 - Întoarcerea din robie. Regele Babilonului se duce în iad. Despre Babilon, Asiria şi Filisteni 56

Capitolul 15 - Profeţie asupra lui Moab 58
Capitolul 16 - (continuare) 59
Capitolul 17 - Profeţie asupra Damascului şi a lui Efraim. Sfârşitul idolatriei. Grădini pentru zeii străini 60
Capitolul 18 - Pustiirea Etiopiei 60
Capitolul 19 - Profeţie asupra Egiptului 61
Capitolul 20 - Vestire asupra înfrângerii egiptenilor şi etiopienilor 62
Capitolul 21 - Căderea Babilonului. Profeţie asupra triburilor arabe 63
Capitolul 22 - Profeţie asupra Ierusalimului 64
Capitolul 23 - Profeţie asupra Tirului 65
Capitolul 24 - Pustiirea pământului 66
Capitolul 25 - Cântare de mulţumire 67
Capitolul 26 - Cântarea celor răscumpăraţi 68
Capitolul 27 - Uciderea balaurului. Cântecul viei. Reaşezarea poporului lui Dumnezeu 69
Capitolul 28 - Împotriva lui Efraim. Profeţii mincinoşi. Şubrezenia unor legăminte. Parabola lucrătorului 70
Capitolul 29 - Împresurarea şi eliberarea Arielului. Formalismul religios. Mântuirea care vine 71
Capitolul 30 - Profeţii asupra Egiptului şi Ierusalimului. Pedepsirea neamurilor 73
Capitolul 31 - Zădărnicia alianţei cu Egiptul. Domnul împotriva Asiriei 75
Capitolul 32 - Regele drept. Femeile nepăsătoare. Domnia dreptăţii şi păcii .. 75
Capitolul 33- Izbăvirea făgăduită poporului lui Dumnezeu 76
Capitolul 34 - Edomul (Idumeea) ca simbol al neamurilor pedepsite 78
Capitolul 35 - Mântuire şi fericire 79
Capitolul 36 - Senaherib năvăleşte în Iudeea. Rabşache ameninţă 79
Capitolul 37 - Rugăciunea lui Iezechia. Izbăvirea Ierusalimului 81
Capitolul 38 - Regele se îmbolnăveşte şi se vindecă. Rugăciunea lui Iezechia . 83
Capitolul 39 - Iezechia primeşte solii Babilonului şi le arată vistieriile sale, fapt care-i aduce pedepsirea 84
Capitolul 40 - Profeţie asupra Înaintemergătorului 85
Capitolul 41 - Cineva vine în numele Domnului. Israel şi Cel ce l-a ales. Căderea idolilor 86
Capitolul 42 - Întâiul Cânt despre Servul Domnului. Domnul biruitorul. Israel, slugă surdă şi oarbă 88

Capitolul 43 - Domnul e singurul Dumnezeu, proniatorul şi eliberatorul poporului Său. Împotriva Babilonului. Israel nerecunoscător 89
Capitolul 44 - Slava lui Dumnezeu. Deşertăciunea idolilor. Îndemn la pocăinţă. Bucuria răscumpărării. Profeţie asupra lui Cirus.....91
Capitolul 45 - Pofeţie asupra lui Cirus (continuare). O nouă profeţie asupra lui Mesia. Vestirile Domnului. Chemarea şi convertirea neamurilor 93
Capitolul 46 - Zeii Babilonului cad. Israel e izbăvit 94
Capitolul 47 - Profeţie despre căderea Babilonului 95
Capitolul 48 - Darul lui Dumnezeu asupra lui Israel 96
Capitolul 49 - Al doilea Cânt despre Servul Domnului. Sionul, înnoit. Neamurile şi poporul ales. Prăzile uriaşului 97
Capitolul 50 - Israel, îndepărtat de Domnul, dar nu fără nădejde. Al treilea Cânt despre Servul Domnului 99
Capitolul 51 - Făgăduinţe celor credincioşi. Braţul Domnului. Nu vă temeţi de oameni! Domnul asupra neamurilor 100
Capitolul 52 - Făgăduinţe pentru mântuire. Al patrulea Cânt despre Servul Domnului 101
Capitolul 53 - Al patrulea Cânt despre Servul Domnului (continuare) 102
Capitolul 54 - Slava noului Ierusalim 103
Capitolul 55 - Mântuirea care dulce se îmbie.....104
Capitolul 56 - Neamurile chemate la mântuire 105
Capitolul 57 - Mustrări pentru necredinţa lui Israel 106
Capitolul 58 - Adevăratul post.....107
Capitolul 59 - Prin pocăinţă spre mântuire. Făgăduirea Mântuitorului.....108
Capitolul 60 - Slava poporului lui Dumnezeu 109
Capitolul 61 - Unsul Domnului în vestea cea bună 111
Capitolul 62 - În aşteptarea mântuirii.....111
Capitolul 63 - Răzbunarea Domnului asupra Edomului. Ziua biruinţei 112
Capitolul 64 - Rugăciunea poporului 113
Capitolul 65 - Împotriva idolatriei. Răsplată pentru buni şi răi. Ceruri noi şi pământ nou 114
Capitolul 66 - Jertfe duhovniceşti. Judecata şi împărăţia lui Dumnezeu 115
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului prooroc Isaia 118
Sinaxar - Pomenirea sfântului slăvitului prooroc Isaia.....125
Sinaxar - Sfântul proroc Isaia - 9 mai.....127
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul proroc Isaia 130

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul proroc Isaia; Sfântul mucenic Hristofor; Aducerea la Bari a moaştelor Sfântului ierarh Nicolae 131
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului proroc Isaia 133
Proloage - Nu-ți pune nădejdea în bogăţia cea pieritoare 135
Sfântul Grigorie Palama - Despre Duhul lui Dumnezeu și energiile Sale 137
Arhimandritul Cleopa Ilie - Dumnezeu nu mântuieşte pe om fără de om 139
Părintele Epifanie Theodoropoulos: „Întru necaz, ne-am adus aminte de tine..." 140
Diac. Cătălin Vatamanu - Isaia, profetul luminii dumnezeieşti 142
Teodor Danalache - Isaia, evanghelistul Vechiului Testament 144
Sfântul proroc Isaia: "Veniţi să umblăm în lumina Domnului!" 151
Silviu-Andrei Vlădăreanu - Sfântul prooroc Isaia 151
Ioan-Lucian Radu - Luxul de ieri și de azi, prin ochii profetului Isaia 155
Sfântul sfințit mucenic Proterie și Sfântul proroc Isaia 158
Proorocul Isaia: Postul cel adevărat 162
Wikipedia - Isaia 164
Orthodoxwiki - Sfântul prooroc Isaia 167
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Hilandar 170
Icoane 172

Evanghelia şi Apostolul zilei

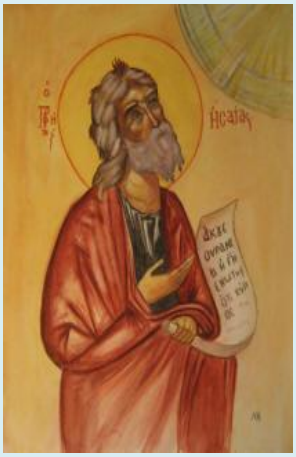

Evanghelia

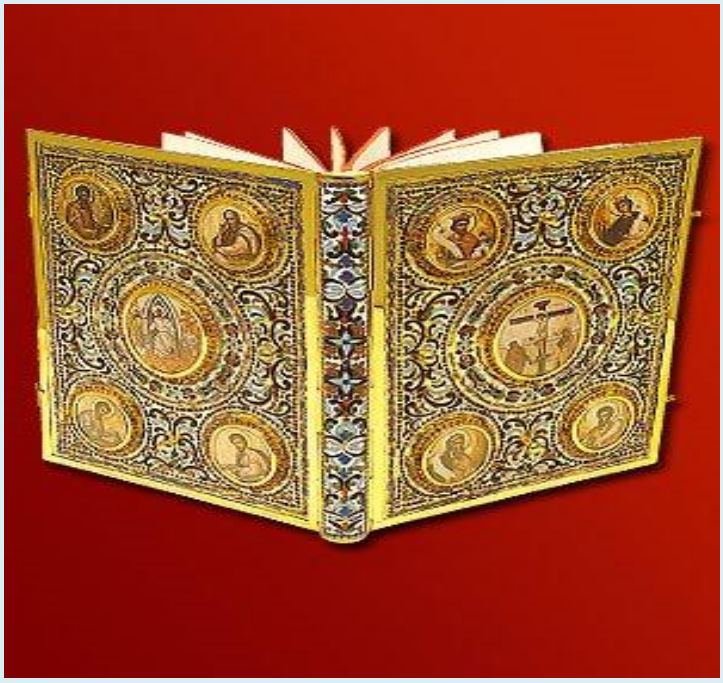

Ev. Luca 6, 17-23

17. Şi coborând împreună cu ei, a stat în loc şes, El şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte şi să se vindece de bolile lor.

18. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se vindecau.

19. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El că putere ieşea din El şi-i vindeca pe toţi.

20. Şi El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi voi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu.
21. Fericiţi voi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde.
22. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei, şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele voastre ca rău din pricina Fiului Omului.
23. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi veseliţi, că, iată, plata voastră multă este în cer; pentru că tot aşa făceau proorocilor părinţii lor.

Apostol

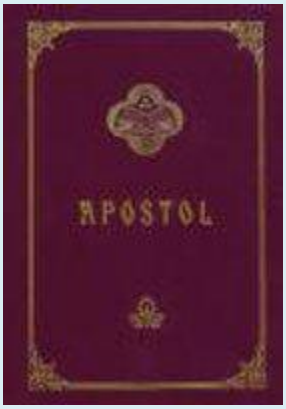

Epistola Sfântului apostol Iacov

Ap. Iacov 5, 10-20

10. Luaţi, fraţilor, pildă de suferinţă şi de îndelungă răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului.
11. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdat: aţi auzit de răbdarea lui Iov şi aţi văzut sfârşitul hărăzit lui de Domnul; că mult-milostiv este Domnul şi îndurător.
12. Iar înainte de toate, fraţii mei, să nu vă juraţi nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, şi ce este nu, nu, ca să nu căderi sub judecată.
13. Este vreunul dintre voi în suferinţă? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi.
14. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoţii Bisericii şi să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului.
15. Şi rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav şi Domnul îl va ridica, şi de va fi făcut păcate se vor ierta lui.

16. Mărturisiţi-vă deci unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.
17. Ilie era om, cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă şi nu a plouat trei ani şi şase luni.
18. Şi iarăşi s-a rugat şi cerul a dat ploaie şi pământul a odrăslit roada sa.
19. Fraţii mei, dacă vreunul va rătăci de la adevăr şi-l va întoarce cineva,
20. Să ştie că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui îşi va mântui sufletul din moarte şi va acoperi mulţime de păcate.

În această lună (mai), ziua a noua - Sfântul prooroc Isaia şi Sfântul mucenic Hristofor, şi aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Nicolae, făcătorul de minuni din Mira în cetatea Bari (Minei)

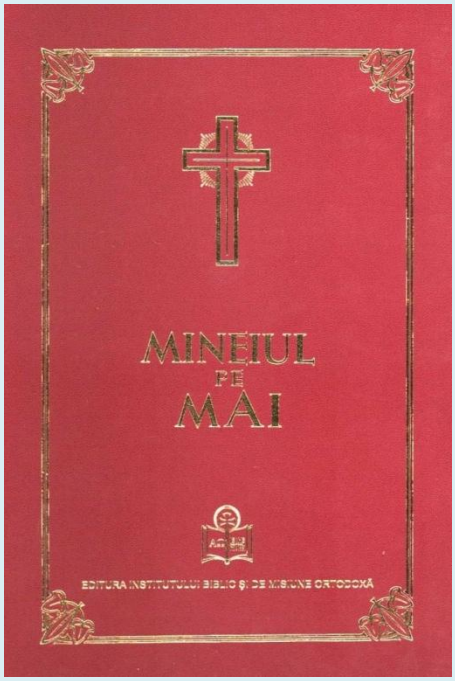

Să se ştie: Unde va fi hramul Sfântului ierarh Nicolae, să se cânte tot serviciul de la Mineiul lunii lui decembrie în 6 decembrie.

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., Stihirile pe 6: 3 ale proorocului şi 3 ale mucenicului.

Stihirile proorocului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Isaia cel mare şi slăvit, curăţindu-se prin jăratecul Dumnezeirii cel întrupat, i s-a încredinţat proorocia, şi vedea slava cea dumnezeiască, pentru multa prisosire a bunătăţii, şi pentru curăţie; şi s-a ales a fi propovăduitor, şi vesteşte mai-nainte mântuirea ce va să fie limbilor şi arătarea cea dumnezeiască.

Curăţindu-ţi-se cugetul şi mintea minunate Isaie, te-ai făcut organ bine tocmit al Duhului, lovindu-te pururea de lucrările Lui, şi potrivindu-te de insuflările Lui prin

cuget dumnezeiesc, pururea pomenite, ai văzut pe Cel ce şedea pe scaun înalt, şi te-ai învățat cele dumnezeieşti.

Văzând, fericite, pe dumnezeieştii Serafimi, că slăvesc cu gând neîncetat, o domnie a Dumnezeirii în trei Ipostasuri întreit Sfinte, şi învățându-te prin taină, ți s-a încredinţat darul cel proorocesc minunate; pentru aceasta săvârşind pomenirea ta cea prea sfântă, te aducem pe tine rugător prea tare către Hristos.

Alte **Stihiri** ale mucenicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Veniți să cinstim chinuirile lui Hristos, prin care ne izvorăşte nouă darul cel pururea curgător al lui Hristos dătătorului de viață, că biruind pe vrăjmaşi foarte tare, a primit putere asupra patimilor şi a dracilor şi a durerilor.

Ţărâna moaştelor tale, izvorăşte izvoare de minuni, izbăvire de trăsnet, şi dăruieşte mântuire de boli grele de moarte; pentru aceeaşi acum Hristofore mult pătimitorule, se roagă poporul tău ca să se mântuiască pururea prin rugăciunile tale de stricăciunea acelora.

Pomenirea ta mucenice şi patimile cele mult pătimitoare ale luptelor tale pătimitorule, arătat mirosesc ca nişte trandafiri de primăvară, prin care cei neputincioşi, şi cei cu patimi, şi cei bolnavi, luându-şi sănătate prin rugăciunile tale, laudă pe Hristos dătătorul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul*

Cu roşala sângelui muceniciei tale, împodobindu-se Biserica lui Dumnezeu, trimite raze de soare, Hristofore mult pătimitorule. Căci într-armându-te pe sineți cu crucea, şi alegând mai cu voie a muri pentru Hristos, vitejeşte ai stătut împotriva celui străin întru război, şi ruşinând toate cugetele celor fărădelege, te-ai arătat ostaş biruitor al lui Hristos. Pentru aceea te rugăm ca pe unul ce ai îndrăzneală: podoaba mucenicilor, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Stihoavna praznicului;

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea, a lui Anatolie*

Veniţi adunarea credincioşilor, să adunăm ceată duhovnicească, şi pe pătimitorul lui Hristos Dumnezeu, să-l cinstim cu cântări, pe măritul Hristofor. Căci astăzi a răsărit ca un luceafăr, şi luminează minţile credincioşilor celor ce cu credinţă şi cu dragoste, săvârşesc pomenirea lui cea cinstită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Troparul prooroculuі, glasul al 2-lea: Prooroculuі Tău Isaia, pomenirea Doamne prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a mucenicului, glasul al 4-lea*

Cu haine din sângiuri împodobindu-te stai înaintea Domnului, Împăratul puterilor, Hristofore pururea mărite, unde cu cetele celor fără de trupuri şi ale mucenicilor cânţi dulce cântare întreit sfântă şi înfricoşată; pentru aceasta prin rugăciunile tale mântuieşte turma ta.

Troparul Sfântului ierarh Nicolae, glasul al 4-lea: Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari cea prea liniştită, prea mărit te-ai adus cu trupul arhiereule Nicolae, şi prin venirea ta ai veselit mulţimea oamenilor celor de acolo, şi pe cei neputincioşi ai tămăduit. Pentru aceasta te rugăm Sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Nicolae, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Ca o stea de la răsărit până la apus a răsărit moaştele tale sfinţite Nicolae şi marea s-a sfinţit prin trecerea ta, iar cetatea Bari te primeşte pe tine dar, căci pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, prea minunat şi prea milostiv, mare ierarhe Nicolae.

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6 şi ale sfinţilor pe 8.

Canonul proorocului Isaia

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Luminează-mă, Doamne Dumnezeul meu, şi mă îndreptează luminat a lăuda mărită şi cinstită prăznuirea dumnezeiescului prooroc.

Răsărind pe pământ trâmbiţa cu glas dumnezeiesc a Isaiei proorocului, a chemat pe cei hrăniţi de Biserică să prăznuiască pomenirea lui.

Supunând patimile trupului cu tăria sufletului, te-ai învrednicit a vedea slava Atotţiitorului, purtătorule de Dumnezeu.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Veniţi toţi purtătorii de Hristos, cu cuget dumnezeiesc şi cu bună credinţă să lăudăm astăzi pomenirea lui Hristofor mărturisitorul adevărului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu bărbăţie te-ai luptat împotriva înşelăciunii, şi a îngrozirii tiranilor, şi întărindute cu putere, ai călcat pe vrăjmaşul, mucenice purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Isaia cel mărit văzându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit toiag, iar floare pe Cuvântul cel ce S-a întrupat din tine, prea curată.

Canonul proorocului Isaia

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere. Pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Primind toată lumina Duhului, mărite, ai proorocit taina cea negrăită a rânduielii Cuvântului.

Ridicatu-te-ai către înălţimea cerească şi ai arătat lumina bunei credinţe, şi deşertăciunea idolilor şi slăbiciunea lor o ai ruşinat.

Isaia proorocea de Stăpânul, piatră din Sion prea cinstită, care va să se pună la marginea unghiului, ca să împreune lumea întru una.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici …

Întărindu-te cu arma crucii, mucenice purtătorule de chinuri, ai răbdat durerile, desfătându-te şi veselindu-te cu Cel dorit totdeauna.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trupul ţi se tăia cu chinurile, iar sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu se hrănea cu dragoste, cugetând la desfătarea împărăţiei Hristofore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adevărat s-a plinit glasul Isaiei, căci Fecioara a născut întrupat pe Dătătorul de viaţă şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Condacul și Icosul praznicului.

Şi **Condacul** mucenicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Săvârşind nevoinţa muceniciei, ai primit de la Dumnezeu cununa biruinţei fericite Hristofore; pe care roagă-L, din nevoi să ne mântuim noi.

Sedealna prooroculuiglasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Învrednicitu-te-ai dumnezeiescului dar, căci ai auzit glasul Domnului, Isaie proorocule prea mărite; propovăduit-ai mai-nainte graiurile adevărului, şi pe tiranii cei nelegiuiţi i-ai înfruntat. Pentru aceea s-au pus pe tine de te-au făcut în două cu fierăstrăul de lemn; ci roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a mucenicului, glasul al 8-lea*

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Apucând în cuget cunoştinţa bunei credinţe şi lepădând întunericul necunoştinţei mucenice, ai călcat pe şarpele cel începător de rele. Căci aprinzându-ţi-se cugetul de dragostea cea dumnezeiască ai stins trufia cea neîndumnezeită a idolilor. Pentru aceasta după vrednicie ai primit cununa, răsplătirea chinuirilor tale, şi dăruieşti tămăduiri, Hristofore mult pătimitorule; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu credinţă prăznuiesc pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Canonul prooroculuiIsaia

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirii tale celei pe pământ...

Înălţându-te către bunătatea cea desăvârşită, şi învrednicindu-te a vorbi curat cu Cel dorit, cu veselie ai cântat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Darul proorociei ţi s-a încredinţat Isaie, şi te-ai arătat dumnezeiesc lăcaş al lui Dumnezeu, şi te-ai învrednicit slavei celei nepieritoare în lăcaşurile cele cereşti.

Făcându-te învăţător tainelor, zis-ai să se înnoiască ostroavele, însemnând prin aceea bisericile limbilor cele ce vreau să se umple de Dumnezeiescul Duh, prea mărite.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirii tale celei pe pământ...

Moştenirea cerurilor ai primit mucenice, căci pe pământ te-ai chinuit pentru Hristos, şi rătăcirea idolilor cea cu credinţă drăcească, bărbăteşte o ai stins.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ispită cu femei ţi-a adus ţie mucenice, ca şarpele odinioară strămoşului Adam; dar biruindu-se, s-a ruşinat tiranul, meşteşugindu-şi împotriva sa laţuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prunc ni s-a dat nouă din proorociţă, Maica lui Dumnezeu, Cel ce S-a născut fără durere. A căruia stăpânire este pe umărul Său, precum dumnezeiescul Isaia a propovăduit.

Canonul proorocului Isaia

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina Ta, Doamne, trimite-o nouă şi din negura greşelilor slobozeşte-ne pe noi, Bunule, pacea Ta dăruindu-ne nouă.

Văzând taina cea ascunsă de la început şi sfatul cel de demult al Celui Preaînalt, pentru rânduiala Sa către noi, L-ai vestit, grăitorule de cele dumnezeieşti.

Izvorul patimilor Tale, Doamne, cel pururea curgător ne spală pe noi de patimi; căci ai venit Mântuitor precum ne-a învăţat proorocul Isaia.

Isaie cel bine credincios fiind trimis de la Dumnezeu celor ce nu ştiau, ai propovăduit pe Tatăl şi Cuvântul şi pe Preasfântul Duh, o Treime întru o fire.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina Ta, Doamne, trimite-o nouă şi din negura greşelilor slobozeşte-ne pe noi, Bunule, pacea Ta dăruindu-ne nouă.

Cu lumina darului ai vânat noroade, şi nebunia tiranilor celor fără de Dumnezeu o ai pierdut, împotriva înţelepciunii celei de pe pământ îmbrăcându-te cu putere de sus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dacă ai ales arătat desfătarea cerurilor mai bună decât cea de pe pământ, înţelepte Hristofore, cu tărie ai suferit durerile muncilor, întărindu-te cu crucea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Isaia arătat Te-a văzut pe Tine Doamne, şezând pe nor, pe prea curată şi prea lăudată Maica Ta cea pururea Fecioară, surpând idolii egiptenilor.

Canonul proorocului Isaia

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai-nainte...

Însemnând Isaia cu duhul a văzut strălucind domnia pe scaunul slavei, binecuvântându-Se Cel întreit numărat, cu glas întreit Sfinte.

Apucând Serafimul cu cleştele cărbunele aprins, cu frică l-a adus la gura ta Isaie, şi prin taină te-a săvârşit prooroc al lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Isaia văzând luminat împlinirea proorocilor, cu gândul se veseleşte împreună cu îngerii, şi săltând slăveşte pe Cel ce a împlinit propovăduirile lui.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai-nainte...

Ridicând război, nu către sânge, nici către trup, Hristofor biruia începătoriile potrivnicilor şi pe draci, întărindu-se cu puterea cea nevăzută a Fiului lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iubind purtătorule de chinuri cu bună cuviinţă dorirea cea desăvârşită, nu simţeai durerile şuvițându-te, pururea întărindu-ți cugetul de Stăpânul tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Măritul Isaia văzând pe Fecioara că a luat în pântece, şi a născut întrupat pe Cuvântul şi Fiul lui Dumnezeu, precum a zis, acum se veseleşte.

Irmosul: Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, Împărate al puterilor.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Primind darul proorociei, proorocule şi mucenice Isaie, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de faţă ai arătat omenirea Domnului, la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată Fecioara în pântece va lua.

Icos: Fiind eu cu totul omorât şi având buze necurate, cum îți voi aduce Hristoase laudă după vrednicie ? Însă cunoscând a ta milostivire, că mântuieşti pe cei ce vin la Tine cu credinţă; ca şi văduva oarecând acei doi fileri, aduc şi eu cuvinte din buze întinate, şi căzând strig către Tine: Luminează-mi mintea mea Stăpâne, ca să zic cu proorocul Tău: Iată Fecioara în pântece va lua.

Sinaxar

Întru această lună în 9 zile, pomenirea Sfântului slăvitului prooroc Isaia.

Stih: Precum fără sămânţă mai-nainte a văzut pe Maica fiu născând,

Fierăstruindu-se acum vede pe Fiul cel fără de început cu Tatăl şezând.
Pe Isaia cel ce pe cele viitoare vedea,
Întru a noua zi cu fierăstrăul îl tăia.

Sfântul acesta prooroc Isaia marele glăsuitor, era din Ierusalim, pe vremile împăratului Manase fiul lui Ezechie, de către care s-a şi fierăstruit, şi cu sfârşit mucenicesc şi-a săvârşit viaţa sa, îngropându-se dedesubt la locul ce se zice Aroil sau Roghil, aproape de trecătoarea apelor pe care le-a stricat împăratul Ezechie, de le-a afundat.

Şi Dumnezeu a făcut spre semn de a izvorât iarăşi acest izvor al Siloamului pentru acest prooroc. Pentru că mai-nainte până a nu muri, leşinând de sete, se rugă lui Dumnezeu, şi-l ascultă, şi îndată îi trimise Dumnezeu apă vie din izvorul Siloamului. Drept aceea se numi izvorul acesta Siloam, care se tâlcuieşte trimis.

Şi în vremea Ezechiei până a nu face puţurile şi fântânile, pentru rugăciunea Isaiei a ieşit puţină apă, când era cetatea închisă de vrăjmaşi, ca să nu piară cetatea neavând apă, fiindcă era Ierusalimul înconjurat de cei de alt neam. Că întrebau vrăjmaşii de unde aveau iudeii apă să bea, şi înştiinţându-se că din izvorul Siloamului, îngrădi cetatea de o închiseră şi străjuia Siloamul.

Deci când veneau iudeii cu Isaia, fără de veste izbucnea apa. Drept aceea şi până astăzi fără de veste izvorăşte. Şi tot într-acea oră mergea proorocul cu iudeii, ca să se arate aceasta spre pomenirea acestei vechi minuni.

Şi de vreme ce s-a făcut aceasta prin rugăciunea proorocului Isaia, pentru aceasta spre pomenirea lui, şi poporul l-a îngropat cu osârdie şi cu cinste aproape de Siloam, ca să aibă şi după moartea lui prin mijlocul rugăciunilor sale îndulcirea apei.

Se află însă mormântul acestui prooroc aproape de mormintele împăraţilor, din dosul mormintelor preoţilor, spre partea cea despre amiazăzi a Ierusalimului.

Căci împăratul Solomon a făcut mormântul lui David tatăl său însemnând spre răsăritul Sionului, care are intrare de la Gavaon, departe de cetate douăzeci de stadii. Şi a făcut cale şovăită într-o parte şi într-alta, care are intrare neştiută de mulţi. Şi până astăzi este neştiută atât de cei mai mulţi din preoţi, cum şi de tot poporul, căci acolo îşi ţinea împăratul aurul ce-i venea de la Etiopia, şi aromatele adică miresmele cele scumpe. Şi de vreme ce împăratul Ezechie a arătat taina lui David şi a lui Solomon, babilonienilor, care văzând minunea ce s-a făcut la boala lui, adică că

s-a întors soarele înapoi zece ceasuri, şi minunându-se pentru aceasta a mers ca să vadă. De vreme ce, zic, a făcut aceasta Ezechie, de a spurcat oasele părinţilor săi, drept aceia a blestemat Dumnezeu să fie sămânţa sa spre robie vrăjmaşilor săi. Şi îl făcu fără de rod din ziua aceea.

Deci era proorocul Isaia la statul trupului într-acest chip, adică: Avea barba lungă şi ascuţită, şi se apropia a ajunge cu vârsta la bătrâneţe. Şi se face pomenirea lui în Biserica Sfântului mucenic Lavrentie, unde s-au aşezat mai pe urmă şi moaştele lui, după ce mai întâi s-au adus în Constantinopol.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Hristofor.

Stih: Pe tine Hristofore te ştiu eu,
Hristofor cel ce de un nume cu tine sunt,
Că tu pentru dragostea lui Hristos Dumnezeu prin sabie te-ai jertfit.

Sfântul acesta Hristofor era pe vremea împăratului Deciu, la anii două sute cincizeci. Se spune de dânsul nişte lucruri minunate, şi prea mărite, adică, cum că a fost căpcăun, trăgându-se cu neamul din ţara oamenilor celor ce mănâncă pe oameni.

Şi cum că a fost prins în război de oarecarele Comit, şi neputând să grăiască omeneşte, se ruga lui Dumnezeu, şi se trimise la dânsul îngerul Domnului, zicându-i: Repreve, îmbărbătează-te (căci aşa i-a fost numele mai-nainte) şi cum a atins îngerul buzele lui, îl făcu de grăi slobod, şi intrând în cetate înfruntă pe cei ce goneau pe creştini, care erau rătăciţi pentru cele deşarte, de socoteau că cele fără de suflet sunt dumnezei.

Drept aceea fu bătut pentru aceasta de oarecarele Vachie, către care răspunzând zise, că de porunca lui Hristos smerindu-se este ţinut; iar de şi-ar da pornirea mâniei, nu i-ar sta înainte nici Vachie, nici puterea împăratului lui, ca o nimica şi putredă fiind.

Deci a trimis împăratul la dânsul două sute de slujitori, pentru groaznicul şi înfricoşat chipul lui, şi cea nesupusă şi nebiruita lui putere. Care îl găsiră având în mână un toiag, care toiag cu minune dumnezeiască a odrăslit, şi mergând la împăratul, pe cale împuţinându-se pâinile slujitorilor, rugându-se lui Dumnezeu le-a adaos şi altele, de care minune mare, slujitorii spăimântându-se crezură în Hristos, şi mergând la Antiohia se botezară împreună cu Sfântul Hristofor, de către Sfântul sfinţitul mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, unde în loc de Reprev, s-a numit Hristofor.

Deci stând înaintea judecăţii împăratului, şi văzându-l împăratul, şi îngrozindu-se, căzu înapoi cu faţa în sus. Şi iarăşi venindu-şi în fire, socoti să-l amăgească cu vicleşug, şi să-l îmblânzească cu momeli, şi pe încet să-l facă să se despartă de Hristos, însă nu de faţă.

Pentru aceea îi aduse înaintea lui două femei frumoase la faţă, însă curve şi gata spre corupţie şi foarte ştiute a înfierbânta şi a invita şi a întărâta porniri şi pofte neoprite şi turbate de bărbaţi tineri; dintru care una se chemă Calinica şi cealaltă Achilina, şi le porunci să intre la dânsul, şi să se meşteşugească în tot chipul, ca să se împrietenească cu dânsul, şi să le îndrăgească cât să-l despartă de credinţa lui Hristos, şi să aducă jertfă la idoli. Pe care sfântul învăţându-le, le scoase din slujirea idolească.

Şi stând ele de faţă înaintea împăratului şi zicând că sunt creştine, fură date la cumplite munci, care răbdându-le luară cununa muceniciei.

După aceea aprinzându-se împăratul cu mânie mare, şi ocărând pe sfântul pentru chipul feţei lui cel ciudat, iar el răspunzând i-a zis, vas primitor de lucrările diavolului, pentru că aceasta înseamnă numele lui Deciu.

Deci împăratul a dat răspunsul cel desăvârşit asupra celor două sute de slujitori ce au fost trimişi să prindă pe sfântul şi s-au botezat împreună cu dânsul, care venind înainte şi închinându-se sfântului, tuturor li s-au tăiat capetele.

Iar pe Sfântul Hristofor porunci de-l ţintuiră cu piroane, pe o măiestrie de muncă făcută de aramă, şi dedesubtul ei aprinseră foc mare din care fu nevătămat, nu numai nimic pătimind de foc, ci încă şi cu piroanele ce-i bătuse ca şi cum s-ar fi aflat în repaus.

Era povestind nişte lucruri minunate, la mulţi necrezute, iar la cei credincioşi crezute şi bine primite, zicând că vedea pe oarecarele om, foarte mare şi prea înfrumuseţat, îmbrăcat în veşminte albe, încât acoperea şi soarele cu strălucirile sale, într-al căruia cap era o cunună foarte strălucită, şi că erau împrejurul lui ostaşi purtători de foc, cu care nişte negri şi grozavi bătându-se se vedea că-i biruia şi-i înfrângea. Pe urmă însă boierul acela înfricoşat cu mânie întorcându-se, a biruit şi a călcat toată puterea vrăjmaşului şi luă izbândă.

Iar noroadele auzind acestea şi văzând şi pe sfântul, că fu păzit nevătămat de focul acela ce ardea sub dânsul, crezură şi veniră către Hristos, şi scoaseră pe sfântul din foc. Ci însă şi aceştia au fost tăiaţi de slugile împăratului, iar Sfântului Hristofor îi

legară o piatră de grumaz şi-l aruncară într-un puţ. Apoi fiind scos şi de acolo de Îngeri, fu băgat într-o îmbrăcăminte de aramă arsă, şi mai pe urmă de toate îi tăiară capul.

Şi se face soborul lui la biserica sa ce este aproape de Sfântul mucenic Polieuct şi la Sfântul marele mucenic Gheorghie ce se află la locul numit Chiparisio.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor două femei mucenițe Calinica şi Achilina , ce au crezut prin Sfântul mucenic Hristofor, străpunse fiind cu frigări de la picioare până în ume-ri, s-au săvârşit.

Stih: Satana masă nouă iarăşi este având,
Căci înşelătorii pe două femei cu frigări pătrund.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Epimah şi Gordian.

Stih: Pe pătimitorul Epimah sabia l-a omorât.
Pe dumnezeiescul luptător cel ce împotriva înşelăciunii a stătut.

Stih: Nicicum Gordian de sabie se temea,
Căci sufletul îndrăzneţ spre a se încununa avea.

Sfinţii aceştia mai sus arătaţi, Epimah şi Gordian erau cu neamul din Roma. Fiindcă au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, pentru aceasta prinzându-se şi silindu-se de către stăpânitorul ca să se lepede de Hristos şi să jertfească idolilor, nu s-au îndu-plecat; şi muncindu-se cu feluri de munci, la sfârşit li s-au tăiat capetele, şi aşa au luat cununile nevoinţei; și se săvârşeşte soborul lor în biserica Sfântului mucenic Stratonic.

Tot în această zi, Sfântul cuviosul mucenic Nicolae cel nou din Vunena, prin sabie s-a săvârşit.

Stih: O, Nicolae îndoită cunună cerească ai luat,
Ca un cuvios şi mucenic al Domnului, cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul proorocului Isaia

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Văzând Isaia izbăvirea Mântuitorului care vrea să vină la noi, a strigat: Va veni! Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Și dar de proorocie şi cunună de mucenicie a primit pe sineşi Isaia, strigând: Puterea mea şi lauda, Dumnezeul părinților bine eşti cuvântat.

Cu limba ta cea purtătoare de Dumnezeu, proorocule dumnezeiescule, ai pus hotare credinţei celei bune, şi legi petrecerii, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Alergând Hristofor pe calea muceniciei cu răbdarea, locuieşte în lăcaşurile cele cereşti, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văpaia necredinței cu roua bunei credinţe o a stins Hristofor, şi cu cântări striga: Dumnezeul părinților bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Isaia văzând naşterea Fecioarei cea mai presus de fire, şi strălucirea curăției, striga: Dumnezeul părinților bine eşti cuvântat.

Canonul proorocului Isaia

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei din Babilon...

Fiind îmbrăcat măritul Isaia cu haină de veselie, în chip de mire se veseleşte acum cu bucurie, şi îndestulându-se de dumnezeiască desfătare, cu îngerii împreună strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cei ce s-au despărţit acum de Dumnezeu, amăgindu-se de cuvintele dracilor, cu dreptate se ridică din pământul cel sfânt ticăloşii, după urmarea cuvintelor proorocului, şi pot să cânte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mulțimea limbilor părăsind înşelăciunea, a alergat către lumina cea dumnezeiască, şi s-a alcătuit cu Biserica lui Hristos, precum odinioară a zis Isaia, şi acum cu laudă cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei din Babilon...

Valul nebuniei idoleşti care lovea cu semeţie, s-a sfărâmat de împotrivirile cele vârtoase, cu tărie ale mucenicilor, celor ce au primit primejdii pentru Hristos, şi cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul

Îmbrăcându-te frumos cu haină mohorâtă împărătească, vopsită din sângiurile tale mucenice Hristofore nebiruite, dănțuiești împreună cu Cetele îngerilor, şi Ziditorului tău îi cânți: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioara Maica pruncă, ţine în brațe ca pe un prunc pe Cuvântul cel ce dă viață tuturor, şi toate le-a făcut, precum mai-nainte a zis Isaia, care cu bucurie strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinşi, îngrozirea tiranului şi a văpăii bărbăteşte o au călcat, şi în mijlocul focului fiind aruncaţi, rourându-se au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul proorocului Isaia

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva adică prin boala...

Stând luminat înaintea scaunului Stăpânului puterilor, cuprinsule de Dumnezeu, şi de slava Lui te veseleşti, culegând rodurile credinţei tale celei bune, prea fericite. Pentru aceea toți te fericim pururea pomenite.

Veniți acum cei ce poftiţi, de luaţi din darul luminii celei proorocești, să ne apropiem cu osârdie şi cu poftă necurmată, la cartea Isaiei cea plină de dumnezeiască cunoștință şi să ne umplem de dumnezeiască lumină.

Cu insuflare înțelepțitoare arătat luminându-te Isaie, de Dumnezeu purtătorule, luminezi pe toți cei ce săvârşesc pomenirea ta, rugându-te să afle ei mântuire şi bucuria cea veselitoare.

Alt Canon, al mucenicului Hristofor

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva adică prin boala...

Primind luminată cunună, ca un biruitor Hristofore pururea pomenite, împărăţeşti împreună cu Stăpânul, Cel ce te-a întărit pe tine în munci, şi ți-a tins ţie mână purtătoare de viaţă, ca să biruieşti pe începătorul răutăţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spălându-te frumos cu sângele muceniciei te-ai luminat, prea mărite, şi acum cu bucurie ai intrat în cămara fecioarelor împreună cu Mirele; deci nu înceta a cere lumii pace, mucenice slăvite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Jăratecul cel înţelegător pe care L-a văzut Isaia, porţi în braţele tale prea curată Mireasă a lui Hristos Dumnezeu, unindu-Se cu chipul nostru, şi dăruind lumii mântuire; pentru acea toţi te fericim.

Irmos: Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Isaia

Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Isaia (9 mai):

https://www.academia.edu/43072579/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_prooroc_Isaia_9_mai_

https://archive.org/details/canon-sf.-pr.-isaia

***

Canon de rugăciune la Sfântul proroc Isaia - 9 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=5gMZFjnRdAs

&&&

Troparul Sfântului prooroc Isaia, glasul al 2-lea: A proorocului Tău Isaia, pomenirea, Doamne, prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminează-mă, Doamne Dumnezeul meu, şi mă îndreptează luminat a lăuda mărită şi cinstită prăznuirea dumnezeiescului prooroc.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răsărind pe pământ trâmbiţa cu glas dumnezeiesc a lui Isaia proorocul, a chemat pe cei hrăniţi de Biserică să prăznuiască pomenirea lui.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Supunând patimile trupului cu tăria sufletului, te-ai învrednicit a vedea slava Atotţiitorului, purtătorule de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere. Pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind toată lumina Duhului, mărite, ai proorocit taina cea de negrăit a rânduielii cuvântului.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicatu-te-ai către înălţimea cerească, şi ai arătat lumina dreptei credinţe, şi deşertăciunea idolilor şi slăbiciunea lor o ai ruşinat.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Isaia proorocea de Stăpânul, piatră din Sion prea cinstită, care va să se pună în vârful unghiului, ca să împreune lumea într-una.

Cântarea a 4-a

Irmos: Vestind mai înainte venirea Ta pe pământ, Hristoase Dumnezeule, proorocul a strigat cu bucurie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţându-te către virtutea cea desăvârşită, şi învrednicindu-te a vorbi curat cu cel dorit cu veselie ai cântat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Darul proorociei ţi s-a încredinţat, Isaia, şi te-ai arătat dumnezeiesc locaş al lui Dumnezeu, şi te-ai învrednicit slavei celei nepieritoare în locaşurile cele cereşti.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te învăţător tainelor, zis-ai să se înnoiască ostroavele, însemnând prin aceea bisericile Neamurilor celor ce aveau să se umple de dumnezeiescul Duh, prea mărite.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina Ta, Doamne, trimite-o nouă şi din negura greşelilor slobozeşte-ne pe noi, Bunule, pacea Ta dăruindu-ne nouă.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând taina cea ascunsă de la început şi sfatul cel de demult al Celui preaînalt, pentru rânduiala Sa către noi, L-ai vestit, grăitorule de cele dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvorul patimilor Tale, Doamne, cel pururea curgător, ne spală pe noi de patimi; căci ai venit Mântuitor, precum ne-a învăţat proorocul Isaia.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Isaia cel binecredincios, fiind trimis de la Dumnezeu celor ce nu ştiau, a propovăduit pe Tatăl şi Cuvântul şi pe Preasfântul Duh, o Treime întru o fire.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune scapă-mă, Iisuse, Împăratul Puterilor.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Însemnând Isaia cu duhul, a văzut strălucind domnia pe scaunul slavei, binecuvântându-se cel întreit numărat, cu glas întreit sfânt.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apucând serafimul cu cleştele cărbunele aprins, cu frică l-a adus la gura ta Isaia, şi prin taină te-a săvârşit prooroc al lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Isaia văzând luminat împlinirea proorocilor, cu gândul se veseleşte împreună cu îngerii, şi săltând slăveşte pe Cel ce a împlinit propovăduirile lui.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Primind darul proorociri, proorocule şi mucenice Isaia, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de faţă ai arătat întruparea Domnului la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată, Fecioara în pântece va lua.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând Isaia izbăvirea Mântuitorului care avea să fie la noi, a strigat că va veni. Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi har de proorocie şi cunună de mucenicie a primit Isaia, strigând: Puterea mea şi lauda, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu limba ta cea purtătoare de Dumnezeu, proorocule dumnezeiesc, ai pus hotare credinţei celei drepte, şi legi petrecerii, strigând: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind îmbrăcat măritul Isaia cu haină de veselie, în chip de mire se veseleşte acum cu bucurie, şi îndestulându-se de dumnezeiască desfătare, cu îngerii împreună strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce s-au despărţit acum de Dumnezeu, amăgindu-se de cuvintele demonilor, cu dreptate se ridică din pământul cel sfânt ticăloşii, după urmarea cuvintelor proorocului, şi nu pot să cânte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţimea neamurilor părăsind înşelăciunea, a alergat către lumina cea dumnezeiască, şi s-a unit cu Biserica lui Hristos, precum odinioară, a zis Isaia, şi acum cu laudă cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus; iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtată în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând luminat înaintea scaunului Stăpânului puterilor, cuprinsule de Dumnezeu, şi de slava Lui te veseleşti, culegând roadele credinţei tale celei drepte, prea fericite. Pentru aceea toţi te fericim, pururea pomenite.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi acum cei ce poftiţi, de luaţi din harul luminii celei prooroceşti, să ne apropiem cu osârdie şi cu poftă necurmată de cartea Isaiei cea plină de dumnezeiască cunoştinţă, şi să ne umplem de dumnezeiasca lumină.

Stih: ***Sfinte proorocule Isaia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu însuflare înţelepţitoare arătat luminându-te, Isaia, de Dumnezeu purtătorule, luminezi pe toţi cei ce săvârşesc pomenirea ta, rugându-te ca să afle ei mântuire şi bucuria cea veselitoare.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Învrednicitu-te-ai de dumnezeiescul har, căci ai auzit glasul Domnului, proorocule prea mărite Isaia; propovăduit-ai mai înainte graiurile adevărului, şi pe tiranii cei nelegiuiţi i-ai înfruntat. Pentru aceea s-au pus asupra ta de te-au făcut în două cu fierăstrăul de lemn; ci roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Rugăciune către Sfântul proroc Isaia, pentru dobândirea pocăinței și trezviei duhovnicești (a episcopului Macarie Drăgoi)

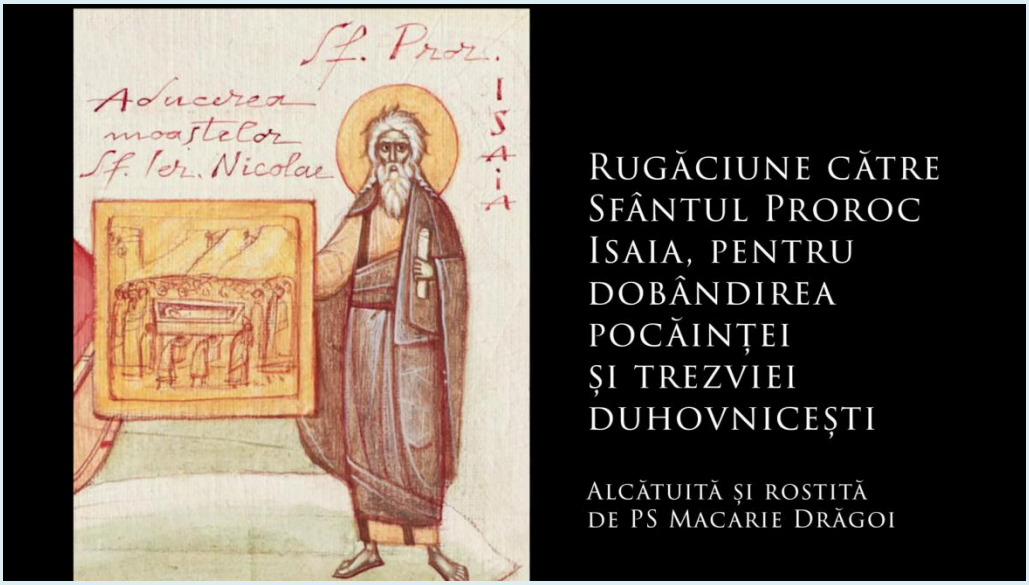

(Audio) Rugăciune către Sfântul prooroc Isaia, pentru dobândirea pocăinței și a trezviei duhovnicești:

https://doxologia.ro/audio-rugaciune-catre-sfantul-prooroc-isaia-pentru-dobandirea-pocaintei-trezviei-duhovnicesti

https://www.youtube.com/watch?v=tCviLi8PTyU

***

Sfinte prorocule Isaia, cel mare și mărit, curățindu-ți-se cugetul și mintea prin cărbunele din cleşte adus la gura ta de serafim, cu multe veacuri înainte ai vestit Întruparea Mântuitorului Hristos din Fecioara Maria, propovăduirea Evangheliei păcii și Pătimirile Sale pe Cruce spre mântuirea noastră, pentru aceasta ai fost numit „evanghelistul Vechiului Testament”.

Trâmbiță a pocăinței te-ai făcut poporului iudeu, văzând rătăcirea sa de la dreapta credință și de la binecuvântarea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, ție ne rugăm, mare cuvântătorule între proroci, văzătorule al tainelor dumnezeiești, deschide ochii minții noastre, ca să pricepem cele ce sunt spre mântuirea noastră și să nu fim asemenea celor ce dau cu piciorul în țepușă. Ca acela care ți-ai pus inima pentru poporul lui Dumnezeu, nu ne lăsa și nu ne trece nici pe noi cu vederea, ci roagă-L pe Acesta să ne ierte și să nu ne dea pieirii, ca, izbăvindu-ne din rătăcirea vremurilor

de pe urmă, să Îi dăm slavă dimpreună cu toți sfinții Lui, din veac și până-n veac. Amin.

Imnografie

Troparul Sfântului prooroc Isaia, glasul al 2-lea: A proorocului Tău Isaia, pomenirea, Doamne, prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfântului prooroc Isaia: Primind darul proorociri, proorocule şi mucenice Isaia, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de faţă ai arătat întruparea Domnului la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată, Fecioara în pântece va lua.

Vechiul Testament - Isaia

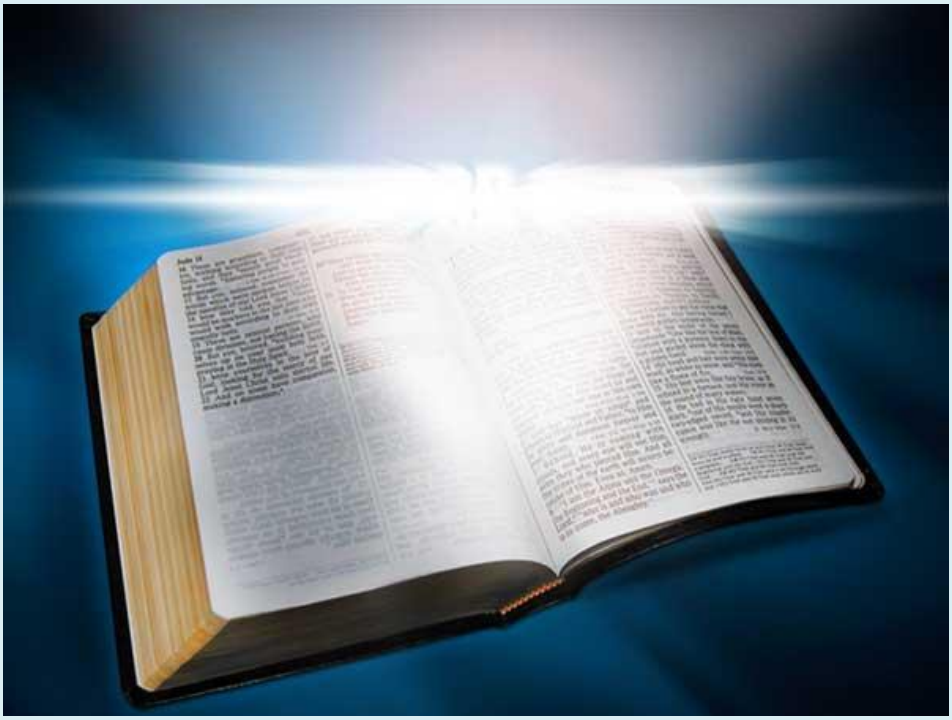

Introducere la Cartea Profetului Isaia

Soarta unui stat mic, situat - pe de-o parte - între două imperii rivale şi - pe de alta - hărţuit aproape fără-ncetare de vecini turbulenţi nu poate fi decât o jucărie în cumpăna dintre marile puteri. Este o opinie la care ar subscrie orice istoric sau politolog.

Iată însă că literatura profetică a Vechiului Testament ne oferă o imagine răsturnată: înflorirea sau decadenţa Egiptului, apariţia şi dispariţia imperiului asiro-babilonian, apariţia şi dispariţia imperiului medo-persan, intrarea în arenă a Romei sunt fenomene istorice uriaşe care se petrec pe seama micuţului stat evreu, învecinat cu triburile neastâmpărate ale Canaanului şi strivit de umbrele demiurgice ale unui Ramses, Nabucodonosor, Cirus sau Vespasian. Belşug sau foamete, sănătate sau molimă, pace sau război, libertate sau robie, bucurie sau întristare, viaţă sau moarte, totul se mişcă în funcţie de ceea ce se întâmplă în sânul lui Israel: credinţă sau necredinţă, monoteism sau idolatrie, devotament sau trădare, virtute sau păcat. Aşadar, în viaţa fiilor lui Israel există o balanţă morală ale cărei talgere pendulează între propriile lor hotare, dar ale cărei braţe, prelungite, gâdilă

văzduhurile Nilului, Eufratului sau Tibrului; acestea, la rândul lor, vor sufla compensator în dezechilibrul cumpenei lăuntrice.
Toate acestea, pentru că Israel nu este un neam ca oricare altul, ci poporul ales şi rânduit de Dumnezeu să-i croiască omenirii un drum spre mântuire. Din iniţiativa lui Dumnezeu, între cei doi a intervenit un legământ: „Voi Îmi veţi fi Mie popor, iar Eu vă voi fi vouă Dumnezeu“. Legământul însă are o clauză: Eu vă voi fi Dumnezeu dacă - şi atâta vreme cât - voi Îmi veţi fi (Îmi veţi rămâne) popor. Cu alte cuvinte, patronajul şi asistenţa Domnului sunt valabile şi operante cu condiţia ca poporul ales să-I rămână, în întregime, fidel, adică monoteist şi supus preceptelor morale care decurg din adorarea unui singur Dumnezeu. Orice abatere se înscrie în metafora infidelităţii conjugale şi se pedepseşte exemplar. Pedeapsa însă - întotdeauna cu caracter pedagogic, urmărind îndreptarea - nu este aplicată direct, ci indirect, prin mijlocirea unor popoare străine şi puternice, ai căror conducători vor deveni, fără s-o ştie, instrumente ale lui Iahv? De fiecare, la rândul său, se va ridica împotriva micului popor intrat în degringoladă morală, pe care-l va pedepsi prin năvală armată, prin asedii lungi, însoţite de foame, sete, molimă, încrâncenări fratricide şi isprăvite prin măcel şi deportări în masă. Aşa se face că teribilul Nabucodonosor devine „robul Domnului“ atunci când îi duce pe Israeliţi în robie, dar tot „rob al Domnului“ va fi şi Cirus, atunci când, după şaizeci de ani, îi va elibera. Cu toate acestea, Nabucodonosor nu va scăpa nepedepsit: pe de o parte, fapta lui era un fruct al trufiei şi al poftei de stăpânire, iar, pe de alta, tiranul nu avusese atâta omenie încât să le acorde robiţilor un tratament cât de cât omenesc. Dacă Domnul, în toate aceste demersuri, pare deseori crud şi necruţător, o grijă îi rămâne constantă: din poporul măcelărit sau deportat trebuie să rămână un „rest“; această „rămăşiţă“ a lui Israel va constitui nucleul regenerării şi restaurării, pentru că Dumnezeu nu a renunţat, nici măcar pentru o clipă, la planul Său de a-i croi omenirii un drum spre mântuire.

Ce era statul evreu în secolul 6 î. H.? Şi care este contextul istoric în care se ridică, detunător, vocea profeţilor?

În anul 931 regatul lui Solomon se împărţise în două, ca rezultat al luptei dintre Roboam şi Ieroboam, urmaşii săi: regatul de nord, numit Israel, pe teritoriul Samariei, cu capitala la Tirţa, şi regatul de sud, numit Iuda, cu capitala la Ierusalim.

Monoteist prin excepţie şi excelenţă, poporul evreu trăieşte pe pământul Canaanului laolaltă cu popoarele sau triburile politeiste, vecini cu care se războieşte sau convieţuieşte paşnic. Politeismul e o religie simplă, uşor accesibilă, lipsită de doctrină, dar cu o mare varietate de practici magice, unele foarte

atrăgătoare, mai ales cele dedicate zeităţilor fertilităţii, cu ample desfăşurări de ritualuri orgiastice, deseori vecine cu desfrâul sacralizat. Contactele monoteismului sever şi contaminarea lui cu practicile politeiste erau inevitabile. Pe de altă parte, înclinarea Evreilor spre idolatrie era cunoscută încă din vremea lui Moise; cu atât mai mult acum, când o seamă din regii lui Israel se căsătoreau cu femei păgâne care nu numai că-şi aduceau cu ele idolii proprii, dar îi impuneau, direct sau indirect, poporului de jos, ceea ce-l făcuse pe profetul Ilie să adopte împotriviri frontale.

În acest timp, după o lungă perioadă de migraţii succesive, Orientul Mijlociu cunoaşte noi şi puternice forme de organizare statală. Între 883 şi 859 Asiria fuzionează cu Babilonia şi dă naştere imperiului asiro-babilonian. Salmanasar al III-lea (858-824) cucereşte Damascul, înaintează spre vest, atinge coastele Mediteranei şi devine stăpânul puternicelor cetăţi portuare Tir şi Sidon.

Cealaltă mare putere, Egiptul, cunoaşte o perioadă de declin, mai ales prin luptele interne ale dinastiilor.

Între 783 şi 745 Asiro-Babilonia trece ea însăşi printr-un con de umbră, când îşi pierde o parte din teritorii, până când tronul este preluat de Tiglatfalasar al III-lea (745-722); acesta reface armata, cucereşte o parte din Galileea (734) şi recucereşte Damascul (732), apropiindu-se astfel de cele două state evreieşti. El este cel ce inaugurează o politică nouă: transformarea în provincii asiriene a teritoriilor cucerite şi transferurile masive de populaţie, prin deportări şi colonizări.

După o domnie scurtă şi nesemnificativă a lui Salmanasar al V-lea (726-722), Sargon al II-lea (721-705) reia campaniile marilor săi înaintaşi şi lărgeşte hotarele imperiului. Acum se petrece un fapt crucial în istoria lui Israel: În urma alianţei pe care regele Osea o făcuse cu Egiptul, Sargon cucereşte Samaria, o preface în provincie asiriană sub numele de Samerina, desfiinţează astfel regatul Israel, pe locuitori îi deportează în Asia şi repopulează teritoriul cu colonişti asiatici; aceştia din urmă, amestecaţi cu rămăşiţa israeliană ce se va întoarce, contaminată de păgânism, după aproape două secole, vor alcătui poporul hibrid al samarinenilor, aşa cum este el cunoscut în vremea Noului Testament.

Urmaşii lui Sargon, îndeosebi Senaherib şi Asurbanipal, continuă campaniile militare şi angajează războaie cu marele rival, Egiptul, în timpul cărora regii lui Iuda oscilează între o mare putere şi cealaltă, până când tronul imperiului asirian este ocupat de Nabucodonosor (605-562); acesta asediază, cucereşte şi dărâmă Ierusalimul, desfiinţează regatul Iuda şi-l preface în provincie asiriană, dărâmă

templul, după ce-l jefuieşte, şi deportează poporul în marele exil babilonian, din care „rămăşiţa“ lui Israel avea să se întoarcă, după şaizeci de ani (538), printr-un decret al lui Cirus, regele Mezilor şi cuceritorul Babilonului.

În dramatica istorie a fiilor lui Israel, de-a lungul multor secole, şubrezirea monoteismului, contaminarea cu practicile idolatre, adoptarea luxului, dezvoltarea corupţiei, încurajarea îmbogăţirilor nedrepte pe seama sărmanilor, carenţele de autoritate ale castei preoţeşti (ea însăşi autoare a relativismului religios şi abuzului social), toate acestea determină perioada de criză în care Dumnezeu, de altfel pururea veghetor, Se simte îndatorat să intervină energic. Aşa se naşte instituţia profetismului. La urma urmelor, viciile enumerate mai sus erau tot atâtea încălcări ale legământului dintre Dumnezeu şi Israel; încălcarea se cerea sancţionată, dar nu înaintea unor mustrări şi avertismente menite să trezească conştiinţele, să facă pocăinţa posibilă cu un ceas mai devreme şi să evite astfel dezastrele. Rolul acesta, pe cât de măreţ pe atât de ingrat, şi-l asumă, prin voia şi chemarea lui Dumnezeu, profeţii. Şirul lor, ca personaje ale profetismului instituţional, începe cu Amos (cca 750) şi se încheie, după aproape opt secole, cu Ioan Botezătorul.

Desigur, profeţi existaseră şi înainte de Amos; cei mai de seamă fuseseră magnificul Moise, neliniştitul David, vijeliosul Ilie.

Îndată dupa Amos se ridică, în anul 740, Isaia, personalitatea cea mai complexă a noului curent, dar şi cea mai definitorie pentru însăşi noţiunea de profet.

Dacă, în general, dicţionarele îl definesc pe „profet“ (sau, în varianta slavonă, „prooroc“) drept persoană care reprezintă voinţa lui Dumnezeu şi este înzestrată cu capacitatea de a prezice viitorul, e bine să se ştie că, în lumina Vechiului Testament, funcţia prevestitoare a profetului, deşi pare cea mai uimitoare şi mai spectaculoasă, nu constituie însuşirea de prim-plan a acestuia. În esenţă, profetul este conştiinţa lucidă şi responsabilă a poporului său în momentele de criză religioasă şi morală. El e un om mai mult sau mai puţin obişnuit până în clipa când intervine Chemarea. Aceasta se produce direct, fără mijlocitori: Dumnezeu îi vorbeşte şi-i încredinţează misiunea, el ascultă şi, de obicei, răspunde imediat (precum Isaia) sau după oarecare şovăială (precum Ieremia). Odată angajat, el devine „robul Domnului“ şi I se supune necondiţionat. Profetul este, mai întâi de toate, purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu printre semenii săi, pe toată întinderea scării sociale, de la rege până la omul de rând. Expresia: „Aşa grăieşte Domnul“ e mai mult decât o sintagmă a limbajului profetic: e un simbol al autorităţii divine care se rosteşte prin gura profetului, o autoritate indiscutabilă, ce nu poate fi pusă sub semnele îndoielii. Profetul e perfect conştient de sine şi de misiunea lui.

Principalul său instrument de lucru e cuvântul viu, rostit direct, răspicat; profetul este, prin excelenţă, un predicator. Deseori însă predicatorul este dublat de scriitor (direct sau prin tahigraf); el e un poet care foloseşte cu mare îndemânare metafora, comparaţia, parabola, hiperbola, metonimia, stilul direct sau indirect, lamentaţia, avertismentul, ironia, sarcasmul, ameninţarea şi, nu arareori, invectiva. El e conştiinţa critică a ceea ce ar trebui să fie societatea contemporană, o conştiinţă aspră şi necruţătoare, care se adresează în primul rând clasei de la conducere.

Adresarea se face în numele unui Dumnezeu universal şi atotputernic, drept, dar şi milostiv, gata să pedepsească, dar şi să-i primească pe cei ce se căiesc şi se îndreaptă. În numele Aceluiaşi Dumnezeu, condamnă abaterea de la credinţă, dar şi injustiţia socială. Toţi oamenii sunt egali în faţa Domnului. Regii nu au dreptul să facă ce vor. Profeţii instaurează un cod moral independent de autoritatea politică: legea nu a fost dată de aceasta, ci de o autoritate care o transcede. E pentru prima oară când între religie şi morală se instituie o legătură indisolubilă, cu consecinţe până-n zilele noastre, ceea ce-l făcea pe istoricul englez J. M. Roberts să declare: „Dacă miezul politicii liberale este credinţa că puterea trebuie folosită într-un cadru moral independent de ea, atunci rădăcinile lui adânci se află în învăţătura profeţilor“.

Aşadar, profetul este, mai întâi de toate, un erou al timpului său, menit să zguduie şi să trezească conştiinţele adormite. El însă este înzestrat nu numai cu porunca de a vesti, ci şi cu darul de a prevesti. Profetul e un vizionar. Inspirat de Duhul Sfânt, el are capacitatea de a-şi exceda epoca şi de a străpunge viitorul printr-un fascicul de lumină revelatoare. El „vede“ evenimente viitoare, la distanţă de săptămâni, luni, ani, secole - şi chiar milenii - pe care uneori le relatează prin verbe la timpul trecut, ca şi cum ele s-ar fi întâmplat. Relatarea merge deseori până la amănunt: conturul, durata şi semnificaţia evenimentului, contextul istoric, spaţii şi termene, nume simbolice sau reale. Dacă s-a spus, pe bună dreptate, că Noul Testament nu poate fi înţeles decât prin cel Vechi, aceasta se datorează, în cea mai mare măsură, profeţiilor - îndeosebi celor mesianice - fiecare în parte alcătuind un arc peste timp.

Toate aceste însuşiri ale profetului clasic alcătuiesc, în fapt, portretul lui Isaia.

Numele său înseamnă (firește, în ebraică): „Domnul este mântuire“. Printr-o rădăcină comună, el este înrudit cu numele Iosua, Elisei, Osea şi Iisus.

Isaia şi-a desfăşurat misiunea profetică pe o durată de 40 de ani, adică din 740, când a fost chemat, până în 700, când a murit.

Era fiul lui Amos (altul decât profetul cu acelaşi nume) şi, potrivit tradiţiei rabinice, făcea parte din nobilimea lui Iuda, din chiar neamul regesc al acestuia, afirmaţie ce nu poate fi dovedită - dar nici infirmată, de vreme ce profetul vorbea cu regele ca de la egal la egal. Oricum, el aparţinea elitei ierusalimitene, iar opera sa îl prezintă, fără nici un dubiu, drept un om foarte cultivat, a cărui pană e deprinsă cu literatura, îndeosebi cu poezia; paginile sale, cele mai multe, sunt ale unui mare scriitor. Mai ştim că era căsătorit şi că avea copii, ceea ce nu l-a împiedicat să răspundă chemării lui Dumnezeu şi să devină o personalitate publică de prim rang, cu o imensă autoritate asupra contemporanilor, de-a lungul domniei a nu mai puţin de patru regi: Ozia, Iotam, Ahaz şi Iezechia.

Chemarea profetului are loc în anul morţii lui Ozia. Iotam are o domnie scurtă şi nesemnificativă. Confruntările încep odată cu domnia lui Ahaz, la vremea când imperiul asirian, condus de impetuosul Tiglatfalasar, cucereşte ţările dinspre Mediterana, cu intenţia vădită de a-şi face loc spre Egipt. Acum principala problemă a regatului Iuda este aceea a unei politici externe salvatoare. Isaia militează pentru o politică de echilibru, neangajată, vecină cu neutralitatea, ştiut fiind că alianţa cu o mare putere atrage reacţia celeilalte; după el, singura alianţă valabilă trebuie să rămână aceea cu Domnul, în toate implicaţiile ei religioase şi morale. Regele însă e de altă părere şi înclină balanţa spre Asiria, dar în loc să câştige un aliat se pomeneşte cu un stăpân; Tiglatfalasar preface regatul de nord (Israel) în stat vasal, iar pe Ahaz îl cheamă în Damasc, cetate proaspăt cucerită, să i se închine.

Iezechia, fiul şi urmaşul lui Ahaz, se orientează spre Egipt. Isaia se opune, suveranul persevereză, mişcările sunt urmărite, de-a lungul anilor, de către regii asirieni Salmanasar, Sargon şi Senaherib, până ce, în ciuda tuturor avertismentelor, Ierusalimul cade, iar regele este prins şi deportat.

În tot acest timp, Isaia nu oboseşte să vorbească, să scrie, să strige, să sfătuiască, să îndemne, să avertizeze, să mustre şi, mai presus de toate, să încurajeze şi să ţină moralul treaz, atât pe al poporului, cât şi - dacă şi în ce măsură e cu putinţă - pe al regelui. În momente de cumpănă, restrişte şi descurajare, vocea profetului este aproape singura doctorie tonică. De pildă, când armata asiriană se află sub zidurile Ierusalimului şi totul pare pierdut, Isaia prezice retragerea neaşteptată a lui Senaherib, profeţie ce se împlineşte întocmai.

Opera sa este, deopotrivă, teologică, istorică şi literară. Ca nimeni altul - şi cu mult deasupra celorlalţi - Isaia Îl prevesteşte pe Mesia ca născându-Se din fecioară, asumându-Şi păcatele omenirii şi suferind pentru mântuirea ei; viziunea sa e în

răspăr cu întreaga mentalitate iudaică, triumfalistă, asupra venirii unui Mântuitor, dar în acord cu inspiraţia Duhului Sfânt şi, prin aceasta, cu ceea ce avea să se petreacă cu şapte secole mai târziu, fapt pentru care Sfinţii Părinţi l-au numit „Evanghelistul Vechiului Testament“. În Noul Testament există nu mai puţin de 89 de citate isaiene, preluate aidoma, aluziv sau prin parafrazare, ceea ce înseamnă că, după Psalmi, Cartea lui Isaia este cea mai puternică legătură dintre cele două Legi.

Ca şi în alte cazuri, critica raţionalistă protestantă (căreia i s-au raliat şi o seamă de biblişti catolici) contestă autenticitatea integrală a Cărţii lui Isaia, emiţând teoria că, de fapt, ar exista nu un singur autor, ci doi (un Isaia propriu-zis şi un Deutero-Isaia) şi chiar trei (celor doi li se adaugă un Trito-Isaia) (ceva de felul butadei că Shakespeare n-ar fi existat şi că opera lui a fost scrisă de un altul, care însă se numea tot Shakespeare...). Adevărul este că acest tip de critică porneşte de la negarea caracterului revelat al Sfintei Scripturi, reducând-o la dimensiunea ei pur omenească; or, din acest unghi, e imposibil de conceput că evenimente istorice majore, cum ar fi întoarcerea Iudeilor din captivitatea babilonică, sau refacerea Ierusalimului şi restaurarea templului, ar fi putut fi „văzute“ (prezise, profeţite) de cineva (un om!) cu şase-şapte decenii înainte. După acest criteriu, cel ce a scris capitolul 53 din Isaia ar fi trebuit să fie cel puţin contemporan cu patimile lui Iisus! Iar dacă în laturile sau la marginile celor 66 de capitole se constată diferenţe de stil, de limbaj sau de abordare, nimic mai firesc (ca şi în cazul lui Moise) la un autor ce-şi exercită condeiul pe durata a patruzeci de ani. Atât vechea tradiţie iudaică, precum şi cea creştină, atestă autenticitatea deplină a operei lui Isaia, ca aparţinând aceluiaşi autor. Pe de altă parte, avem toate motivele să credem că Septuaginta este versiunea care păstrează până astăzi, intactă, Cartea lui Isaia. În Noul Testament există numeroase citate reproduse din Septuaginta, care nu se regăsesc în Textul Masoretic.

Dar, la urma urmelor, oricâte controverse s-ar isca asupra autorilor pământeni, supremul Autor al Sfintelor Scripturi este şi rămâne unul şi acelaşi: Duhul Sfânt.

Capitolul 1 - Israel nu-şi cunoaşte Dumnezeul. Adevăratele jertfe. Curăţirea Ierusalimului

1. Vedenia lui Isaia, fiul lui Amos, pe care a văzut-o despre Iuda şi Ierusalim, în vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz şi Iezechia, regii lui Iuda.
2. Ascultă, cerule, şi ia aminte, pământule, că Domnul grăieşte: Hrănit-am feciori şi i-am crescut, dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea.
3. Boul îşi cunoaşte stăpânul şi asinul ieslea domnului său, dar Israel nu Mă cunoaşte; poporul Meu nu Mă pricepe.
4. Vai ţie neam păcătos, popor împovărat de nedreptate, soi rău, fii ai pieirii! Ei au părăsit pe Domnul, tăgăduit-au pe Sfântul lui Israel, întorsu-I-au spatele.
5. Pe unde să mai fiţi loviţi voi, cei ce mereu vă răzvrătiţi? Tot capul vă este numai răni şi toată inima slăbănogită.
6. Din creştet până în tălpile picioarelor nu-i nici un loc sănătos; totul este numai plăgi, vânătăi şi răni pline de puroi, necurăţate, nemuiate cu untdelemn şi nelegate.
7. Ţara voastră este pustiită, cetăţile voastre arse cu foc, ţarinile voastre le mănâncă străinii înaintea ochilor voştri, totul este pustiit, ca la nimicirea Sodomei.
8. Sionul ajuns-a ca o colibă într-o vie, ca o covercă într-o bostănărie, ca o cetate împresurată!
9. Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi lăsat o rămăşiţă, am fi ajuns ca Sodoma şi ne-am fi asemănat cu Gomora.
10. Ascultaţi cuvântul Domnului, voi conducători ai Sodomei, luaţi aminte la învăţătura Domnului, voi popor al Gomorei!
11. Ce-mi foloseşte mulţimea jertfelor voastre? zice Domnul. M-am săturat de arderile de tot cu berbeci şi de grăsimea viţeilor graşi şi nu mai vreau sânge de tauri, de miei şi de ţapi!
12. Când veneaţi să le aduceţi, cine vi le ceruse? Nu mai călcaţi în curtea templului Meu!
13. Nu mai aduceţi daruri zadarnice! Tămâierile Îmi sunt dezgustătoare; lunile noi, zilele de odihnă şi adunările de la sărbători nu le mai pot suferi. Însăşi prăznuirea voastră e nelegiuire!
14. Urăsc lunile noi şi sărbătorile voastre sunt pentru Mine o povară. Ajunge!
15. Când ridicaţi mâinile voastre către Mine, Eu Îmi întorc ochii aiurea, şi când înmulţiţi rugăciunile voastre, nu le ascult. Mâinile voastre sunt pline de sânge; spălaţi-vă, curăţiţi-vă!
16. Nu mai faceţi rău înaintea ochilor Mei. Încetaţi odată!
17. Învăţaţi să faceţi binele, căutaţi dreptatea, ajutaţi pe cel apăsat, faceţi dreptate orfanului, apăraţi pe văduvă!
18. Veniţi să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, ca zăpada le voi albi, şi de vor fi ca purpura, ca lâna albă le voi face.

19. De veţi vrea şi de Mă veţi asculta, bunătăţile pământului veţi mânca.
20. Iar de nu veţi vrea şi nu Mă veţi asculta, atunci sabia vă va mânca, căci gura Domnului grăieşte.
21. Cum a ajuns ca o desfrânată cetatea cea credincioasă şi plină de dreptate? Dreptatea locuia în ea, iar acum este plină de ucigaşi.
22. Argintul tău s-a prefăcut în zgură şi vinul tău este amestecat cu apă;
23. Mai-marii tăi sunt răzvrătiţi şi părtaşi cu hoţii; toţi iubesc darurile şi umblă după răsplată. Ei nu judecă orfanul, iar pricina văduvei nu ajunge până la ei.
24. Pentru aceasta zice Domnul, Dumnezeul Savaot, puternicul lui Israel: Răzbuna-Mă-voi împotriva asupritorilor Mei şi Mă voi întărâta cu răzbunare asupra vrăjmaşilor Mei!
25. Voi întoarce mâna Mea împotriva ta şi te voi curăţi de toată zgura ta, ca în cuptor.
26. Voi întoarce judecătorii tăi să judece ca la început şi sfetnicii tăi ca odinioară. După aceasta te vei putea numi iarăşi cetate dreaptă, oraş credincios.
27. Sionul va fi răscumpărat prin judecată şi locuitorii săi care se vor întoarce la credinţă, prin dreptate.
28. Domnul va zdrobi pe cei răzvrătiţi, iar cei ce au părăsit pe Domnul vor fi nimiciţi.
29. Ei vor fi ruşinaţi pentru dumbrăvile sfinte pe care le-au îndrăgit şi se vor roşi la faţă din pricina grădinilor pe care le-au ales.
30. Vor fi ca un stejar ale cărui frunze cad şi ca o grădină fără nici un strop de apă.
31. Cel puternic va fi ca puzderiile de câlţi şi faptele lui ca o leasă de mărăcini. Şi aceia şi aceasta vor arde laolaltă şi nimeni nu va putea să-i stingă.

Capitolul 2 - Profeţie despre Iudeea, Ierusalim şi ziua mâniei Domnului

1. Vedenia pe care a văzut-o Isaia, fiul lui Amos, pentru Iuda şi Ierusalim.
2. Fi-va în vremurile cele de pe urmă, că muntele templului Domnului va fi întărit peste vârfurile munţilor şi se va ridica pe deasupra dealurilor. Şi toate popoarele vor curge într-acolo.
3. Multe popoare vor veni şi vor zice: "Veniţi să ne suim în muntele Domnului, în casa Dumnezeului lui Iacov, ca El să ne înveţe căile Sale şi să mergem pe cărările Sale". Căci din Sion va ieşi legea şi cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim.
4. El va judeca neamurile şi la popoare fără de număr va da legile Sale. Preface-vor săbiile în fiare de pluguri şi lăncile lor în cosoare. Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia şi nu vor mai învăţa războiul.
5. Voi, cei din casa lui Iacov, veniţi să umblăm în lumina Domnului!
6. Tu ai lepădat neamul Tău, casa lui Iacov. Ea este plină de vrăjitori şi de magi ca filistenii şi ea face legământ cu cei de alt neam.

7. Pământul ei este plin de aur şi de argint, de comori fără număr, pământul ei este plin de cai şi de căruţe fără sfârşit.
8. Pământul ei este plin de idoli şi locuitorii se închină la lucrul mâinilor lor, înaintea celor făcuţi de degetele lor.
9. Şi omul va fi umilit şi muritorul va fi pogorât şi Tu nu-i vei ierta!
10. Intraţi în crăpăturile stâncilor şi ascundeţi-vă în pulbere, din pricina fricii de Dumnezeu, de strălucirea slavei Lui.
11. Ochii celui mândru vor fi smeriţi, mândria celor de rând va fi pogorâtă şi numai Domnul în ziua aceea va fi ridicat în slăvi,
12. Că Domnul Savaot va avea ziua Lui, se va ridica împotriva a tot ceea ce este mândru şi semeţ şi-l va pogorî.
13. Împotriva tuturor cedrilor Libanului şi stejarilor celor înalţi ai Vasanului.
14. Împotriva tuturor munţilor înalţi şi colinelor celor mândre.
15. Împotriva tuturor turnurilor ridicate sus şi zidurilor întărite.
16. Împotriva tuturor corăbiilor Tarsisului şi lucrurilor de preţ.
17. Mândria omului va fi pogorâtă şi semeţia celor muritori va fi smerită; în ziua aceea numai Domnul va fi înalt;
18. Şi toţi idolii vor pieri.
19. Iar oamenii vor intra în scorburile stâncilor, în prăpăstiile şi în crăpăturile pământului, de frica Domnului şi de strălucirea slavei Lui, când va veni El ca să lovească pământul.
20. În ziua aceea idolii de argint şi de aur, pe care omul i-a făcut ca să li se închine, vor fi părăsiţi ca să fie sălaş şobolanilor şi liliecilor.
21. Iar el va intra în crăpăturile stâncilor şi în prăpăstiile munţilor, de frica Domnului şi de strălucirea slavei Lui, când va veni El ca să lovească pământul.
22. Nu mai nădăjduiţi în omul cel muritor, în nările căruia nu este decât o suflare! Oare, ce putere are el?

Capitolul 3 - Pedeapsa mândriei şi a podoabelor deşarte

1. Iată, Domnul Dumnezeu Savaot va lua din Ierusalim şi din Iuda orice sprijin şi orice ajutor, orice hrană de pâine şi orice sprijin de apă,
2. Pe viteaz şi pe omul de luptă, pe judecător şi pe prooroc, pe prezicător şi pe bătrân;
3. Pe căpetenia peste cincizeci, pe sfătuitor, pe înţelept, pe fermecător şi pe ghicitor.
4. Voi pune băieţi căpetenii peste ei şi copiii vor domni peste aceia.
5. În popor se vor strâmtora unul pe altul şi fiecare va împila pe aproapele său; cel tânăr se va purta obraznic cu cel bătrân şi cel de neam rău cu cel de neam bun.

6. Atunci va alerga omul la fratele său, în casa tatălui său, şi-i va zice: Tu mai ai o haină, fii căpetenie peste noi şi să fie aceste dărâmături sub mâna ta.
7. Iar acela cu jurământ se va lepăda, zicând: "Nu pot vindeca rănile poporului! N-am în casa mea nici pâine, nici haină, nu mă faceţi conducător peste popor!"
8. Ierusalimul va ajunge dărâmătură şi Iuda este gata să cadă, căci limba lor şi gândurile lor sunt împotriva Domnului şi dispreţuiesc privirea slavei Lui.
9. Înfăţişarea lor mărturiseşte împotriva lor, căci ei îşi vădesc păcatele lor ca Sodoma, în loc să fie ascundă. Vai de ei! Căci ei şi-au făcut loruşi rău...
10. Fericit este omul drept, că el va mânca din rodul lucrurilor lui.
11. Vai de cel rău, că răutatea este a lui şi va fi judecat după faptele lui.
12. Poporul meu este asuprit de nişte copii, şi femeile domnesc peste el. Poporul meu! Cei care te conduc te rătăcesc şi te abat de la calea pe care tu mergi.
13. Domnul Se ridică la judecată şi stă ca să judece pe poporul Său.
14. Domnul intră la judecată cu bătrânii şi cârmuitorii poporului Său şi zice: "Voi, voi aţi pustiit via Mea şi prada luată de la cei sărmani se află în casele voastre.
15. Pentru ce aţi zdrobit pe poporul Meu şi aţi sfărâmat faţa celor sărmani?" zice Domnul Dumnezeu Savaot.
16. Şi mai zice Domnul: "Pentru că fiicele Sionului sunt atât de mândre şi umblă cu capul pe sus şi cu priviri obraznice, cu paşi domoli, cu zăngănit de inele la picioarele lor,
17. Domnul va pleşuvi creştetul capului fiicelor Sionului, Domnul va descoperi goliciunea lor".
18. În ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, sori, luniţe,
19. Cercei, brăţări, văluri,
20. Cununi, lănţişoare, cingătoare, miresme, talismane,
21. Inele, verigi de nas,
22. Veşminte de sărbătoare, mantii, şaluri, pungi,
23. Oglinzi, pânzeturi subţiri, turbane şi tunici.
24. Atunci va fi în loc de miresme, putreziciune, şi în loc de cingători, frânghie, în loc de cârlionţi făcuţi cu fierul, pleşuvie, în loc de veşmânt preţios, zdrenţe, şi în loc de frumuseţe: pecete de robie.
25. Locuitorii Sionului vor cădea de sabie şi vitejii lui în războaie.
26. Porţile fiicei Sionului vor scârţâi şi se vor jeli şi, jefuită, ea va şedea despuiată pe pământ.

Capitolul 4 - (continuare)

1. În ziua aceea şapte femei se vor certa pentru un singur om, zicând: "Noi vom mânca pâinea noastră şi vom purta veşmintele noastre. Nu cerem altceva decât să purtăm numele tău. Ridică ocara noastră!"

2. În ziua aceea se va arăta mlădiţa Domnului în podoabă şi în slavă şi roadele pământului în mărire şi în cinste pentru aceia din Israel care vor fi scăpat.
3. Rămăşiţa Sionului şi cei ce vor fi scăpat cu viaţă din Ierusalim se vor chema sfinţi şi oricine va fi înscris să trăiască în Ierusalim.
4. Când Domnul va fi spălat necurăţenia fiicelor Sionului şi va fi şters fărădelegile din mijlocul lui prin duhul dreptăţii şi al nimicirii,
5. Domnul va veni pe Muntele Sionului şi în adunările Sale ca un nor şi ca un fum ziua, iar noaptea ca un foc strălucitor şi ca o văpaie. Că peste tot locul slava Domnului va fi acoperământ:
6. Fi-va în timpul zilei cort, care să-l apere de căldură şi să-l adăpostească de vreme rea şi de ploaie.

Capitolul 5 - Iubitul şi via sa. Blesteme împotriva mai-marilor lui Iuda. Năvala asirienilor

1. Vreau să cânt pentru prietenul meu cântecul lui de dragoste pentru via lui. Prietenul meu avea o vie pe o coastă mănoasă.
2. El a săpat-o, a curăţit-o de pietre şi a sădit-o cu viţă de bun soi. Ridicat-a în mijlocul ei un turn, săpat-a şi un teasc. Şi avea nădejde că va face struguri, dar ea a făcut aguridă.
3. Şi acum voi, locuitori ai Ierusalimului şi bărbaţi ai lui Iuda, fiţi judecători intre mine şi via mea.
4. Ce se putea face pentru via mea şi n-am făcut eu? Pentru ce atunci când nădăjduiam să-mi rodească struguri, mi-a rodit aguridă?
5. Acum vă voi face să ştiţi cum mă voi purta cu via mea: Strica-voi gardul ei şi ea va fi pustiită, dărâma-voi zidul ei şi va fi călcată în picioare.
6. Şi o voi pustii! Nu va mai fi tăiată, nici săpată şi o vor năpădi spinii şi bălăriile. De asemenea şi norilor le voi da poruncă să nu-şi mai verse ploaia peste ea.
7. Dar via Domnului Savaot este casa lui Israel, iar oamenii din Iuda sunt sădirea Sa dragă. El nădăjduia ca acesta să fie un popor fără păcate, dar iată-l plin de sânge. Nădăjduit-a să-I rodească dreptate, dar iată: răzvrătire.
8. Vai vouă care clădiţi casă lângă casă şi grămădiţi ţarini lângă ţarini până nu mai rămâne nici un loc, ca să fiţi numai voi stăpânitori în ţară!
9. Urechile mele au auzit de asemenea acest jurământ al Domnului Savaot: "Jur că aceste case multe, mari şi frumoase, vor fi pustii şi nimeni nu va mai locui în ele.
10. Zece pogoane de vie vor rodi un bat, şi un homer de sămânţă, numai o efă".
11. Vai de cei ce dis de dimineaţă aleargă după băuturi îmbătătoare; vai de cei ce până târziu seara se înfierbântă cu vin!
12. Cei care doresc, la ospeţele lor, chitară, harpă, tobă, flaut şi vin ei nu iau în seamă faptele Domnului şi nu văd lucrurile mâinilor Sale.

13. Pentru aceasta poporul meu va fi dus în robie fără să bage de seamă, mai-marii săi vor fi doborâţi de foame, iar gloata se va usca de sete!
14. De aceea şi iadul şi-a mărit de două ori lăcomia lui, căscat-a gura sa peste măsură; acolo se vor coborî mărirea Sionului şi gloatele sale, chiotele de veselie...
15. Omul cel muritor va fi smerit şi umilit şi ochii celor mândri vor fi pogorâţi.
16. Dar Domnul Savaot este mare prin judecata Sa şi Dumnezeul cel sfânt este sfânt prin dreptatea Sa.
17. Oile vor paşte în voie, iar străinii se vor hrăni în locurile mănoase, lăsate de cei bogaţi.
18. Vai de cei ce îşi atrag pedeapsa ca şi cu nişte frânghii şi plata păcatului ca şi cu nişte şţreanguri,
19. Căci ei zic: "Grăbească Domnul să-Şi facă lucrul Său curând, ca să vedem şi să se plinească planul Sfântului lui Israel, ca să-l cunoaştem".
20. Vai de cei ce zic răului bine şi binelui rău; care numesc lumina întuneric şi întunericul lumină; care socotesc amarul dulce şi dulcele amar!
21. Vai de cei care sunt înţelepţi în ochii lor şi pricepuţi după gândurile lor!
22. Vai de cei viteji la băut vin şi meşteri la făcut băuturi îmbătătoare!
23. Vai de cei ce dau dreptate celui nelegiuit pentru mită şi lipsesc de dreptate pe cel drept!
24. Pentru aceasta, după cum paiele sunt mistuite de foc şi iarba uscată de flăcări, aşa rădăcina lor va fi topită ca pleava şi floarea lor va fi spulberată precum este cenuşa, căci au călcat legea Domnului Savaot şi au nesocotit cuvântul Sfântului lui Israel!
25. De aceea, mânia Domnului s-a aprins împotriva poporului Său! El întinde mâna Sa spre el, îl loveşte şi munţii se clatină. Cadavrele lor sunt ca gunoiul pe cale. Cu toate acestea mânia Lui nu se domoleşte şi mâna Lui stă mereu întinsă
26. Şi va ridica steagul pentru un popor de departe şi îl va chema de la capătul pământului. Iată-l că se zoreşte şi vine.
27. Nimeni din ai lui nu va obosi, nici va boli, nu va dormita, nici va adormi; nimeni nu-şi va descinge brâul şi nici cureaua încălţămintei lui nu se va rupe.
28. Săgeţile lor sunt ascuţite şi arcurile lor gata să tragă. Copitele cailor sunt ca şi cremenea cea tare, roţile căruţelor sunt ca o furtună.
29. Strigătul, strigăt de leu, răcnesc ca puii de leu, mugesc şi apucă prada, şi nimeni nu roate s-o scape.
30. În vremea aceea fi-va împotriva lui un vuiet ca vuietul mării. Toţi vor arunca privirea spre pământ şi iată: întuneric şi strâmtorare; lumina se va întuneca întocmai ca o noapte, fără să se mai iveasică zorile!

Capitolul 6 - Chemarea lui Isaia

1. În anul morţii regelui Ozia, am văzut pe Domnul stând pe un scaun înalt şi măreţ şi poalele hainelor Lui umpleau templul.
2. Serafimi stăteau înaintea Lui, fiecare având câte şase aripi: cu două îşi acopereau feţele, cu două picioarele, iar cu două zburau
3. Şi strigau unul către altul, zicând: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui!"
4. Din pricina acestor strigăte, porţile se zguduiau din ţâţânele lor, iar templul s-a umplut de fum.
5. Şi am zis: "Vai mie, că sunt pierdut! Sunt om cu buze spurcate şi locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate. Şi pe Domnul Savaot L-am văzut cu ochii mei!"
6. Atunci unul dintre serafimi a zburat spre mine, având în mâna sa un cărbune, pe care îl luase cu cleştele de pe jertfelnic.
7. Şi l-a apropiat de gura mea şi a zis: "Iată s-a atins de buzele tale şi va şterge toate păcatele tale, şi fărădelegile tale le va curăţi".
8. Şi am auzit glasul Domnului care zicea: "Pe cine îl voi trimite şi cine va merge pentru Noi?" Şi am răspuns: "Iată-mă, trimite-mă pe mine!"
9. Şi El a zis: "Du-te şi spune poporului acestuia: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege şi, uitându-vă, vă veţi uita, dar nu veţi vedea.
10. Că s-a învârtoşat inima poporului acestuia şi cu urechile sale greu a auzit şi ochii săi i-a închis, ca nu cumva să vadă cu ochii şi cu urechile să audă şi cu inima să înţeleagă şi să se întoarcă la Mine şi să-l vindec".
11. Şi am zis: "Până când, Doamne!" Atunci El mi-a răspuns: "Până când cetăţile vor fi pustiite şi vor rămâne fără locuitori, şi casele fără oameni şi pământul pustiu;
12. Până când Domnul va izgoni pe oameni şi pustiirea va fi mare în mijlocul acestei ţări.
13. Şi dacă va rămâne încă unul din zece, şi acela va fi hărăzit focului, ca şi terebintul şi stejarul, ale căror trunchiuri sunt trântite la pământ. Din butucul rămas va lăstări o mlădiţă sfântă".

Capitolul 7 - Isaia prevesteşte naşterea Mântuitorului din fecioară

1. Şi a fost în zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, regele lui Iuda, că s-a suit Reţin, regele Siriei, împreună cu Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, ca să cuprindă Ierusalimul. Şi n-a izbutit ca să-l cuprindă.
2. Atunci a venit cineva să dea de ştire casei lui David, zicând: "Armata sirienilor a tăbărât în Efraim". Şi inima regelui şi a poporului tremura de spaimă în ziua aceea, precum tremură copacii pădurii din pricina vântului.

3. Şi a grăit Domnul către Isaia, zicând: "Ieşi întru întâmpinarea lui Ahaz, tu şi Şear-Iaşub, fiul tău, la capătul canalului lacului celui de sus, pe drumul ţarinii nălbitorului,
4. Şi îi vei zice: "Ia aminte, fii liniştit şi nu te teme şi inima ta să nu se slăbească din pricina acestor doi tăciuni care fumegă: de iuţimea mâniei lui Reţin şi a lui Aram şi a fiului lui Remalia
5. De vreme ce Aram a hotărât pustiirea ta, împreună cu Efraim şi cu fiul Remaliei, zicând:
6. "Să ne suim în Iuda, să-l speriem, să ne facem stăpâni pe el şi să punem rege peste el pe feciorul lui Tabeel".
7. Aşa zice Domnul Dumnezeu: "Aceasta nu va fi, nici nu se va împlini!
8. Căci căpetenia Aramului este Damascul şi mai mare peste Damasc este Reţin. - Mai sunt încă şaizeci şi cinci de ani şi Efraim va pieri din rândul popoarelor.
9. Şi capitala lui Efraim este Samaria şi mai mare peste Samaria este feciorul lui Remalia. Dacă nu credeţi, veţi fi zdrobiţi!"
10. Şi Isaia mai grăi către Ahaz:
11. "Cere un semn de la Domnul Dumnezeul tău, în adâncurile iadului sau în înălţimile cele de sus".
12. Şi a spus Ahaz: "Nu voi cere şi nu voi ispiti pe Domnul!"
13. Şi a zis Isaia: "Ascultaţi voi cei din casa lui David! Nu vă ajunge să obosiţi pe oameni, de veniţi să obosiţi şi pe Dumnezeul meu?
14. Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi vor chema numele lui Emanuel.
15. El se va hrăni cu lapte şi cu miere până în vremea când va şti să arunce răul şi să aleagă binele.
16. Că înainte ca fiul acesta să ştie să dea la o parte răul şi să aleagă binele, pământul de care îţi este teamă, din pricina celor doi regi, va fi pustiit.
17. Dar Domnul va aduce peste tine, peste poporul tău şi peste casa tatălui tău, vremuri care n-au mai venit de când Efraim s-a desfăcut de Iuda; va aduce pe regele Asiriei.
18. Şi va fi că în ziua aceea Domnul va chema muştele care se află la capătul Nilului - fluviul Egiptului - şi albinele din pământul Asiriei;
19. Şi vor veni şi se vor aşeza cu toate în văile cele prăpăstioase şi în crăpăturile stâncilor şi în toate tufişurile şi în toate ţinuturile nelocuite.
20. În vremea aceea, va rade Domnul cu un brici, luat de împrumut de dincolo de Eufrat, pe regele Asiriei, capul, părul de pe trup şi îi va smulge şi barba.
21. În vremea aceea, cine va hrăni o vacă şi două oi
22. Va avea belşug de unt din pricina mulţimii laptelui şi cei ce vor fi rămas în ţară se vor hrăni cu smântână şi cu miere.

23. În ziua aceea, unde era un loc de o mie de butuci pe preţ de o mie de sicli, va fi plin de spini şi de bălării.
24. Acolo oamenii vor intra înarmaţi cu arcuri şi cu săgeţi, căci toată ţara va fi plină de spini şi de bălării.
25. Şi în toţi munţii care erau curăţaţi cu săpăliga, tu nu te vei duce, de frica spinilor şi a bălăriilor. Acolo se va da drumul boilor şi oilor, ca să calce pământul.

Capitolul 8 - Regatul Siriei se surpă. Domnul e Stăpânul istoriei. Aşteptând ceasul Domnului. Vremea lui Mesia

1. Şi a zis Domnul către mine: "Ia o carte mare şi scrie deasupra ei cu slove omeneşti: "Maher-Şalal-Haş-Baz" (grabnic-pradă-apropiat-jaf).
2. Adu-Mi martori credincioşi pe Urie preotul şi pe Zaharia, fiul lui Ieberechia".
3. Atunci m-am apropiat de proorociţă şi a luat în pântece şi a născut un fiu. Şi a zis Domnul către mine: "Pune-i numele Maher-Şalal-Haş-Baz".
4. Căci înainte ca băiatul să zică: "tată şi mamă!", toată bogăţia Damascului şi prada Samariei vor fi duse înaintea regelui Asiriei".
5. Şi mi-a mai grăit Domnul astfel:
6. "Fiindcă poporul acesta a nesocotit apele Siloamului, care curg lin, şi a tremurat înaintea lui Reţin, feciorul Remaliei,
7. Iată acum că Domnul va aduce peste ei apele cele mari şi furioase ale Eufratului: pe regele Asiriei şi toată strălucirea lui. Ele vor trece peste toate zăgazurile şi vor da afară peste malurile lui.
8. Şi se va revărsa în Iuda, îl va îneca şi îl va umple de apă, va ajunge până la gât şi cu revărsările lui întinse va acoperi toată ţara.
9. *Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi. Auziţi până la marginile pământului, cei puternici plecaţi-vă. De vă veţi întări, iarăşi veţi fi biruiţi.*
10.Şi orice sfat veţi sfătui, îl va risipi Domnul, şi cuvântul pe care îl veţi grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu!"
11. Aşa îmi zicea mie Domnul, ţinând peste mine mâna Sa cea tare şi însuflându-mi să nu umblu pe căile acestui popor. Apoi mi-a zis:
12. "Nu numiţi uneltire tot ceea ce poporul acesta socoteşte uneltire, şi nu vă temeţi, nici nu vă înfricoşaţi de ceea ce se tem ei.
13.Numai pe Domnul Savaot socotiţi-L sfânt, de El să vă temeţi şi să vă înfricoşaţi.
14. El va fi pentru voi piatră de încercare şi stâncă de poticnire pentru cele două case ale lui Israel, cursă şi laţ pentru cei ce locuiesc în Ierusalim.
15. Şi mulţi se vor poticni, vor cădea şi se vor sfărâma, vor fi prinşi în cursă şi vor fi duşi în robie!"
16. Voi strânge laolaltă această mărturie şi voi sigila această învăţătură pentru ucenicii mei.

17. Voi aştepta deci pe Domnul, Care îşi ascunde faţa Sa de la casa lui Iacov şi voi nădăjdui întru El.
18. Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu spre semne şi minuni în Israel, din partea Domnului Savaot, Care locuieşte în Muntele Sionului.
19. Şi când vă vor zice: "Întrebaţi pe cei ce cheamă morţii şi ghicitorii care şoptesc şi bolborosesc", să le răspundeţi: "Nu se cuvine oare poporului să alerge la Dumnezeul său? Să întrebe oare pe morţi pentru soarta celor vii?"
20. Întrebaţi legea şi descoperirea! De nu vă vor vorbi asemenea cuvântului acesta, atunci nu-i lumină în ei.
21. Vor rătăci pe pământ flămânzi şi cumplit apăsaţi, şi în vremea foametei îşi vor arăta colţii şi vor huli pe regele lor şi pe Dumnezeul lor.
22. Apoi îşi vor întoarce privirea spre pământ şi iată că acolo va fi strâmtorare, întuneric şi scârbă şi nevoie! Dar noaptea va fi alungată!
23. Căci nu va mai fi întuneric pentru ţara care era în nevoie. În vremurile de demult el a supus pământul Zabulonului şi ţinutul lui Neftali; în vremurile cele de pe urmă el va acoperi de slavă calea mării, celălalt ţărm al Iordanului, Galileea neamurilor.

Capitolul 9 - Naşterea, numele şi împărăţia lui Mesia

1. *Poporul care locuia întru întuneric va vedea lumină mare şi voi cei ce locuiaţi în latura umbrei morţii lumină va străluci peste voi.*
2. Tu vei înmulţi poporul şi vei spori bucuria lui. El se va veseli înaintea Ta, cum se bucură oamenii în timpul secerişului şi se veselesc la împărţirea prăzilor.
3. Căci jugul ce-l apasă, şi toiagul ce-l loveşte, şi nuiaua ce-l asupreşte, Tu le vei sfărâma, ca în zilele lui Madian.
4. Încălţămintea cea zgomotoasă de om războinic şi haina cea stropită de sânge vor fi aruncate în foc şi mistuite în flăcări!
5. Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui şi se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie.
6. Şi mare va fi stăpânirea Lui şi pacea Lui nu va avea hotar. Va împărăţi pe tronul şi peste împărăţia lui David, ca s-o întărească şi s-o întemeieze prin judecată şi prin dreptate, de acum şi până-n veac. Râvna Domnului Savaot va face aceasta.
7. Cuvânt va trimite Domnul peste Iacob, şi el se va pogorî peste Israel.
8. Ca să ştie tot poporul, Efraim şi locuitorii Samariei, care întru mândria lor şi întru semeţia inimii lor zic:
9. Cărămizile au căzut, să zidim cu piatră cioplită; smochinii au fost tăiaţi, să punem cedri în locul lor!

10. Ridica-va Domnul împotriva lui pe vrăjmaşii lui Reţin şi pe duşmanii lui îi va înarma:
11. Pe sirienii de la răsărit şi pe filistenii de la asfinţit; şi vor mânca aceştia pe Israel cu toată gura. Cu toate acestea mânia Lui nu se va potoli şi mâna Lui tot întinsă va fi;
12. Dar poporul nu se va întoarce la Cel care îl lovise şi nu va căuta pe Domnul Savaot.
13. Şi Domnul va tăia din Israel, într-o singură zi, capul şi coada, ramura de finic şi trestia.
14. Bătrânii şi căpeteniile sunt capul; proorocul şi învăţătorul mincinos sunt coada.
15. Căpeteniile acestui popor îl duc în rătăcire şi cei conduşi de ei vor pieri.
16. Pentru aceasta, Domnul nu se bucură de cei tineri şi de orfanii lui şi de văduve nu-i este milă, fiindcă toţi sunt nelegiuiţi şi răi şi gura lor grăieşte vorbe nesocotite. Pentru toate acestea, mânia Lui nu se va potoli şi mâna Lui mereu întinsă va fi.
17. Că fărădelegea arde ca focul, care mistuie spinii şi bălăriile uscate; el arde tot mărăcinişul pădurii, iar fumul se înalţă în rotocoale.
18. Din pricina iuţimii mâniei Domnului Savaot, pământul va fi ca un jeratic, iar poporul va ajunge pradă focului. Nimeni nu va cruţa pe vecinul său.
19. Jefui-vor la dreapta şi vor rămâne flămânzi; la stânga vor mânca şi nu se vor sătura; fiecare va mânca din carnea aproapelui său:
20. Manase pe Efraim, Efraim pe Manase, şi amândoi sunt împotriva lui Iuda. Pe lângă toate acestea, mânia Lui nu se va potoli şi braţul Lui mereu întins va fi.

Capitolul 10 - Vai celor nedrepţi; vai Asirienilor. Mica rămăşiţă. Pieirea Asirienilor

1. Vai de cei ce fac legi nedrepte şi de cei ce scriu hotărâri silnice
2. Ca să îndepărteze pe cei slabi de la judecată şi să răpească dreptatea sărmanilor poporului Meu, ca să facă din văduve prada lor şi să jefuiască pe cei orfani!
3. Dar ce veţi face voi în ziua pedepsirii şi cum vă veţi feri de furtuna ce vine de departe? Către cine veţi fugi ca să fiţi ajutaţi şi unde veţi lăsa comorile voastre?
4. Fără mine vor merge cu frunţile plecate printre robi şi vor cădea printre cei ucişi şi totuşi mânia Lui nu se va potoli şi mâna Lui mereu întinsă va fi.
5. O, Asirie, varga mâniei Mele şi toiagul urgiei Mele!
6. Împotriva unui neam fără de lege o voi trimite şi împotriva unui popor al urgiei Mele o voi îndrepta, ca să-l prade şi să-l jefuiască şi să-l calce ca pe tina uliţelor.
7. Dar ea n-are aceeaşi judecată şi inima ei nu simte la fel; să prade este în inima ei şi să nimicească neamuri fără număr!
8. Căci ea zice: "Oare mai-marii mei nu sunt ei laolaltă regi?

9. Calno oare nu este ca şi Carchemişul? Şi Hamatul ca Arpadul şi Samaria ca Damascul?"
10. Cum a cuprins mâna Mea împărăţiile idolilor, unde idolii erau mai numeroşi decât în Ierusalim şi în Samaria;
11. Precum am făcut Samariei şi idolilor ei, tot aşa voi face şi Ierusalimului şi chipurilor lui!
12. Şi când Domnul va sfârşi tot lucrul Lui în muntele Sionului şi în Ierusalim, atunci va pedepsi pe regele Asiriei pentru graiul cel mândru din inima lui şi pentru semeţia privirilor lui,
13. Că a zis: "Prin puterea mâinii mele am făcut aceasta şi prin înţelepciunea mea; căci sunt priceput! Trecut-am peste graniţele popoarelor, jefuit-am comorile lor şi ca un atotputernic am dat jos de pe tron pe conducători.
14. Mâna mea a apucat ca pe un cuib bogăţiile popoarelor şi, precum iei ouă părăsite, tot aşa am cuprins eu tot pământul şi nimeni n-a scuturat aripile, n-a deschis ciocul şi nici n-a scos vreun ţipăt!
15. Oare securea este ea măreaţă faţă de cel ce o ridică sau ferăstrăul se înalţă împotriva celui ce-l mânuieşte? Ca şi cum varga ar da avânt celui care o ridică şi toiagul ar însufleţi braţul care îl duce!
16. De aceea Domnul Dumnezeu Savaot va trimite prăpădul în această voinică oştire asiriană şi sănătatea lor o vor mistui frigurile ca un pârjol.
17. Şi lumina lui Israel se va face foc şi Sfântul său o flacără şi va arde şi va mistui spinii şi bălăriile uscate, într-o singură zi!
18. Şi strălucirea pădurii lui şi a livezii lui va fi nimicită de sus şi până jos.
19. Copacii rămaşi din pădurea lui vor fi aşa de puţini la număr, încât şi un copil va putea să-i numere.
20. În vremea aceea rămăşiţa lui Iuda şi cei scăpaţi din casa lui Iacov nu se vor mai sprijini pe cel ce i-a lovit, ci se vor sprijini, cu credinţă, pe Dumnezeu, Sfântul lui Israel.
21. O rămăşiţă din Iacov se va întoarce la Dumnezeul cel puternic.
22. Chiar dacă poporul tău, Israele, ţi-ar fi ca nisipul mării, numai o rămăşiţă se va întoarce. Nimicirea este hotărâtă de dreptatea cea nemăsurată.
23. Această poruncă de nimicire, Domnul Dumnezeu Savaot o va împlini în tot cuprinsul ţării.
24. Pentru aceasta, aşa zice Domnul Dumnezeu Savaot: "Poporul Meu, care locuieşte în Sion, nu te teme de Asiria, care te loveşte cu toiagul pe care îl ridică asupra ta, ca altădată Egiptul.
25. Dar, peste puţină vreme, urgia va înceta şi mânia Mea îi va nimici".
26. Domnul Savaot ridica-va asupra lor un bici, ca atunci când a bătut pe Madian la stânca Oreb şi Îşi va întinde toiagul Său spre mare şi-l va ridica precum l-a ridicat asupra egiptenilor.

27. În vremea aceea va ridica povara de pe umerii tăi şi jugul de pe grumajii tăi.
28. Vine din latura Rimonului şi ajunge la Aiat, trece la Migron, la Micmas lasă poverile sale de drum.
29. Ei au trecut pasul şi noaptea au rămas la Gheba. Rama este înspăimântată, Ghibeea lui Saul a luat-o la fugă.
30. Urlă fiică a lui Galim, ia aminte Laişa, răspunde-i tu, Anatot.
31. Madmena se împrăştie, locuitorii din Ghebim au luat-o la fugă.
32. O zi va sta la Nob, ameninţă cu mâna muntele Sionului şi colina Ierusalimului!
33. Iată că Domnul Dumnezeu Savaot frânge crengile dintr-o lovitură năprasnică: vârfurile sunt tăiate şi crengile de sus date jos.
34. Desişul pădurii cade sub lovituri de unelte de fier, cedrii Libanului se prăbuşesc la pământ.

Capitolul 11 - O nouă vestire a lui Mesia. Întoarcerea celor robiţi

1. O Mlădiţă va ieşi din tulpina lui Iesei şi un Lăstar din rădăcinile lui va da.
2. Şi Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înţelepciunii şi al înţelegerii, duhul sfatului şi al tăriei, duhul cunoştinţei şi al bunei-credinţe.
3. Şi-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu. Şi va judeca nu după înfăţişarea cea din afară şi nici nu va da hotărârea Sa după cele ce se zvonesc,
4. Ci va judeca pe cei săraci întru dreptate şi după lege va mustra pe sărmanii din ţară. Pe cel aprig îl va bate cu toiagul gurii Lui şi cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel fără de lege.
5. Dreptatea va fi ca o cingătoare pentru rărunchii Lui şi credincioşia ca un brâu pentru coapsele Lui.
6. Atunci lupul va locui laolaltă cu mielul şi leopardul se va culca lângă căprioară; şi viţelul şi puiul de leu vor mânca împreună şi un copil îi va paşte.
7. Juninca se va duce la păscut împreună cu ursoaica şi puii lor vor sălăşlui la un loc, iar leul ca şi boul va mânca paie;
8. Pruncul de ţâţă se va juca lângă culcuşul viperei şi în vizuina şarpelui otrăvitor copilul abia înţărcat îşi va întinde mâna.
9. Nu va fi nici o nenorocire şi nici un prăpăd în tot muntele Meu cel sfânt! Că tot pământul este plin de cunoştinţa şi de temerea de Dumnezeu, precum marea este umplută de ape!
10. Şi în vremea aceea, Mlădiţa cea din rădăcina lui Iesei, va fi ca un steag pentru popoare; pe Ea o vor căuta neamurile şi sălaşul Ei va fi plin de slavă.
11. În ziua aceea, Domnul va ridica din nou mâna Sa ca să răscumpere rămăşiţa poporului Său dintre robii din Asiria şi din Egipt, din Patros, din Etiopia, din Elam, din Babilon, din Hamat şi din insulele mării.

12. El va ridica steag pentru neamuri şi va aduna pe cei risipiţi ai lui Israel şi va strânge la un loc pe cei împrăştiaţi ai lui Iuda din cele patru colţuri ale pământului.
13. Atunci pizma lui Efraim va înceta şi duşmanii lui Iuda vor fi zdrobiţi. Efraim nu va mai pizmui pe Iuda şi Iuda nu va mai fi vrăjmaşul lui Efraim.
14. Ci se vor avânta în latura filistenilor la apus şi vor jefui împreună pe feciorii răsăritului; asupra Edomului şi Moabului îşi vor întinde mâna lor, şi copiii lui Amon vor asculta de ei.
15. Domnul va seca limba de mare a Egiptului şi mâna Lui va ameninţa groaznic Eufratul, şi-l va împărţi în şapte râuri şi se va putea trece cu piciorul.
16. Atunci se va croi un drum pentru rămăşiţa din poporul Său, pentru cei scăpaţi din robia Asiriei, precum s-a întâmplat altădată cu Israel, în ziua când el a ieşit din Egipt.

Capitolul 12 - Cântarea celor răscumpăraţi

1. Şi tu vei zice în ziua aceea: Lăuda-Te-voi, Doamne, că deşi pornit împotriva mea, mânia Ta s-a întors de la mine şi m-ai miluit.
2. Iată Dumnezeul cel tare al mântuirii mele; nădăjdui-voi întru El şi nu mă voi înfricoşa, că izvorul puterii mele şi cântarea mea de laudă este Domnul Dumnezeu şi izbăvirea mea.
3. Veţi scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii
4. Şi veţi zice în ziua aceea: "Lăudaţi pe Domnul, chemaţi numele Lui, vestiţi printre neamuri lucrările Lui, daţi de ştire că înalt este numele Lui!
5. Cântaţi în strune pe Domnul, căci El a făcut fapte strălucite! Să ştie aceasta tot pământul!
6. Săltaţi şi vă veseliţi locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!"

Capitolul 13 - Vedenia lui Isaia asupra Babilonului

1. Proorocia despre Babilon pe care a văzut-o Isaia, fiul lui Amos.
2. Pe un munte pleşuv înălţaţi steag, strigaţi către ei, faceţi semn cu mâna, ca să intre pe poarta asupritorilor.
3. "Eu am poruncit sfintei Mele oştiri, zice Domnul, chemat-am pe vitejii mâniei Mele, pe cei ce se veselesc de slava Mea".
4. Ascultaţi acest zgomot surd în munţi, vuiet al unui neam fără de număr; auziţi această zarvă de împărăţii, de neamuri adunate; Domnul Savaot cercetează oştirea gata de luptă.
5. Ele vin dintr-un ţinut depărtat, de la capătul cerului; vine Domnul şi uneltele mâniei Lui, ca să nimicească tot pământul.

6. Strigaţi, că aproape este ziua Domnului, ea vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic.
7. Drept aceea, toate braţele vor fi neputincioase şi inima omului se va topi de frică.
8. Vor fi cuprinşi de spaimă, vor vedea năluci şi durerile îi vor cuprinde; zvârcolise-vor în dureri ca femeia gata să nască. Se vor privi unul pe altul cu groază, iar feţele lor vor fi roşii ca flacăra.
9. Iată ziua Domnului, ea vine aprigă, mânioasă şi întărâtată la mânie ca să pustiiască pământul şi să stârpească pe păcătoşi de pe el.
10. Luceferii de pe cer şi grămezile de stele nu-şi vor mai da lumina lor; soarele se va întuneca în răsăritul lui şi luna nu va mai străluci.
11. Atunci voi pedepsi lumea pentru fărădelegile ei şi pe cei nelegiuiţi pentru păcatele lor. Voi smeri mândria celor îngâmfaţi şi obrăznicia celor cruzi o voi arunca la pământ.
12. Voi face ca oamenii să fie mai rari decât aurul cel mai scump, mai căutaţi decât aurul de Ofir.
13. Pentru aceasta voi prăbuşi cerurile; şi pământul se va clătina din locul lui, din pricina mâniei Domnului Savaot, în ziua iuţimii mâniei Lui.
14. Atunci, ca o gazelă sperioasă şi ca o turmă pe care nimeni nu poate s-o adune, fiecare se va întoarce la poporul său şi fiecare va fugi în pământul său.
15. Oricine va fi aflat va fi străpuns şi oricare va fi prins va cădea de sabie.
16. Copiii lor vor fi zdrobiţi înaintea ochilor lor, casele lor vor fi jefuite şi femeile lor necinstite.
17. Iată că Eu ridic asupra lor pe mezi, care nu pun preţ pe argint şi care nu se lăcomesc pentru aur.
18. Arcurile oamenilor de luptă vor doborî pe cei tineri. De roada pântecelui nu se vor milostivi, şi pentru copii ochii lor nu vor simţi nici o milă.
19. Atunci Babilonul, podoaba împărăţiilor, cununa mândriei caldeilor, fi-va ca Sodoma şi ca Gomora, pe care Dumnezeu le-a nimicit.
20. Nu va mai fi locuit în veci şi din neam în neam. Arabii nu vor mai înfige acolo corturi şi nici ciobanii nu-şi vor mai face târle în latura aceea.
21. Ci numai animale sălbatice se vor sălăşlui într-însul, şi bufniţele vor locui prin case, struţii îşi vor face cuiburi acolo şi oameni cu chip de ţap vor juca în acel loc.
22. Şacalii vor urla în palatele lor şi lupii în casele lor de petrecere. Vremea este aproape să sosească şi zilele ei nu vor zăbovi!

Capitolul 14 - Întoarcerea din robie. Regele Babilonului se duce în iad. Despre Babilon, Asiria şi Filisteni

1. Dar Domnul Se va milostivi de Iacov şi va alege încă o dată pe Israel şi îl va statornici în pământul lui. Cei străini se vor alătura lor şi se vor uni cu casa lui Iacov.
2. Pe popoare le va lua şi le va duce la ei, iar casa lui Israel le va avea în pământul Domnului ca robi şi roabe. Ei vor duce în robie pe cei care i-au dus în robie şi vor stăpâni peste apăsătorii lor.
3. Iar în ziua în care Domnul te va odihni de osteneli, de chinuri şi de amarnica ta robie în care ai fost,
4. Tu vei cânta cântecul acesta de ocară împotriva împăratului Babilonului şi vei zice: "Cum s-a sfârşit cu asupritorul şi cum a încetat chinul nostru!
5. Domnul a zdrobit toiagul celor fără de lege, sceptrul răilor apăsători!
6. Iată pe cel care lovea popoarele fără încetare cu mânia lui şi care în întărâtarea lui punea neamurile sub stăpânirea lui, supunându-le fără cruţare!
7. Tot pământul este în pace şi se odihneşte; toţi izbucnesc în cântece de veselie.
8. Până şi chiparoşii împreună cu cedrii cei din Liban se bucură de căderea ta: "De când tu te-ai prăbuşit, nimeni nu se mai suie la noi ca să ne doboare!"
9. Şeolul (iadul) se mişcă în adâncurile sale, ca să iasă întru întâmpinarea ta. Pentru tine el deşteaptă umbrele, pe toţi stăpânitorii pământului; el ridică de pe jilţurile lor pe toţi împăraţii pământului.
10. Toţi iau cuvântul şi îţi zic: "Şi tu eşti slab ca noi şi te asemeni nouă".
11. În iad s-a pogorât mărirea ta în cântecul harfelor tale. Sub tine se vor aşterne viermii şi viermii vor fi acoperământul tău.
12. Cum ai căzut tu din ceruri, stea strălucitoare, fecior al dimineţii! Cum ai fost aruncat la pământ, tu, biruitor de neamuri!
13. Tu care ziceai în cugetul tău: "Ridica-mă-voi în ceruri şi mai presus de stelele Dumnezeului celui puternic voi aşeza jilţul meu! În muntele cel sfânt voi pune sălaşul meu, în fundurile laturei celei de miazănoapte.
14. Sui-mă-voi deasupra norilor şi asemenea cu Cel Preaînalt voi fi".
15. Şi acum, tu te pogori în iad, în cele mai de jos ale adâncului!
16. Cei ce te văd îşi întorc privirea înspre tine şi se uită cu luare aminte zicând: "Oare acesta este omul de care tremura pământul şi împărăţiile se cutremurau?"
17. Oare acesta este cel ce prefăcea lumea în pustiu şi cetăţile le dobora şi nu da drumul robilor săi?"
18. Toţi împăraţii popoarelor se odihnesc cu cinste, fiecare în locaşul său.
19. Şi numai tu eşti azvârlit departe de mormântul tău, ca o ramură fără de preţ, ca rămăşiţele celor care au fost ucişi cu lovituri de sabie, zvârliţi pe pietre de mormânt, ca un hoit călcat în picioare.
20. Tu nu te vei pogorî în mormânt, căci tu ai pustiit pământul tău şi pe poporul tău l-ai ucis! Niciodată nu se va mai vorbi despre neamul celor răi!

21. Pregătiţi măcelul feciorilor, din pricina fărădelegilor părinţilor lor, ca nu cumva să se ridice şi să cucerească pământul şi să umple de ruine faţa a tot pământul.
22. "Eu Mă voi scula împotriva lor, zice Domnul Savaot, şi voi nimici numele Babilonului şi pe cei care au mai rămas: şi mugurii şi mlădiţele, zice Domnul.
23. Acolo va stăpâni ariciul şi va fi mlaştină şi îl voi mătura cu mătura nimicirii", zice Domnul Savaot.
24. Juratu-S-a Domnul Savaot şi a zis: "Cum am hotărât, aşa va fi, precum M-am sfătuit, aşa se va întâmpla!
25. Sfărâma-voi Asiria în pământul Meu şi o voi călca în picioare pe munţii Mei. Şi robii vor fi liberaţi de jugul lor şi umerii de povara lor".
26. Iată hotărârea pentru tot pământul, iată mâna întinsă peste toate neamurile!
27. Dacă Domnul Savaot a hotărât, cine îl va putea împiedica? Şi dacă mâna Lui stă întinsă, cine o va întoarce la loc?
28. În anul morţii lui Ahaz, fost-a această proorocie:
29. "Nu te veseli, toată ţara Filistenilor, fiindcă a fost zdrobit toiagul care te lovea. Căci din rădăcina şarpelui va ieşi o viperă şi din urmaşii lui un şarpe zburător.
30. Cei sărmani vor paşte pe păşunile Mele, iar cei săraci vor fi fără de grijă. Voi face să moară de foame neamul tău, iar pe cei ce vor rămâne din tine îi voi ucide.
31. Tu, poartă, urlă! Şi tu, cetate, ţipă! Cutremură-te tu, ţară a Filistenilor, toată! Că din partea de miazănoapte vine un fum şi şirurile vrăjmaşilor sunt strânse".
32. Şi ce se va răspunde în ziua aceea celor trimişi dintre popoare? Că "Domnul a întemeiat Sionul, limanul celor îndureraţi din poporul Lui".

Capitolul 15 - Profeţie asupra lui Moab

1. Prins fără de veste în vreme de noapte Ar-Moabul a fost pustiit. Luat fără de veste noaptea, Chir-Moabul a fost nimicit.
2. Poporul se urcă la templul de la Dibon, la locurile înalte, ca să plângă pe Nebo şi la Medeba, Moabul se tânguieşte. Toate capetele sunt rase, toate bărbile sunt tăiate.
3. Pe uliţele lui toţi ies îmbrăcaţi în sac; pe acoperişuri, în pieţe, toţi se jelesc şi izbucnesc în plâns.
4. Heşbonul şi Eleale bocesc, iar glasul lor până la Iahaţ se aude. Chiar şi războinicii Moabului se vaită şi sufletul le este cuprins de groază.
5. Din adâncul inimii, Moabul strigă; fugarii lui sosesc până la Ţoar, până la Eglat-Şelişia. Coasta Luhitului toţi o urcă plângând; pe drumul de la Horonaim scot strigăte de deznădejde,
6. Că apele de la Nimrim au secat, iarba s-a uscat, iarba verde nu mai este, verdeaţa a pierit.
7. De aceea ei îşi fac provizii şi duc bunurile lor dincolo de pârâul Sălciilor.

8. Ţipetele au făcut înconjurul Moabului, vaietele sale au ajuns până la Eglaim, jeluirea lui până la Beer-Elim, că apele Dimonului sunt pline de sânge!
9. Asupra Dimonului voi trimite iarăşi nenorociri; pentru cei ce au scăpat. din Moab cât şi pentru cei rămaşi în ţară voi trimite lei.

Capitolul 16 - (continuare)

1. "Trimiteţi miei stăpânitorului ţării, trimiteţi-i din Petra, prin pustiu, la muntele fiicei Sionului".
2. Ca o pasăre care fuge sperioasă din cuibul ei, ca un cuib risipit, aşa sunt fiicele Moabului la vadurile Arnonului.
3. "Dă un sfat, dă o hotărâre, întinde umbra ta, ca noaptea, în miezul zilei, ascunde pe cei duşi în robie, nu descoperi pe cei fugari!
4. Adăposteşte la tine pe toţi robii Moabului, să le fii acoperitor în faţa pustiitorului, până când năvala va fi trecut, prăpădul va lua sfârşit şi vrăjmaşul va lăsa ţara în pace.
5. Jilţul lui se va întări prin milostivire şi pe el va şedea de-a pururi în cortul lui David un judecător apărător al pricinei drepte şi râvnitor dreptăţii.
6. Am auzit de semeţia Moabului, că foarte mândru este; am auzit de obrăznicia, de mândria, de trufia şi de graiurile lui deşarte".
7. Pentru aceasta, moabiţii se tânguiesc pentru Moab, tot împreună se bocesc! Ei suspină pentru turtele de struguri de la Chir-Hareset, înmărmuriţi.
8. Câmpiile Heşbonului au sărăcit, asemenea şi via de la Sibma; stăpânitorul popoarelor a distrus cele mai bune viţe ale ei, care se întinseseră până la Iazer şi acoperiseră pustiul; lăstarii lor se întinseseră şi trecuseră marea.
9. Pentru aceasta plâng împreună cu Iazerul pentru via din Sibma. Vă ud cu lacrimile mele pe voi, Heşbon şi Eleale, că nu se mai aud acolo strigătele vesele din timpul secerişului şi al culesului viilor.
10. Nici bucurie, nici veselie prin grădini, iar prin vii nici cântece, nici chiote! Nimeni nu mai dă vinul la teasc, strigătul călcătorului a încetat.
11. Pentru aceasta lăuntrul meu se zbuciumă pentru Moab ca o harfă şi inima mea pentru Chir-Hares.
12. Iată că Moabul este văzut urcând obosit pe locurile înalte, intră în templul său să se roage, dar nu dobândeşte nimic.
13. Aceasta este proorocia pe care a grăit-o Domnul odinioară pentru Moab.
14. Iar acum Domnul a zis aşa: "Peste trei ani, socotiţi ca anii unui simbriaş, mărirea Moabului se va micşora cu vuiet mare şi va rămâne mică şi slabă, fără nici o putere".

Capitolul 17 - Profeţie asupra Damascului şi a lui Efraim. Sfârşitul idolatriei. Grădini pentru zeii străini

1. Proorocie împotriva Damascului: "Damascul este scos din numărul cetăţilor şi a rămas o grămadă de ruine.
2. Cetăţile Aroerului sunt pustiite pentru vecie; ele sunt bune de păscut turmele, care se culcă acolo şi nimeni nu le goneşte.
3. Nici cetate întărită pentru Efraim şi nici împărăţie la Damasc. Tot aşa va fi cu rămăşiţa Siriei şi cu mărirea ei, precum a fost cu fiii lui Israel, zice Domnul Savaot.
4. Şi va fi în ziua aceea că mărirea lui Iacob se va împuţina şi acest trup gras se va usca.
5. Va fi atunci ca pe urma secerătorului ce seceră holda, când mâna lui adună spice şi cum e când oamenii adună spice în valea Refaim;
6. Vor rămâne pe urmă câteva roade, ca la scuturatul măslinului, două-trei măsline pe vârf, patru-cinci pe ramuri", zice Domnul Dumnezeul lui Israel.
7. În ziua aceea, omul îşi va întoarce privirea către Ziditorul său şi ochii lui către Sfântul lui Israel se vor întoarce.
8. Şi nu va mai privi către jertfelnice, lucrurile mâinilor lui, şi nu se va mai uita la făptura degetelor lui, la Astartele şi statuile ridicate soarelui.
9. În vremea aceea, cetăţile sale întărite vor fi părăsite ca ale Amoreilor şi Heveilor, lăsate înaintea fiilor lui Israel şi vor rămâne pustii.
10. Căci tu ai uitat pe Dumnezeul izbăvirii tale şi de Stânca scăpării tale nu ţi-ai adus aminte. Iată pentru ce tu întemeiezi grădini lui Adonis şi acolo sădeşti vie pentru un dumnezeu străin.
11. În ziua când o sădeşti, tu vezi că se ridică şi a doua zi are flori; dar de culesul roadelor nu te bucuri în ziua nenorocirii şi durerea este fără leac.
12. Ah! Această zarvă de popoare este ca vuietul de ape multe, acest zgomot de neamuri este ca zgomotul de ape mari;
13. El le ameninţă şi ele fug departe, gonite ca pleava pe care vânturătorii o vântură în vânt şi ca vârtejul de pulbere în vreme de furtună.
14. În vremea serii, atunci e ceasul spaimei, iar mai înainte de a se face ziuă, ei nu mai sunt. Iată partea, partea jefuitorilor noştri şi soarta celor ce ne-au prădat pe noi.

Capitolul 18 - Pustiirea Etiopiei

1. Vai ţie, ţară în care se aude zăngănit de arme şi care eşti dincolo de fluviile Etiopiei!
2. Tu, care trimiţi soli pe Nil în bărci de papură pe întinsele ape. Mergeţi voi, soli iuţi, către un neam de statură înaltă şi cu pielea lucie, departe către un popor de temut, popor plin de putere şi viteaz, a cărui ţară este străbătută de fluvii.

3. Voi, toţi locuitori ai lumii şi care stăpâniţi pământul! Când veţi vedea înălţându-se steagul deasupra munţilor, priviţi! Şi când va suna trâmbiţa, ascultaţi!
4. Că aşa zice Domnul către mine: "Privesc liniştit din locaşul Meu, întocmai ca adierea fierbinte a verii la lumina soarelui, ca norul de rouă în zăduful secerişului.
5. Căci înainte de cules, după ce florile s-au scuturat şi mugurii s-au prefăcut în ciorchini copţi, viţele vor fi tăiate cu cosoarele, ramurile vor fi luate, smulse vor fi.
6. Toate vor fi lăsate vulturilor de munte şi fiarelor pământului; vulturii vor petrece acolo vara, iar fiarele câmpului iarna.
7. În vremea aceea, se vor aduce daruri de la neamul de statură înaltă şi cu pielea lucie, de la poporul de temut cel de departe, de la poporul cel plin de putere şi viteaz, a cărui ţară este străbătută de fluvii, către locul numelui Domnului Savaot, muntele Sionului".

Capitolul 19 - Profeţie asupra Egiptului

1. Iată Domnul vine pe nor uşor şi ajunge în Egipt. Idolii Egiptului tremură înaintea feţei Lui şi inima egiptenilor se topeşte în ei.
2. Voi întărâta pe egipteni unii împotriva altora şi se vor război frate cu frate şi prieten cu prieten, cetate cu cetate, împărăţie cu împărăţie.
3. Egiptul îşi va pierde mintea şi voi încurca isteţimea lui şi vor merge ei să întrebe pe idoli şi pe vrăjitori, pe fermecători şi pe ghicitori.
4. Şi voi da Egiptul în mâna unui stăpânitor crud şi un împărat puternic îl va stăpâni, zice Domnul Dumnezeu Savaot.
5. Apele mării se vor sfârşi şi fluviul va seca şi se va usca de tot.
6. Canalele se vor preface în ape stătătoare. Râurile Egiptului vor scădea şi se vor usca, papura şi trestia se vor veşteji.
7. Lunca Nilului şi toată verdeaţa de pe malurile lui se vor usca, vor cădea şi nu vor mai fi!
8. Pescarii vor suspina şi se vor tângui; toţi cei care aruncă undiţa în Nil, cei care aruncă năvodul pe faţa apelor, vor fi deznădăjduiţi.
9. Cei care lucrează inul vor fi nedumeriţi şi pieptănătoarele şi ţesătorii vor fi în mare încurcătură.
10. Ţesătorii vor fi tulburaţi şi toţi lucrătorii, în întristare mare.
11. Mai-marii Ţoanului au ajuns nebuni, sfătuitorii cei înţelepţi ai lui Faraon dau sfaturi fără de minte! Cum îndrăzniţi voi să ziceţi lui Faraon: "Eu sunt ucenicul celor înţelepţi, al regilor de altădată?"
12. Unde sunt oare înţelepţii tăi? Să te vestească şi să-ţi dea de ştire ceea ce a hotărât Domnul Savaot împotriva Egiptului.
13. Mai-marii Ţoanului au ajuns nebuni, mai-marii Nofului şi-au pierdut mintea şi căpeteniile seminţiilor duc Egiptul pe căi greşite.

14. Domnul a aruncat peste ei un duh de zăpăceală; în orice faptă a lor ei rătăcesc Egiptul şi nu-şi dau seama, cum nu-şi dă seama beţivul când varsă.
15. Şi nu va fi nici un lucru în Egipt cu rostul lui: nici cap, nici coadă, nici început, nici sfârşit.
16. În ziua aceea, egiptenii vor fi ca femeile fricoase şi tremurătoare, din pricina ameninţării mâinii Domnului Savaot pe care o va ridica peste ei.
17. Atunci pământul lui Iuda va fi pentru Egipt înfricoşare mare; ori de câte ori i se va aminti numele; Egiptul va tremura, din pricina hotărârii luate împotriva lui de Domnul Savaot.
18. În vremea aceea, vor fi numai cinci cetăţi în pământul Egiptului care vor grăi limba Canaanului şi vor jura în numele Domnului Savaot; una se va numi "Cetatea Soarelui".
19. În ziua aceea, va fi un jertfelnic în mijlocul pământului Egiptului şi un stâlp de pomenire la hotarul lui, pentru Domnul.
20. Acesta va fi un semn şi o mărturie pentru Domnul Savaot în pământul Egiptului. Când vor striga către Domnul în strâmtorările lor, atunci El le va trimite un mântuitor şi un răzbunător care-i va mântui.
21. Domnul se va face ştiut în Egipt şi egiptenii vor cunoaşte pe Domnul în ziua aceea. Şi vor aduce arderi de tot şi prinoase şi vor face făgăduinţe Domnului şi le vor împlini.
22. Şi Domnul va bate Egiptul, îl va lovi şi apoi îl va vindeca. Şi ei se vor întoarce la Domnul şi El se va îndupleca şi îi va tămădui.
23. În vremea aceea, va fi un drum din Egipt în Asiria şi Asiria va merge în Egipt şi Egiptul în Asiria şi egiptenii şi asirienii vor sluji pe Domnul.
24. În ziua aceea, Israel va fi al treilea în legământul cu Egiptul şi cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului,
25. Binecuvântare a Domnului Savaot, Care zice: "Binecuvântat să fie poporul Meu, Egiptul şi Asiria, lucrul mâinilor Mele şi Israel, moştenirea Mea!"

Capitolul 20 - Vestire asupra înfrângerii egiptenilor şi etiopienilor

1. În anul în care Tartan a venit la Aşdod, trimis de Sargon, regele Asiriei, şi a împresurat Aşdodul şi l-a cuprins,
2. În vremea aceea a grăit Domnul prin gura lui Isaia, fiul lui Amos, zicând: "Du-te şi dezbracă sacul de pe coapsele tale şi descalţă încălţămintele tale". Şi a făcut aşa şi mergea gol şi desculţ.
3. Şi a zis Domnul: "Precum a umblat robul Meu Isaia gol şi desculţ vreme de trei ani, ca semn şi prevestire pentru Egipt şi pentru Etiopia,
4. Astfel va aduce regele Asiriei robi din Egipt şi surghiuniţi din Etiopia, tineri şi bătrâni, goi şi desculţi şi cu spatele descoperit, spre ruşinea Egiptului.

5. Şi cei care se bizuiau pe Etiopia şi erau mândri cu Egiptul vor fi cuprinşi de teamă şi de ruşine.
6. Locuitorii acestui ţinut vor zice în ziua aceea: "Iată pe cine ne bizuim, către care vrem să fugim să căutăm ajutor şi scăpare dinaintea regelui Asiriei! Şi acum cum vom scăpa?"

Capitolul 21 - Căderea Babilonului. Profeţie asupra triburilor arabe

1. Ca furtuna care vine de la miazănoapte, aceasta vine din pustiu, dintr-un ţinut înfricoşător.
2. O vedenie grozavă mi s-a descoperit: jefuitorul jefuieşte şi pustiitorul pustieşte. Avântă-te, Elame! împresuraţi pe mezi, n-aveţi nici o milă!
3. De aceea inima mea s-a umplut de nelinişte, dureri m-apucă, ca durerile unei femei care este gata să nască. Înspăimântat cum sunt, nu mai aud; tulburat, nici că mai văd;
4. Duhul meu rătăceşte, frica dă năvală peste mine. Noaptea care atât îmi plăcea mă umple de groază!
5. Masa este pusă, aşternuturile întinse, toţi mănâncă şi beau. Voi, căpetenii, sculaţi-vă, prindeţi scutul!
6. Că aşa zice Domnul către mine: "Du-te şi pune pe cineva de strajă, care să-Mi dea de ştire despre ceea ce va vedea!
7. Dacă va vedea călăreţi, doi câte doi pe cai, călăreţi pe asini, pe cămile, să se uite cu băgare de seamă, cu mare băgare de seamă".
8. Şi el a strigat ca un leu: "Stau de strajă, Doamne, neîncetat toată ziua şi la locul meu de veghe în fiecare noapte.
9. Şi iată că soseşte călărime, călăreţi doi câte doi". Şi el a vorbit şi a zis: "A căzut, a căzut Babilonul şi toate chipurile cioplite ale idolilor lui stau sfărâmate la pământ!"
10. O, poporul meu, fecior al ariei mele, bătut cum se bate grâul, ceea ce am auzit de la Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, ti le dau de ştire!
11. Proorocie despre Edom. Cineva strigă din Seir către mine: "Străjerule, cât a trecut din noapte? Străjerule, cât mai este până trece noaptea?
12. Şi străjerul răspunde: "Dimineaţa se apropie, dar este încă noapte. De voiţi, întrebaţi, întoarceţi-vă şi veniţi iarăşi".
13. Proorocie despre Arabia. Într-o pădure de stepă petreceţi noaptea, voi, caravane din Dedan!
14. Aduceţi apă celor însetaţi, voi, locuitori ai ţinutului Tema, întâmpinaţi cu pâine pe cei fugari,
15. Că ei au fugit dinaintea sabiei, din faţa sabiei scoase din teacă, de arcul întins şi de grozăviile războiului!

16. Că iată ce mi-a spus Domnul: "Încă un an, ca anii unui simbriaş, şi toată strălucirea lui Chedar se duce.
17. Vitejii arcaşi ai fiilor lui Chedar se vor împuţina; că Domnul Dumnezeul lui Israel a grăit".

Capitolul 22 - Profeţie asupra Ierusalimului

1. Proorocia despre valea vedeniei. Ce ai tu că tot poporul tău s-a urcat pe acoperişuri,
2. Tu, cetate zgomotoasă, cetate plină de zarvă şi de chiote de veselie? Răniţii tăi nu sunt răniţi de sabie şi n-au murit în luptă.
3. Mai-marii tăi au fugit laolaltă, au fost luaţi robi nu cu puterea arcului; toţi vitejii tăi de luptă prinşi au fost cu toţii, când ei fugeau departe.
4. De aceea vă zic: "Depărtaţi-vă de mine şi lăsaţi-mă să plâng amar, nu vă îmbulziţi să mă mângâiaţi pentru nenorocirea fiicei poporului meu.
5. Că este o zi de tulburare, de zdrobire, de uluire de la Domnul Dumnezeu Savaot în valea vedeniei, prăbuşire de zid şi ţipetele celor ce fug înspre munţi!
6. Elamul a luat tolba de săgeţi, Aramul a încălecat pe cal şi Chirul a scos pavăza!
7. Văile tale măreţe sunt pline de care şi călăreţi, tăbărâţi la porţile tale;
8. Vălul va fi ridicat de pe Iuda! Şi voi veţi privi în ziua aceea grămezile de arme din casa cea din pădure.
9. Spărturile zidurilor cetăţii lui David sunt fără număr, voi le vedeţi. Adunaţi apele din iazul cel mai de jos,
10. Număraţi casele cele din Ierusalim, dărâmaţi-le ca să întăriţi zidul.
11. Un iaz mai mare faceţi între cele două ziduri, ca să strângeţi apa din iazul cel mai de demult. Dar voi nu luaţi aminte la Cel care a făcut toate acestea, la Cel care le-a pregătit de demult. Voi nu-L vedeţi!
12. Şi în ziua aceea ne va îndemna Domnul Dumnezeu Savaot să plângem, să suspinăm, să ne radem capul şi să ne încingem cu sac.
13. Iată bucuria şi veselia, boi tăiaţi şi oi junghiate; toţi mănâncă din carne şi beau vin: "Să mâncăm şi să bem, că mâine vom muri!"
14. Domnul Savaot a descoperit urechilor mele: Acest păcat nu vă va fi iertat nici până la moarte, zice Domnul Dumnezeu Savaot.
15. Împotriva lui Şebna, mai-marele palatului, iată ce spune Domnul Dumnezeu Savaot: "Du-te la acest dregător,
16. Care îşi sapă mormânt pe un loc înalt, care îşi pregăteşte locaş în stâncă şi zi-i: "Ce ai tu şi cine eşti tu de-ţi sapi aici mormânt?
17. Iată că Domnul te azvârle, dintr-o singură aruncătură, te strânge cu o singură strângere.

18. El te înfăşură şi te rostogoleşte ca pe un ghem pe un câmp întins. Acolo tu vei muri; acolo vor merge carele tale măreţe, tu, ruşinea palatului stăpânului tău.
19. El îţi va lua slujba ta şi te va lipsi de dregătoria ta.
20. Şi în ziua aceea voi chema pe sluga mea, pe Eliachim, feciorul lui Hilchia,
21. Şi îl voi îmbrăca cu veşmintele tale, îl voi încinge cu brâul tău şi-i voi da în mână dregătoria ta. El va fi tată pentru cei ce locuiesc în Ierusalim şi pentru casa lui Iuda.
22. Şi îi voi pune pe umeri cheile casei lui David şi dacă el va deschide, nimeni nu va închide, şi dacă el va închide, nimeni nu va deschide.
23. Şi îl voi înfige ca pe un cui într-un loc de nădejde şi va fi scaun de cinste pentru casa tatălui său.
24. Pe el se va rezema toată slava casei tatălui său, fii şi nepoţi; toate vasele cele mai mici de la căni şi până la marile lighene.
25. În ziua aceea, zice Domnul Savaot, cuiul înfipt într-un loc tare se va slăbi; se va smulge şi va cădea şi povara atârnată de el va fi nimicită, că aşa a grăit Domnul!"

Capitolul 23 - Profeţie asupra Tirului

1. Tânguiţi-vă voi, corăbii ale Tarsisului, căci limanul vostru a fost nimicit. Venitu-le-a această ştire din ţara Chitim.
2. Amuţiţi voi, locuitori ai coastei pe care o umpleau neguţătorii din Sidon care străbăteau marea!
3. Veniturile lui erau grâul Nilului, secerişul din valea lui, adus pe ape mari; el era târgul neamurilor.
4. Ruşinează-te, Sidonule, că marea îţi zice: "Tu n-ai avut dureri de mamă, tu n-ai născut şi nici n-ai crescut băieţi şi nici n-ai ridicat fete".
5. Când Egiptul va prinde de veste, va tremura la auzul nenorocirilor Tirului.
6. Treceţi în Tarsis, bociţi-vă, voi, locuitori de pe ţărmuri!
7. Aceasta este, oare, cetatea voastră de petrecere, a cărei obârşie se urcă în vremuri vechi şi care îşi călăuzea paşii spre sălaşuri depărtate?
8. Cine a poruncit acest lucru împotriva Tirului cel încercat, ai cărui neguţători erau prinţi şi ai cărui vânzători erau cei mari ai pământului?
9. Domnul Savaot a hotărât aceasta, ca să veştejească mândria a tot ce străluceşte, să smerească pe toţi cei mari ai pământului.
10. Treci şi du-te în pământul tău, tu fiică a Tarsisului, căci portul tău nu mai este.
11. El a întins mâna spre mare, a doborât regatele. Domnul a hotărât împotriva lui Canaan ruina întăriturilor lui.
12. El a zis: "Nu tresălta de bucurie, tu, fecioară necinstită a Sidonului! Scoală-te şi du-te la Chitim, dar nici acolo nu vei avea odihnă!"

13. Iată ţara caldeilor! Acest popor nu sunt asirienii; El a dat-o pradă fiarelor de câmp. Ei şi-au înălţat turnuri, au dărâmat palate, făcut-au totul o ruină.
14. Bociţi-vă voi, corăbii ale Tarsisului, căci portul vostru a fost dărâmat.
15. Şi va fi în ziua aceea că Tirul va fi uitat şaptezeci de ani, ca în zilele unui singur rege, şi la sfârşitul celor şaptezeci de ani Tirul va fi aşa cum se află în cântecul desfrânatei:
16. Ia chitara, dă ocol cetăţii, tu, desfrânată! Cântă cât mai bine, reia cântările ca lumea să-şi aducă aminte de tine!
17. Şi după cei şaptezeci de ani, Domnul va cerceta iarăşi cetatea Tirului şi ea va reîncepe să primească preţul desfrâului ei. Ea se va desfrâna pentru toate regatele lumii de pe faţa pământului.
18. Dar tot câştigul, toate foloasele ei vor fi afierosite Domnului şi nu vor fi adunate, nici puse la păstrare; ci câştigul va fi pentru cei ce locuiesc înaintea Domnului, ca să aibă hrană din belşug şi haine strălucite.

Capitolul 24 - Pustiirea pământului

1. Iată Domnul pustieşte pământul şi îl preface în deşert, răstoarnă faţa lui şi împrăştie pe locuitori.
2. Şi preotului i se întâmplă ca şi poporului, stăpânului ca şi robului, slugii ca şi stăpânei sale; vânzătorului ca şi cumpărătorului, celui care dă cu împrumut ca şi celui care se împrumută, datornicului ca şi cel căruia îi este dator.
3. Pământul va fi pustiit, el va fi jefuit, că Domnul a grăit cuvântul acesta.
4. Pământul este în chin şi sleit, lumea tânjeşte şi se istoveşte, cerul împreună cu pământul vor pieri.
5. Pământul este pângărit sub locuitorii lui, căci ei au călcat legea, au înfrânt orânduiala şi legământul stricatu-l-au pe veci!
6. Pentru aceasta, blestemul mistuie pământul şi locuitorii îndură pedeapsa lor; drept aceea cei ce locuiesc pe pământ sunt mistuiţi, iar oamenii rămaşi sunt puţini la număr!
7. Via tânjeşte, viţele sale sunt firave, cei cu inima veselă suspină.
8. Glasul cel plin de veselie al lirei a încetat, chiotele zgomotoase nu mai sunt, încetat-a glasul harpei.
9. La cântec nu se mai bea, şi amar este vinul pentru băutor.
10. Cetatea pustiită este în ruină, intrarea fiecărei case este închisă.
11. Pe uliţă lumea strigă: "Nici un strop de vin!" Nu mai este bucurie, veselia este izgonită de pe pământ.
12. În cetate au rămas numai dărâmături, porţi sfărâmate şi stricate.
13. Aşa se va întâmpla în mijlocul acestui ţinut, înăuntrul popoarelor, ca şi când se scutură măslinii şi ca pe urma culesului viei.

14. Aceia înalţă glasul şi cântă, prea slăvesc mărirea Domnului la apus.
15. Pentru aceasta, în insule se prea slăveşte Domnul, în insulele mării numele Domnului Dumnezeului lui Israel.
16. De la marginile pământului auzim cântând: "Slavă celui drept!" Şi eu am zis: "Vai de cei fără de lege, care lucrează, depărtându-se de lege!"
17. Groază, laţ şi groapă pentru voi, locuitori ai pământului!
18. Cel care va fugi de groază va cădea în groapă, cel care va scăpa din mijlocul gropii se va prinde în laţ! Zăgazurile cele de sus se vor deschide şi temeliile pământului se vor clătina.
19. Pământul se sfărâmă, pământul sare în bucăţi, se clatină pământul.
20. Pământul se mişcă încoace şi încolo ca un om beţiv, se dă în sus şi în jos ca un scrânciob; păcatele apasă asupra lui, ca să nu se mai scoale!
21. Şi în ziua aceea Domnul va cerceta cu asprime, acolo sus, oştirea cea de sus şi pe pământ pe regii pământului.
22. Şi ca robii vor fi închişi într-o închisoare sub pământ şi după multe zile vor fi cercetaţi.
23. Luna va fi roşie, iar soarele va pierde din lumina lui, căci Domnul Savaot va fi rege şi slava Lui va străluci înaintea bătrânilor în muntele Sionului şi în Ierusalim!

Capitolul 25 - Cântare de mulţumire

1. Doamne Dumnezeul meu, pe Tine Te voi înălţa, lăuda-voi numele Tău, că Tu ai făcut lucruri minunate; planurile Tale de mult întocmite sunt adevărate şi statornice.
2. Că Tu ai făcut din cetate o grămadă de pietre şi din cetatea cea întărită o dărâmătură. Cetatea celor fără de lege nu mai este cetate, zidită nu va mai fi în veci.
3. Pentru aceasta un popor tare Te va prea slăvi, cetatea puternicelor neamuri de Tine se va teme.
4. Fost-ai scăpare pentru cel sărman, adăpost pentru cel ce era în strâmtorare, liman în vremi vijelioase, umbră în vreme de căldură. Căci suflarea celor apăsători este ca furtuna de iarnă.
5. Şi ca arşiţa soarelui într-un pământ uscat. Ai potolit zarva celor nelegiuiţi. Precum se potoleşte căldura la umbra unui nor, aşa se va domoli cântecul de biruinţă al stăpânitorilor silnici.
6. Şi Domnul Savaot va pregăti în muntele acesta pentru toate popoarele un ospăţ de cărnuri grase, un ospăţ cu vinuri bune, cărnuri grase cu măduvă, vinuri bune, limpezite!
7. Şi în muntele acesta El va da la o parte vălul care învăluie toate popoarele şi perdeaua care acoperă toate neamurile.

8. El va înlătura moartea pe vecie! Şi Domnul Dumnezeu va şterge lacrimile de pe toate feţele şi ruşinea poporului Său o va îndepărta de pe pământ, căci Domnul a grăit!
9. Şi se va zice în ziua aceea: Iată Dumnezeul nostru în Care nădăjduiam ca să fim mântuiţi. Iată Domnul, în Care am nădăjduit, să ne bucurăm şi să ne veselim de mântuirea Lui,
10. Că mâna Domnului se va odihni pe acest munte. Moabul însă va fi călcat în picioare pe locul lui, ca nişte paie în groapa cu gunoi.
11. Şi va întinde mâinile sale, precum înotătorul le întinde ca să înoate. Dar Domnul va zdrobi mândria lui şi silinţele mâinilor lui.
12. Întăriturile lui măreţe şi înalte le va nimici, le va răsturna şi la pământ le va culca, în ţărână.

Capitolul 26 - Cântarea celor răscumpăraţi

1. În ziua aceea se va cânta cântarea aceasta în pământul lui Iuda: "Avem o cetate întărită. Domnul ne vine într-ajutor cu ziduri şi întăriturі.
2. Deschideţi porţile, ca să intre un neam drept care păzeşte credincioşia!
3. Nădejde neclintită, Tu ne vei păstra pacea noastră, că întru Tine ne punem nădejdea.
4. Încredeţi-vă în Domnul pururea, căci Domnul Dumnezeu este stânca veacurilor.
5. Că El a coborât pe cei ce locuiau pe înălţime, cetatea cea mândră El a supus-o până la pământ, a culcat-o în pulbere.
6. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, sub paşii obijduiţilor!
7. Calea celui drept este dreaptă; Tu netezeşti drumul drept al celui drept.
8. Pe calea judecăţilor Tale, Doamne, noi Te aşteptăm; numele Tău şi amintirea Ta erau nădejdea sufletului nostru.
9. Sufletul meu Te-a dorit în vreme de noapte, duhul meu năzuieşte spre Tine; căci când îndreptările Tale vor fi pe pământ, cei ce locuiesc lumea vor învăţa ce este dreptatea.
10. Dacă de cel fără de lege ne este milă, el nu mai învaţă ce este dreptatea şi în pământul celor sfinţi va săvârşi strâmbătatea. Să nu mai fie pe pământ cei fără de lege şi să nu mai vadă slava Celui Preaînalt.
11. Doamne, mâna Ta era ridicată, dar ei n-au văzut-o! Vor vedea râvna Ta pentru poporul Tău şi se vor ruşina. Şi focul hărăzit vrăjmaşilor Tăi îi va mânca!
12. Doamne, revarsă pacea peste noi, căci toate lucrurile noastre, pentru noi le-ai făcut!
13. Doamne, Dumnezeul nostru, am avut peste noi şi alţi stăpâni afară de Tine, dar noi ne vom aduce aminte numai de numele Tău!
14. Morţii nu vor mai trăi şi umbrele nu vor învia, fiindcă Tu le-ai pedepsit şi le-ai nimicit şi ai şters până şi numele lor.

15. Înmulţeşte poporul, Doamne, înmulţeşte poporul şi arată-Te mare, lărgeşte din nou toate hotarele ţării!
16. Doamne, pe Tine Te-au căutat ei în vreme de restrişte, către Tine am strigat în scârba noastră, când Tu ne pedepseai.
17. Ca femeia însărcinată şi gata să nască prunc, care se zvârcoleşte şi strigă în durerea ei, aşa am fost noi, Doamne, cu toţii în faţa Ta!
18. Zămislit-am, dureri de facere am avut şi am născut vânt! Mântuire ţării noi n-am dat şi în lume nu s-au născut locuitorii ei!
19. Morţii Tăi vor trăi şi trupurile lor vor învia! Deşteptaţi-vă, cântaţi de bucurie, voi cei ce sălăşluiţi în pulbere! Căci roua Ta este rouă de lumină şi din sânul pământului umbrele vor învia.
20. Du-te, poporul meu, intră în cămările tale şi închide uşa după tine; ascunde-te puţine clipe, până când mânia va fi trecut!
21.Că iată Domnul va ieşi din locaşul Său, ca să pedepsească fărădelegile locuitorilor pământului. Pământul va arăta sângele pe care l-a supt şi nu va mai ascunde pe ucigaşii lui".

Capitolul 27 - Uciderea balaurului. Cântecul viei. Reaşezarea poporului lui Dumnezeu

1. În ziua aceea Domnul se va năpusti cu sabia Sa grea, mare şi puternică, asupra leviatanului, a şarpelui care fuge, asupra leviatanului, a şarpelui încolăcit, şi va omorî balaurul cel din Nil.
2. Şi se va zice în ziua aceea: "Vie cu vin bun, cântă!
3. Eu, Domnul, sunt străjerul ei, în fiecare clipă Eu o ud, ca frunzele ei să nu cadă. Zi şi noapte Eu o păzesc;
4. Nu sunt mâniat de fel pe ea. Dar dacă voi găsi mărăcini şi spini, voi porni război împotriva lor şi-i voi arde pe toţi.
5. Sau mai bine să caute ocrotirea Mea şi cu Mine să facă pace, şi cu Mine să fie în pace!...".
6. Dar într-o zi Iacov va prinde rădăcini, Israel va înflori, va rodi şi cu roadele sale lumea o va umple.
7. L-a lovit oare Domnul cum l-au lovit cei ce l-au lovit, sau i-a omorât El cum au făcut ucigaşii lui?
8. Cu izgonire, cu robie pedepsitu-i-a şi i-a măturat cu suflarea Lui năprasnică de vânt de răsărit.
9. Aşa a fost ispăşită fărădelegea lui Iacov, şi acesta este rodul iertării păcatului său. El a sfărâmat în bucăţi toate pietrele jertfelnicului, ca nişte pietre de var; dumbrăvile Astartei şi stâlpii soarelui nu se vor mai ridica.

10. Cetatea cea întărită a rămas singură, un loc părăsit şi neumblat ca un pustiu. Acolo paşte viţelul, în ea îşi are sălaşul şi îi mănâncă mlădiţele.
11. Când crengile se usucă, se rup şi cad, femeile vin şi le dau foc. Acesta este un popor fără de minte şi nici Ziditorul lui nu Se milostiveşte de el şi nici Făcătorul lui nu are milă de el.
12. Şi în ziua aceea, Domnul va aduna roade de la Eufrat şi până la râul Egiptului; şi voi veţi fi culeşi unul câte unul, feciori ai lui Israel!
13. În vremea aceea, trâmbiţa cea mare va trâmbiţa şi cei care se pierduseră în pământul Asiriei şi cei ce se risipiseră în ţara Egiptului vor veni şi se vor închina Domnului, în muntele cel sfânt, în Ierusalim.

Capitolul 28 - Împotriva lui Efraim. Profeţii mincinoşi. Şubrezenia unor legăminte. Parabola lucrătorului

1. Vai de cununa mândriei beţivilor din Efraim; vai de floarea veştedă din podoaba lor, care stă pe culmea de deasupra văii celei mănoase a celor beţi de vin!
2. Iată un om tare şi puternic vine de la Domnul: ca un potop de grindină, ca o vijelie nimicitoare, ca o năvală de apă potopitoare o va răsturna la pământ.
3. Şi va fi călcată în picioare cununa cea îngâmfată a beţivilor din Efraim;
4. Iar floare cea veştejită din strălucita sa găteală care străluceşte pe culmea de deasupra văii celei mănoase, va fi ca o smochină timpurie şi înainte de vreme; cine o vede şi o ia şi o mănâncă!
5. În ziua aceea Domnul Savaot va fi o cunună strălucitoare şi o strălucită găteală pentru cei ce au mai rămas din popor,
6. Duh de dreptate pentru cei ce stau la judecată cu dreptate şi tărie pentru cei ce se luptă la porţi.
7. Dar şi aceştia se clatină de vin şi rătăcesc drumul din pricina băuturilor tari; preotul şi proorocul se poticnesc de băutură, sunt biruiţi de vin, au ameţeli din pricina băuturilor tari, în vedenii se înşală, în hotărâri şovăiesc.
8. Toate mesele sunt pline de vărsături, nici un loc curat nu mai este.
9. Dar totuşi zic: "Pe cine vrea acesta să înveţe cu vedenia? Şi pe cine vrea el cu propovăduirea să înţelepţească? Au doar pe cei înţărcaţi sau pe cei abia depărtaţi de la sânul mamei lor?
10. Căci ţav, laţav, ţav, laţav, cav lacav, cav lacav, zeher şam, zeher şam, (poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă peste regulă, regulă peste regulă, când pe aici, când pe acolo!)
11. De aceea într-o limbă străină şi stâlcită se va grăi poporului acestuia,
12. Căruia i se spunea: "Iată odihna, să se odihnească cel care este obosit; iată uşurarea, dar el n-a vrut să-l asculte".

13. Și cuvântul Domnului va fi pentru ei: țav lațav, țav lațav, zeher șam, zeher șam, (poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă peste regulă, când pe aici, când pe acolo) ca să meargă și să cadă peste cap, să se sfărâme și în cursă să fie prinși!
14. Pentru aceasta, ascultați cuvântul Domnului, voi, oameni de râs, îndrumători ai poporului celui din Ierusalim!
15. Voi ziceți: Noi am făcut legământ cu moartea și cu iadul (șeolul) învoială; urgia va trece fără să ne atingă, căci ne-am făcut din minciună un adăpost și din viclenie un liman!
16. Pentru aceasta așa zice Dumnezeu: "Pus-am în Sion o piatră, o piatră de încercare, piatra din capul unghiului, de mare preț, bine pusă în temelie; cel care se va bizui pe ea, nu se va clătina!
17. Și voi face judecata dreptar și dreptatea cumpănă. Și grindina va lua la vale adăpostul minciunii și potop de ape va da peste locul ei de scăpare!
18. Și legământul vostru cu moartea va fi stricat și înțelegerea voastră cu iadul (șeolul) va fi desfăcută. Când urgia va trece, vă va zdrobi,
19. Ori de câte ori va trece, vă va apuca! Căci ea va trece în fiecare dimineață, ziua și noaptea, și nu va fi decât groază, pentru a pricepe descoperirea!
20. Patul acesta va fi scurt și nu te vei putea întinde, iar așternutul lui prea scurt, ca să te înveleşti".
21. Că Domnul Se va ridica precum altădată în muntele Perațim și Se va întărâta ca în valea Ghibeonului ca să săvârșească fapta Lui, fapta Lui ciudată, să împlinească lucrul Lui, lucrul Lui minunat.
22. nu vă mai bateți joc, ca legăturile voastre să nu se strângă, că am auzit de la Domnul Dumnezeu Savaot că nimicirea este hotărâtă să fie pentru toată țara!
23. Luați aminte și ascultați; fiți cu luare-aminte și ascultați graiul meu!
24. Oare în fiecare zi plugarul ară, seamănă, desfundă pământul și îl grăpează?
25. Nu vine el apoi, după ce i-a netezit fața, să arunce în brazde chimenul, să pună grâul, orzul și alacul pe margini?
26. Dumnezeul lui îl învață și dă aceste rânduieli.
27. Meiul nu este călcat sub copita cailor și tăvălugul nu trece peste chimen; ci meiul cu un bal este bătut și chimenul cu o nuia.
28. Grâul este treierat, dar nu sfărâmat. Peste el trece un tăvălug purtat de cai și îl scutură din spice.
29. Și aceasta vine de la Domnul Savaot. Minunat este sfatul Lui și mare purtarea Lui de grijă!

Capitolul 29 - Împresurarea şi eliberarea Arielului. Formalismul religios. Mântuirea care vine

1. Vai ţie, Ariele, Ariele, cetate în care a trăit David! Treacă an de an, şirul de praznice să se sfârşească!
2. Apoi voi împresura Arielul şi el va plânge şi va geme! Cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine.
3. Ca David voi tăbărî asupra ta, te voi înconjura cu valuri şi voi ridica întărituri împotriva ta.
4. Vei fi doborât la pământ şi de acolo se va auzi glasul tău; graiul tău din ţărână se va auzi; glasul tău va fi ca al unei năluci ce iese din pământ şi din praf spusele tale ca un murmur vor părea.
5. Mulţimea vrăjmaşilor tăi va fi ca pulberea măruntă, ceata asupritorilor ca pleava care zboară. Dar aceasta se va petrece într-o clipă.
6. Domnul Savaot te va cerceta cu tunet, cutremur şi zgomot mare, uragan şi vijelie şi flăcări de foc mistuitor!
7. Şi ca un vis, ca o vedenie de noapte va fi mulţimea de popoare luptătoare împotriva lui Ariel, care se vor război cu el, cu cetatea lui şi de jur împrejur o vor strânge.
8. După cum cel flămând visează că mănâncă şi se trezeşte tot cu stomacul gol, şi după cum cel însetat visează că bea şi se trezeşte istovit şi tot însetat, tot aşa se va întâmpla cu mulţimea de popoare care vor merge împotriva muntelui Sion!
9. Staţi încremeniţi şi înmărmuriţi, fiţi orbi şi orbi rămâneţi! Îmbătaţi-vă, dar nu de vin; clătinaţi-vă, dar nu de băutură!
10. Că Domnul a turnat peste voi un duh de toropeală. El a închis ochii voştri, profeţilor, şi capetele voastre, văzătorilor, le-a acoperit cu văl.
11. Drept aceea orice descoperire este pentru voi ca graiurile dintr-o carte pecetluită. Dacă le dai cuiva care ştie carte şi-i zici: "Citeşte!" el iţi răspunde: "Nu pot, căci ea este pecetluită!"
12. Şi dacă o dai cuiva care nu ştie carte şi-i zici: "Citeşte!", el îţi va răspunde: "Nu ştiu carte!"
13. *Şi a zis Domnul: "De aceea poporul acesta se apropie de Mine cu gura şi cu buzele Mă cinsteşte, dar cu inima este departe, căci închinarea înaintea Mea nu este decât o rânduială omenească învăţată de la oameni.*
14. De aceea voi face pentru poporul acesta minuni fără seamăn. Înţelepciunea celor înţelepţi se va pierde şi isteţimea celor isteţi va pieri.
15. Vai de cei ce ascund lui Dumnezeu taina planurilor lor, ca faptele lor să se facă la întuneric! Vai de cei care zic: "Cine ne vede? Cine ne ştie?"
16. Ce stricăciune! Oare olarul poate fi socotit drept lut? Lucrul poate oare zice despre lucrător: "Nu m-a făcut el!" Vasul zice oare despre olar: "El nu pricepe?"
17. Încă puţină vreme şi Libanul se va schimba în grădină, şi grădina va fi socotită pădure.

18. În vremea aceea, cei surzi vor auzi cuvintele cărţii şi ochii celor orbi vor vedea fără umbră şi fără întuneric.
19. Cei smeriţi se vor bucura întru Domnul şi cei săraci se vor veseli de Sfântul lui Israel.
20. Că apăsătorul nu va mai fi, cel batjocoritor va pieri, distruşi vor fi cei ce pândeau să facă rău,
21. Cei care găseau vină oricui, pentru un cuvânt în faţa lumii întind cursă judecătorului şi pentru nimic răpesc dreptul celui cinstit.
22. Pentru aceasta, Domnul, Care a răscumpărat pe Avraam aşa zice către casa lui Iacov: "De aici încolo, nu se va mai ruşina Iacov şi faţa lui nu se va mai îngălbeni.
23. Şi atunci când vor vedea lucrul mâinilor Mele în mijlocul lor, sfinţi-vor numele Meu, vor chema sfânt pe Sfântul lui Iacov şi se vor teme de Dumnezeul lui Israel.
24. Cei rătăciţi cu duhul vor căpăta înţelepciune şi cei cârtitori învăţătură".

Capitolul 30 - Profeţii asupra Egiptului şi Ierusalimului. Pedepsirea neamurilor

1. Vai de feciorii răzvrătiţi, zice Domnul, vai de cei ce fac planuri fără Mine, care fac legăminte ce nu sunt în Duhul Meu, ca să grămădească păcate peste păcate.
2. Ei iau calea Egiptului, fără să fi întrebat gura Mea, să cerşească de la Faraon ajutor şi la umbra Egiptului să se adăpostească.
3. Pentru aceasta sprijinul lui Faraon va fi pentru voi ruşine şi râs adăpostul la umbra lui.
4. Deşi căpeteniile lui sunt la Ţoan şi până la Hanes ajung trimişii lui,
5. Toţi sunt neliniştiţi de acest popor, care nu le va fi de folos, care nu le va da nici un ajutor, ci numai nedumerire şi ocară.
6. Proorocie despre fiarele de la miazăzi: Printr-o ţară de strâmtorare şi îngrijorare, cu lei şi leoaice mugitoare, năpârci şi şerpi zburători, ei duc pe măgari avuţiile lor şi pe cămile comorile lor, către un popor care nu le foloseşte la nimic.
7. Căci ajutorul Egiptului este deşertăciune şi nimic, pentru aceea l-am numit Rahab cel adormit.
8. Acum, du-te scrie acestea pe o tablă şi trece-le într-o carte, ca să fie pentru mai târziu mărturie veşnică.
9. Pentru că ei sunt un popor de răzvrătiţi, feciori mincinoşi, care nu voiesc să asculte de legea Domnului,
10. Care zic proorocilor: "Voi nu vedeţi!" Şi văzătorilor: "Nu ne proorociţi pedepse, ci spuneţi-ne lucruri măgulitoare, proorociţi-ne închipuiri amăgitoare!
11. Daţi-vă la o parte din cale, nu ne împiedicaţi în drum, luaţi din faţa noastră pe Sfântul lui Israel!"

12. Pentru aceasta zice Sfântul lui Israel: "Fiindcă voi aţi dispreţuit cuvântul acesta şi v-aţi încrezut în nedreptate şi minciună şi aţi nădăjduit numai în ele,
13. Iată cum va fi păcatul vostru: ca o spărtură într-un zid înalt, care dintr-o dată şi pe neaşteptate se prăbuşeşte;
14. Ca un vas de lut, care este aşa de spart şi zdrobit fără de milă, încât între cioburile lui nu se află măcar unul cu care să iei foc din vatră sau să scoţi apă din fântână".
15. Că aşa zice Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: "Dacă vă întoarceţi şi sunteţi în bună pace, vă veţi izbăvi; liniştea şi nădejdea sunt vârtutea voastră". Dar voi n-aţi vrut să ascultaţi,
16. Ci aţi zis: "Nu! Noi vom fugi călări pe cai!" Aşa, fugiţi! "Vom încăleca pe cai iuţi ca vântul!" Ei bine, veţi fi urmăriţi şi mai repede!
17. O mie vor fugi de ameninţarea unuia şi când vă vor ameninţa cinci, toţi veţi fugi, până când veţi rămâne ca un stâlp pe vârful muntelui şi ca un steag pe vârf de deal.
18. Pentru aceasta Domnul aşteaptă să Se milostivească spre voi, de aceea El Se ridică să aibă milă de voi. Că Domnul este Dumnezeu al dreptăţii; fericiţi sunt cei care nădăjduiesc în El!
19. Popor din Sion, care locuieşti în Ierusalim, nu plânge! El se va milostivi la glasul strigătului tău şi te va auzi degrabă!
20. Când Domnul îţi va fi dat ţie pâinea îngrijorării şi apa strâmtorării, şi cei ce te învaţă nu se vor mai ascunde, ci ochii tăi vor vedea pe dascălii tăi
21. Şi urechile tale vor auzi cuvântul celor ce te călăuzesc pe tine, zicând: "Iată calea, mergeţi pe ea!", fie că aţi merge la dreapta sau la stânga,
22. Atunci argintul care acoperă idolii îl veţi găsi spurcat şi aurul care împodobeşte chipurile turnate, ca necurat îl veţi arunca, zicând: "Afară de aici!"
23. Şi El îţi va da ploaie pentru semănătura ta pe care vei fi semănat-a pe pământ şi pâinea pe care o va rodi pământul va fi gustoasă şi hrănitoare. Turmele tale vor paşte în ziua aceea pe pajişti întinse.
24. Şi boii şi asinii care lucrează pământul, vor mânca nutreţ dat cu sare, cu lopata şi cu baniţa vânturat.
25. Atunci pe orice munte înalt şi pe orice deal mare, vor fi râuleţe şi pâraie de apă, în ziua măcelului groaznic, când turnurile vor cădea.
26. Şi luna va străluci ca soarele, iar soarele va străluci de şapte ori mai mult, ca lumina a şapte zile, în ziua când Domnul va lega rana poporului Său şi va tămădui vânătăile de pe trupul lui.
27. Iată numele Domnului Care vine de departe, mânie înfocată şi nor greu; buzele Sale sunt pline de urgie şi limba Lui e foc mistuitor!
28. Duhul Lui ca un şuvoi revărsat care ajunge până la gât, ca să cearnă pe neamuri cu sita nimicirii.

29. Voi veţi cânta atunci, ca în noaptea cea de praznic, cu bucurie în inimi, în sunetul de flaut, ca să mergeţi în muntele Domnului, vârtutea lui Israel.
30. Şi Domnul va face să răsune glasul Său măreţ şi va prăvăli braţul Său în aprinderea mâniei Sale, în mijlocul unui foc mistuitor, al vijeliei şi al potopului de ape şi grindină.
31. La glasul Domnului va tremura Asiria; cu toiagul Său o va lovi.
32. La fiecare lovitură pe care Domnul i-o va da cu toiagul cel de mustrare, sunete de tobă, de harpă şi de joc vor izbucni. În cântece şi Domnul va lupta împotriva ei cu mâna ridicată.
33. Un jertfelnic de multă vreme este pregătit, hotărât pentru Moloh. Pus-a un rug mare şi larg, paiele şi lemnele sunt din belşug. Suflarea Domnului îl va aprinde ca un şuvoi de pucioasă.

Capitolul 31 - Zădărnicia alianţei cu Egiptul. Domnul împotriva Asiriei

1. Vai de cei ce se coboară în Egipt după ajutor şi se bizuie pe caii lor şi îşi pun nădejdea în mulţimea carelor şi în puterea călăreţilor, dar nu-şi aţintesc privirea către Sfântul lui Israel şi nu caută pe Domnul.
2. Dar El este înţelept, El face să vină nenorocirea şi nu Îşi ia înapoi cuvintele. El Se ridică împotriva casei celor fără de lege şi împotriva ajutorului celor care săvârşesc nedreptatea.
3. Egipteanul este om, nu Dumnezeu, caii lui sunt carne şi nu duh. Când Domnul Îşi va întinde mâna Lui, ocrotitorul se va împiedica şi ocrotitul va cădea, iar amândoi împreună vor pieri.
4. Că iată ce mi-a grăit Domnul: "Precum leul şi puiul de leu răcnesc asupra prăzii şi împotriva lor se adună toată ceata de păstori şi nu se înfioară de strigătele lor, nici nu se tulbură de mulţimea lor, tot astfel Domnul Savaot Se va pogorî să se războiască pe muntele Sionului şi pe colina lui. Şi duşmanii se vor risipi toţi,
5. Ca păsările care zboară. Aşa Domnul Savaot va ocroti Ierusalimul, îl va acoperi, îl va mântui, îl va cruţa, îl va libera".
6. Întoarceţi-vă către Acela de Care adâncul vă desparte, copii ai lui Israel!
7. În vremea aceea fiecare din voi veţi da la o parte idolii de argint şi cei de aur pe care i-ai făcut cu mâinile voastre cele păcătoase.
8. Şi Asiria va cădea în sabie care nu este omenească, va fi nimicită nu de sabia unui muritor. Ea o va lua la fugă în faţa sabiei, iar tinerii vor fi duşi în robie!
9. De frică întăritura ei va fi nimicită, iar căpeteniile vor fugi din jurul steagului, zice Domnul, a Cărui văpaie este în Sion şi cuptorul în Ierusalim!

Capitolul 32 - Regele drept. Femeile nepăsătoare. Domnia dreptăţii şi păcii

1. Iată că un rege va stăpâni prin dreptate şi căpeteniile vor cârmui cu dreptate.
2. Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului, ca un liman împotriva vijeliei, ca pâraiele de apă într-un pământ uscat şi ca umbra unei stânci înalte într-un ţinut însetat.
3. Ochii celor care văd nu vor fi închişi şi urechile celor care aud vor lua aminte.
4. Inima celor uşuratici va judeca sănătos şi limba celor gângavi va grăi iute şi desluşit.
5. Nebunului nu i se va mai zice că e de neam bun şi celui viclean că e mare la suflet.
6. Că nebunul grăieşte nebunii şi inima lui gândeşte răul ca să săvârşească nelegiuiri, să rostească cuvinte mincinoase împotriva Domnului, să lase nemâncat pe cel flămând şi celor însetaţi să nu le dea să bea.
7. Uneltele celui mişel sunt ticăloase, el plăsmuieşte uneltiri ca să piardă pe cei smeriţi prin cuvinte mincinoase, pe cel sărac care-şi caută dreptate.
8. Omul de viţă bună sfătuieşte cele cuviincioase şi stăruieşte în cuviinţa lui.
9. Femei fără de grijă, sculaţi-vă şi ascultaţi glasul meu! Fecioare încrezătoare, luaţi aminte la graiul meu!
10. Într-un an şi câteva zile veţi tremura, voi încrezătoarelor, culesul va fi trecut şi strânsul nu se va mai face!
11. Tremuraţi, nepăsătoarelor, înfioraţi-vă, încrezătoarelor, scoateţi îmbrăcămintea, dezbrăcaţi-vă, încingeţi-vă peste mijloc cu haine de jale.
12. Bateţi-vă în piept şi plângeţi pentru ţarinele cele frumoase, şi rodnicia viilor.
13. Pe pământul poporului meu vor creşte spini şi ciulini, ba şi în toate casele de petrecere ale veselei cetăţi.
14. Palatul va fi pustiu, cetatea cea zgomotoasă, părăsită, colina şi turnul de strajă, pustiite, prefăcute pe vecie în vizuini, loc de zburdare pentru asini şi păşune pentru turme,
15. Până când se va turna din Duhul cel de sus şi pustiul va fi ca o grădină cu pomi şi grădina socotită ca o pădure.
16. Atunci judecata va locui în deşert şi dreptatea va sălăşlui în grădina cea cu pomi.
17. Pacea va fi lucrul dreptăţii, roada dreptăţii va fi liniştea şi nădejdea în veci de veci.
18. Atunci poporul meu va locui într-un loc de pace, în sălaşuri de nădejde şi în adăposturi fără grijă.
19. Pădurea va cădea de grindină, iar cetatea va fi supusă.
20. Fericiţi sunteţi voi, care semănaţi şi nu legaţi nici boul, nici asinul!

Capitolul 33- Izbăvirea făgăduită poporului lui Dumnezeu

1. Vai ţie, pustiitorule, care n-ai fost pustiit şi ţie, jefuitorule, care n-ai fost încă jefuit. Când vei sfârşi de pustiit, vei fi pustiit, când vei fi jefuit din destul, vei fi jefuit şi tu.
2. Doamne, miluieşte-ne, că întru Tine am nădăjduit, fii ajutorul nostru în fiecare dimineaţă şi izbăvirea noastră în vremuri de strâmtorare!
3. La glasul tunetului Tău neamurile vor fugi; când Te ridici Tu, popoarele se vor risipi.
4. Şi vor aduna prada voastră, cum adună lăcustele; arunca-se-vor asupra ei, cum se aruncă lăcustele.
5. Domnul este mare, El locuieşte în înălţime; Sionul este plin de judecată şi de dreptate.
6. Ocrotirea Domnului în aceste vremuri va fi pentru Sion comoară de fericire; înţelepciunea, ştiinţa şi temerea de Dumnezeu sunt avuţia lui.
7. Iată că locuitorii din Ariel strigă pe uliţe, solii pentru pace plâng amar.
8. Drumurile sunt pustii, nici un trecător pe cale. El strică legământul, nesocoteşte cetăţile, nu mai ţine seamă de nimeni.
9. Ţara plânge şi tânjeşte, Libanul este tulburat şi ofilit. Şaronul a ajuns ca un pustiu, Basanul şi Carmelul îşi scutură frunzişul lor.
10. Acum Mă voi scula, zice Domnul, acum Mă voi ridica, acum Mă voi înălţa!
11. Zămislit-aţi fân şi aţi născut paie, suflarea voastră e foc care vă va mistui,
12. Popoarele vor fi prefăcute în cenuşă ca spinii tăiaţi şi mistuiţi de foc!
13. Voi cei de departe, auziţi ce am făcut, şi voi cei de aproape, cunoaşteţi puterea Mea!
14. Păcătoşii vor tremura în Sion şi pe cei fără de lege fierul îi va cuprinde: "Care din noi poate să îndure focul mistuitor, care din noi poate să stea pe jarul cel de veci?"
15. Omul cel drept în calea sa şi cel ce grăieşte cuvinte de cinste, care dă la o parte câştigul cel nedrept, cel ce mâinile înapoi le trage şi mită nu primeşte, care-şi astupă urechile când aude fărădelegi şi îşi pune văl pe ochi ca să nu mai vadă răul,
16. Acela va locui pe înălţimi, Şi stâncile cele tari vor fi cetatea lui; pâine i se va da şi apa nu-i va lipsi.
17. Ochii tăi vor privi pe rege în toată frumuseţea lui şi o ţară îndepărtată vor vedea.
18. Inima ta îşi va aduce aminte de aceste vremuri de groază, zicând: "Unde este scriitorul, unde este vistiernicul, unde este străjuitorul cel din turnuri?
19. Atunci nu vei mai vedea pe poporul acesta îndrăzneţ, acest neam cu vorbe încâlcite, pe care nu-l înţelegem, care bâlbâie o limbă care nu se poate pricepe.
20. Priveşte Sionul, cetatea sărbătorilor noastre; ochii tăi să vadă Ierusalimul, loc de linişte, cort bine înfipt, ai cărui ţăruşi nu se pot scoate, ale cărui frânghii nu se pot desface.

21. Domnul este pentru noi aici în toată slava Sa; El ţine loc pentru noi de fluvii, de largi canaluri, pe care nici o barcă cu vâsle nu trece, pe care nici o corabie mare nu merge.
22. Domnul este Judecătorul nostru, Domnul este Căpetenia noastră, Domnul este Împăratul nostru, El ne va izbăvi!
23. Frânghiile tale sunt dezlegate, ele nu mai sprijină catargul, nici nu mai întind pânzele. Atunci se va împărţi o mare pradă şi şchiopii vor avea parte de ea.
24. Nimeni dintre locuitorii Sionului nu va zice: "Sunt bolnav!" Poporul care-l locuieşte va dobândi iertarea păcatelor.

Capitolul 34 - Edomul (Idumeea) ca simbol al neamurilor pedepsite

1. Apropiaţi-vă, voi neamuri, şi ascultaţi, şi voi popoare, luaţi aminte; să asculte pământul şi cei ce-l locuiesc, lumea cu toate făpturile ei.
2. Că Domnul este mâniat asupra popoarelor, cu urgie împotriva oştirii lor. El le nimiceşte şi le dă la junghiere;
3. Morţii lor vor fi aruncaţi pe câmp, cadavrele lor greu vor mirosi şi prin munţi vor şerpui pârâiaşe din sângele lor.
4. Toată oştirea cerului se va topi, cerurile se vor strânge ca un sul de hârtie şi toată oştirea lor va cădea cum cad frunzele de viţă şi cele de smochin.
5. Că s-a îmbătat de mânie în ceruri sabia Domnului şi iată că asupra lui Edom coboară, asupra poporului hărăzit pedepsei.
6. Sabia Domnului este plină de sânge, acoperită de grăsime, de sânge de miei şi de ţapi, de grăsimea rărunchilor de berbeci. Că Domnul face jertfă la Boţra şi mare junghiere în ţara lui Edom.
7. Bivolii cad împreună cu ei, şi boii cu taurii. Şi pământul se îmbată de sângele lor şi pulberea de grăsime este plină.
8. Căci aceasta este ziua de răzbunare a Domnului, an de răsplătire pentru pricina Sionului!
9. Râurile în păcură se vor preface şi pulberea în pucioasă. Pământul lui va fi pucioasă arzătoare,
10. Zi şi noapte. Niciodată nu se va mai stinge în veci de veci şi din neam în neam se va înălţa văpaia şi fumul lui. Pe veci el va rămâne pustiu şi nimeni pe acolo nu va trece.
11. Pelicanul şi ariciul vor fi stăpânii lui, bufniţa şi corbul, locuitorii lui. Şi pe deasupra, Domnul va întinde peste el frânghia nimicirii şi cumpăna pustiirii. Şi oameni cu chip de ţap într-însul vor locui şi de viţă bună socotiţi vor fi.
12. Nu se va pomeni acolo de nici un regat şi toţi prinţii lui vor fi nimiciţi.
13. În palatele lui vor creşte spini, iar în turnurile dărâmate mărăcini şi urgie. Acolo va fi sălaşul şacalilor şi adăpostul struţilor.

14. Câini şi pisici sălbatice se vor pripăşi pe acolo şi făpturi omeneşti cu chip de ţap se vor strânge (fără număr). Acolo vor zăbovi năluci ce umblă noaptea şi în acele locuri îşi vor găsi odihna.
15. Acolo îşi va face şarpele cuibul, şi va depune ouă în el, va cloci şi va scoate pui. Acolo se vor strânge vulturii de pradă şi în acele locuri se vor găsi cu toţii.
16. Cercetaţi cartea Domnului şi citiţi, că nimic din acestea nu lipseşte. Căci gura Domnului a poruncit şi suflarea Lui le-a adunat.
17. El singur a aruncat sorţii şi mâna Lui le-a împărţit pământul cu funia. Pentru totdeauna ei le vor stăpâni şi în el vor locui din neam în neam.

Capitolul 35 - Mântuire şi fericire

1. Veseleşte-te pustiu însetat, să se bucure pustiul; ca şi crinul să înflorească.
2. Şi va înflori şi se va bucura pustiul Iordanului şi mărirea Libanului se va da lui şi cinstea Carmelului; şi poporul meu va vedea slava Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru.
3. Întăriţi-vă voi, mâini slabe şi prindeţi putere genunchi slăbănogi.
4. Ziceţi celor slabi la inimă şi la cuget: "Întăriţi-vă şi nu vă temeţi. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplăteşte şi va răsplăti; El va veni şi ne va mântui".
5. Atunci se vor deschide ochii celor orbi şi urechile celor surzi vor auzi.
6. Atunci va sări şchiopul ca cerbul şi limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu şi pâraie în pământ însetat.
7. Pământul cel fără de apă se va preface în bălţi şi ţinutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor, iarbă, trestie şi bălţi.
8. Acolo va fi cale curată şi cale sfântă se va chema şi nu va trece pe acolo nimeni necurat şi nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar şi cei fără de minte vor merge pe dânsa şi nu se vor rătăci.
9. Şi nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea şi nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe dânsa cei mântuiţi şi cei răscumpăraţi de Domnul se vor întoarce.
10. Şi vor veni în Sion în chiote de bucurie şi veselia cea veşnică va încununa capul lor. Lauda şi bucuria şi veselia îi vor ajunge pe aceştia şi vor fugi durerea, întristarea şi suspinarea.

Capitolul 36 - Senaherib năvăleşte în Iudeea. Rabşache ameninţă

1. În anul al paisprezecelea al domniei lui Iezechia, Sanherib, regele Asiriei, a pornit cu război împotriva cetăţilor celor întărite ale lui Iuda şi le-a cuprins.

2. Şi regele Asiriei a trimis pe Rabşache cu mare oştire din Lachiş la Ierusalim către regele Iezechia. Rabşache a tăbărât lângă canalul de apă al iazului de sus, pe drumul către ţarina nălbitorului.
3. Atunci a ieşit întru întâmpinarea lui Eliachim, feciorul lui Hilchia, căpetenia casei regelui, şi Şebna scriitorul şi Ioah cronicarul, feciorul lui Asaf.
4. Şi Rabşache a zis către ei: "Spuneţi lui Iezechia: Aşa zice regele cel mare, regele Asiriei: De unde vine încrederea aceasta pe care te bizui?
5. Crezi tu că vorbele goale slujesc drept sfat şi tărie în luptă? În cine ţi-ai pus nădejdea, de te-ai răzvrătit împotriva mea?
6. Ah, ştiu! ţi-ai pus nădejdea în Egipt; ai luat ca ocrotitor această trestie frântă, care sparge şi intră în mâna oricui se sprijină de ea. Aşa este Faraon pentru toţi cei ce se încred în el!
7. Şi dacă voi îmi ziceţi: "În Domnul, Dumnezeul nostru, ne-am pus nădejdea noastră", oare nu este Acesta Dumnezeul pentru Care Iezechia a oprit închinarea pe dealurile înalte şi altarele Lui le-a nimicit, zicând către Iuda şi Ierusalim: "Voi vă veţi închina numai înaintea acestui jertfelnic?"
8. Şi acum fă acest legământ cu stăpânul meu, regele Asiriei, şi eu îţi voi da ţie două mii de cai, numai să ai tot atâţi călăreţi care să-i încalece.
9. Cum ai putea tu să nu iei în seamă pe unul din cei mai mici slujitori ai stăpânului meu? Dar tu te duci în Egipt pentru cai şi pentru călăreţi.
10. Şi crezi tu că fără voia Domnului m-am suit eu în această ţară ca să o pustiesc? Domnul mi-a spus: "Suie-te în ţinutul acesta şi-l pustieşte!"
11. Atunci Eliachim, Şebna şi Ioah răspunseră lui Rabşache: "Grăieşte robilor tăi în graiul arameian, că noi îl înţelegem, şi nu ne grăi în limba iudaică în auzul poporului care este pe ziduri!"
12. Şi a zis Rabşache: "Către stăpânul tău şi către tine m-a trimis stăpânul meu ca să grăiesc cuvintele acestea? Oare nu către oamenii care stau pe ziduri şi curând vor fi siliţi să îşi mănânce cu voi excrementele şi să îşi bea urina?"
13. Şi a stat Rabşache şi a strigat cu glas mare în limba iudaică şi a zis: "Ascultaţi cuvintele marelui rege, regele Asiriei!
14. Că iată ce vă spune regele: "Iezechia să nu vă înşele pe voi, căci el nu vă va putea scăpa;
15. Şi Iezechia să nu vă facă să nădăjduiţi în Domnul, zicând: "Domnul ne va izbăvi şi nu va da cetatea aceasta în mâna regelui Asiriei!"
16. Nu ascultaţi pe Iezechia, că iată ce zice regele Asiriei: "Faceţi pace cu mine şi fiţi supuşii mei, şi fiecare va mânca din via şi din smochinul său şi va bea apă din puţul său,
17. Până ce voi veni ca să vă duc într-o ţară ca a voastră, ţară de grâu şi de must, de pâine şi de vii.

18. Şi Iezechia să nu înşele credinţa voastră, zicând: "Domnul ne va scăpa!" Oare dumnezeii neamurilor au scăpat fiecare ţara lui din mâna regelui Asiriei?
19. Unde sunt dumnezeii Hamatului şi Arpadului şi ai Samariei? Au scăpat ei oare Samaria din mâinile mele?
20. Care din toţi dumnezeii ţărilor acestora au scăpat ţara lor din mâna mea, ca Domnul Dumnezeul vostru să elibereze Ierusalimul din mâna mea?"
21. Şi ei au tăcut şi nimic nu i-au răspuns, pentru că era porunca regelui care spunea: "Să nu-i răspundeţi!"
22. Atunci Eliachim, feciorul lui Hilchia, mai-marele peste casa regelui, şi Şebna scriitorul şi Ioah cronicarul, feciorul lui Asaf, au venit la Iezechia şi, rupându-şi hainele, i-au făcut cunoscut cuvintele lui Rabşache.

Capitolul 37 - Rugăciunea lui Iezechia. Izbăvirea Ierusalimului

1. Şi când a auzit regele Iezechia cuvintele acestea, şi-a rupt veşmintele, s-a îmbrăcat în sac şi a intrat în templul Domnului.
2. Şi a trimis pe Eliachim, cel de peste casa sa, şi pe Şebna scriitorul şi pe cei mai bătrâni dintre preoţi, îmbrăcaţi în sac, către proorocul Isaia, fiul lui Amos.
3. Şi au zis către dânsul: "Ziua de astăzi este zi de strâmtorare, de pedeapsă şi de ruşine; căci pruncii sunt gata a ieşi din pântecele maicii lor, dar ele nu au putere să-i nască!
4. Poate Domnul Dumnezeul tău a auzit cuvintele lui Rabşache, pe care le-a trimis regele Asiriei, stăpânul său, ca să facă de ocară pe Dumnezeul cel viu, şi Domnul Dumnezeul tău poate îl va pedepsi pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înalţă dar o rugăciune pentru rămăşiţa care se mai află!"
5. Şi au intrat robii regelui Iezechia la proorocul Isaia.
6. Şi le-a zis Isaia: "Aşa veţi răspunde stăpânului vostru: Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu: Nu te teme de cuvintele pângăritoare pe care le-ai auzit din partea slujitorilor regelui Asiriei.
7. Iată, voi pune în el un astfel de duh, că va primi o veste şi se va întoarce în ţara lui şi acolo va cădea în ascuţişul sabiei".
8. Şi s-a întors Rabşache şi a aflat pe regele Asiriei tăbărât la Libna, căci i se spusese că a plecat din Lachiş.
9. Atunci (regele Asiriei) a aflat că Tirhaca, regele Etiopiei, pornise împotriva lui şi iarăşi a trimis soli către Iezechia, zicând:
10. "Aşa veţi zice lui Iezechia, regele lui Iuda: Să nu te încrezi în Dumnezeul tău, şi să nu te amăgeşti, zicând: Ierusalimul nu va fi dat în mâinile regelui Asiriei.
11. Tu ai aflat ceea ce au făcut regii Asiriei tuturor ţărilor, cum le-au nimicit şi numai tu ai scăpat!

12. Oare dumnezeii lor au izbăvit popoarele pe care le-au distrus părinţii mei: Gozanul, Haranul, Reţeful şi pe fiii lui Eden din Telasar?
13. Unde este regele Hamatului, al Arpadului, cel al cetăţii Sefarvaim, al Henei şi al Ivei?"
14. Atunci Iezechia a luat scrisoarea din mâna trimişilor şi a citit-o. Apoi el a intrat în templul Domnului şi a întins-o desfăcută înaintea Domnului.
15. Şi s-a rugat Iezechia către Domnul, zicând:
16. "Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, Care stai pe heruvimi, numai Tu singur eşti Dumnezeu al tuturor regatelor de pe pământ. Tu ai făcut cerul şi pământul.
17. Pleacă, Doamne, urechea Ta şi deschide, Doamne, ochii Tăi şi vezi şi ia aminte la cuvintele lui Sanherib, pe care le-a trimis ca să facă de batjocură pe Dumnezeul cel viu.
18. Cu adevărat, Doamne, regii Asiriei au nimicit toate neamurile şi ţările lor;
19. Şi pe dumnezeii lor i-au ars cu foc, că ei nu sunt dumnezei, ci lucruri de mâini omeneşti: lemn şi piatră; pentru aceea ei i-au nimicit.
20. Şi acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne din mâna lui ca să ştie toate împărăţiile pământului că Tu singur eşti Domnul nostru!"
21. Şi a trimis Isaia, fiul lui Amos, către Iezechia, zicând: "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel, către Care te-ai rugat cu privire la Sanherib, regele Asiriei;
22. Iată hotărârea pe care a rostit-o împotriva lui: "Te dispreţuieşte şi îşi bate joc de tine fecioara, fiica Sionului; în spatele tău clatină din cap fiica Ierusalimului!
23. Pe cine ai pângărit şi îi făcut de râs şi împotriva cui ai ridicat glasul şi sus ai înălţat ochii tăi? împotriva Sfântului lui Israel!
24. Prin mâna servilor tăi ai hulit pe Domnul meu şi ai zis: Cu carele mele multe voi urca pe vârfurile munţilor, pe cele mai înalte piscuri ale Libanului! Voi tăia cedrii cei falnici şi cei mai de seamă dintre chiparoşi şi voi ajunge pe cele mai înalte culmi cu păduri dese.
25. Că eu sunt cel ce am săpat fântâni şi am băut apă şi am secat sub paşii mei toate pâraiele Egiptului!
26. Oare nu auzi tu? Din vremi străvechi am pregătit aceasta; din veac le-am hotărât şi acum le aduc la îndeplinire! Tu voiai să prefaci în ruină cetăţile cele întărite.
27. Cei ce locuiau în ele erau fără putere, înspăimântaţi şi uluiţi. Ca iarba câmpului erau ei, ca frageda verdeaţă, ca iarba de pe acoperişuri înainte ca paiul ei să fi fost crescut.
28. Ştiu când te scoli şi când te culci, toate faptele tale Îmi sunt cunoscute.
29. Întărâtarea ta împotriva Mea, trufia ta au ajuns până la urechile Mele. De aceea voi pune belciug în nările tale şi frâul Meu buzelor tale şi te voi întoarce pe calea pe care ai venit!

30. Şi pentru tine, acesta va fi semnul: anul acesta mâncaţi din pâinea ce creşte pe ogoare, în anul al doilea, din ceea ce creşte de la sine, iar în al treilea an semănaţi, seceraţi, sădiţi vii şi mâncaţi din roadele lor.
31. Şi rămăşiţa care va fi scăpat din casa lui Iuda îşi va înfige rădăcini în jos şi va face roade în sus.
32. Că din Ierusalim va ieşi o rămăşită şi din muntele Sionului cei scăpaţi cu viaţă. Râvna Domnului Savaot va face aceasta.
33. Pentru aceasta, aşa zice Domnul către regele Asiriei: Nu va intra în această cetate şi nu va arunca nici o săgeată. Nu va porni împotriva ei cu scut şi nu o va înconjura cu valuri.
34. Pe calea pe care a venit se va întoarce şi nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.
35. Apăra-voi cetatea aceasta şi o voi scăpa pentru Mine şi pentru David, sluga Mea!"
36. Şi a ieşit îngerul Domnului şi a bătut în tabăra Asiriei o sută şi cincizeci de mii; iar dimineaţa, la sculare, toţi erau morţi.
37. Atunci Sanherib, regele Asiriei, a ridicat tabăra şi a plecat şi s-a oprit la Ninive.
38. Şi pe când el se închina în templul lui Nisroc, dumnezeul său, Adramelec şi Şareser, feciorii lui, l-au lovit cu sabia şi au fugit în ţinutul Ararat. Iar în locul lui, a domnit fiul său Asarhadon.

Capitolul 38 - Regele se îmbolnăveşte şi se vindecă. Rugăciunea lui Iezechia

1. În vremea aceea Iezechia s-a îmbolnăvit de moarte. Şi a intrat la el Isaia, fiul lui Amos, şi i-a zis: "Aşa grăieşte Domnul: Pune rânduială în casa ta, că nu vei mai trăi, ci vei muri".
2. Atunci s-a întors Iezechia cu faţa la perete şi s-a rugat Domnului:
3. "O, Doamne! Adu-ţi aminte că am umblat înaintea Ta întru credincioşie şi cu inimă curată, săvârşind ceea ce este plăcut înaintea ochilor Tăi!" Şi a izbucnit Iezechia în hohote de plâns.
4. Şi a fost cuvântul Domnului către Isaia, zicând:
5. "Du-te şi spune lui Iezechia: Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui David, tatăl tău: Ascultat-am rugăciunea ta, văzut-am lacrimile tale, iată voi adăuga la viaţa ta încă cincisprezece ani
6. Şi din mâna regelui Asiriei te voi izbăvi pe tine şi cetatea aceasta şi o voi ocroti".
7. Şi iată semnul care ţi se va da fie de la Domnul că El Îşi va împlini cuvântul Său:
8. "Iată voi întoarce umbra cu atâtea linii pe care soarele le-a străbătut pe ceasornicul lui Ahaz, să zic cu zece linii". Şi soarele s-a dat înapoi cu zece linii pe care el le străbătuse.

9. Rugăciunea lui Iezechia, regele lui Iuda, când a căzut bolnav şi s-a tămăduit de boala lui:
10. "Atunci eu am zis: Mă duc la amiaza zilelor mele, la porţile locuinţei morţilor voi fi ţinut pentru restul anilor mei.
11. Nu voi mai vedea pe Domnul în pământul celor vii; şi nu voi mai privi pe nimeni dintre locuitorii lumii.
12. Casa mea este smulsă şi dusă departe de mine, ca o colibă de ciobani. Îmi simt firul vieţii tăiat ca de un ţesător care m-ar rupe din ţesătura lui. De dimineaţă până seara, Tu ai sfârşit cu mine.
13. Strig până dimineaţa. Ca un leu (boala) îmi sfărâmă oasele mele! De dimineaţă până seara, Tu ai sfârşit cu mine.
14. ţip cumplit ca o rândunică, gem ca o porumbiţă. Ochii mei slăbesc, uitându-se în sus. Doamne, sunt în mare cumpănă, nu mă lăsa!
15. Ce să mai grăiesc! El mi-a dat de ştire şi a făcut! Sfârşi-voi firul vieţii mele, aducându-mi aminte de amărăciunea sufletului meu!
16. Doamne, prin îndurarea Ta se bucură omul de viaţă, prin ea mai am şi eu suflare; Tu mă tămăduieşti şi-mi dai iarăşi viaţă!
17. Iată că boala mea se schimbă în sănătate. Tu ai păzit viaţa mea de adâncul mistuitor! Tu ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele!
18. Că locuinţa morţilor nu Te va lăuda şi moartea nu Te va prea slăvi; cei ce se coboară în mormânt nu mai nădăjduiesc în credincioşia Ta.
19. Cel viu, cel viu Te laudă, ca mine astăzi; părinţii învaţă pe copiii lor credincioşia Ta.
20. Domnul să ne mântuiască şi vom cânta din harpă în toate zilele vieţii noastre înaintea templului Domnului!"
21. Şi Isaia a adus o turtă de smochine şi a pus-o deasupra bubei şi Iezechia s-a vindecat.
22. Şi Iezechia a întrebat: "După care semn voi şti că voi intra în templul Domnului?"

Capitolul 39 - Iezechia primeşte solii Babilonului şi le arată vistieriile sale, fapt care-i aduce pedepsirea

1. În vremea aceea, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, regele Babilonului, a trimis scrisori şi un dar lui Iezechia, auzind că a fost bolnav şi s-a făcut sănătos.
2. Şi s-a bucurat pentru ele Iezechia şi a arătat solilor vistieria, argintul, aurul, miresmele şi untdelemnul cel bun şi toată strânsura lui de arme şi tot ceea ce se afla în cămările lui. şi n-a rămas nimic în casa lui şi în tot cuprinsul stăpânirii lui pe care Iezechia să nu-l fi arătat.

3. Atunci a zis proorocul Isaia către regele Iezechia: "Ce au zis oamenii aceştia şi de unde au venit ei la tine?" Şi a răspuns Iezechia: "Au venit dintr-o ţară depărtată, din Babilon!"
4. Şi a mai întrebat: "Ce au văzut în casa ta?" Şi a zis Iezechia: "Au văzut toate câte sunt în casa mea; şi n-a rămas nimic în vistieriile mele pe care să nu-l fi arătat".
5. Şi a zis Isaia către Iezechia: "Ascultă ceea ce grăieşte Domnul Savaot!
6. Iată vin zile, când tot ceea ce au agonisit părinţii tăi până astăzi va fi dus în Babilon şi nu va rămâne nimic, aşa zice Domnul.
7. Şi din feciorii care vor ieşi din tine şi îi vei naşte, vor lua. Şi vor fi eunuci la curtea regelui din Babilon".
8. Şi a zis Iezechia către Isaia: "Bun este cuvântul Domnului pe care l-ai grăit!" Căci, se gândea el: "Va fi pace şi linişte în timpul vieţii mele!"

Capitolul 40 - Profeţie asupra Înaintemergătorului

1. "Mângâiaţi, mângâiaţi pe poporul Meu", zice Dumnezeul vostru.
2. "Daţi curaj Ierusalimului şi strigaţi-i că munca de rob a luat sfârşit, fărădelegea sa a fost ispăşită şi că a luat pedeapsă îndoită din mâna Domnului pentru păcatele sale".
3. Un glas strigă: "În pustiu gătiţi calea Domnului, drepte faceţi în loc neumblat cărările Dumnezeului nostru.
4. Toată valea să se umple şi tot muntele şi dealul să se plece; şi să fie cele strâmbe, drepte şi cele colţuroase, căi netede.
5. Şi se va arăta slava Domnului şi tot trupul o va vedea căci gura Domnului a grăit".
6. Un glas zice: "Strigă!" Şi eu zic: "Ce să strig?" Tot trupul este ca iarba şi toată mărirea lui, ca floarea câmpului!
7. Se usucă iarba, floarea se veştejeşte, că Duhul Domnului a trecut pe deasupra. Poporul este ca iarba.
8. Iarba se usucă şi floarea se veştejeşte, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac!
9. Suie-te pe munte înalt, cel ce binevesteşti Ierusalimului, ridică glasul tău cu putere, cel ce binevesteşti Ierusalimului, înalţă glasul şi nu te teme, zi cetăţilor lui Iuda: "Iată Dumnezeul vostru!"
10. Că Domnul Dumnezeu vine cu putere şi braţul Lui supune tot. Iată că preţul biruinţei Lui este cu El şi rodul izbânzii merge înaintea Lui.
11. El va paşte turma Sa ca un Păstor şi cu braţul Său o va aduna. Pe miei îi va purta la sânul Său şi de cele ce alăptează va avea grijă.
12. Cine a măsurat apele cu pumnul şi cine a măsurat pământul cu cotul? Cine a pus pulberea pământului în baniţă şi cine a cântărit munţii şi văile cu cântarul?

13. Cine a căutat în adânc Duhul Domnului şi cine L-a sfătuit pe El?
14. De la cine a luat El sfat ca să judece bine şi să înveţe căile dreptăţii, să înveţe ştiinţa şi calea înţelepciunii să o cunoască?
15. Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă pe marginea unei găleţi, ca un fir de pulbere într-un cântar. Iată insulele care cântăresc cât un fir de praf.
16. Libanul nu ajunge pentru aprinderea focului şi dobitoacele pentru arderi de tot.
17. Toate popoarele sunt ca o nimica înaintea Lui; ele preţuiesc înaintea Lui cât o suflare.
18. Cu cine veţi asemăna voi pe Cel Preaputernic şi unde veţi găsi altul asemenea Lui?
19. Chipul cel turnat este turnat de un făurar, argintarul îl îmbracă cu aur şi-l înfrumuseţează cu lănţişoare.
20. Săracul, care nu poate oferi mult, alege un lemn care nu putrezeşte; îşi caută un meşter iscusit ca să facă un idol care să nu se clatine.
21. Nu ştiţi voi, oare, n-aţi auzit, nu vi s-a spus oare de la început, n-aţi înţeles voi ce vă învaţă întemeierea lumii?
22. El stă în scaun deasupra cercului pământului; pe locuitori îi vede ca pe lăcuste; El întinde cerul ca un văl uşor şi îl desface ca un cort de locuit.
23. El preface în nimic pe căpetenii; pe judecătorii pământului îi nimiceşte.
24. Abia sunt sădiţi, abia sunt semănaţi, abia a prins rădăcini tulpina lor în pământ; El suflă peste ele şi le usucă şi vijelia le spulberă ca pe pleavă.
25. Cu cine Mă asemănaţi voi ca să-i fiu asemenea?, zice Sfântul.
26. Ridicaţi ochii în sus şi priviţi: Cine le-a zidit pe toate acestea? - Cel ce scoate oştirea lor cu număr şi pe toate pe nume le cheamă! Celui Atotputernic şi cu mare vârtute nici una nu-I scapă!
27. Pentru ce zici tu, Iacove, pentru ce grăieşti, Israele: "Calea mea este ascunsă Domnului, dreptul meu este trecut cu vederea de Dumnezeul meu?"
28. Nu ştii tu, sau n-ai aflat tu că Domnul este Dumnezeu veşnic, Care a făcut marginile pământului, Care nu oboseşte şi nici nu Îşi sleieşte puterea? Că înţelepciunea Lui este nemărginit de adâncă?
29. El dă tărie celui obosit şi celui slab îi dă putere mare.
30. Cei tineri se obosesc, îşi risipesc puterile şi vitejii luptători vor putea să se clatine;
31. Dar cei ce nădăjduiesc întru Domnul vor înnoi puterea lor, le vor creşte aripi ca ale vulturului; vor alerga şi nu-şi vor slei puterea, vor merge şi nu se vor obosi.

Capitolul 41 - Cineva vine în numele Domnului. Israel şi Cel ce l-a ales. Căderea idolilor

1. Tăceţi înaintea Mea, ostroave, şi ascultaţi-Mă; popoarele să-şi împrospăteze puterea, să vină mai lângă Mine şi să grăiască; apoi să intrăm la judecată!
2. Cine a ridicat din Răsărit pe acela pe care biruinţa îl întâmpină pas cu pas? Cine i-a dat în stăpânire neamuri şi i-a supus regi? Cu sabia lui în pulbere îi preface, şi cu arcul îi risipeşte ca pe pleava cea măruntă.
3. El îi urmăreşte şi trece în pace pe căi pe unde n-au mai călcat picioarele lui.
4. Cine a făcut aceasta şi cine a pus-o la cale? Cel ce dintru început cheamă neamurile; Eu, Domnul Care sunt cel dintâi şi voi fi cu cei din urmă.
5. Ostroavele Îl văd şi sunt cuprinse de spaimă, marginile pământului tremură, se apropie, vin, intră la judecată!
6. Fiecare se ajută unul pe altul şi-şi zic: "Curaj!"
7. Turnătorul îmbărbătează pe argintar şi cel ce bate aurul, pe cel care bate pe nicovală, zicând: "Îmbinarea este bună". Şi ţintuieşte idolul în cuie ca să nu se clatine.
8. Dar tu, Israele, sluga Mea, Iacove, pe care te-am ales, sămânţa lui Avraam, iubitul Meu!...
9. Pe tine care te-am smuls din cele mai depărtate margini ale pământului şi te-am chemat din cele mai depărtate colţuri, şi ţi-am zis: Tu eşti robul Meu, pe tine te-am ales şi nu te-am lepădat;
10. Nu te teme, că Eu sunt cu tine, nu privi cu îngrijorare, că Eu sunt Dumnezeul tău. Eu îţi dau tărie şi te ocrotesc şi dreapta Mea cea tare te va sprijini.
11. Iată că se vor ruşina şi de ocară se vor face toţi cei ce sunt aprinşi împotriva ta; toţi vor fi nimiciţi şi vor pieri cei ce se fac vrăjmaşi ai tăi!
12. Căuta-vei şi nu vei găsi pe cei ce te urăsc pe tine şi ca o nimica vor fi cei ce vor să se lupte cu tine.
13. Că Eu sunt Dumnezeul tău, Eu întăresc dreapta ta şi îţi zic ţie: "Nu te teme, căci Eu sunt ajutorul tău!"
14. Nu-ţi fie frică, vierme al lui Iacov, viermişor al lui Israel, Eu sunt ajutorul tău, zice Domnul, Mântuitorul tău şi Sfântul lui Israel.
15. Iată voi face din tine o grapă cu dinţi, ascuţită şi nouă. Vei merge peste munţi şi-i vei preface în pulbere şi văile în pleavă măruntă.
16. Tu le vei vântura, vântul le va lua şi vijelia le va risipi. Iar tu te vei bucura întru Domnul şi întru Sfântul lui Israel te vei prea mări!
17. Cei săraci şi lipsiţi caută apă, dar nu o găsesc; limba lor este uscată de sete, Eu, Domnul lor, îi voi auzi; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi!
18. Pe dealuri înalte voi da drumul la râuri şi la izvoare în mijlocul văilor, pustiul îl voi preface în iaz şi pământul uscat în pâraie de apă!
19. Sădi-voi în pustiu: cedri, salcâmi, mirţi şi măslini şi în lacuri neumblate: chiparoşi, platani şi ienuperi laolaltă,

20. Ca să vadă şi să-şi dea seama, să cerceteze şi să priceapă cu toţii că mâna Domnului a făcut acestea şi că Sfântul lui Israel le-a zidit!
21. Veniţi şi vă apăraţi pricina voastră, zice Domnul; apropiaţi-vă cu dovezile voastre, zice regele lui Iacov.
22. Să se apropie şi să ne spună mai dinainte ceea ce va fi! Vremea cea străveche, aşa cum ne-au dat de ştire, cu de-amănuntul o vom cerceta şi viitorul pe care-l proorocesc vom vedea ce este.
23. Vestiţi cele ce vor fi în vremile mai de pe urmă, ca să ştim că sunteţi dumnezei! Haidem! Bine sau rău, faceţi ceva ca să ne putem încerca puterea!
24. Dar iată că lucrarea voastră este nimic şi nimic sunteţi şi voi, urâciune este a vă alege!
25. De la miazănoapte l-am chemat ca să vină, de la răsărit l-am chemat pe nume. El a călcat în picioare pe satrapi ca pe noroi, cum calcă olarul lutul.
26. Cine l-a descoperit odinioară ca să-l ştim şi cu mult înainte ca să zicem: "Este adevărat?" Dar nimeni n-a descoperit nimic, nimeni n-a vestit nimic şi nimeni n-a auzit cuvintele voastre.
27. Eu Cel dintâi am zis Sionului: "Iată-i, iată-i!" şi Ierusalimului am adus veste nouă.
28. Privesc şi nu este nimeni; printre ei nu se află nici un profet. Eu îi întreb: "De unde vine el?" Dar ei nu răspund nimic!
29. Drept aceea, toţi sunt nimic, lucrările lor deşertăciune, idolii lor sunt vânare de vânt!

Capitolul 42 - Întâiul Cânt despre Servul Domnului. Domnul biruitorul. Israel, slugă surdă şi oarbă

1. Iată Sluga Mea pe Care o sprijin, Alesul Meu, întru Care binevoieşte sufletul Meu. Pus-am peste El Duhul Meu şi El va propovădui popoarelor legea Mea.
2. Nu va striga, nici nu va grăi tare, şi în pieţe nu se va auzi glasul Lui.
3. Trestia frântă nu o va zdrobi şi feştila ce fumegă nu o va stinge. El va propovădui legea Mea cu credincioşie;
4. El nu va fi nici obosit, nici sleit de puteri, până ce nu va fi aşezat legea pe pământ; căci învăţătura Lui toate ţinuturile o aşteaptă.
5. Aşa grăieşte Domnul cel Atotputernic, Care a făcut cerurile şi le-a întins, Care a întărit pământul şi cele de pe el, Care a dat suflare poporului de pe el şi duh celor ce umblă pe întinsul lui:
6. "Eu, Domnul, Te-am chemat întru dreptatea Mea şi Te-am luat de mână şi Te-am ocrotit şi Te-am dat ca legământ al poporului Meu, spre luminarea neamurilor;
7. Ca să deschizi ochii celor orbi, să scoţi din temniţă pe cei robiţi şi din adâncul închisorii pe cei ce locuiesc întru întuneric.

8. Eu sunt Domnul şi acesta este numele Meu. Nu voi da nimănui slava Mea şi nici chipurilor cioplite cinstirea Mea".
9. Cele proorocite altădată s-au împlinit şi altele mai noi vă vestesc; înainte ca să ia fiinţă vi le dau de ştire.
10. Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi în strune laudele Lui până la marginile pământului! Marea să se zbuciume cu tot ce este în ea, ostroavele şi locuitorii lor!
11. Pustiul şi cetăţile lui să înalţe glas, şi satele în care are sălaş Chedar! Locuitorii din Sela să chiuie de veselie; şi din vârfurile munţilor să strige de bucurie!
12. Să prea slăvească pe Domnul şi lauda Lui s-o vestească în depărtatele ostroave.
13. Domnul iese ca un viteaz, ca un războinic Îşi aprinde râvna Lui; strigă puternic, un strigăt de război. Împotriva vrăjmaşilor Lui El luptă ca un viteaz!
14. Tăcut-am multă vreme, stat-am liniştit şi mi-am stăpânit tăcerea; acum, ca o femeie care naşte, voi suspina, voi striga şi voi răsufla!
15. Munţii îi voi pustii, la fel şi dealurile, toată verdeaţa lor o voi usca; pâraiele le voi preface în văi uscate şi bălţile fără apă le voi lăsa.
16. Îndrepta-voi pe cei orbi pe drumuri pe care nu le cunosc, pe poteci neştiute îi voi povăţui; întunericul îl voi preface înaintea lor în lumină şi povârnişurile în câmpii întinse. Acestea sunt făgăduinţele Mele pe care le voi împlini şi cu vederea nu le voi trece.
17. Să dea înapoi şi să se ruşineze cei ce îşi pun nădejdea în idoli, cei ce zic chipurilor turnate: "Voi sunteţi dumnezeii noştri!
18. Surzilor, auziţi; orbilor, priviţi, vedeţi!
19. Cine este orb, fără numai sluga Mea? Cine este surd ca trimisul Meu? Cine este orb ca cel de un neam cu Mine şi surd ca Slujitorul Domnului?
20. Tu multe ai văzut fără să te uiţi cu luare-aminte, urechile ţi-au fost deschise, dar n-ai auzit.
21. Binevoit-a Domnul întru dreptatea Lui ca legea Lui s-o facă mare şi măreaţă.
22. Dar poporul Lui este jefuit şi pustiit; închişi toţi în peşteri şi ascunşi în temniţe. Prădaţi au fost şi nimeni nu i-a scăpat, jefuiţi şi nimeni n-a zis: "Daţi înapoi!"
23. Cine dintre voi va pleca urechea la acestea, va fi cu luare-aminte şi va asculta la cele ce vor să fie?
24. Cine a dat pe Iacov jafului şi pe Israel jefuitorilor? Oare nu Domnul, împotriva Căruia noi am păcătuit, ale Cărui căi n-am voit să le urmăm şi a Cărui lege n-am ascultat-o?
25. El a vărsat asupra lor iuţimea mâniei Lui şi furiile războiului. Văpaia i-a cuprins şi n-au priceput; arşi au fost şi n-au luat seama.

Capitolul 43 - Domnul e singurul Dumnezeu, proniatorul şi eliberatorul poporului Său. Împotriva Babilonului. Israel nerecunoscător

1. Şi acum aşa zice Domnul, Ziditorul tău, Iacove, şi Creatorul tău, Israele: "Nu te teme, căci Eu te-am răscumpărat şi te-am chemat pe nume, al Meu eşti!
2. Dacă tu vei trece prin ape, Eu sunt cu tine şi în valuri tu nu vei fi înecat. Dacă vei trece prin foc, nu vei fi ars şi flăcările nu te vor mistui.
3. Că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul. Eu dau Egiptul preţ de răscumpărare pentru tine, Etiopia şi Saba în locul tău;
4. Fiindcă tu eşti de preţ în ochii Mei şi de cinste şi te iubesc; voi da neamurile în locul tău şi popoarele în locul sufletului tău.
5. Nu te teme, că Eu sunt cu tine! De la răsărit voi aduce seminţia ta şi de la apus te voi strânge pe tine.
6. Voi zice către miazănoapte: "Dă-Mi-i" şi către miazăzi: "Nu-i opri!" Aduceţi pe fiii Mei din ţinuturi depărtate şi pe fiicele Mele de la marginile pământului;
7. Pe toţi acei care poartă numele Meu şi pentru slava Mea i-am creat, i-am zidit şi i-am pregătit!
8. Să vină poporul cel orb care are ochi şi cel surd care are urechi!
9. Neamurile toate laolaltă să se adune şi să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de ştire aceasta şi ne-au făcut proorocii? Să-şi aducă martorii şi să dovedească, să audă toţi şi să zică: "Adevărat!"
10. Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul, şi Sluga pe care am ales-o, ca să ştiţi, să credeţi şi să pricepeţi că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu şi nici după Mine nu va mai fi!
11. Eu, Eu sunt Domnul şi nu este izbăvitor afară de Mine!
12. Eu sunt Cel ce am vestit, Cel ce am izbăvit şi Cel ce am prezis şi nu sunt străin la voi. Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul.
13. Eu sunt Dumnezeu din veşnicie şi de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea şi ceea ce fac Eu, cine poate strica?"
14. Aşa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel: "Pentru voi trimit prăpăd la Babilon, ca să-i pun pe toţi pe fugă, pe aceşti caldei aşa de mândri pe corăbiile lor.
15. Eu sunt Domnul, Sfântul vostru, Ziditorul lui Israel, Împăratul vostru!"
16. Aşa zice Domnul, Cel ce croieşte drum pe mare şi cărare pe întinsele ape;
17. Cel care scoate carele de război şi caii, oştirea şi căpeteniile, ca să se culce la pământ şi să nu se mai scoale şi să se stingă ca o feştilă de opaiţ;
18. Nu vă mai amintiţi de întâmplările trecute şi nu mai luaţi în seamă lucrurile de altădată".
19. Iată că Eu fac un lucru nou, el dă muguri; nu-l vedeţi voi oare? Croi-voi în deşert o cale, în loc uscat izvoare de apă.
20. Pe Tine Te vor prea slăvi fiarele câmpului, şacalii şi struţii, că Tu ai izvorât apă în pustiu, şuvoaie de apă în pământ neumblat, ca să adăpi pe poporul Meu cel ales;
21. Poporul pe care l-am făcut pentru Mine, ca să Mă prea slăvească întru laude.

22. Dar tu nu M-ai chemat, Iacove, şi tu nu te-ai ostenit pentru Mine, Israele!
23. Tu nu Mi-ai junghiat nici măcar o oaie ca ardere de tot şi cu jertfă sângeroasă tu nu M-ai prea slăvit. Eu nu te-am supărat cerând prinoase şi nu te-am împovărat cu jertfe de tămâie.
24. Tu n-ai cumpărat pe bani miresme pentru Mine şi de grăsimea jertfelor tale tu nu M-ai săturat, ci M-ai copleşit cu păcatele tale şi cu fărădelegile tale tu M-ai chinuit.
25. Eu, Eu sunt Acel Care şterge păcatele tale şi nu îşi mai aduce aminte de fărădelegile tale.
26. Adu-Mi aminte ca să judecăm împreună, fă tu însuţi socoteala ca să te dezvinovăţeşti:
27. Tatăl tău dintâi a păcătuit şi urmaşii tăi şi-au bătut joc de Mine;
28. Căpeteniile tale au pângărit altarul Meu. Pentru aceasta am dat pe Iacov pierzării şi pe Israel spre bătaie de joc!"

Capitolul 44 - Slava lui Dumnezeu. Deşertăciunea idolilor. Îndemn la pocăinţă. Bucuria răscumpărării. Profeţie asupra lui Cirus

1. Şi acum ascultă Iacove, sluga Mea şi Israele, pe care te-am ales!
2. Aşa zice Domnul, Făcătorul şi Ziditorul tău din pântecele maicii tale, şi Ocrotitorul tău: "Nu te teme, sluga Mea Iacov şi tu Israele, pe care te-am ales.
3. Că Eu voi vărsa apă peste pământul însetat şi pâraie de apă în ţinut uscat. Vărsa-voi din Duhul Meu peste odrasla ta şi binecuvântarea Mea peste mlădiţele tale.
4. Şi vor odrăsli ca iarba pe malul pâraielor şi ca pajiştile de-a lungul apelor curgătoare!"
5. Unul va zice: "Eu sunt al Domnului!" Altul se va numi cu numele lui Iacov. Unul va scrie cu mâna lui: "Sunt al Domnului" şi va vrea să-şi dea numele de Israel!
6. Aşa zise Domnul, Regele lui Israel şi Izbăvitorul său, Domnul Savaot: "Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă şi nu este alt dumnezeu afară de Mine!
7. Cine este ca Mine să vină lângă Mine, să grăiască, să proorocească şi să se măsoare cu Mine! Cine a vestit de la început viitorul? Ceea ce se va întâmpla, cine poate să le prevestească?
8. Nu vă temeţi, nici nu vă spăimântaţi! N-am arătat Eu odinioară şi n-am vestit, când v-am luat pe voi de martori? Este oare un alt dumnezeu afară de Mine? Este un alt adăpost ca Mine?
9. Toţi făcătorii de idoli nu sunt nimic şi cele mai alese lucrări ale lor nu slujesc la nimic. Martorii lor nu văd nimic şi, spre ruşinea lor, nici nu înţeleg nimic.
10. Cine a făcut un dumnezeu şi a turnat un idol fără să tragă un folos din aceasta?

11. Iată toţi cinstitorii lor se ruşinează; meşteşugarii nu sunt decât oameni! Să se adune toţi şi să se apropie! Ei tremură laolaltă şi simt mare ruşine!
12. Fierarul ascute o daltă şi dă chip lucrului său cu cărbuni aprinşi. Alcătuieşte idolul cu lovituri de ciocan şi-i dă chip cu puterea braţului său. Lui îi este foame şi, sleit de puteri, el rabdă de sete şi este tare obosit.
13. Lemnarul întinde sfoara, face un semn cu plumbul. El lucrează cu sculele lui şi măsoară cu compasul. El face lucrul lui după chipul unui om, după frumoasa înfăţişare a unui pământean, ca să fie aşezat într-o casă.
14. El şi-a tăiat un cedru, sau a luat chiparos sau stejar, pe care şi-i alesese dintre copacii pădurii, sau a plantat un cedru pe care ploaia l-a făcut să crească.
15. Omul se slujeşte de ei pentru aprins focul şi îi ia să se încălzească. El îi arde ca să coacă pâinea, ba mai mult, tot din el face şi un dumnezeu şi se închină la el, face un idol pe care îl cinsteşte.
16. El a ars jumătate din lemne, a fript pe jeratic carne pe care o mănâncă şi se satură. Se mai încălzeşte şi zice: "Mi-e cald! Simt văpaia lui!"
17. Şi cu ce a rămas, el face un dumnezeu, un idol pe care îl cinsteşte şi căruia i se închină şi căruia se roagă zicând: "Izbăveşte-mă, că tu eşti dumnezeul meu!"
18. Ei nu-şi dau seama şi nici nu pricep că ochii lor sunt închişi şi nu pot să vadă şi inima lor este împietrită şi nu pot să înţeleagă.
19. Cu toate acestea el nu-şi face socoteală în inima sa, că este simplu şi fără pricepere, şi nu zice: "Jumătate l-am pus pe foc şi am copt pâine, pe cărbuni am fript carne şi am mâncat-o, iar cu cealaltă jumătate care a mai rămas, voi face un idol urâcios şi mă voi închina la un trunchi de copac".
20. El se hrăneşte cu năluci, inima lui înşelată l-a dus la rătăcire. El nu-şi mântuieşte sufletul său şi nu zice: "Oare ce am eu în mâna mea nu este o momeală?"
21. Adu-ţi aminte despre aceasta, Iacove, Israele, că tu eşti sluga Mea! Te-am făcut să-Mi fii Mie slugă, Israele, Eu nu te voi uita!
22. Risipit-am păcatele tale ca pe un nor şi fărădelegile tale ca pe o negură. Întoarce-te către Mine, că Eu te-am mântuit!
23. Cântaţi voi ceruri, că Domnul a făcut aceasta; răsunaţi adâncuri ale pământului; munţilor, tresăltaţi de bucurie, voi toţi copacii pădurii, cântaţi, că a răscumpărat Domnul pe Iacov şi în Israel Şi-a dat pe faţă slava Sa!
24. Aşa grăieşte Domnul, Izbăvitorul tău şi Care te-a zidit din sânul maicii tale: "Eu sunt Domnul, Care a zidit lumea; singur am făcut cerurile, Eu am întărit pământul, şi cine Mi-a fost într-ajutor?
25. Eu zădărnicesc semnele mincinoşilor şi pe ghicitori îi fac să fie nebuni, ruşinez pe cei înţelepţi şi înţelepciunea lor o prefac în nebunie.

26. Eu sunt Domnul Care întăreşte cuvântul slugilor Mele şi împlineşte sfatul trimişilor Mei. Eu am zis Ierusalimului: "Va fi locuit" şi cetăţilor lui Iuda: "Zidite vor fi". Şi Eu le voi ridica din dărâmături!
27. Şi adâncului i-am zis: "Seacă!" Iată, îţi voi lăsa râurile fără apă.
28. Şi am zis despre Cirus: "El este păstorul Meu, el va împlini toate voile Mele". Şi despre Ierusalim am zis: "Să fie rezidit şi templul să fie ridicat din temelii!"

Capitolul 45 - Pofeţie asupra lui Cirus (continuare). O nouă profeţie asupra lui Mesia. Vestirile Domnului. Chemarea şi convertirea neamurilor

1. Aşa zice Domnul unsului Său Cirus, pe care îl ţine de mâna lui cea dreaptă, ca să doboare neamurile înaintea lui şi ca să dezlege cingătorile regilor, să deschidă porţile înaintea lui şi ca ele să nu mai fie închise:
2. "Eu voi merge înaintea ta şi drumurile cele muntoase le voi netezi, voi zdrobi porţile cele de aramă şi zăvoarele cele de fier le voi sfărâma.
3. Şi îţi voi da ţie vistierii ascunse, bogăţii îngropate în pământ, ca să ştii că Eu sunt Domnul Cel care te-a chemat pe nume, Eu sunt Dumnezeul lui Israel.
4. Pentru sluga Mea Iacov şi pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume şi un nume de cinste i-am dat fără ca tu să Mă ştii.
5. Eu sunt Domnul şi nimeni altul! Afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins fără ca tu să Mă cunoşti.
6. Ca să se ştie de la răsărit şi până la apus că nu este nimic afară de Mine! Eu sunt Domnul şi nimeni altul!
7. Eu întocmesc lumina şi dau chip întunericului, Cel ce sălăşluieşte pacea şi restriştei îi lasă cale: Eu sunt Domnul Care fac toate acestea.
8. Picuraţi rouă de sus, voi ceruri, şi norii să reverse în ploaie dreptatea! Pământul să se deschidă şi să odrăslească mântuirea şi dreptatea să dea mlădiţe laolaltă: Eu, Domnul, am zidit toate acestea!
9. Vai de cel ce se ceartă cu Ziditorul său, ciob printre hârburile de pământ! Oare lutul zice olarului: "Ce faci tu?" Şi lucrul către meşter: "Tu nu eşti iscusit!"
10. Vai de cel ce zice către părinte: "Pentru ce dai naştere?" şi femeii: "Pentru ce ai copii?"
11. Aşa zice Domnul, Sfântul lui Israel şi Ziditorul său: "Îndrăzniţi voi oare să Mă întrebaţi despre cele viitoare şi să daţi poruncă lucrului mâinilor Mele?
12. Eu am făcut pământul şi omul de pe el Eu l-am zidit. Eu cu mâinile am întins cerurile şi la toată oştirea lor Eu îi dau poruncă.
13. Eu l-am ridicat întru dreptatea Mea şi toate căile lui le voi netezi. El va zidi cetatea Mea şi va libera pe robii Mei, fără răscumpărare şi fără daruri", zice Domnul Savaot.

14. Aşa zice Domnul: "Bogăţiile Egiptului şi câştigurile Etiopiei şi ale sabeenilor celor înalţi la stat vor trece la tine şi ai tăi vor fi; în lanţuri îţi vor sluji ţie şi vor cădea înaintea ta şi rugându-se ţie vor zice: "Numai tu ai un Dumnezeu tare, şi nu este alt dumnezeu afară de El.
15. Cu adevărat Tu eşti Dumnezeu ascuns, Dumnezeul lui Israel Cel izbăvitor!
16. Cei care se aprindeau împotriva Ta vor fi ruşinaţi şi umiliţi, făcătorii de idoli se vor face de râs.
17. Israel va fi izbăvit de Domnul cu mântuire veşnică. Voi nu veţi fi ruşinaţi, nici umiliţi în vecii vecilor!"
18. Că aşa zice Domnul, Care a făcut cerurile, Dumnezeu, Care a întocmit pământul, l-a făcut şi l-a întărit; şi nu în deşert l-a făcut, ci ca să fie locuit: "Eu sunt Domnul şi nu este altul!"
19. N-am grăit acestea într-ascuns, undeva în vreun colţ întunecos al pământului; şi n-am zis fără rost neamului lui Iacov: "Căutaţi-Mă!" Eu sunt Domnul Cel ce grăieşte drept şi spune adevărul!
20. Adunaţi-vă, veniţi, apropiaţi-vă laolaltă, cei rămaşi cu viaţă dintre neamuri! Nu îşi dau seama de nimic cei ce duc după ei un idol de lemn şi se închină unui dumnezeu care nu poate izbăvi!
21. Grăiţi, apropiaţi-vă şi sfătuiţi-vă unul cu altul! Cine a vestit aceasta, cine altădată a dat de ştire? Oare nu Eu Domnul? Nu este alt dumnezeu afară de Mine. Dumnezeu drept şi izbăvitor nu este altul decât Mine!
22. Întoarceţi-vă către Mine şi veţi fi mântuiţi, voi cei ce locuiţi toate ţinuturile cele mai îndepărtate ale pământului! Că Eu sunt Dumnezeu tare şi nu este altul!
23. Am jurat pe Mine Însumi! Din gura Mea iese dreptatea şi nu-Mi întorc cuvântul; înaintea Mea tot genunchiul se va pleca; pe Mine jura-va toată limba.
24. Şi va zice: "Numai în Domnul este dreptatea şi virtutea! Către Dânsul vor veni şi înfruntaţi vor fi cei ce sunt întărâtaţi împotriva Lui.
25. Întru Domnul se vor îndrepta şi va fi prea slăvită toată seminţia lui Israel!"

Capitolul 46 - Zeii Babilonului cad. Israel e izbăvit

1. Bel se prăbuşeşte, Nebo este răsturnat, chipurile lor aşezate pe vite şi pe dobitoace. Chipurile, pe care voi acum le purtaţi, sunt încărcate şi au ajuns o povară pentru vitele trudite.
2. Idolii cad, se prăbuşesc laolaltă, nu pot să izbăvească pe cei care îi poartă; ei înşişi sunt duşi în robie.
3. "Ascultaţi voi, cei din casa lui Iacov şi toţi cei care aţi mai rămas din casa lui Israel, pe care v-am purtat din sânul maicii voastre, de care am avut grijă de la naşterea voastră.

4. Până la bătrâneţea voastră Eu sunt Acelaşi, până la adâncile voastre cărunţele Eu vă voi ocroti. Precum am făcut în trecut, Mă leg înaintea voastră că vă voi ocroti şi vă voi izbăvi şi în viitor.
5. Cu cine Mă veţi pune alături şi Mă veţi face egal, cu cine Mă veţi asemăna, ca să fim deopotrivă?
6. Ei scot aurul din pungile lor şi argintul în cântar îl cântăresc; plătesc un argintar ca să le facă un chip de dumnezeu, apoi se închină lui şi îl cinstesc.
7. Îl poartă pe umeri, îl duc, îl pun jos şi el stă fără să se clintească din locul său. El nu răspunde celui care strigă către el şi din primejdii nu-l scapă.
8. Amintiţi-vă de aceasta şi învăţaţi-vă minte, păcătoşilor!
9. Aduceţi-vă aminte de vremurile străvechi, de la obârşia lor, că Eu sunt Dumnezeu şi nu este un altul. Eu sunt Dumnezeu şi nu este nimeni asemenea Mie!
10. De la început Eu vestesc sfârşitul şi mai dinainte ceea ce are să se întâmple. Şi zic: Planul Meu va dăinui şi toată voia Mea o voi face!
11. De la răsărit chem o pasăre de pradă, dintr-un ţinut depărtat un om care să împlinească planul Meu. Am vorbit, voi împlini; am hotărât, voi înfăptui!
12. Ascultaţi-Mă voi, oameni cu inima împietrită, voi cei care staţi departe de mântuirea voastră!
13. Apropia-voi mântuirea Mea, căci ea nu este departe şi izbăvirea Mea nu va zăbovi. Atunci voi pune mântuirea Mea în Sion şi slava Mea pentru Israel!"

Capitolul 47 - Profeţie despre căderea Babilonului

1. "Coboară-te şi şezi în ţărână, fecioară, fiica Babilonului, stai pe pământ fără tron, fiică a caldeilor, că nu te va mai numi nimeni pe tine gingaşă şi plăcută!
2. Învârteşte la râşniţă şi macină făină, dă-ţi la o parte vălul tău, ridică-şi veşmântul tău, rămâi cu picioarele goale şi treci râurile!
3. Goliciunea ta să se descopere, să se vadă ruşinea ta. Mă voi răzbuna şi nu voi cruţa pe nimeni",
4. Zice Izbăvitorul nostru; Domnul Savaot este numele Lui, Sfântul lui Israel!
5. "Stai tăcută şi mai la întuneric, fiică a caldeilor, nimeni nu te va mai chema pe tine stăpâna regatelor".
6. Mâniat am fost pe poporul Meu, pângărit-am moştenirea Mea şi am dat-o în mâna ta. Dar tu n-ai avut milă şi asupra bătrânului ai apăsat cu jug greu.
7. Şi tu îţi închipuiai: "Fi-voi pe veci stăpână!", dar niciodată n-ai cugetat şi de sfârşit nu ti-ai adus aminte!
8. Şi acum ascultă, tu cea în plăceri crescută, care stăpâneai fără de grijă şi ziceai în inima ta: "Nimeni alta nu este ca mine! Nu voi rămâne văduvă şi nu voi şti ce este lipsa de copii!"

9. Şi aceste două într-o clipă, în aceeaşi zi, vor da peste tine: lipsa de copii şi văduvia; şi te vor copleşi cu toată mulţimea şi puterea fermecătoriilor şi vrăjitoriilor tale!
10. întru fărădelegile tale tu nădăjduiai şi ziceai: "Nimeni nu mă vede!" Înţelepciunea ta şi ştiinţa ta te-au amăgit astfel, că ziceai în inima ta: "Eu şi nimeni alta nu este ca mine!"
11. Drept aceea va veni peste tine o nenorocire pe care tu nu vei şti să o înlături cu frumuseţea ta şi te va copleşi nenorocirea pe care tu nu o vei putea ocoli şi pe neaşteptate va da peste tine pieirea, fără să fi avut vreme s-o prevesteşti!
12. Păstrează pentru tine fermecătoriile tale şi vrăjitoriile cu care te-ai trudit din tinereţe, poate îţi vor sluji, poate vei insufla temere!
13. Tu te-ai obosit întrebând pe atâţia sfătuitori! Să iasă la iveală şi să te izbăvească acei care măsoară cerul şi iscodesc stelele; care în fiecare lună nouă spun ceea ce se va întâmpla.
14. Iată-i ca pleava pe care o mistuie focul, aşa vor ajunge ei şi de puterea flăcărilor viaţa lor nu vor putea s-o scape căci nu va fi jeratic la care să se încălzească, nici vatră ca să stea dinaintea ei.
15. Aşa se va întâmpla cu aceia pe care te-ai ostenit să-i întrebi şi cu care ai făcut negoţ din vremea tinereţii tale. Fiecare va pleca la ale sale şi nimeni nu va fi să te scape".

Capitolul 48 - Darul lui Dumnezeu asupra lui Israel

1. Ascultaţi aceasta, voi, cei din casa lui Iacov, care purtaţi numele lui Israel, voi cei ieşiţi din sămânţa lui Iuda, care vă juraţi pe numele Domnului şi vă lăudaţi cu Dumnezeul lui Israel, dar nu întru credincioşie şi dreptate.
2. Căci voi purtaţi numele cetăţii celei sfinte şi vă bizuiţi pe Dumnezeul lui Israel, al Cărui nume este Domnul Savaot.
3. "Vestit-am din vremuri străvechi cele ce aveau să se întâmple; din gura Mea au ieşit şi Eu le-am dat de ştire; pe dată le-am făcut şi ce s-au întâmplat,
4. Fiindcă Eu ştiu că tu eşti tare la cerbice ca un drug de fier şi fruntea îţi este de aramă.
5. Ţi-am prezis acestea înainte ca să se întâmple şi auzite ţi le-am făcut ca să nu zici: "Idolul meu le-a făcut, chipul cel cioplit şi turnat le-a hotărât!"
6. Tu ai auzit; priveşte acum toate acestea! De ce nu mărturiseşti? De aici înainte îţi voi împărtăşi lucruri noi, ascunse, pe care nu le ştiai.
7. Ele sunt zidite acum şi nu de atunci; înainte de ziua aceasta tu n-ai auzit nimic despre ele ca să nu zici: "Iată, eu le ştiam!"
8. Nu, tu n-ai auzit şi nici n-ai ştiut, atunci urechea ta nu era deschisă; că Eu ştiu că tu eşti necredincios şi că din pântecele maicii tale ai fost numit răzvrătit.

9. Pentru numele Meu, Îmi opresc mânia şi pentru slava Mea o potolesc, ca să nu te nimicesc.
10. Iată că te-am lămurit în foc şi n-am aflat argint, te-am încercat în cuptorul nenorocirii.
11. Pentru Mine, şi numai pentru Mine o fac; oare cum voi îngădui ca numele Meu să fie pângărit? Nimănui nu voi da slava Mea!
12. Ascultă, Iacove, şi tu Israele, pe care te-am chemat. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă.
13. Mâna Mea a întemeiat pământul şi dreapta Mea a desfăşurat cerurile. Eu le chem şi iată ele stau de faţă.
14. Adunaţi-vă toţi şi ascultaţi! Care din voi a prezis aceste lucruri? Cel pe care Domnul îl iubeşte va împlini voia Lui împotriva Babilonului şi împotriva seminţiei caldeilor.
15. Eu, Eu am grăit şi l-am chemat, l-am adus şi l-am făcut să propăşească în calea lui.
16. Apropiaţi-vă de Mine şi ascultaţi acestea: De la început Eu n-am grăit întru ascuns, de când se întâmplă aceste lucruri Eu sunt de faţă". Şi acum, Domnul Dumnezeu mă trimite cu Duhul Său!
17. Aşa grăieşte Domnul, Izbăvitorul tău, Sfântul lui Israel: "Eu sunt Domnul Dumnezeul tău Care te învaţă spre folosul tău şi te duce pe calea pe care trebuie să mergi.
18. Dacă ai fi luat aminte la poruncile Mele, fericirea ta ar fi fost asemenea unui râu şi dreptatea ta ca valurile mării.
19. Şi va fi seminţia ta ca nisipul mării şi odraslele pântecelui tău ca pulberea pământului. Nimic nu va nimici, nici nu va şterge numele tău înaintea Mea!
20. Ieşiţi din Babilon, fugiţi din Caldeea cu cântece de veselie! Vestiţi, faceţi cunoscută ştirea, duceţi-o până la marginile pământului! Ziceţi: Domnul răscumpără pe sluga Sa Iacov.
21. Şi nu vor suferi de sete în pustiul unde El îi duce; El le izvorăşte apă din stâncă. El despică stânca şi apa ţâşneşte!
22. Nu este pace, zice Domnul, pentru cei fără de lege!"

Capitolul 49 - Al doilea Cânt despre Servul Domnului. Sionul, înnoit. Neamurile şi poporul ales. Prăzile uriaşului

1. Ascultaţi, ostroave, luaţi aminte, popoare depărtate! Domnul M-a chemat de la naşterea Mea, din pântecele maicii Mele Mi-a spus pe nume.
2. Făcut-a din gura Mea sabie ascuţită; ascunsu-M-a la umbra mâinii Sale. Făcut-a din Mine săgeată ascuţită şi în tolba Sa de o parte M-a pus,
3. Şi Mi-a zis Mie: "Tu eşti sluga Mea, Israel, întru care Eu Mă voi prea slăvi!"

4. Dar Eu Îmi spuneam: "În deşert M-am trudit, în zadar şi pentru nimic Mi-am prăpădit puterea Mea!" Partea ce Mi se cuvine Mie este la Domnul şi răsplata Mea la Dumnezeul Meu.
5. Şi acum Domnul Cel care M-a zidit din pântecele maicii Mele ca să-l slujesc Lui şi să întorc pe Iacov către El şi să strâng la un loc pe Israel - căci aşa am fost Eu cinstit în ochii Domnului şi Dumnezeul Meu fost-a puterea Mea,
6. Mi-a zis: "Puţin lucru este să fii sluga Mea ca să aduci la loc seminţiile lui Iacov şi să întorci pe cei ce-au scăpat dintre ai lui Israel. Te voi face Lumina popoarelor ca să duci mântuirea Mea până la marginile pământului!"
7. Aşa grăieşte Răscumpărătorul şi Sfântul lui, Israel către Cel dispreţuit şi către urâciunea neamurilor, Sluga tiranilor: "Regi Te vor vedea şi se vor ridica, căpetenii se vor închina pentru Domnul cel credincios şi pentru Sfântul lui Israel, Cel care Te-a ales!"
8. Aşa grăieşte Domnul: "În vremea milostivirii Te voi asculta şi în vremea mântuirii Te voi ajuta. Te-am făcut şi Te-am hotărât Legământ al poporului, ca să aşezi rânduială în ţară şi să dai fiecăruia moştenirile nimicite!"
9. Ca să zici celor robiţi: "Ieşiţi!" şi celor care sunt în întuneric: "Veniţi la lumină!" Ei vor paşte oriunde pe calea lor şi pe toate povârnişurile va fi păşunea lor.
10. Nu le va fi nici foame, nici sete, soarele şi vântul cel arzător nu-i va atinge, că Cel care se va milostivi de ei va fi Povăţuitorul lor şi îi va îndrepta către izvoare de apă.
11. Voi preface toţi munţii Mei în drumuri şi cărările Mele vor fi bine gătite.
12. Iată că unii vin din ţinuturi depărtate, de la miazănoapte, de la apus, iar alţii din ţara Sinim.
13. Săltaţi, ceruri, de bucurie şi tu, pământule, bucură-te; munţilor, chiotiţi de veselie, că Domnul a mângâiat pe poporul Său şi de cei în necaz ai Lui S-a milostivit.
14. Sionul zicea: "Domnul m-a părăsit şi Stăpânul meu m-a uitat!"
15. Oare femeia uită pe pruncul ei şi de rodul pântecelui ei n-are ea milă? Chiar când ea îl va uita, Eu nu te voi uita pe tine.
16. Iată, te-am însemnat în palmele Mele; zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei!
17. Cei ce te vor ridica din ruini aleargă către tine şi cei ce te-au pustiit fug departe de tine.
18. Ridică ochii tăi de jur împrejur şi vezi: toţi se adună, toţi vin la tine. Viu sunt Eu, zice Domnul, tu te vei îmbrăca întru ei ca într-un veşmânt de podoabă Şi te vei încinge cu ei ca o mireasă.
19. Căci locurile tale pustii, ruinele tale şi ţara ta pustiită vor fi prea strâmte pentru locuitorii tăi, iar pustiitorii tăi vor fi departe.

20. Şi vor mai grăi la urechile tale feciorii tăi de care tu erai lipsită: "ţinutul este prea strâmt pentru mine, fă-mi loc să stau şi eu!"
21. Atunci tu vei zice în inima ta: "Cine mi i-a născut pe aceştia? Pierdusem copiii mei şi eram stearpă, dusă în robie şi gonită; dar pe aceştia cine i-a născut? Iată că rămăsesem singură! Dar aceştia de unde vin?"
22. Aşa zice Domnul Dumnezeu: "Iată voi ridica mâna Mea către neamuri şi către popoare voi înălţa steagul meu. Ele vor aduce pe feciorii tăi pe braţe şi pe fiicele tale pe umeri le vor purta.
23. Regi te vor creşte şi prinţese te vor alăpta. Cu faţa la pământ se vor închina înaintea ta şi vor linge pulberea de pe picioarele tale. Atunci tu vei şti că Eu sunt Domnul, Care nu ruşinează pe cei ce îşi pun nădejdea în El!
24. Oare poate să i se ia celui viteaz prada şi celui puternic să i se smulgă din mână cei robiţi?
25. Da! zice Domnul: "Chiar robii unui viteaz i se vor lua, prada unui războinic îi va scăpa; Eu Mă voi război cu potrivnicii tăi şi pe fiii tăi Eu îi voi scăpa!
26. Şi pe asupritorii tăi îi voi face să-şi mănânce carnea lor şi să se îmbete de sângele lor ca de vin. Atunci toată făptura va şti că Eu sunt Domnul, Mântuitorul tău şi Răscumpărătorul tău, viteazul lui Iacov!"

Capitolul 50 - Israel, îndepărtat de Domnul, dar nu fără nădejde. Al treilea Cânt despre Servul Domnului

1. Aşa zice Domnul: Unde este cartea de despărţire cu care am alungat pe mama voastră? Sau care este datornicul Meu, căruia Eu v-am vândut? Pentru că numai pentru fărădelegile voastre aţi fost vânduţi şi pentru păcatele voastre am alungat pe mama voastră.
2. Pentru ce când veneam nu găseam pe nimeni şi când strigam nimeni nu răspundea? Oare mâna Mea este prea scurtă, ca să răscumpere, sau nu am destulă putere, ca să izbăvesc? Prin certarea Mea trec marea şi râurile le prefac în pustiu; peştii din ele mor, că nu mai este apă şi se sfârşesc de sete.
3. Eu îmbrac cerul cu zăbranic şi îl acopăr cu un veşmânt de jale.
4. Domnul Dumnezeu Mi-a dat Mie limbă de ucenic, ca să ştiu să grăiesc celor deznădăjduiţi. În fiecare dimineaţă El deşteaptă, trezeşte urechea Mea, ca să ascult ca un ucenic.
5. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, dar Eu nu M-am împotrivit şi nici nu M-am dat înapoi.
6. Spatele l-am dat spre bătăi şi obrajii mei spre pălmuiri, şi faţa Mea nu am ferit-o de ruşinea scuipărilor.
7. Şi Domnul Dumnezeu Mi-a venit în ajutor şi n-am fost făcut de ocară. De aceea am şi întărit faţa Mea ca o cremene, căci ştiam că nu voi fi făcut de ocară.

8. Apărătorul Meu este aproape. Cine se judecă cu Mine? Să ne măsurăm împreună! Cine este potrivnicul Meu? Să se apropie!
9. Iată, Domnul Dumnezeu Îmi este întru ajutor; cine Mă va osândi? Iată, ca un veşmânt vechi toţi se vor prăpădi şi molia îi va mânca!
10. Cine din voi se teme de Domnul să asculte glasul Slugii Sale! Cel care umblă în întuneric şi fără lumină să nădăjduiască întru numele Domnului şi să se bizuie pe Dumnezeul lui!
11. Voi toţi, care aprindeţi focul şi pregătiţi săgeţi arzătoare, aruncaţi-vă în focul săgeţilor voastre pe care l-aţi aprins! Din mâna Mea vi se întâmplă una ca aceasta; pe patul durerii veţi fi culcaţi!

Capitolul 51 - Făgăduinţe celor credincioşi. Braţul Domnului. Nu vă temeţi de oameni! Domnul asupra neamurilor

1. Ascultaţi-Mă pe Mine, voi care umblaţi după dreptate, voi care căutaţi pe Domnul! Priviţi la stânca din care aţi fost tăiaţi şi către cariera de piatră din care aţi fost scoşi.
2. Priviţi pe Avraam, tatăl vostru, şi la Sarra cea care în dureri v-a născut. Că pe el singur l-am chemat, l-am binecuvântat şi l-am înmulţit.
3. Iar Domnul va mângâia Sionul, şi dărâmăturilor lui le va da nădejde. El va preface pustiul lui în Rai şi pământul lui neroditor în grădina Domnului; bucurie şi veselie va fi acolo, mulţumiri şi cântări de laudă!
4. Ia aminte la Mine, poporul Meu, şi voi, neamuri, fiţi cu urechea la Mine, că de la Mine va veni învăţătura şi legea Mea va fi lumină popoarelor.
5. Dreptatea Mea este aproape, vine mântuirea Mea şi braţul Meu va face dreptate popoarelor, întru Mine vor nădăjdui ţinuturile cele depărtate, că de la braţul Meu aşteaptă scăparea.
6. Ridicaţi la ceruri ochii voştri şi priviţi jos pământul; cerurile vor trece ca un fum şi pământul ca o haină se va învechi; locuitorii vor muri ca muştele, mântuirea Mea va dăinui în veac şi în veac şi dreptatea Mea nu va avea sfârşit.
7. Ascultaţi-Mă pe Mine, voi, cunoscători ai dreptăţii, popor care eşti cu legea Mea în inimă! Nu te teme de ocara oamenilor şi de batjocura lor să nu te înfricoşezi. La fel ca pe un veşmânt îi va mânca molia şi ca pe lână viermii îi vor mistui.
8. Dar dreptatea Mea va rămâne în veac şi mântuirea Mea din neam în neam.
9. Ridică-te, scoală-te, îmbracă-te cu tărie, braţ al Domnului! Înalţă-te ca odinioară, ca în veacurile trecute! N-ai zdrobit Tu pe Rahab şi n-ai spintecat Tu balaurul?
10. Nu eşti Tu, oare, Cel ce ai secat marea şi apele adâncului celui fără fund, Cel ce adâncimile mării le-ai prefăcut în cărare largă pentru cei răscumpăraţi ai Tăi?

11. Şi astfel cei mântuiţi ai Domnului se vor întoarce şi vor veni în Sion, în cântări de biruinţă şi o bucurie veşnică va încununa capul lor. Bucuria şi veselia vor veni peste ei, iar durerea, întristarea şi suspinarea se vor depărta de la ei.
12. Eu, Eu sunt Cel ce dă nădejde! Cine eşti tu, ca să te temi de un muritor şi de un om de rând care trece ca iarba?
13. Şi să dai uitării pe Domnul, Ziditorul tău, Care a întins cerurile şi a întemeiat pământul? Să te înfricoşezi mereu, în fiecare zi, de urgia asupritorului care umblă să te piardă? Unde este oare urgia asupritorului?
14. Curând cel ferecat în cătuşe va fi dezlegat şi nu va muri în temniţă şi de pâine nu va duce lipsă.
15. Eu sunt Domnul Dumnezeul Care stârnesc marea şi face să mugească valurile ei; Domnul Savaot este numele Lui.
16. Pune-voi cuvintele Mele în, gura ta şi la umbra mâinii Mele te voi acoperi, ca să întind cerurile, să întemeiez pământul şi să zic Sionului: "Tu eşti poporul Meu!"
17. Trezeşte-te, trezeşte-te, scoală-te, Ierusalime, tu care ai băut din mâna Domnului paharul urgiei Lui; potirul ameţelii l-ai băut şi l-ai sorbit.
18. Nici unul din toţi copiii pe care i-a născut nu este care să-l fi călăuzit. Nimeni nu l-a ţinut de mână din toţi feciorii pe care i-a crescut!
19. Aceste două nenorociri te-au lovit: Cine te va plânge? Pustiirea şi dărâmarea, foametea şi sabia. Cine te va mângâia?
20. Feciorii tăi zac fără vlagă în colţurile uliţelor, ca o antilopă prinsă în cursă, beţi de urgia Domnului, de certarea Dumnezeului tău.
21. Drept aceea, ia aminte, sărmană cetate, ameţită, dar nu de vin!
22. Aşa grăieşte Stăpânul, Domnul Dumnezeul tău, Care Se luptă pentru poporul Său: "Iată Eu iau din mâna ta paharul ameţelii, cupa mâniei Mele, şi tu nu o vei mai bea!
23. Şi o voi pune în mâna asupritorilor tăi, în mâna celor ce te-au supus, care îţi ziceau: Pleacă-te la pământ ca să trecem peste tine! Şi tu făceai spatele tău ca un pământ şi ca o cale pentru trecători!"

Capitolul 52 - Făgăduinţe pentru mântuire. Al patrulea Cânt despre Servul Domnului

1.Trezeşte-te, trezeşte-te, îmbracă-te cu puterea ta, Sioane, înveşmântează-te în haine de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfântă! Că nu va mai intra în tine cel netăiat împrejur şi cel necurat!
2. Scutură-te de pulbere, scoală-te, Ierusalime robit, dezleagă funiile de pe grumazul tău, robită fiică a Sionului?
3. Căci iată ce spune Domnul: "Fără preţ aţi fost vânduţi şi fără argint veţi fi răscumpăraţi".

4. Că aşa zice Domnul Dumnezeu: "Poporul Meu a coborât odinioară în Egipt ca să aibă sălaş, apoi Asiria l-a împilat fără cuvânt.
5. Şi acum ce să fac Eu, zice Domnul, când poporul Meu a fost luat pe nedrept? Stăpânitorii lui strigă în semn de biruinţă, zice Domnul, iar numele Meu, mereu, cât ţine ziua, este defăimat.
6. Drept aceea poporul va cunoaşte numele Meu, el va înţelege în ziua aceea că Eu sunt Cel Care grăieşte: Iată-Mă!"
7. Cât de frumoase sunt pe munţi picioarele trimisului care vesteşte pacea, a solului de veste bună, care dă de ştire mântuirea, care zice Sionului: Dumnezeul tău este împărat!
8. Toţi străjerii tăi ridică glas şi laolaltă strigă de bucurie, că ei văd cu ochii când Domnul Se întoarce în Sion.
9. Izbucniţi în chiote de veselie, dărâmături ale Ierusalimului, că Domnul mângâie pe poporul Său, răscumpărat-a Ierusalimul.
10. Descoperit-a Domnul braţul Său cel sfânt în ochii tuturor popoarelor şi toate marginile cele îndepărtate ale pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru, zicând:
11. "Plecaţi, plecaţi, ieşiţi de acolo! Nu vă atingeţi de lucru spurcat! Ieşiţi, curăţiţi-vă, voi cei care purtaţi vasele Domnului!
12. Dar nu veţi ieşi îngrămădindu-vă şi nu veţi pleca fugind, că înaintea voastră merge Domnul şi în urma voastră tot El, Dumnezeul lui Israel!"
13. Iată că Sluga Mea va propăşi, Se va sui, mare Se va face şi Se va înălţa pe culmile slavei!
14. Precum mulţi s-au spăimântat de El - aşa de schimonosită li era înfăţişarea Lui, şi chipul Lui atât de fără asemănare cu oamenii, -
15. Tot aşa va fi pricină de uimire pentru multe popoare; înaintea Lui regii vor închide gura, că acum văd ceea ce nu li s-a spus, şi înţeleg ceea ce n-au auzit.

Capitolul 53 - Al patrulea Cânt despre Servul Domnului (continuare)

1. Cine va crede ceea ce noi am auzit şi braţul Domnului cui se va descoperi?
2. Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă, şi ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumuseţe, ca să ne uităm la El, şi nici o înfăţişare, ca să ne fie drag.
3. Dispreţuit era şi cel din urmă dintre oameni; om al durerilor şi cunoscător al suferinţei, unul înaintea căruia să-ţi acoperi faţa; dispreţuit şi nebăgat în seamă.
4. Dar El a luat asupră-Şi durerile noastre şi cu suferinţele noastre S-a împovărat. Şi noi Îl socoteam pedepsit, bătut şi chinuit de Dumnezeu,
5. Dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin rănile Lui noi toţi ne-am vindecat.

6. Toţi umblam rătăciţi ca nişte oi, fiecare pe calea noastră, şi Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor.
7. Chinuit a fost, dar S-a supus şi nu şi-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, aşa nu Şi-a deschis gura Sa.
8. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat şi neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viaţa Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte.
9. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege şi cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârşise nici o nedreptate şi nici înşelăciune nu fusese în gura Lui.
10. Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferinţă. Şi fiindcă Şi-a dat viaţa ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmaşii Săi, îşi va lungi viaţa şi lucrul Domnului în mâna Lui va propăşi.
11. Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostenelilor Sale şi de mulţumire Se va sătura. Prin suferinţele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va îndrepta pe mulţi, şi fărădelegile lor le va lua asupra Sa.
12. Pentru aceasta Îi voi da partea Sa printre cei mari şi cu cei puternici va împărţi prada, ca răsplată că Şi-a dat sufletul Său spre moarte şi cu cei făcători de rele a fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora şi pentru cei păcătoşi Şi-a dat viaţa.

Capitolul 54 - Slava noului Ierusalim

1. Veseleşte-te, cea stearpă, care nu năşteai, dă glas şi strigă tu care nu te-ai zvârcolit în dureri de naştere, căci mai mulţi sunt fiii celei părăsite, decât ai celei cu bărbat, zice Domnul.
2. Lărgeşte locul cortului tău şi acoperământul sălaşului tău întinde-l, nu cruţa nimic! Lungeşte funiile şi întăreşte ţăruşii!
3. Căci tu te vei lăţi la dreapta şi la stânga şi seminţia ta va cuceri neamurile şi cetăţile cele pustiite le va umple de oameni.
4. Nu te înfricoşa, căci nu vei rămâne de ocară; nu te ruşina, căci nu vei avea de ce să te ruşinezi; că tu vei uita ruşinea tinereţii tale şi de ocara văduviei tale nu-ţi vei mai aduce aminte.
5. Căci bărbatul tău este Făcătorul tău, şi numele Lui: Domnul Savaot şi Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel: "Dumnezeul a tot pământul" se cheamă!
6. Ca pe o femeie părăsită şi cu inima întristată te cheamă Domnul; ca pe soţia din tinereţe care a fost alungată; zice Dumnezeul tău.
7. O clipă te-am părăsit, dar cu mari îndurări te iau lângă Mine.

8. Într-o izbucnire de mânie, pentru o clipă Mi-am întors faţa de la tine, dar în îndurarea Mea cea veşnică Mă voi milostivi de tine, zice Răscumpărătorul tău, Domnul.
9. Şi va fi ca în vremea lui Noe, când M-am jurat că apele potopului nu se vor mai răspândi pe pământ; tot aşa Mă jur acum să nu Mă mai mânii împotriva ta şi să nu te mai cert.
10. Munţii pot să se mute din loc şi colinele să se clatine, dar milostivirea Mea nu se va depărta de la tine şi legământul Meu de pace nu se va zdruncina, zice Domnul, Care are milă de tine.
11. Sărmană, lovită de vijelie şi fără mângâiere! Iată, zidurile tale le voi împodobi cu pietre scumpe şi voi pune temelia ta pe safire.
12. Şi-ţi voi face crestele zidurilor de rubin şi porţile tale de cristal, iar împrejmuirea de pietre nestemate.
13. Toţi copiii tăi vor fi ucenici ai Domnului şi se vor bucura de mare fericire.
14. Şi vei fi întemeiată pe dreptate: depărtează silnicia, căci nu ai de ce să te mai temi; leapădă şi groaza, căci nu se va mai apropia de tine.
15. Dacă cineva va mai da năvală, nu este pornită de la Mine, şi cine se hărţuieşte cu tine va cădea în lupta împotriva ta!
16. Iată Eu am făcut pe meşterul, care suflă în focul de cărbuni şi făureşte arma cu meşteşugul lui, dar Eu am lăsat şi pe cel ce trebuie s-o nimicească.
17. Orice armă făurită împotriva ta nu va izbuti şi orice limbă oare se ridică la judecată cu tine osândită va fi. Aceasta este moştenirea slugilor Domnului şi dreptatea care vine de la Mine, zice Domnul.

Capitolul 55 - Mântuirea care dulce se îmbie

1. Cei ce sunteţi însetaţi, mergeţi la apă, şi cei care nu aveţi argint, mergeţi de cumpăraţi şi mâncaţi, mergeţi şi cumpăraţi fără de argint şi fără preţ vin şi grăsime.
2. Pentru ce cheltuiţi argintul vostru pentru un lucru care nu hrăneşte şi câştigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultaţi-Mă pe Mine şi veţi mânca cele bune şi întru bunătăţi se va desfăta sufletul vostru.
3. Luaţi aminte cu urechile voastre şi mergeţi pe căile Mele. Ascultaţi-Mă pe Mine şi viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veşnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David.
4. Iată l-am făcut mărturie popoarelor, căpetenie şi stăpânitor peste neamuri.
5. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le ştii şi popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tău şi pentru Sfântul lui Israel, căci El te prea măreşte.
6. Căutaţi pe Domnul cât Îl puteţi găsi, strigaţi către Dânsul cât El este aproape de voi.

7. Cel rău să lase calea lui şi omul cel nelegiuit vicleniile lui şi să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de dânsul, şi către Dumnezeul nostru cel mult iertător.
8. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre şi căile Mele ca ale voastre, zice Domnul.
9. Şi cât de departe sunt cerurile de la pământ, aşa de departe sunt căile Mele de căile voastre şi cugetele Mele de cugetele voastre.
10. Precum se coboară ploaia şi zăpada din cer şi nu se mai întoarce până nu adapă pământul şi-l face de răsare şi rodeşte şi dă sămânţă semănătorului şi pâine spre mâncare,
11. Aşa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea şi îşi îndeplineşte rostul lui.
12. Şi voi cu veselie veţi ieşi şi în pace veţi fi călăuziţi; munţii şi colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră şi toţi copacii câmpului vor bate din palme!
13. În locul spinilor va creşte Chiparosul şi în locul urzicii va creşte mirtul. A Domnului fi-va slava, spre veşnică şi nepieritoare pomenire.

Capitolul 56 - Neamurile chemate la mântuire

1. Aşa zice Domnul: "Păziţi dreptatea şi faceţi lucruri drepte, că în curând va veni mântuirea Mea şi dreptatea Mea se va descoperi.
2. Fericit este omul care săvârşeşte acestea şi care ţine la ele: Păzeşte ziua de odihnă ca să nu fie pângărită şi îşi fereşte mâna lui ca să nu făptuiască nici un rău.
3. şi să nu zică cel de alt neam, care s-a alipit de Domnul: "Domnul mă va despărţi de poporul Său!" Şi famenul să nu zică: "Iată eu sunt un copac uscat!"
4. Pentru că aşa zice Domnul către fameni: Celor care păzesc zilele Mele de odihnă şi aleg ceea ce Îmi este plăcut Mie şi stăruie în legământul Meu,
5. Le voi da în casa Mea şi înăuntrul zidurilor Mele un nume şi un loc mai de preţ decât fii şi fiice; le voi da un nume veşnic şi nepieritor.
6. Şi pentru străinii alipiţi de Domnul ca să slujească şi să iubească numele Domnului şi să fie slujitorii Săi, toţi câţi păzesc ziua de odihnă ca să nu fie pângărită şi stăruie în legământul Meu,
7. Pe aceştia îi voi aduce în muntele cel sfânt al Meu şi îi voi bucura în locaşul Meu de rugăciune. Arderile lor de tot şi jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu; căci templul Meu, locaş de rugăciune se va chema pentru toate popoarele!"
8. Acestea sunt zisele Domnului, Care adună pe cei risipiţi ai lui Israel: "La cei adunaţi voi mai aduna şi alţii!"
9. Fiare ale câmpului, veniţi, mâncaţi şi voi, toate animalele pădurii!

10. Străjerii Mei sunt orbi cu toţii, ei nu înţeleg nimic. Toţi sunt câini muţi care nu pot să latre. Ei visează, stau tolăniţi şi le place să doarmă.
11. Aceştia sunt câini hrăpăreţi care nu se mai satură; sunt păstorii care nu pricep nimic. Toţi umblă în căile lor şi se silesc pentru câştigul lor.
12. "Veniţi, zic ei, voi aduce vin, bea-vom băuturi îmbătătoare! Şi mâine va fi, ca astăzi, mare zi de veselie".

Capitolul 57 - Mustrări pentru necredinţa lui Israel

1. Dreptul piere şi nimeni nu ia aminte; se duc oamenii cinstiţi şt nimănui nu-i pasă că din pricina răutăţii a pierit cel drept.
2. El intră în pace în groapă. Cel care umblă pe calea cea dreaptă se odihneşte în sălaşurile sale.
3. Dar voi, feciori de vrăjitoare, neam de stricaţi şi desfrânaţi, apropiaţi-vă.
4. De cine vă bateţi joc? La cine vă strâmbaţi şi scoateţi limba? Nu sunteţi voi copii păcătoşi, neam de mincinoşi?
5. Ardeţi de poftă pe lângă idolii de sub orice copac verde şi jertfiţi pe fii în albia râurilor şi în peşteri.
6. Pietrele cele lucioase ale râurilor sunt partea ta! Iată, iată sorţul tău! Lor le aduci jertfă cu turnare şi prinoase! Pot Eu să fiu mulţumit de aceasta?
7. Pe un munte înalt şi ridicat îţi aşezi patul tău şi acolo te urci ca să aduci jertfa ta!
8. După uşă, în dosul uşorilor, ai pus amintirea ta; şi departe de Mine tu desfaci patul tău, te urci şi îl mai lărgeşti, faci legământ cu ei, îţi place să te culci cu ei...
9. Tu alergi după Melec cu untdelemn şi cu miresme multe; tu trimiţi solii tăi departe, şi te cobori până la locuinţa morţilor.
10. Călătoria ta cea lungă te oboseşte, dar nu zici: "Nu-mi mai trebuie!" Tu găseşti insă puteri noi, pentru aceasta tu nu te dai bătut!
11. De cine îţi era frică? De cine te temeai ca să Mă mânii pe Mine, să nu-ţi mai aduci aminte şi nici să nu-ţi mai pese? Fiindcă n-am deschis gura şi am închis ochii, tu nu te-ai temut de Mine!
12. Eu îţi voi face ştiută dreptatea ta, căci lucrurile tale nu slujesc la nimic.
13. Când tu vei striga, să te izbăvească idolii tăi! Pe toţi ii va duce vântul Şi o suflare îi va face nevăzuţi! Dar cel care îşi pune nădejdea în Mine va moşteni pământul şi va stăpâni în muntele cel sfânt.
14. Şi li se va zice: Gătiţi, gătiţi, faceţi drum, daţi la o parte orice piedică din calea poporului Meu.
15. Că aşa zice Domnul, a Cărui locuinţă este veşnică şi al Cărui nume este sfânt: Sălăşluiesc într-un loc înalt şi sfânt şi sunt cu cei smeriţi şi înfrânţi, ca să înviorez pe cei cu duhul umilit şi să îmbărbătez pe cei cu inima frântă.

16. Căci nu vreau să cert totdeauna şi să stărui în mânie, căci înaintea Mea ar cădea în nesimţire duhul şi sufletele pe care le-am creat.
17. Pentru fărădelegea sa, M-am întărâtat o clipă şi, stând ascuns, l-am lovit întru mânia Mea. Şi el, răzvrătit, mergea pe calea inimii sale!
18. Am văzut căile sale şi îl voi vindeca, îl voi povăţui, îl voi odihni şi îl voi mângâia.
19. Şi cei care îl jeleau vor izbucni în cântări de mulţumire. Pace, pace celor de aproape şi celor de departe, zice Domnul, şi Eu îl voi tămădui.
20. Cei fără de lege sunt ca marea cea înviforată, care nu se poate astâmpăra şi valurile ei scormonesc tină şi nămol.
21. Cei fără de lege n-au pace, zice Domnul.

Capitolul 58 - Adevăratul post

1. Strigă din toate puterile şi nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiţă, vesteşte poporului Meu păcatele sale şi casei lui Iacov fărădelegile sale.
2. În fiecare zi Mă caută, pentru că ei voiesc să ştie căile Mele ca un popor care făptuieşte dreptatea şi de la legea Dumnezeului său nu se abate. Ei Mă întreabă despre legile dreptăţii şi doresc să se apropie de Dumnezeu.
3. Pentru ce să postim, dacă Tu nu vezi? La ce să ne smerim sufletul nostru, dacă Tu nu iei aminte? Da, în zi de post, voi vă vedeţi de treburile voastre şi asupriţi pe toţi lucrătorii voştri.
4. Voi postiţi ca să vă certaţi şi să vă sfădiţi şi să bateţi furioşi cu pumnul; nu postiţi cum se cuvine zilei aceleia, ca glasul vostru să se audă sus.
5. Este oare acesta un post care Îmi place, o zi în care omul îşi smereşte sufletul său? Să-şi plece capul ca o trestie, să se culce pe sac şi în cenuşă, oare acesta se cheamă post, zi plăcută Domnului?
6. Nu ştiţi voi postul care Îmi place? - zice Domnul. Rupeţi lanţurile nedreptăţii, dezlegaţi legăturile jugului, daţi drumul celor asupriţi şi sfărâmaţi jugul lor.
7. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăposteşte în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l şi nu te ascunde de cel de un neam cu tine.
8. Atunci lumina ta va răsări ca zorile şi tămăduirea ta se va grăbi. Dreptatea ta va merge înaintea ta, iar în urma ta slava lui Dumnezeu.
9. Atunci vei striga şi Domnul te va auzi; la strigătul tău El va zice: Iată-mă! Dacă tu îndepărtezi din mijlocul tău asuprirea, ameninţarea cu mâna şi cuvântul de cârtire,
10. Dacă dai pâinea ta celui flămând şi tu saturi sufletul amărât, lumina ta va răsări în întuneric şi bezna ta va fi ca miezul zilei.

11. Domnul te va călăuzi necontenit şi în pustiu va sătura sufletul tău. El va da tărie oaselor tale şi vei fi ca o grădină adăpată, ca un izvor de apă vie, care nu seacă niciodată.
12. Pe vechile tale ruine se vor înălţa clădiri noi, vei ridica din nou temeliile străbune şi vei fi numit dregător de spărturi şi înnoitor de drumuri, ca ţara să poată fi locuită.
13. Dacă îţi vei opri piciorul tău în ziua de odihnă şi nu-ţi vei mai vedea de treburile tale în ziua Mea cea sfântă, ci vei socoti ziua de odihnă ca desfătare şi vrednică de cinste, ca sfinţită de Domnul, şi vei cinsti-o, fără să mai umbli, fără să te mai îndeletniceşti cu treburile tale şi fără să mai vorbeşti deşertăciuni,
14. Atunci vei afla desfătarea ta în Domnul. Eu te voi purta în car de biruinţă pe culmile cele mai înalte ale ţării şi te voi bucura de moştenirea tatălui tău Iacov, căci gura Domnului a grăit acestea.

Capitolul 59 - Prin pocăinţă spre mântuire. Făgăduirea Mântuitorului

1. Iată, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să nu poată să izbăvească, şi urechea Lui prea tare ca să nu audă.
2. Ci nelegiuirile voastre au pus despărţire intre voi şi Dumnezeul vostru şi păcatele voastre L-au făcut să-Şi ascundă faţa ca să nu vă audă.
3. Pentru că mâinile voastre sunt întinate cu sânge şi degetele voastre cu nelegiuiri; buzele voastre grăiesc cuvinte mincinoase şi limba voastră, strâmbătate.
4. Nimeni nu cheamă în sprijinul său dreptatea şi cu cinste nici un judecător nu hotărăşte; ci toţi îşi pun nădejdea în lucruri deşarte şi în vorbe fără rost: zămislesc silnicia şi nasc păcatul.
5. Clocesc ouă de şarpe şi urzesc pânză de păianjen: cine mănâncă din ouăle lor moare, iar din cele sparte ies năpârci.
6. Din pânza lor veşminte nu se pot face şi cu lucrul făcut de mâna lor nu se acoperă, căci lucrul lor este lucru rău; în mâinile lor sunt numai fapte silnice.
7. Picioarele lor aleargă spre rău, grabnice să verse sânge nevinovat; cugetele lor sunt cugete viclene; în calea lor sălăşluiesc pustiirea şi prăpădul.
8. Nu cunosc drumul păcii şi pe urmele lor nu este nici o dreptate; cărările lor sunt întortocheate şi cine porneşte pe ele nu ştie de pace.
9. Pentru aceasta, judecata este departe de noi şi dreptatea nu ne ajunge. Noi aşteptăm lumina, dar iată întunericul; aşteptăm revărsatul zorilor, dar umblăm în beznă.
10. Umblăm bâjbâind, ca orbii pe lângă zid; ca şi cei fără ochi bâjbâim mereu, ne poticnim în miezul zilei ca şi pe înserate; între oamenii în putere suntem ca nişte morţi.

11. Mormăim toţi ca urşii, ne văităm ca porumbiţa, aşteptăm judecata, dar ea nu vine; mântuirea, dar ea este departe de noi.
12. Că păcatele noastre s-au înmulţit înaintea Ta şi nelegiuirile sunt mărturie împotriva noastră; fărădelegile noastre sunt de faţă şi faptele noastre nelegiuite le ştim:
13. Necredinţa şi tăgada Domnului, căderea de la credinţa în Dumnezeu, grăirea minciunii şi răzvrătirea, născocirea şi cugetarea la lucruri viclene.
14. Şi lăsată la o parte este judecata, iar dreptatea stă departe; adevărul se poticneşte în pieţe şi fapta cinstită nu mai are loc.
15. Adevărul nu mai este şi cel ce se dă la o parte din calea răutăţii este sfărâmat. Şi Dumnezeul nostru a văzut şi S-a mâniat că nu mai este dreptate.
16. Şi a văzut că nu este nici un om şi S-a mirat că nimeni nu mijloceşte. Atunci braţul Lui I-a venit în ajutor, şi dreptatea Sa a fost sprijinul Său.
17. S-a îmbrăcat cu dreptatea ca şi cu o platoşă şi a pus pe capul Său coiful izbăvirii; S-a îmbrăcat cu răzbunarea ca şi cu o haină şi S-a înfăşurat în râvna Sa ca şi într-o mantie.
18. După faptă şi răsplată: urgie împotriva vrăjmaşilor şi răsplată după faptă împotrivitorilor Lui; ţinuturilor celor de departe, răsplata cuvenită.
19. Cei de la apus se vor teme de numele Domnului şi cei de la răsărit, de slava Lui; că va veni ca un şuvoi îngust pe care Duhul Domnului îl mână.
20. "Pentru Sion El va veni ca un Mântuitor, pentru cei din Iacov care se vor căi de păcatele lor", zice Domnul.
21. Iată, acesta este legământul Meu cu ei, zice Domnul: "Duhul Meu, Care odihneşte peste tine, şi cuvintele Mele pe care le-am pus în gura ta, să nu se depărteze din gura ta, nici din gura urmaşilor tăi şi nici din gura urmaşilor urmaşilor tăi, zice Domnul, de acum şi până în veac!"

Capitolul 60 - Slava poporului lui Dumnezeu

1. Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, şi slava Domnului peste tine a răsărit!
2. Căci iată întunericul acoperă pământul, şi bezna, popoarele; iar peste tine răsare Domnul, şi slava Lui străluceşte peste tine.
3. Şi vor umbla regi întru lumina ta şi neamuri întru strălucirea ta.
4. Ridică împrejur ochii tăi şi vezi, că toţi se adună şi se îndreaptă către tine. Fiii tăi vin de departe şi fiicele tale sunt aduse pe umeri.
5. Atunci vei vedea, vei străluci şi va bate tare inima ta şi se va lărgi, căci către tine se va îndrepta bogăţia mării şi avuţiile popoarelor către tine vor curge.
6. Caravane de cămile te vor acoperi, şi dromadere din Madian şi Efa. Toate sosesc din Şeba, încărcate cu aur şi cu tămâie, cântând laudele Domnului.

7. Toate turmele Chedarului la tine se vor aduna, berbecii din Nebaiot te vor sluji pe tine şi ca o jertfă bineplăcută se vor urca pe jertfelnicul Meu, şi templul rugăciunii Mele se va slăvi.
8. Cine zboară ca norii şi ca porumbiţa spre sălaşul ei?
9. Căci pentru Mine se adună corăbiile, în frunte cu cele din Tarsis, ca să aducă de departe pe feciorii tăi; aurul şi argintul lor pentru numele Dumnezeului tău şi pentru Sfântul lui Israel, Care te prea măreşte.
10. Feciorii de neam străin zidi-vor zidurile tale şi regii lor în slujba ta vor fi, că întru mânia Mea te-am lovit şi în îndurarea Mea M-am milostivit de tine.
11. Porţile tale mereu vor fi în lături, zi şi noapte vor rămâne deschise, ca să se care la tine bogăţiile neamurilor, iar regii lor în fruntea lor vor fi.
12. Căci neamul şi regatul care nu vor sluji ţie vor pieri şi neamurile acelea vor fi nimicite.
13. Mărirea Libanului, chiparosul, ulmul şi merişorul la tine vor veni, cu toţii laolaltă, ca să împodobească locaşul cel sfânt al Meu, şi Eu voi slăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele.
14. Şi feciorii asupritorilor tăi smeriţi la tine vor veni şi se vor închina la picioarele tale toţi cei ce te-au urât şi pe tine te vor numi: cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israel.
15. Din părăsită şi defăimată ce erai pe veci, voi face din tine mândria veacurilor, bucurie din neam în neam.
16. Tu vei suge laptele neamurilor şi vei mânca bunătăţile regilor. Şi vei şti că Eu, Domnul, sunt Mântuitorul tău, că Cel puternic al lui Iacov este Răscumpărătorul tău.
17. În loc de aramă îţi voi aduce aur, în loc de fier, argint, în loc de lemn, aramă şi în loc de pietre, fier. Şi voi pune judecător al tău pacea şi stăpânitor peste tine dreptatea.
18. Şi nu se va mai auzi de silnicie în ţara ta, de pustiire şi de ruină în hotarele tale. Zidurile tale le vei numi mântuire şi porţile tale laudă.
19. Nu vei mai avea soarele ca lumină în timpul zilei şi strălucirea lunii nu te va mai lumina; ci Domnul va fi pentru tine o lumină veşnică şi Dumnezeul tău va fi slava ta.
20. Soarele tău nu va mai asfinţi şi luna nu va mai descreşte; că Domnul va fi pentru tine lumină veşnică şi zilele întristării tale se vor sfârşi.
21. În poporul tău vor fi numai drepţi şi vor stăpâni ţara pentru totdeauna; vlăstar pe care l-am sădit Eu, lucrul mâinilor Mele făcut spre slava Mea.
22. Cel mai mic va fi cât o mie, cel mai neînsemnat va fi cât un neam puternic: Eu, Domnul, am hotărât acestea şi la vreme voi fi împlinitorul lor.

Capitolul 61 - Unsul Domnului în vestea cea bună

1. Duhul Domnului este peste Mine, că Domnul M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc celor robiţi slobozire şi celor prinşi în război libertate;
2. Să dau de ştire un an de milostivire al Domnului şi o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru;
3. Să mângâi pe cei întristaţi; celor ce jelesc Sionul, să le pun pe cap cunună în loc de cenuşă, untdelemn de bucurie în loc de veşminte de doliu, slavă în loc de deznădejde. Ei vor fi numiţi: stejari ai dreptăţii, sad al Domnului spre slăvirea Lui.
4. Ei vor zidi pe vechile ruine, vor ridica dărâmăturile de altădată, vor reface cetăţile distruse, pustiite din neam în neam.
5. Oameni de neam străin vor veni şi vă vor paşte turmele, feciori din alt neam vor fi plugarii şi vierii voştri.
6. Şi voi, voi veţi fi numiţi preoţi ai Domnului, slujitori ai Dumnezeului nostru. Bunătăţile popoarelor, voi le veţi mânca şi cu averile lor voi vă veţi mândri.
7. Fiindcă ocara lor era îndoită, batjocură şi scuipări erau partea lor, pentru aceasta îndoit în pământul lor vor moşteni şi de slava cea de-a pururi ei se vor bucura!
8. Că Eu sunt Domnul, Care iubesc dreptatea şi urăsc răpirile nedrepte. Eu le voi da cu credincioşie plata lor şi legământ veşnic cu ei voi încheia.
9. Cu nume mare va fi neamul lor între neamuri şi urmaşii lor printre popoare. Toţi cei ce ii vor vedea vor da mărturie că ei sunt un neam binecuvântat de Domnul.
10. Bucura-Mă-voi întru Domnul, sălta-va de veselie sufletul Meu întru Dumnezeul Meu, că M-a îmbrăcat cu haina mântuirii, cu veşmântul veseliei M-a acoperit. Ca unui mire Mi-a pus Mie cunună şi ca pe o mireasă M-a împodobit cu podoabă.
11. Ca pământul care răsare ierburi, şi ca o grădină în care sămânţa încolţeşte, aşa Domnul Dumnezeu va face dreptatea să răsară, şi înaintea tuturor neamurilor preaslăvirea Sa.

Capitolul 62 - În aşteptarea mântuirii

1. Pentru Sion nu voi tăcea şi pentru Ierusalim nu voi avea odihnă până ce dreptatea lui nu va ieşi ca lumina şi mântuirea lui nu va arde ca o flacără.
2. Atunci neamurile vor vedea dreptatea ta şi toţi regii slava ta şi te vor chema pe tine cu nume nou, pe care îl va rosti gura Domnului.
3. Şi tu vei fi ca o cunună de mărire în mâna Domnului şi ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.

4. Şi nu ţi se va mai zice ţie: "alungată", şi ţării tale: "pustiită", ci tu te vei chema: "Întru tine am binevoit" şi ţara ta: "Cea cu bărbat", că Domnul a binevoit întru tine şi pământul tău va avea un soţ.
5. Şi în ce chip se însoţeşte flăcăul cu fecioara, Cel ce te-a zidit Se va însoţi cu tine, şi în ce chip mirele se veseleşte de mireasă, aşa Se va veseli de tine Dumnezeul tău!
6. Pe zidurile tale, Ierusalime, Eu pun străjeri, care nici zi, nici noapte nu vor tăcea! Voi, care aduceţi aminte Domnului de făgăduinţele Lui, să n-aveţi odihnă!
7. Şi să nu-I daţi răgaz până ce nu va aşeza din nou Ierusalimul, ca să facă din el lauda pământului.
8. Juratu-S-a Domnul pe dreapta Lui şi pe braţul Lui cel tare: "Nu voi mai da de aici înainte grâul tău spre hrană vrăjmaşilor tăi, şi cei de neam străin, nu vor bea mustul tău, rodul muncii tale.
9. Ci numai cei ce îl vor fi adunat îl vor mânca şi vor lăuda pe Domnul, şi cei care vor fi făcut culesul vor bea vinul în curţile templului Meu cel sfânt!"
10. Intraţi, întraţi pe porţi! Gătiţi cale poporului, gătiţi, gătiţi-i drum, curăţiţi-l de pietre, înălţaţi un steag peste neamuri!
11. Iată, Domnul vesteşte acestea până la marginile pământului: "Ziceţi fiicei Sionului: Mântuitorul tău vine! El vine cu plata, şi răsplătirile merg înaintea Lui!"
12. Şi ei se vor chema: "Popor sfânt, răscumpăraţi ai Domnului şi ţie şi se va zice: "Cea căutată", "Cetatea nepărăsită!"

Capitolul 63 - Răzbunarea Domnului asupra Edomului. Ziua biruinţei

1. Cine este Cel ce vine împurpurat, cu veşmintele Sale mai roşii decât ale celui ce culege la vie, cu podoabă în îmbrăcămintea Lui şi mândru de belşugul puterii Lui? "Eu sunt Acela al Cărui cuvânt este dreptatea şi puternic este să răscumpere!"
2. Pentru ce ai îmbrăcămintea roşie şi veşmântul Tău este roşu ca al celui care calcă în teasc?
3. "Singur am călcat în teasc şi dintre popoare nimeni nu era cu Mine; şi i-am călcat în mânia Mea, i-am strivit în urgia Mea, încât sângele lor a râşnit pe veşmântul Meu, şi Mi-am pătat toate hainele Mele.
4. Căci o zi de răzbunare era sortită în inima Mea şi anul răscumpărării sosise.
5. Priveam în jur: nici un ajutor! Mă cuprindea mirarea: nici un sprijin! Atunci braţul Meu M-a ajutat şi urgia Mea sprijin Mi-a fost.
6. În mânia Mea am călcat în picioare popoare şi le-am zdrobit în urgia Mea Şi Sângele lor l-am împrăştiat pe pământ".
7. Voi pomeni îndurările Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul pentru noi şi pentru marea bunătate pe care El ne-a mărturisit-o în milostivirea Sa şi după mulţimea milelor Sale.

8. Şi a zis: "Cu adevărat ei sunt poporul Meu, fii care nu vor fi necredincioşi!"
9. Şi El le-a fost izbăvitor în toate strâmtorările lor. Şi n-a fost un trimis şi nici un înger, ci faţa Lui i-a mântuit. Intru iubirea Lui şi întru îndurarea Lui El i-a răscumpărat, i-a ridicat şi i-a purtat în toată vremea de demult.
10. Dar ei s-au răzvrătit şi au amărât Duhul Lui cel sfânt, din care pricină El S-a făcut împotrivitorul lor şi s-a războit împotriva lor.
11. Atunci ei şi-au adus aminte de vremurile trecute, de sluga Sa Moise: Unde este Cel ce a scos din mare pe păstorul şi turma Sa? Unde este Cel ce a pus în mijlocul ei Duhul Său cel sfânt?
12. Cel Care a călăuzit dreapta lui Moise cu braţul Său slăvit? Cel Care a despicat apele înaintea lor ca să-Şi facă un nume veşnic?
13. Care i-a călăuzit prin adâncurile mării, ca pe un cal în pustiu şi ei nu s-au poticnit?
14. Ca dobitoacele care coboară la şes, aşa Duhul Domnului îi aducea la odihnă. Astfel ai povăţuit Tu pe poporul Tău, ca să-ţi faci un nume slăvit.
15. Priveşte din ceruri şi vezi, din locaşul Tău cel sfânt şi strălucit: Unde este râvna şi puterea Ta nesfârşită, zbuciumul lăuntrului Tău şi milostivirile Tale?
16. Pentru mine, acestea au încetat! Dar Tu eşti Părintele nostru! Avraam nu ştie nimic, Israel nu ne cunoaşte. Tu, Doamne, eşti Tatăl nostru, Mântuitorul rostru: acesta este numele Tău de totdeauna.
17. Pentru ce, Doamne, ne-ai lăsat să rătăcim departe de căile Tale şi ne-ai învârtoşat inimile noastre ca să nu ne temem de Tine? Întoarce-Te pentru robii Tăi, pentru seminţiile moştenirii Tale.
18. Pentru ce au păşit cei nelegiuiţi în templul Tău şi vrăjmaşii noştri au călcat în picioare altarul Tău?
19. Am ajuns ca unii peste care Tu de multă vreme nu mai stăpâneşti şi care nu mai sunt chemaţi cu numele Tău. Dacă ai rupe cerurile şi Te-ai pogorî, munţii s-ar cutremura!

Capitolul 64 - Rugăciunea poporului

1. Ca un foc care arde vreascurile, ca o vâlvătaie care fierbe apa în clocot, fă pe vrăjmaşii Tăi să cunoască numele Tău şi să tremure înaintea Ta neamurile, văzându-Te
2. Făcând minuni neaşteptate,
3. Despre care niciodată nu s-a auzit grăind. Nici urechea n-a auzit, nici ochiul n-a văzut un dumnezeu, afară de Tine, care ar săvârşi unele ca acestea pentru cei ce nădăjduiesc în el.

4. Tu Te duci întru întâmpinarea celor ce săvârşesc faptele dreptăţii şi îşi aduc aminte de căile Tale. Iată, Tu Te-ai pornit cu mânie şi noi eram vinovaţi prin necredinţa şi fărădelegea, noastră!
5. Toţi am ajuns ca necuraţii şi toate faptele dreptăţii noastre ca un veşmânt întinat. Noi toţi am căzut ca frunzele uscate şi fărădelegile noastre ne luau ca vântul.
6. Nimeni nu chema numele Tău şi nici unul nu se deştepta ca să se întărească întru Tine. Căci Tu ai ascuns faţa Ta de la noi şi ne-ai lăsat în voia fărădelegilor noastre.
7. Şi acum, Doamne, Tu eşti Tatăl nostru, noi suntem lutul şi Tu olarul, toţi lucrul mâinilor Tale suntem!
8. O, Doamne! Nu Te mânia pe noi foarte şi nu-ţi aduce aminte la nesfârşit de fărădelegea noastră! Priveşte, căci noi toţi suntem poporul Tău!
9. Cetăţile Tale sfinte au ajuns pustii, Sionul este ca un deşert, Ierusalimul ca un loc pustiit!
10. Templul nostru sfânt şi mărit în care Te-au prea slăvit părinţii noştri a ajuns pradă focului. Şi toate cele scumpe nouă, dărâmături!
11. Poţi Tu oare să Te stăpâneşti, să taci, Doamne, şi să ne întristezi atât de mult?

Capitolul 65 - Împotriva idolatriei. Răsplată pentru buni şi răi. Ceruri noi şi pământ nou

1. Căutat am fost de cei ce nu întrebau de Mine, găsit am fost de cei ce nu Mă căutau. Şi am zis: "Iată-Mă, iată-Mă aici, la un neam care nu chema numele Meu!
2. Tins-am mâinile Mele în toată vremea către un popor răzvrătit, care mergea pe căi silnice, după cugetele sale,
3. Oameni care întărâtau fără încetare faţa Mea jertfind în grădini şi pe lespezile acoperişului ardeau miresme;
4. Stăteau în morminte şi mâncau în crăpături de stâncă, mâncau carne de porc, ale căror vase erau pline de mâncăruri spurcate
5. Şi care ziceau: "Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci eu sunt sfânt faţă de tine!" - Aceştia sunt ca un fum care se urcă în nările Mele, o văpaie care arde fără sfârşit.
6. Iată este scris înaintea Mea: "Nu voi tăcea până ce nu voi răsplăti
7. Fărădelegile voastre şi fărădelegile părinţilor voştri laolaltă, - zice Domnul - ale celor care au adus jertfă de tămâie pe munţi şi pe dealuri şi au râs de Mine. Eu îi voi răsplăti după faptele lor şi cu măsură plină.
8. Aşa zice Domnul: "Ca atunci când găseşti must într-un strugure şi zici: "Nu-l rupe, că în acesta se află o binecuvântare", tot astfel voi face şi cu slujitorii Mei; Mă voi feri să stric tot!
9. Şi voi face să răsară din Iacov o odraslă şi din Iuda un moştenitor peste munţii Mei; şi cei aleşi ai Mei li vor stăpâni şi slujitorii Mei vor locui acolo.

10. Şi Şaronul va ajunge păşune pentru turme şi Acorul, imaş pentru vite, pentru poporul Meu care M-a căutat pe Mine.
11. Şi voi, cei ce aţi părăsit pe Domnul, care aţi uitat de muntele Meu cel sfânt, care întindeţi masă pentru dumnezeul Gad şi umpleţi o cupă pentru Meni;
12. Pe toţi vă voi da în ascuţişul sabiei şi junghierii vă veţi pleca, pentru că am strigat către voi şi nu Mi-aţi răspuns, am grăit şi nu M-aţi auzit, ci aţi făcut cele rele în ochii Mei şi ceea ce nu am binevoit aţi ales".
13. Pentru aceasta, aşa zice Domnul Dumnezeu: "Iată, slugile Mele vor mânca şi voua vă va fi foame, vor bea şi voi veţi fi însetaţi, se vor bucura, iar voi veţi fi înfruntaţi!
14. Iată slugile Mele vor sălta de veselie, iar voi veţi striga de întristată ce vă va fi inima, şi de frânt ce vă va fi sufletul veţi urla!"
15. Şi veţi lăsa numele vostru aleşilor Mei spre blestem: "Domnul Dumnezeu să te ucidă!... Dar slujitorii Mei vor fi numiţi cu alt nume.
16. Cine se va binecuvânta pe pământ se va binecuvânta de Dumnezeul adevărului, şi cel ce se va jura pe pământ se va jura pe Dumnezeul adevărului; că nenorocirile din vremurile de demult au fost uitate şi ei stau departe de ochii Mei.
17. Pentru că Eu voi face ceruri noi şi pământ nou. Nimeni nu-şi va mai aduce aminte de vremurile trecute şi nimănui nu-i vor mai veni în minte,
18. Ci se vor bucura şi se vor veseli de ceea ce Eu voi fi făcut, căci iată întemeiez Ierusalimul pentru bucurie şi poporul lui pentru desfătare.
19. Şi Mă voi bucura de Ierusalim şi Mă voi veseli de poporul Meu şi nu se va mai auzi în acesta nici plâns, nici ţipăt.
20. Să nu mai fie acolo copii care mor în floarea vârstei şi nici bătrâni care nu ajung la capătul vieţii lor! Aşa că cine va muri la o sută de ani va fi tânăr şi cine nu o va ajunge va fi blestemat.
21. Şi ei vor zidi case şi vor locui şi vor sădi vii şi din rodul lor vor mânca.
22. Dar nu vor clădi ca altul să locuiască, nici nu vor sădi ca altul să mănânce. Într-adevăr vârsta poporului Meu va fi ca vârsta copacilor, şi cei aleşi ai Mei se vor bucura de osteneala mâinilor lor.
23. Nu se vor trudi în zadar şi nu vor naşte feciori pentru moarte fără de vreme, că ei vor fi un neam binecuvântat de Domnul şi împreună cu ei şi odraslele lor.
24. Şi înainte de a Mă chema pe Mine, Eu le voi răspunde, şi grăind ei încă, Eu îi voi fi ascultat.
25. Lupul va paşte la un loc cu mielul, leul va mânca paie ca boul şi şarpele cu ţărână se va hrăni. Nimic rău şi vătămător nu va fi în muntele Meu cel sfânt", zice Domnul.

Capitolul 66 - Jertfe duhovniceşti. Judecata şi împărăţia lui Dumnezeu

1. Aşa zice Domnul: "Cerul este scaunul Meu şi pământul aşternut picioarelor Mele! Ce fel de casă Îmi veţi zidi voi şi ce loc de odihnă pentru Mine?"
2. "Toate acestea mâna Mea le-a făcut şi sunt ale Mele, zice Domnul. Spre unii ca aceştia Îmi îndrept privirea Mea: spre cei smeriţi, cu duhul umilit şi care tremură la cuvântul Meu!
3. Cel ce junghie un bou şi în acelaşi timp omoară un om, cel ce jertfeşte o oaie şi în acelaşi timp rupe gâtul unui câine, cel ce aduce prinos şi în acelaşi timp aduce sânge de porc, cel ce aduce jertfă de tămâie şi în acelaşi timp se închină la idoli, - toţi aceştia şi-au ales căi nelegiuite şi în urâciunile lor trăieşte sufletul lor.
4. Pentru aceasta şi Eu voi alege pentru ei soarta cea rea şi cele ce îi înfricoşează le voi aduce peste ei; că am strigat şi nu Mi-au răspuns, am grăit şi nu M-au auzit, au făcut fărădelegi înaintea ochilor Mei şi ceea ce Eu nu binevoiesc întru Mine, au ales.
5. Luaţi aminte la cuvântul Domnului, voi care tremuraţi de El! Iată ce grăiesc fraţii voştri care vă urăsc şi vă prigonesc pentru numele Meu: "Să-Şi arate Domnul slava Sa şi noi să o vedem din bucuria voastră!" Dar ei se vor face de ocară.
6. Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului! El răsplăteşte vrăjmaşilor Săi după faptele lor.
7. Înainte de a se zvârcoli în dureri de naştere, ea a născut; înainte de a simţi chinul, ea a născut un fiu.
8. Cine a auzit sau cine a văzut unele ca acestea? Oare o ţară se naşte într-o singură zi şi un popor dintr-odată? Abia au apucat-o durerile naşterii şi fiica Sionului a şi născut fii!
9. Oare, Eu voi deschide pântecele fără să-l las să nască? Zice Domnul. Sau Eu, Cel ce fac să nască, îl voi închide?
10. Bucură-te, Ierusalime, şi voi, cei care îl iubiţi, săltaţi de veselie. Fiţi în culmea veseliei, voi cei care îl plângeaţi!
11. Astfel ca voi să fiii alăptaţi şi să vă săturaţi la pieptul mângâierilor sale, să sorbiţi şi să vă desfătaţi la sânul slavei sale!
12. Acestea zice Domnul: "Vărsa-voi pacea peste el ca un râu şi slava popoarelor ca un şuvoi ieşit din albia lui. Pruncii lui vor fi purtaţi în braţe şi dezmierdaţi pe genunchi.
13. După cum mama îşi mângâie pe fiul ei şi Eu vă voi mângâia pe voi, şi voi veţi fi mângâiaţi în Ierusalim.
14. Când veţi vedea, inima voastră va tresări de bucurie şi oasele voastre vor odrăsli ca iarba. Şi mâna Domnului se va arăta slujitorilor Săi, iar urgia, peste vrăjmaşii Săi.
15. Căci Domnul vine în văpaie şi carele Lui sunt ca o vijelie, ca să dezlănţuie cu fierbinţeală mânia Lui şi certarea Lui cu văpăi de foc.

16. Domnul va judeca cu foc şi cu sabie pe tot omul şi mulţi vor fi cei ce vor cădea de bătaia Domnului!
17. Faptele şi gândurile celor ce se sfinţesc şi se curăţesc pentru închinăciunile din grădini, într-un loc ascuns, în mijlocul unei adunări de ucenici, ale celor care mănâncă din carnea de porc, mâncăruri scârnave şi şoareci, vor fi zădărnicite, zice Domnul.
18. Dar Eu vin ca să strâng la un loc popoarele şi toate limbile. Ele vor veni şi vor vedea slava Mea,
19. Şi le voi da un semn. Şi pe cei scăpaţi cu viaţă îi voi trimite către popoarele din Tarsis, Put, Lud, Meşec, Roş, Tubal, Iavan, către ţinuturile cele mai depărtate care n-au auzit despre Mine şi nu au văzut slava Mea. Şi la aceste neamuri vor vesti slava Mea.
20. Şi din toate neamurile vor aduce pe fraţii voştri prinos Domnului: pe cai, în căruţe, pe paturi, pe catâri şi pe cămile, până la muntele cel sfânt al Meu, la Ierusalim, zice Domnul, precum fiii lui Israel aduc prinoase în vase curate pentru templul Domnului.
21. Şi din ei voi lua preoţi şi leviţi, zice Domnul.
22. Într-adevăr, precum cerul cel nou şi pământul cel nou pe care le voi face, zice Domnul, vor rămânea înaintea Mea, aşa va dăinui totdeauna seminţia voastră şi numele vostru.
23. Şi din lună nouă în lună nouă şi din zi de odihnă în zi de odihnă vor veni toţi şi se vor închina înaintea Mea, zice Domnul.
24. Şi când vor ieşi, vor vedea trupurile moarte ale celor care s-au răzvrătit împotriva Mea, că viermele lor nu va muri şi focul lor nu se va stinge. Şi ei vor fi o sperietoare pentru toţi.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului prooroc Isaia

Cuvant Ortodox - Sfântul prooroc Isaia - 9 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=ksymP7QKfUQ

***

Sfântul prooroc Isaia era de neam din Ierusalim şi se trăgea din seminţia împăraţilor iudei. El era fiul lui Amos, nu al Proorocului Amos, pentru că Proorocul Amos era de neam tecuntean şi păstor de dobitoace; iar nu ierusaliminean din casa împărătească, fiind cinstit între sfinţii prooroci. Amos, tatăl

lui Isaia, era unul din rudeniile împăratului Ierusalimului, frate bun cu Amesie, împăratul iudeu, care nu era numărat între sfinţii prooroci.

Isaia, fiul lui, crescuse în frica lui Dumnezeu, învăţând legea Domnului. După ce a ajuns la vârsta cea desăvârşită, s-a însoţit cu o femeie după lege şi a născut fiu, precum singur zice de aceasta: "M-am apropiat de proorociţă", adică de soţia mea, cea luată din ceata fecioarelor, pentru a petrece împreună şi care, până la vremea nunţii slujea în biserica Domnului, cu fapte bune şi sfinte, deprinzându-se a se ruga neîncetat lui Dumnezeu; şi se învrednicise de darul proorociei, pentru viaţa ei cea plăcută Lui. Ea este numită proorociţă pentru două lucruri: întâi pentru că este soţie de prooroc, iar al doilea pentru că singură a luat darul proorociei de la Dumnezeu. Şi a zămislit în pântece de la bărbatul său, proorocul Isaia, şi a născut fii.

Deci, Isaia a zis: Iată, eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Aici, după înţelegerea tâlcuitorilor, vorbeşte despre fiii săi cei fireşti şi se pomeneşte în proorocia lui Iacov, fiul lui. Iar fericitul Ieronim spune de proorocul Isaia, din povestirea ebraică şi aceasta: "El a fost, după maică, moş al împăratului Manase, muncitorul său; pentru că din fiica lui Ofovia, cea însoţită cu împăratul Ezechie, s-a născut Manase. Sfântul Isaia a început a prooroci în împărăţia lui Azaria, împăratul Iudeii, care, în Sfânta Scriptură, se numeşte Ozia.

Acel împărat a fost fiul lui Amesie împăratul şi nepot al lui Amos, tatăl lui Isaia. Deci, Sfântul Isaia a proorocit în zilele împăratului Azarie, numit şi Ozia, fiul lui Amesie, în zilele împăratului Ioatam, fiul lui Ozia, în zilele împăratului Ezechie, fiul lui Ahaz, în zilele împăratului Ahaz, fiul lui Ioatam şi în zilele împăratului Manase, fiul lui Ezechie, de la care a şi pătimit.

Dar cum şi ce a proorocit el, este destul de arătat în cartea lui cea scrisă pe larg, în care este arătată şi viaţa lui cea plăcută lui Dumnezeu. El a fost atât de bineplăcut lui Dumnezeu, încât s-a învrednicit a-L vedea şezând pe scaun înalt şi prea înălţat, Căruia împrejur Îi stăteau serafimii cei cu câte şase aripi, strigând: ***Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Savaot; plin este cerul şi pământul de slava Lui.*** Iar când Isaia proorocul a văzut aceasta, s-a umplut de spaimă şi a zis în sine: ***O, ticălosul de mine, m-am învrednicit a vedea pe Domnul Savaot cu ochii mei, fiind om, având buze necurate şi petrecând în mijlocul poporului, cel ce are buze necurate.***

Şi s-a trimis la dânsul unul din serafimi, având în mâini un cărbune aprins, pe care îl luase cu cleştele din altar şi s-a atins de buzele lui, zicându-i: Iată, s-a atins acesta de buzele tale şi va şterge Domnul fărădelegile tale şi păcatele tale le va curăţi. După aceasta a auzit Sfântul Isaia glasul Domnului, grăind către dânsul: Pe

cine voi trimite şi cine va merge la poporul Meu. Şi a zis Isaia: ***Iată, eu sunt Doamne. Trimite-mă pe mine!*** Şi l-a trimis pe el Domnul la poporul Său, ca să îndemne pe cei păcătoşi la pocăinţă şi să le spună lor cele ce vor să fie, adică vor lua multe feluri de pedepse, de nu se vor pocăi; iar de se vor întoarce la Dumnezeu cu pocăinţă, vor primi milă şi iertare.

Deci, a proorocit Sfântul Isaia despre multe feluri de lucruri,

⇒ *precum şi despre robia Galileei şi a Samariei de către asirieni;*

⇒ *despre năvălirea lui Senaherim asupra Iudeei,*

⇒ *despre stricarea multor ţări şi cetăţi cu multe feluri de războaie;*

⇒ *dar, mai ales, a proorocit despre zămislirea şi naşterea lui Hristos din Preacurata Fecioară, prin Care s-a mântuit neamul omenesc. El a zis:* ***Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte Fiu şi vor chema numele Lui, Emanuel, care se tâlcuieşte cu noi este Dumnezeu.*** *Şi iarăşi:* ***Ieşi-va toiag din rădăcina lui Iesei - Preacurata Fecioară - şi floare din rădăcina lui va creşte - Hristos - şi va odihni peste dânsul Duhul lui Dumnezeu, Care din Tatăl este şi spre Fiul Se odihneşte.*** *Şi iarăşi:* ***Prunc S-a născut nouă şi Fiul S-a dat nouă, a Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui; şi se cheamă numele lui, Înger de mare sfat.***

⇒ *Asemenea a proorocit şi despre patimile lui Hristos, zicând:* ***Acesta, poartă păcatele noastre şi pătimeşte durere pentru noi. Răpitu-S-a pentru păcatele noastre şi a fost muncit pentru fărădelegile noastre şi cu rana Lui noi toţi ne-am vindecat. Ca o oaie spre junghiere S-a adus şi ca un miel fără de glas împotriva celui ce-L tunde pe El; aşa nu Şi-a deschis gura Sa...***

⇒ *Chiar şi despre Crucea lui Hristos mai înainte a vestit, zicând:* ***Slava Libanului va veni la tine, Ierusalime, cu chiparos, cu perg şi cu cedru, ca împreună să prea mărească locul cel sfânt al Meu, zice Domnul - şi locul picioarelor Mele îl voi prea mări.***

⇒ *El a mai vestit a doua înfricoşată venire a lui Hristos, zicând:* ***Iată, Domnul va veni ca focul şi carele Lui ca viforul, ca să dea cu mânie izbândirea Sa şi certarea în văpaie de foc. Căci cu focul Domnului se va judeca tot pământul.***

Proorocul Isaia petrecea întru defăimarea lumii; pentru că deşi era rudă cu împăraţii Iudeii şi putea să aibă multe bogăţii şi slava lumii acesteia, însă pe toate acelea le-a trecut cu vederea pentru Dumnezeu şi petrecea cu soţia sa cea plăcută lui Dumnezeu, în sărăcie de bunăvoie şi smerenie, în înfrânare mare şi în viaţa cea aspră a trupului. Haina lui era un fel de sac făcut din păr, pe care îl punea pe trupul gol; una pentru smerenie, alta pentru omorârea trupului, iar alta, ca să dea

oamenilor celor păcătoşi chip de pocăinţă. Şi cu un chip smerit ca acela, ruga pe Dumnezeu pentru dânşii.

Altădată a umblat gol trei zile prin mijlocul Ierusalimului, neruşinându-se de mulţimea poporului, nici necinstindu-şi neamul său cel bun. Aceasta a făcut-o după porunca Domnului; pentru că împăratul Ezechie împreună cu Ierusalimul, când a venit Sargon şi Senaherim, împăratul asirienilor, asupra Iudeei cu putere multă, nădăjduia mai mult spre ajutorul Egiptului şi al Etiopiei - pentru că se obişnuiseră iudeii de a câştiga ajutor mai mult de la egipteni şi de la etiopieni, decât a cere ajutorul lui Dumnezeu. Atunci Sfântul Isaia a sfătuit pe împărat şi pe popor, ca să alerge spre Dumnezeu mai mult decât spre oameni şi de la Cel Preaînalt să ceară şi să nădăjduiască ajutor; iar nu de la aceia, care singuri nu pot să se apere, pentru că s-a apropiat şi de ei pierzare.

⇒ *El a proorocit şi de pieirea Egiptului şi a Etiopiei, care are să vină asupra lor, tot de la acelaşi împărat al asirienilor, Senaherim. Şi ca proorocia lui să fie încredinţată tuturor, a mers gol prin toată cetatea; pentru că s-a făcut către dânsul cuvântul Domnului, zicându-i:* ***Mergi şi leapădă sacul de pe mijlocul tău şi scoate încălţămintele tale din picioare.***

Iar proorocul a făcut aşa, umblând gol şi desculţ trei ani, spunându-le cu cuvintele şi arătându-le cu goliciunea sa că se vor lipsi iudeii de ajutorul Egiptului şi al Etiopiei, spre care în zadar se nădăjduiesc şi, cum că, cu un chip ca acesta, egiptenii şi etiopienii se vor duce în robie goi. Pentru că a grăit Domnul: ***"Precum a umblat robul Meu, Isaia, gol şi desculţ, aşa va duce împăratul asirienilor pe robiţii Egiptului şi al Etiopiei, pe tineri şi pe bătrâni, goi, desculţi şi descoperiţi spre ruşinea Egiptului".***

Proorocul Isaia a închipuit cu acea goliciune a sa, goliciunea lui Hristos Domnul nostru, Care a fost dezgolit pe Cruce în privirea tuturor, pe care El a voit a o suferi pentru goliciunea lui Adam, ce a cunoscut-o în Rai, după călcarea poruncii lui Dumnezeu.

Proorocia lui Isaia despre Egipt şi despre Etiopia s-a împlinit îndată; pentru că Senaherim, împăratul asirienilor, auzind că Toroc, împăratul Etiopiei, vine asupra lui, ajutând iudeilor, s-a întors împotriva lui şi biruindu-l, a supus împărăţiei sale pământul Egiptului şi al Etiopiei; iar după aceea a mers asupra Iudeei, oştindu-se şi luând multe cetăţi. El se lăuda că va lua Ierusalimul şi pentru aceasta hulea pe Dumnezeu Cel Înalt prin voievodul său, Rapsac, pe care îl trimisese cu putere multă contra împăratului Ezechie.

Proorocul Isaia era şi mare făcător de minuni, căci, Ierusalimul fiind ameninţat de înconjurarea celor de altă seminţie, din cauza lipsei de apă, el, cu rugăciunea sa - precum scriu despre aceasta Sfântul Epifanie şi Sfântul Dorotei al Tirului - a scos un izvor de apă de sub muntele Sionului. Şi s-a numit izvorul acela "Siloam", adică trimis; căci de la Dumnezeu s-a trimis poporului cel însetat acel izvor, pentru prooroceştile rugăciuni. Izvorul acela era minunat, pentru că izvora apa numai iudeilor; iar celor de altă seminţie se făcea uscat.

Sfântul prooroc a izbăvit cu rugăciunea sa cetatea Ierusalimului de înconjurarea barbarilor; pentru că într-o noapte, a ieşit îngerul Domnului şi a ucis din oastea asirienilor o sută optzeci şi cinci de mii. Deci, Senaherim, sculându-se dimineaţa şi văzând atâta mulţime de trupuri moarte, s-a înspăimântat şi a fugit cu ruşine de la Ierusalim şi s-a aşezat în Ninive, unde a fost ucis de fiii săi.

Sfântul Isaia a tămăduit pe împăratul Ezechie de o boală, de care se îmbolnăvise de moarte; şi i-a spus aceluia de la faţa Domnului, că pentru rugăciunile şi lacrimile lui, i se mai adaugă la viaţă încă cincisprezece ani. Şi a fost pentru aceasta, că soarele s-a întors înapoi pe fiecare zi cu zece trepte, adică la zece minute, care se arată în ceasornicul de pe zid.

Deci, ziua aceea a fost mare durere după asemănare; însă nu după asemănarea acelei zile, în care odată Isus al lui Navi a oprit soarele în loc, când a biruit pe vrăjmaşi. O minune ca aceasta a înspăimântat toată lumea, încât Merodah Valadan, fiul lui Valadan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare şi soli cu daruri în Ierusalim, la Ezechie, împăratul Iudeei, întâi ca să-l cerceteze pe el, căci auzise că a fost foarte rău bolnav şi se sculase; iar al doilea, ca să întrebe de minunea ce se întâmplase, că soarele s-a întors înapoi şi iarăşi s-a îndreptat în calea sa, deoarece se făcuse ştire despre aceea la împăratul Babilonului, că pentru Ezechie se făcuse acea minune. Ezechie s-a bucurat foarte mult de trimişii împăratului Babilonului şi le-a arătat toate bogăţiile casei sale, care lucru n-a fost plăcut Domnului.

Deci, a venit la el Sfântul prooroc Isaia şi i-a zis: ***"Ce au văzut în casa ta bărbaţii ce veniseră din Babilon?"***

Ezechie a răspuns: "Toate câte sunt în casa mea le-au văzut şi nu a fost în casă nici un lucru din cămările mele, pe care nu l-ar fi văzut".

Isaia i-a zis: ***"Ascultă cuvântul Domnului Savaot: Vor veni zile, când babilonienii vor lua toate cele din casa ta şi toate câte au adunat părinţii tăi până în această zi, le vor duce în Babilon şi nu vor lăsa nimic; încă vor lua şi din fiii***

tăi pe care i-ai născut şi îi vor duce în Babilon, unde îi vor face servitori în casa împăratului Babilonului".

Aceasta proorocie a Sfântului Isaia s-a împlinit mai pe urmă, iar împăratul Ezechie s-a sfârşit în pace şi a fost îngropat împreună cu părinţii săi.

După sfârşitul împăratului Ezechie a luat împărăţia Iudeei, Manase, fiul lui Ezechie, fiind în vârstă de doisprezece ani şi făcând vicleşug înaintea ochilor Domnului. Pentru că, după ce a venit în vârsta desăvârşită, a început a umbla nu după poruncile Domnului, ci după urâciunile păgâneşti. Fiindcă a zidit capişte idolilor şi altar lui Baal şi se închina idolilor celor ciopliţi, iar casa Domnului a spurcat-o cu jertfe idoleşti şi pe fiii săi i-a trecut prin foc, după cum făceau închinătorii de idoli. El se îndeletnicea cu vrăji şi basme, răzvrătind poporul Domnului şi ducându-i pe ei, împreună cu sine, la închinarea de idoli; iar pe cei ce nu se învoiau la voia lui cea păgânească, îi ucidea. El a vărsat foarte mult sânge nevinovat, până ce Ierusalimul s-a săturat de mult sânge; pentru care lucru, mustrându-se şi ocărându-se de Sfântul Prooroc Isaia, s-a pornit spre mânie. Asemenea şi boierii Ierusalimului şi mulţi din popor s-au umplut de mânie asupra proorocului lui Dumnezeu, de vreme ce, mustrându-i pentru acele păcate grele, îi numea boieri ai Sodomei şi ai Gomorei, zicându-le: ***Ascultaţi cuvântul Domnului, boieri ai Sodomului, luaţi aminte la legea lui Dumnezeu, popoarele Gomorului.***

Acestea le zicea pentru apucăturile lor cele rele, deoarece prin faptele lor cele necurate, se asemănau cu Sodoma şi cu Gomora. Deci, toţi, împreună cu împăratul, nesuferind o mustrare ca aceea, căutau să ucidă pe sfântul.

Astfel, ***Sfântul prooroc Isaia a fost tăiat la câmp, afară din Ierusalim, cu fierăstrăul de lemn, din porunca împăratului Manase. Şi aşa, Isaia, marele prooroc al lui Dumnezeu, s-a sfârşit mucenicește la adânci bătrâneţi, având o sută douăzeci şi şase de ani.***

El este lăudat de Isus al lui Sirah, astfel: Domnul a izbăvit pe poporul Său prin mâna lui Isaia; a biruit oştile asirienilor şi le-a sfărâmat îngerul Lui; căci Ezechie a făcut plăcere înaintea Domnului şi s-a întărit pe căile lui David, tatăl său, pe care le-a poruncit Isaia, proorocul cel mare şi credincios în vedeniile sale: În zilele lui soarele s-a tras înapoi şi a prelungit viaţa împăratului cu mare duh, a văzut pe cele de pe urmă şi a mângâiat pe cei ce se tânguiau. În Sion până în veac a arătat pe cele ce vor fi şi pe cele ascunse.

După uciderea proorocului Isaia, trupul lui cel cinstit, luându-l unii din cei temători de Dumnezeu, l-au îngropat aproape de izvorul acela al Siloamului, pe care Sfântul Isaia l-a scos cu rugaciunea sa. Pentru aceasta l-au pus pe el acolo ca, cu rugăciunile proorocului lui Dumnezeu, Isaia, şi după moartea lui, să izvorască neîncetat apa Siloamului.

Lângă izvorul acela, a fost zidită o scăldătoare, la care orbul din naştere a căpătat vedere, punând pe ochii lui tina cea făcută din scuipat de Domnul nostru Iisus Hristos, şi care a fost trimis ca să se spele. Chiar până astăzi apa aceea are o putere tămăduitoare, pentru că se povesteşte de cei ce cercetează Sfintele Locuri ale Ierusalimului că, saracinii, care acum locuiesc acolo cu voia lui Dumnezeu, fiind din firea lor puturoşi cu trupurile - ca şi caprele - îşi spălau copiii în apa Siloamului, şi chiar ei se spălau, şi goneau acea putoare. Încă şi celor bolnavi de ochi li se aduce mare ajutor din apa aceea, cu rugăciunile Sfântului prooroc Isaia şi cu darul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Sinaxar - Pomenirea sfântului slăvitului prooroc Isaia

În această lună (mai), în ziua a noua, pomenirea Sfântului slăvitului prooroc Isaia.

Sfântul prooroc Isaia, marele glăsuitor, a trăit în Ierusalim, pe vremea regelui Manase, fiul lui Iezechia, de către care a şi fost tăiat cu ferăstrăul, şi cu sfârşit mucenicesc şi-a săvârşit viaţa, fiind îngropat la locul ce se zice Aroil sau Roghil, aproape de trecătoarea apelor pe care le-a stricat regele Iezechia de le-a afundat.

Şi Dumnezeu a făcut spre semn de a izvorât iarăşi acest izvor al Siloamului pentru acest prooroc. Pentru că mai înainte de a nu muri, leşinând de sete, se ruga lui Dumnezeu, Care l-a ascultat şi îndată a trimis Dumnezeu apă vie din izvorul Siloamului. De aceea s-a numit izvorul acesta Siloam, care se tâlcuieşte trimis.

Şi în vremea lui Iezechia până a nu fi făcut puţurile şi fântânile, prin rugăciunea Isaiei a ieşit puţină apă, când era cetatea încercuită de vrăjmaşi, ca să nu piară cetatea din lipsa de apă, fiindcă era Ierusalimul înconjurat de cei de alt neam. Că întrebau vrăjmaşii, de unde aveau iudeii apă să bea. Şi fiind înştiinţaţi că din izvorul Siloamului, au îngrădit cetatea de au încercuit-o şi au străjuit Siloamul. Deci când veneau iudeii cu Isaia, fără de veste izbucnea apa. Drept aceea şi până astăzi fără de veste izvorăşte. Şi de vreme ce s-a făcut aceasta prin rugăciunea proorocului Isaia, pentru aceasta, spre pomenirea lui, şi poporul l-a îngropat cu

osârdie şi cu cinste aproape de Siloam, ca să aibă şi după moartea lui prin mijlocul rugăciunilor sale îndulcirea apei.

Mormântul acestui prooroc se află aproape de mormintele regilor, din dosul mormintelor preoţilor, spre partea cea dinspre miazăzi a Ierusalimului. Căci regele Solomon a făcut mormântul lui David tatăl său, însemnând spre răsăritul Sionului, care are intrare de la Gavaon, departe de cetate douăzeci de stadii. Şi a făcut cale ocolită într-o parte şi într-alta, care are intrare neştiută de mulţi. Şi până astăzi este neştiută de cei mai mulţi dintre preoţi, ca şi de tot poporul, căci acolo îşi ţinea regele aurul ce-i venea din Etiopia şi aromatele, adică miresmele cele scumpe. Şi de vreme ce regele Iezechia a arătat taina lui David şi a lui Solomon preoţilor babilonieni, care văzând minunea ce s-a făcut în trupul bolii lui, că s-a întors soarele înapoi cu zece ceasuri, şi minunându-se pentru aceasta, au mers ca să vadă, de vreme ce Iezechia a făcut aceasta de a spurcat oasele părinţilor săi, a blestemat Dumnezeu să fie neamul lui spre robie vrăjmaşilor săi. Şi l-a făcut fără de rod din ziua aceea.

Proorocul Isaia era la arătarea trupului astfel: avea barba lungă şi ascuţită, şi se apropia a ajunge cu vârsta la bătrâneţe. Şi se face pomenirea lui în biserica sfântului mucenic Lavrentie, unde au fost aşezate mai pe urmă şi moaştele lui, după ce mai întâi au fost aduse în Constantinopol.

Sinaxar - Sfântul proroc Isaia - 9 mai

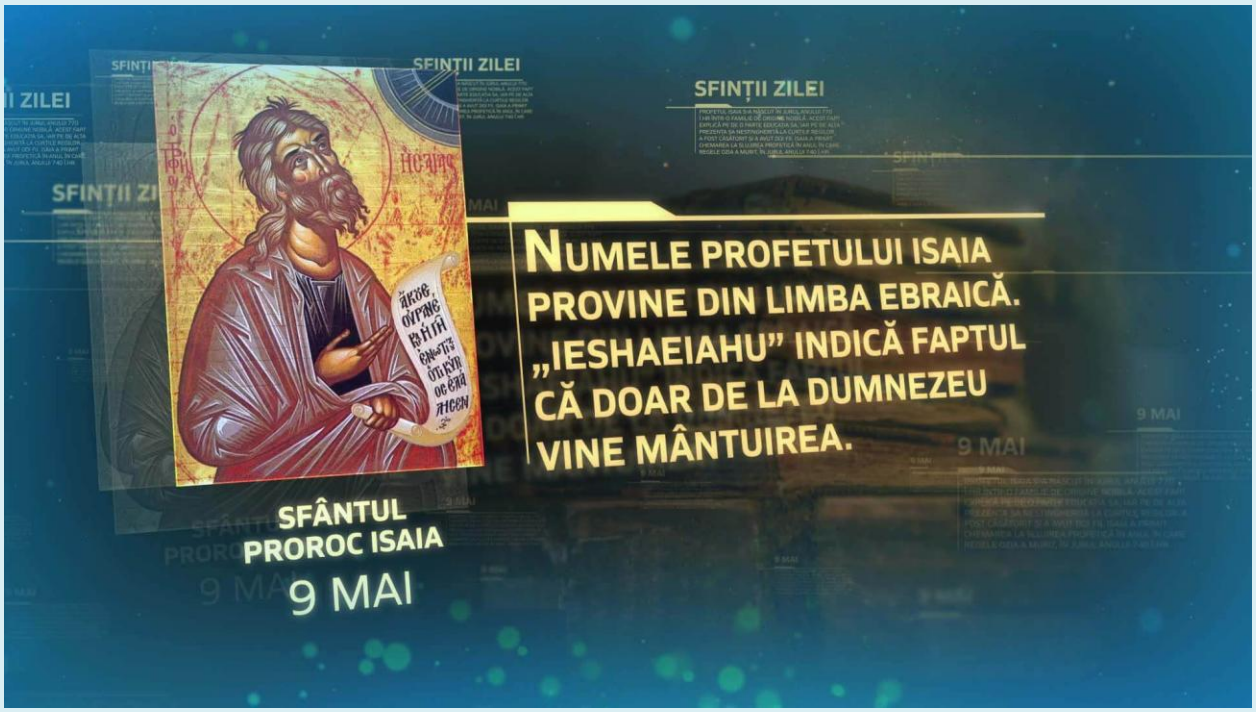

https://www.trinitas.tv/sfantul-proroc-isaia-9-mai-2/

***

Numele Ieshaeiahu înseamnă în limba ebraică Dumnezeu salvează. Acest nume al sfântului profet exprimă într-un mod fericit întreaga sa misiune, aceea de a indica faptul că doar de la Dumnezeu vine mântuirea.

Profetul Isaia s-a născut în jurul anului 770 î.Hr într-o familie de origine nobilă. Acest fapt explică pe de o parte educația sa, iar pe de alta prezența sa nestingherită la curțile regilor. A fost căsătorit și a avut doi fii.

Isaia a primit chemarea la slujirea profetică în anul în care regele Ozia a murit, în jurul anului 740 î.Hr. El descrie chemarea sa minunată astfel „am văzut pe Domnul stând pe un scaun înalt și măreț și poalele hainelor Lui umpleau templul. Serafimi stăteau înaintea Lui, fiecare având câte șase aripi: cu două își acopereau fețele, cu două picioarele, iar cu două zburau zicând: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui!" Și am zis: „Vai mie, că sunt pierdut! Sunt om cu buze spurcate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate. Și pe Domnul Savaot L-am văzut cu ochii mei!"

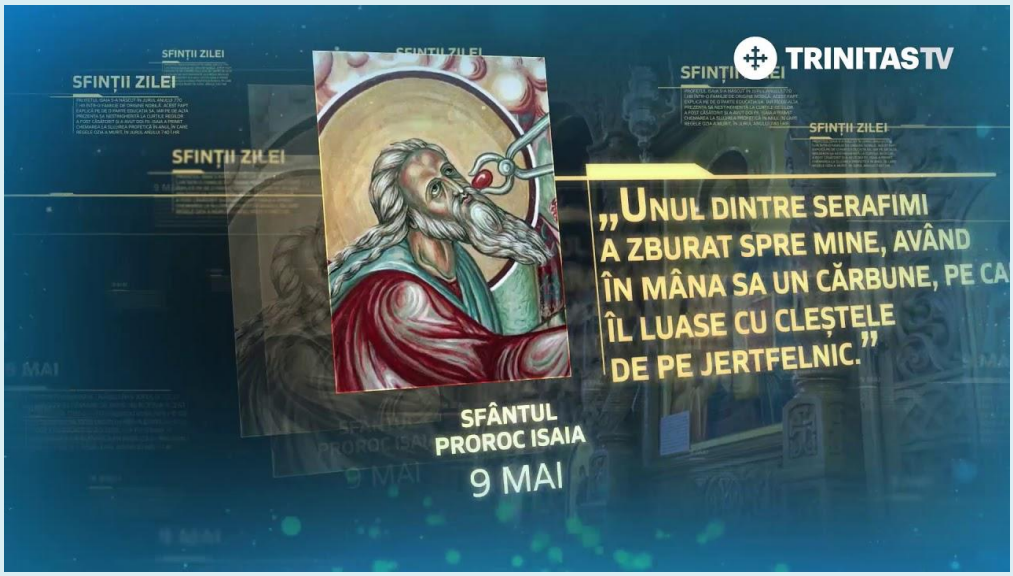

Atunci unul dintre serafimi a zburat spre mine, având în mâna sa un cărbune, pe care îl luase cu cleștele de pe jertfelnic. Și l-a apropiat de gura mea și a zis: „Iată s-a atins de buzele tale și va șterge toate păcatele tale, și fărădelegile tale le va curăți”. Și am auzit glasul Domnului care zicea: „Pe cine îl voi trimite și cine va merge pentru Noi?” Și am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă pe mine!””

Cartea pe care a scris-o profetul Isaia este una dintre cele mai importante cărți ale literaturii profetice vechi-testamentare. Pe lângă valoarea sa inspirată, reprezintă o capodoperă a formei, stilului și sublimității sale teologice.

Sfinții părinți și alți scriitori bisericești precum Chiril, Ieronim sau Augustin au văzut în Isaia un apostol și evanghelist mai mult decât un profet.

Cu sensibilitate și precizie Isaia a profețit nașterea Mântuitorului din Fecioară, suferințele și pătimirile sale, sugerând pentru întâia oară ideea lui Mesia suferind pentru iertarea păcatelor poporului.

Potrivit unei vechi tradiții iudaice reținută în Talmud, preluată și de părinții Bisericii, profetul Isaia a fost executat prin tăiere cu fierăstrăul la ordinul regelui Manase, care a domnit între anii 693-639 î.Hr. Cunoaștem despre Manase din cartea a patra a regilor a Vechiului Testament că „pe lângă păcatul de a fi dus pe Iuda în ispită, a vărsat și foarte mult sânge nevinovat, încât a mânjit Ierusalimul de la o margine la alta.”

La acest martiriu face aluzie Sfântul apostol Pavel în epistola către Evrei când spune despre profeți că unii „au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost

tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți.”

Învățăm de la sfinții profeți faptul că atunci când vocea Domnului se aude prin aceștia, nimic nu o poate opri, nici familia, nici societatea și nici chiar moartea.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul proroc Isaia

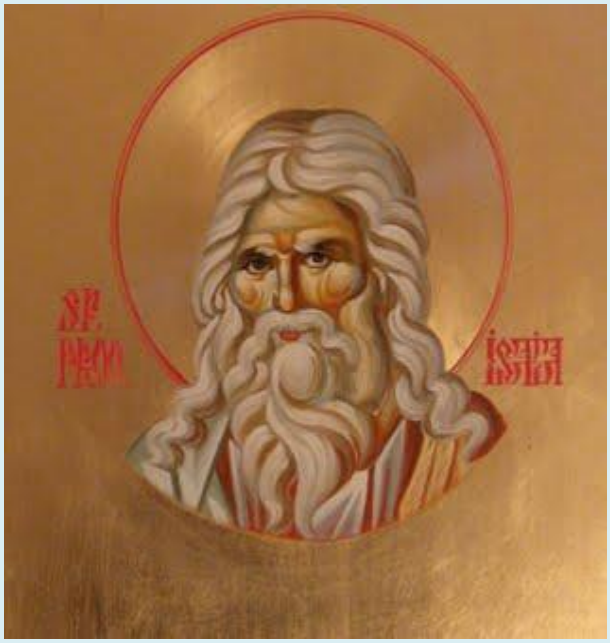

09 mai 2018

Sfântul proroc Isaia a fost cel dintâi dintre marii proroci ai Vechiului Testament. El a trăit pe vremea regilor Ahaz (735-715 î.Hr.) şi Ezechia (715-687 î.Hr.), cu mai mult de 700 de ani înainte de Naşterea Domnului Iisus Hristos. În cartea sa a prorocit poporului evreu, din care se trăgea, Naşterea Domnului dintr-o fecioară, că Pruncul Se va numi Emanuel, care se tâlcuieşte „cu noi este Dumnezeu”. De asemenea, a profeţit despre pătimirea Robului lui Dumnezeu (cap. 50-53) şi despre A doua venire a lui Hristos (cap. 63-65). Plin de curaj, a mustrat pe cei puternici din vremea aceea pentru nedreptăţile şi fărădelegile lor. După tradiţia Vechiului Testament, dregătorii, mâniindu-se pentru mustrările proorocului, au hotărât să-l ucidă. Şi a fost tăiat Sfântul proroc Isaia cu fierăstrăul la adânci bătrâneţi.

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul proroc Isaia; Sfântul mucenic Hristofor; Aducerea la Bari a moaştelor Sfântului ierarh Nicolae

09.05.2018

1. Sfântul proroc Isaia s-a născut în Ierusalim, pe la anul 811 înainte de Hristos. Era originar din neamul regilor iudei. Tatăl său era frate cu regele Amasiei, cel ce a domnit între anii 838-809. Isaia a primit o creștere aleasă.

A învățat legea Domnu-lui, iar la timpul potrivit, s-a căsătorit cu una din tinerele slujitoare la templu, tinere care, pentru curățenia și sfințenia vieții ce duceau, purtau numele de proorocițe. Căsătoria lui a fost binecuvântată cu mai mulți copii.

Activitatea profetică a lui Isaia s-a desfășurat în vremea regilor Asaria sau Ozia (809-757), Iotam (757-741), Ahaz (741-725), Hischia sau Ezechia (725-697) și Manase (697-642), deci, într-o vreme de grele încercări pentru poporul iudeu, atât din pricina dușmanilor din afară, cât și din aceea a abaterii lui de la urmarea legii și a cinstirii lui Dumnezeu.

Pedepsele vestite de el nu puteau fi nici pe placul regilor, nici pe acela al poporului. Pentru aceasta, a avut multe de pătimit. În cele din urmă și-a pecetluit proorocia cu mucenicia, la vârsta de 126 de ani, tăiat cu un ferăstrău de lemn din porunca regelui Manase.

2. Aducerea moaștelor Sfântului ierarh Nicolae la Bari - Sfântul Nicolae a trăit la sfârșitul secolului III și începutul secolului al IV-lea. Datorită vieții sfinte a fost ales episcop al Mirelor Lichiei. Din cauză că a propovăduit credința în Domnul Iisus Hristos a fost prins de conducătorii cetății, a fost bătut și aruncat în temniță, împreună cu alți creștini.

Imediat ce Sfântul Constantin cel mare a ajuns împăratul romanilor au fost eliberați toți din închisoare, inclusiv Sfântul Nicolae care a mers în Mira. În timpul vieții pământești a săvârșit numeroase minuni.

Sfântul ierarh a participat la lucrările Sinodului I Ecumenic de la Niceea din anul 325.

La 9 mai 1087, pentru a nu cădea în mâinile musulmanilor, moaștele Sfântului Nicolae au fost mutate din Mira la Bari, în sudul Italiei.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului proroc Isaia

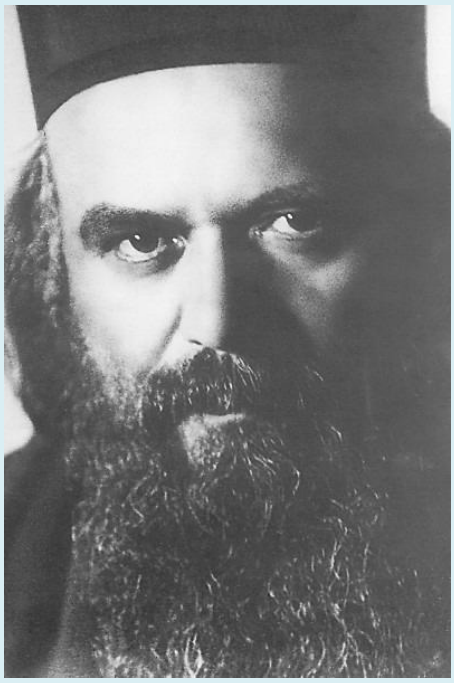

Acest mare şi slăvit proroc pogora dintr-o stirpe împărătească. Isaia s-a născut la Ierusalim din tatăl cu numele Amos, carele era fratele lui Amazia, Regele Iudeei.

Prin harul covârşitor al lui Dumnezeu, Isaia a fost vrednic să vadă pe Domnul Savaot aşezat pe tronul slavei celei cereşti, înconjurat de serafimii cei cu şase aripi care cântau cântarea neîncetată: ***Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul Savaot (Isaia 6 : 3).***

Isaia a prorocit multe lucruri către unii oameni aparte, precum şi către tot poporul.

Odată el a umblat timp de trei zile gol pe străzile Ierusalimului, în semn de prorocire a iminentei căderi a Ierusalimului în mâna regelui asirian Sennaherib şi ca semn regelui şi căpeteniilor poporului ca să nu se încreadă în ajutorul egiptenilor sau etiopienilor care aveau să cadă şi ei în mâinile aceluiaşi Sennaherib, ci mai vârtos să se încreadă numai în Dumnezeu Cel Preaînalt. Această prorocie, precum şi altele, s-a împlinit până în cele mai mici amănunte.

Dar marile prorocii ale lui Isaia se referă la întruparea Domnului, la Naşterea Lui din Pururea Fecioară, la Ioan Botezătorul şi la multe evenimente din viaţa Mântuitorului Hristos.

Acest proroc, din pricina marii curăţii a inimii lui şi a râvnei pentru Dumnezeu, a primit şi darul facerii de minuni.

Astfel, când Ierusalimul era asediat de duşmani şi era o secetă cumplită, Isaia s-a rugat lui Dumnezeu şi a curs apă de sub Muntele Sion. Această apă s-a numit Siloam, care înseamnă ≪trimis≫.

Mai târziu, Domnul avea să îndrepte paşii celui orb din naştere către această apă, în care să se scalde şi astfel să-şi recapete vederea, în timpul domniei Regelui Manase.

Când Isaia tuna şi fulgera împotriva obiceiurilor păgâneşti la care se dedase poporul evreu, în frunte cu regele şi cu căpeteniile lui, pe când Isaia le arăta lor că au căzut la fel de jos ca Sodoma şi Gomora cea din vechime, atunci el a ridicat ură înverşunată a regelui şi căpeteniilor împotriva luişi. De aceea nelegiuiţii conducători ai poporului 1-au prins pe marele proroc, 1-au scos afară din cetate şi 1-au tăiat în două cu fierăstrăul.

Isaia a trăit şi a prorocit cu şapte sute de ani înaintea venirii Mântuitorului Hristos.

Proloage - Nu-ți pune nădejdea în bogăţia cea pieritoare

Cel care ia dobândă, cel care ia mită, ca şi iubitorul de arginţi şi răpitorul, sunt ca o căruţă cu patru cai, având ca vizitiu pe satan cel mândru, căruţă pe care Dumnezeu a surpat-o.

Satan adună încă pe toţi cei care-l urmează, spre a lor pierzare. Deci, nu se cade celor care au minte a fi purtaţi de vrăjmaşul, ca nu împreună cu el să ajungă în groapă şi în focul cel veşnic, ci în viaţă, spre mai bine, să se îndrepteze, precum şi apostolul zice: „Având hrană şi îmbrăcăminte, să fim îndestulaţi cu acestea”.

Iar cei care vor să se îmbogăţească, au parte de nenorociri şi de cursele vrăjmaşului, nepăzind poruncile apostoleşti, iar mai bine zis ale lui Dumnezeu, care grăieşte: „Să nu câştigaţi nici aur, nici argint, nici să vă îngrijiţi ce veţi mânca sau ce veţi bea şi cu ce vă veţi îmbrăca!” Că pe cel care adună bogăţie pe această cale îl surpă Dumnezeu şi cu ale Sale picioare îl calcă.

Încă şi în cartea Proverbelor înfruntă pe cel care ia mită, zicând: „Cel care iubeşte argintul nu se va sătura de argint; şi să nu apuci de la cel sărac, că sărac este şi nu ştie umbla”. Că zice Domnul: „Mai bine este a da, decât a lua”.

Iar în Lege zice: „Să nu dezvinovăţiţi pe cel necurat, pentru mită, și nici să nu iei mită, fiindcă mita crește și orbește ochii celor ce văd”.

Că și Samuil, ţinând porunca Legii, grăia către norod: „Oare din mâinile voastre am luat izbăvirea? Iată martor este Domnul, că n-a ajuns mită în mâinile mele”.

Iar prorocul Amos, mâniindu-se pe judecători, zicea: „Mită aleasă de la săraci aţi luat”.

Iar Isaia, ocărând cetatea, zicea: „Dregătorii tăi iubesc mita, dispreţuind răsplătirile. Vai celui care face dreptate celui necurat pentru mită, şi lucrul cel drept pe nedrept îl ia de la omul cel drept”. Şi iarăşi: „Pierzător lucru este dobânda pentru însuşi sufletul celui care ia, iar cel care nu iubeşte dobânda viu va fi”. Şi iarăşi: „Cel care primeşte mită fără dreptate nu se va îndrepta înaintea lui Dumnezeu. Că mai bun este numele bun, decât bogăţia cea multă”.

Iar David se ruga lui Dumnezeu, zicând: „Să nu pierzi, cu cei necredincioşi, sufletul meu”.

Oare vezi că Scriptura numeşte pe ucigaşi şi pe primitorii de daruri „bărbaţi ai sângelui şi fără de lege”? Încă asemenea cu aceasta a zis Domnul: „Nebunule, întru această noapte sufletul tău vor să-l ceară de la tine, dar cele ce le-ai gătit ale cui vor fi?”. Nebuni numeşte pe cei care-şi pun nădejdea în bogăţia cea pieritoare.

Şi iarăşi, David zice: „Pleacă inima mea spre învăţăturile tale, iar nu la dorinţa de câştig”.

Încă şi Iov, arătându-şi curăţia, zicea: „Au, doară, mâna mea s-a atins de mită?”

Şi Însuşi Domnul ne porunceşte, grăind: „Luaţi aminte şi vă păziţi de toată lăcomia, că nu din bogăţia omului este viaţa lui, ci precum este scris: Dreptul prin credinţă va fi viu!”.

(Proloagele, volumul I, Editura Bunavestire, p. 156)

Sfântul Grigorie Palama - Despre Duhul lui Dumnezeu și energiile Sale

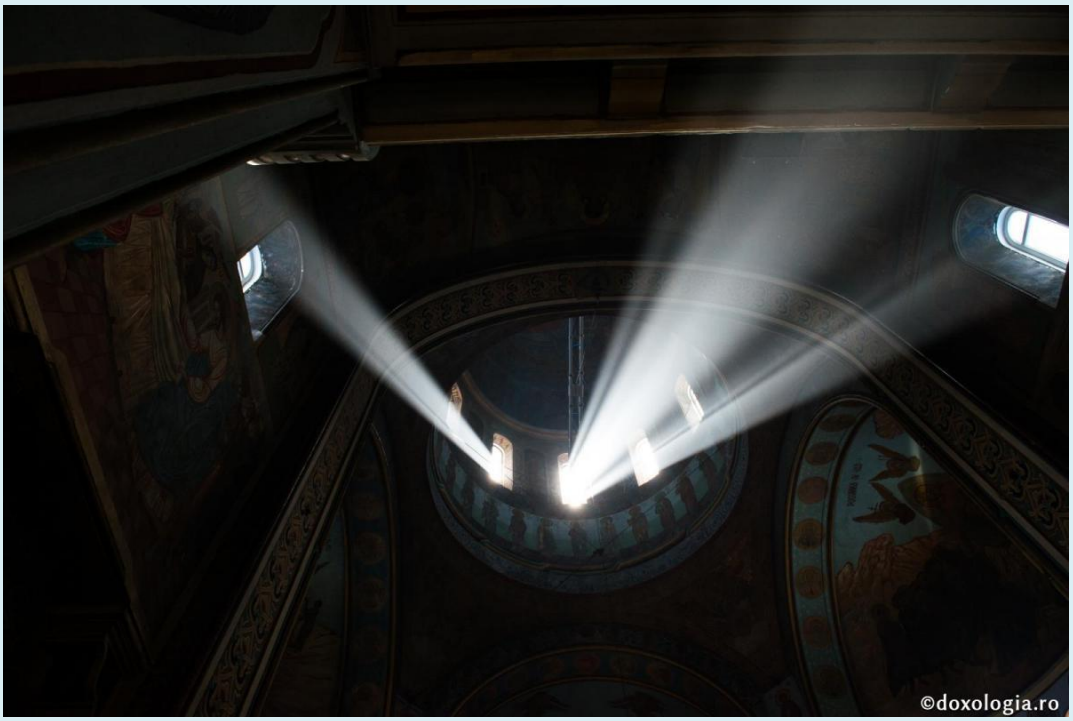

Cele șapte duhuri potrivit profeției lui Isaia, care se odihnesc peste firea cea omenească a lui Hristos, cine va susține împotrivă că este un singur Duh cel ce Îl însoțește pe Acela? Căci acest lucru l-a arătat mai dinainte tot Isaia zicând, „că va ieși o mlădiță din tulpina lui Iesei și un lăstar din rădăcinile lui va da și se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu”, adică un singur Duh după fire, deși apoi enumeră cele șapte energii ale Duhului: „duhul înțelepciunii și înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al bunei credințe, duhul temerii de Dumnezeu”. Pe acesta din urmă și marele Vasile îl numește tare, învățându-ne ca și noi pururea să fim împreună cu Duhul lui Dumnezeu.

Dar cine spune că Isaia atunci când a vorbit despre Duhul lui Dumnezeu, a arătat prin aceasta că este însăși firea (dumnezeiască)? Părintele Ioan Hrisostomul în Cuvântul Despre Duhul Sfânt zice că cele șapte duhuri sunt energii ale Duhului, iar Sfântul Grigorie Teologul zice că „lui Isaia i-a plăcut să numească duhuri energiile Duhului”. Dar și din faptul că mai înaintea celor șapte duhuri este numit generic, Duhul lui Dumnezeu reiese că în Sine Însuși El este unic, iar din faptul că (cele șapte) care urmează sunt diferențiate, se arată tocmai faptul de a nu fi socotită unicitatea Aceluia la un loc cu celelalte șapte.

(Sfântul Grigorie Palama, Epistole dogmatice, Editura Anastasia, 2009, pp. 27-28)

Arhimandritul Cleopa Ilie - Dumnezeu nu mântuieşte pe om fără de om

Lucrarea de mântuire este o conlucrare a omului cu Dumnezeu. Dumnezeu așteaptă fiecare om să vrea să se mântuiască, dar lasă omului libertatea totală de a alege între bine și rău.

În Biserica Ortodoxă nu există predestinaţie de sus în jos, ci ea atârnă întru totul de bunăvoinţa omului.

Dumnezeu nu mântuieşte pe om fără de om. Acest adevăr îl arată marele şi dumnezeiescul prooroc Isaia: ***„Şi de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albi, iar de vor fi ca roşeala, ca lâna albă le voi face. De veţi vrea şi de Mă veţi asculta, bunătăţile pământului veţi mânca. Iar de nu veţi vrea şi nu mă veţi asculta, sabia vă va mânca pe voi, căci gura Domnului a grăit acestea” (Isaia 1, 19-20).***

Dacă se face bucurie mare în Cer atunci când un păcătos se întoarce la pocăinţă, atunci cum se poate crede că Preabunul Dumnezeu ar vrea să arunce în muncă veşnică pe cei ce se întorc la pocăinţă din toată inima, şi cer de la El milă şi iertare? Cine poate gândi una ca aceasta, având mintea sănătoasă?

(Îndrumări duhovnicești pentru vremelnicie și veșnicie. O sinteză a gândirii Părintelui Cleopa în 1670 de capete, Editura Teognost, Cluj-Napoca, 2004, p. 214)

Părintele Epifanie Theodoropoulos: „Întru necaz, ne-am adus aminte de tine...”

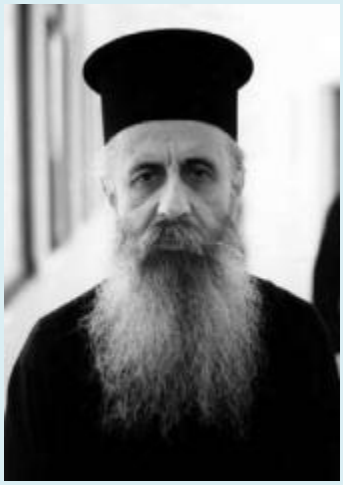

O face din când în când. Îşi ia sita şi începe să cearnă. Ne încearcă şi, în acelaşi timp, ne învaţă. „Întru necaz ne-am adus aminte de tine”, (Isa. 26:16), spune prorocul Isaia.

În mijlocul necazurilor şi ispitelor ne-am adus aminte de tine, Doamne! În timpul Ocupaţiei, dar şi după aceea, ne-am apropiat mai mult de Dumnezeu.

Mi-aduc aminte de ţinutul de baştină, Messinia, când, undeva prin 1947, au avut loc din nou cutremure, însă nu atât de devastatoare ca ultimele care ne-au încercat. Bisericile se umpluseră şi atunci! După o „scuturătură,” începem cu toţi să alergăm, apoi, după puţin, uităm iarăşi de Dumnezeu.

Când a avut loc cutremurul din 1981, un prieten din Athena, doctor, mi-a spus că tocmai în acel moment un oarecare cunoscut de-al său se certa cu nevasta şi profera cu acest prilej tot felul de hule. Nevasta îi spunea: „Nu huli, nerodule, nu huli, pentru că va arunca Dumnezeu foc din cer!” El a continuat. În acel moment, însă, a venit cutremurul, fapt care l-a făcut să spună de îndată: „Doamne, miluieşte-mă! Doamne miluieşte-mă!”.

De multe ori, când avem la îndemână toate bunurile, uităm de Dumnezeu. După cum spune Scriptura despre poporul lui Israil: „Şi s-a săturat şi s-a lepădat cel iubit; îngroşatu-s-a, îngrăşatu-s-a, lăţitu-s-a şi a părăsit pe Dumnezeu cel ce l-au făcut pe el” (Deut. 13:15).

Dumnezeu i-a dat totul lui Israil, l-a hrănit bine, l-a îngrăşat, i-a dat popoare în jur pe care să le cucerească, i-a dat pământ, i-a dat totul – şi el l-a părăsit, a fugit după alţii. De multe ori Dumnezeu a îngăduit să fie robit, pentru a se întoarce la El.

Dumnezeu, prin urmare, cinsteşte libertatea noastră şi ne lasă să facem ceea ce vrem, pentru că libertatea este darul Lui, şi Dumnezeu nu se dezice de sine, nu ia înapoi darul pe care l-a dat. În acelaşi timp, Dumnezeu ne iubeşte pentru că suntem copiii Săi. Atunci când folosim rău libertatea, El ne dă câte un ghiont, pentru a ne reveni.

Dacă nu ne venim însă în fire, atunci, în ziua Judecăţii, „vrednice de cele ce am făcut luăm" (Lc. 23:41).

(Arhimandrit Epifanie Theodoropulos, Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm, Editura Predania, București, 2010, pp. 222-223)

Diac. Cătălin Vatamanu - Isaia, profetul luminii dumnezeieşti

Biserica noastră ortodoxă îl prăznuieşte mâine, 9 mai, pe Sfântul prooroc Isaia.

Platon, în Dialogul Timaios, afirma că istoria este ciclică şi că timpul este o măsură dinamică a veşniciei. Istoria Vechiului Israel, precum şi cea de astăzi, a fost una dificilă, cu inconstanţa suişurilor şi a coborâşurilor. Dar pentru fiecare timp al nostru, istoria pogorâtă din cer, Dumnezeu ne trimite personalităţi profetice, capabile să îi schimbe sensul, spre mântuirea lui.

Isaia, profetul -„evanghelist“ al Vechiului Testament din secolul al VIII-lea î.Hs., este un astfel de om, nu doar instruit în înţelepciunea celor lumeşti, dar mai ales „lămurit“ prin focul cărbunelui încins al Cuvântului revelat (6, 6-7). Profetul „mântuirii lui Dumnezeu“, Ieşaiahu, este modelul de care contemporaneitatea ar avea nevoie: model de politician diplomat la curtea lui Ahaz, îndemnând umanitatea spre vremurile de pace mesianică (2, 2-4), model de om implicat în viaţa comunităţii, acuzându-i pe cei care „zic răului bine şi binelui rău“ (5, 20), model de teolog al luminii dumnezeieşti, lansând îndemnul veşniciei: „Veniţi să umblăm în lumina Domnului!“ (2, 5).

În Săptămâna luminată de Învierea lui Hristos Domnul, Isaia îşi relevă specificitatea de profet al luminii Învierii: „Morţii Tăi vor trăi şi trupurile lor vor învia! Deşteptaţi-vă, cântaţi de bucurie, voi cei ce sălăşluiţi în pulbere! Căci roua Ta este rouă de lumină şi din sânul pământului umbrele vor învia“ (26, 19). Dumnezeu este Cel care „întocmeşte lumina“ (45, 7). El este pentru Israel „o lumină veşnică“ (60, 19-20). Legea lui Dumnezeu va fi „lumină popoarelor“ (51, 4), care „va răsări ca zorile“ şi „va grăbi tămăduirea“ (58, 8). Lumina Slavei lui

Dumnezeu nu poate fi pusă sub obroc. În vremurile mesianice, ea „va răsări în întuneric şi bezna va fi ca miezul zilei“ (58, 10).

Isaia a fost cel care a afirmat cuvintele pe care Biserica le-a cântat în serile de Denie: ***„Poporul care locuia întru întuneric va vedea lumină mare şi voi cei ce locuiaţi în latura umbrei morţii lumină va străluci peste voi“ (9, 1).*** Şi tot el anunţă intrarea plină de lumină, dar şi de smerenie a lui Hristos în Ierusalim: ***„Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, şi slava Domnului peste tine a răsărit!“ (60, 1).***

Dar profetul lui Hristos Răstignit, al Robului lui Dumnezeu (42, 1-4; 49, 4-9; 50, 4-9; 52, 13; 53), este şi profetul Învierii Lui, al vieţii noastre în lumina binecuvântării divine. De aceea Biserica ne cheamă astăzi nu doar la o simplă lectură a cărţii Isaia, ci şi la împărtăşirea de lumina înţelepciunii dumnezeieşti, prin cuvintele revelate ale profetului: „Veniţi acum cei ce poftiţi de luaţi darul luminii celei profeţeşti să ne apropiem cu osârdie şi cu poftă necurmată de cartea lui Isaia, cea plină de dumnezeiască cunoştinţă, şi să ne umplem de dumnezeiasca lumină“ (Utrenie, Cântarea a IX-a).

Teodor Danalache - Isaia, evanghelistul Vechiului Testament

Sfântul Isaia este considerat cel mai mare prooroc al Vechiului Testament, numele acestuia însemnând "Dumnezeu mântuieşte!" Potrivit iconografiei, Isaia "avea barbă lungă şi ascuţită şi se apropia a ajunge cu vârsta la bătrâneţe".

Isaia a trăit în Ierusalim, cu şapte secole mai înainte de venirea Mântuitorului Iisus Hristos, şi a profeţit sub regii Ozia, Ioatam (740-736), Ahaz (736-716), Iezechia (716-687) şi Manase. În anul 722 i.Hr, când imperiul asirian a ajuns pe culmea puterii sale, Regatul de nord s-a prăbuşit; în această vreme, Sfântul Isaia a avut un rol, atât religios, cât şi politic, în rezistenţa Regatului de sud.

Isaia a fost numit "evanghelistul Vechiului Testament" datorită multelor sale profeţii despre Mesia, împlinite în Noul Testament, odată cu Naşterea Mântuitorului din Fecioara Maria.

În cele 66 de capitole ale cărţii sale, Isaia a lăsat profeţii mesianice precum: naşterea lui Mesia dintr-o fecioară; dumnezeirea lui Mesia, adică Întruparea

Domnului; înainte-mergătorul lui Mesia, adică Sfântul Ioan Botezătorul; minunile, patimile şi moartea lui Mesia; prea slăvirea Lui Mesia.

Sfântul prooroc Isaia, născut în Ierusalim, a fost fiul lui Amos, fratele lui Amasia, regele Iudeii, şi a profeţit sub regii Ozia, Ioatam (740-736), Ahaz (736-716) şi Iezechia (716-687), precum citim în prologul cărţii sale: ***"Vedenia lui Isaia, fiul lui Amos, pe care a văzut-o despre Iuda şi Ierusalim, în vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz şi Iezechia, regii lui Iuda" (Isaia 1, 1).***

Isaia a fost cel care L-a văzut pe Domnul Savaot aşezat pe tronul slavei cereşti, înconjurat de serafimii cei cu şase aripi. ***"În anul morţii regelui Ozia, am văzut pe Domnul stând pe un scaun înalt şi măreţ şi poalele hainelor Lui umpleau templul. Serafimi stăteau înaintea Lui, fiecare având câte şase aripi: cu două îşi acopereau feţele, cu două picioarele, iar cu două zburau; şi strigau unul către altul, zicând: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui!" (Isaia 6, 1-3).***

Isaia a fost binecuvântat de Dumnezeu şi cu darul facerii de minuni. Astfel, când Ierusalimul era asediat de duşmani, iar seceta ameninţa cetatea sfântă, dreptul Isaia s-a rugat stăruitor lui Dumnezeu, cerând apă; un şuvoi de apă a ţâşnit atunci în cetate, de sub Muntele Sion. Izvorul cel minunat a fost numit Siloam, care înseamnă "trimis". Apele acestuia nu se comportau însă normal, ele ieşind la suprafaţă doar din când în când, precum se vede şi în timpul Mântuitorului. Astfel, se spune că duşmanii cetăţii nu găseau niciodată apă în Siloam, însă când venea poporul lui Dumnezeu, în frunte cu Isaia, izvorul scotea apa îndestulătoare.

Potrivit tradiţiei iudaice, proorocul Isaia a trăit până în vremea regelui Manase. Deoarece acest rege era închinător la idoli, Isaia s-a ridicat împotriva obiceiurilor sale păgâne. Pentru aceasta, în anul 690, regele Manase a poruncit ca Isaia să fie scos din cetate şi tăiat cu fierăstrăul în jumătate.

Proorocul a fost înmormântat aproape de scăldătoarea Siloam, lângă mormintele regilor, în partea cea dinspre miazăzi a Ierusalimului, în locul numit Aroil sau Aroghil. Regele Iezechia surpase izvoarele din Siloam, însă Dumnezeu a făcut de a izvorât iarăşi izvorul cel minunat, în semn de iubire pentru proorocul Isaia.

Preaslăvind pe Dumnezeu prin moarte martirică, fiind tăiat cu fierăstrăul, Sfântul Isaia este pomenit de Biserica Ortodoxă în ziua de 9 mai. Mai târziu, pentru o vreme, cinstitele sale moaşte au fost păstrate în Constantinopol.

Cartea proorocului Isaia

Cartea profetului Isaia este inclusă atât în Biblia evreiască, cât şi în Sfânta Scriptură creştină, în Vechiul Testament. Această carte este prima din scrierile profeţilor numiţi "mari", ea fiind urmată de cărţile profeţilor Ieremia, Iezechiel şi Daniel. Autorul principal al acestei cărţi este Isaia, care a trăit în Ierusalim, cu şapte secole mai înainte de Hristos.

Dacă până în anul 1800 se credea că scrierea are un singur autor, după anul 1850 însă, criticii au presupus existenţa unui al doilea autor, împărţind cartea în două părţi, astfel: "proto-Isaia" (capitolele 1-39) şi "deutero-Isaia" (capitolele 40-66). Mai apoi, unii cercetători vor vorbi şi despre un "trito-Isaia", căruia îi rezervă sfârşitul cărţii (capitolele 56-66). Indiferent de autori, cartea are două părţi principale, prima parte (cap. 1-35) cuprinzând cuvântări adresate contemporanilor, iar cea de-a doua parte (cap. 40-66) vorbind despre mântuirea drepţilor; prima parte are un adaos istoric (cap. 36-39).

Prima parte a cărţii lui Isaia cuprinde cuvântări şi profeţii rostite de acesta în diferite timpuri şi împrejurări (mustrări aspre), iar partea a doua cuprinde mai ales profeţii de mântuire şi îndemnuri profetice. Deşi sunt rostite multe ameninţări, scopul principal al cărţii este unul consolator, judecata lui Israel şi a celorlalte popoare având menirea să mântuiască pe aceia care se pocăiesc şi se întorc la Dumnezeu, cu credinţă.

O noutate în mijlocul poporului ales este şi profeţia care spune că popoarele păgâne nu se vor nimici, iar aceia care se vor întoarce la Dumnezeu din rândul lor se vor bucura de binefacerile Împărăţiei mesianice.

Isaia este profetul mesianic prin excelenţă, el vorbind răspicat despre cele mai de seamă evenimente din istoria mântuirii lumii, precum: genealogia lui Mesia, din tulpina lui Iesei, tatăl lui David; naşterea din Fecioară; calitatea de învăţător şi mijlocitor al mântuirii a lui Mesia; răscumpărătorul va fi rob al lui Dumnezeu. De asemenea, în cartea sa, Isaia înfăţişează foarte clar ideea universalităţii mântuirii.

Sfântul Isaia, evanghelistul Vechiului Testament

Isaia este numit "evanghelistul Vechiului Testament" deoarece el rosteşte cele mai multe profeţii mesianice, cartea lui fiind asemănătoare unei Evanghelii.

Dintre informaţiile oferite de Sfântul Isaia despre Întruparea Mântuitorului, le vom aminti, mai jos, pe cele mai importante:

"Fi-va în vremurile cele de pe urmă, că muntele templului Domnului va fi întărit peste vârfurile munţilor şi se va ridica pe deasupra dealurilor. Şi toate popoarele vor curge într-acolo. Multe popoare vor veni şi vor zice: "Veniţi să ne suim în muntele Domnului, în casa Dumnezeului lui Iacov, ca El să ne înveţe căile Sale şi să mergem pe cărările Sale." Căci din Sion va ieşi legea şi cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim. El va judeca neamurile şi la popoare fără de număr va da legile Sale" (Isaia 2, 2-4).

"Domnul meu vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi vor chema numele lui Emanuel. El se va hrăni cu lapte şi cu miere, până în vremea când va şti să arunce răul şi să aleagă binele. Că înainte ca fiul acesta să ştie să dea la o parte răul şi să aleagă binele, pământul de care îţi este teamă, din pricina celor doi regi, va fi pustiit" (Isaia 7, 14-16).

"Poporul care locuia întru întuneric va vedea lumină mare şi voi, cei ce locuiaţi în latura umbrei morţii, lumină va străluci peste voi. Tu vei înmulţi poporul şi vei spori bucuria lui. El se va veseli înaintea Ta, cum se bucură oamenii în timpul secerişului şi se veselesc la împărţirea prăzilor. Căci jugul ce-l apasa, şi toiagul ce-l loveşte, şi nuiaua ce-l asupreşte, Tu le vei sfărâma, că în zilele lui Madian. Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui şi se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Şi mare va fi stăpânirea Lui şi pacea Lui nu va avea hotar. Va împărăţi pe tronul şi peste împărăţia lui David, ca s-o întărească şi s-o întemeieze, prin judecată şi prin dreptate, de acum şi până-n veac" (Isaia 9, 1-6).

"O Mlădiţă va ieşi din tulpina lui Iesei şi un Lăstar din rădăcinile lui va da. Şi Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înţelepciunii şi al înţelegerii, duhul sfatului şi al tăriei, duhul cunoştinţei şi al bunei-credinţe. Şi-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu" (Isaia 11, 1-9).

"Lăudaţi pe Domnul, chemaţi numele Lui, vestiţi printre neamuri lucrările Lui, daţi de ştire că înalt este numele Lui! Cântaţi în strune pe Domnul, căci El a făcut fapte strălucite! Să ştie aceasta tot pământul! Săltaţi şi vă veseliţi locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!" (Isaia 12, 1-6).

"Domnul Savaot va pregăti în muntele acesta pentru toate popoarele un ospăţ de cărnuri grase, un ospăţ cu vinuri bune, cărnuri grase cu măduvă, vinuri bune, limpezite! Şi în muntele acesta El va da la o parte valul care învăluie toate popoarele şi perdeaua care acoperă toate neamurile. El va înlătura moartea pe vecie! Şi Domnul Dumnezeu va şterge lacrimile de pe toate feţele şi ruşinea poporului Său o va îndepărta de pe pământ, căci Domnul a grăit!" (Isaia 25, 6-8).

"Ce stricăciune! Oare olarul poate fi socotit drept lut? Lucrul poate oare zice despre lucrător: "Nu m-a făcut el!" Vasul zice oare despre olar: "El nu pricepe?" În vremea aceea, cei surzi vor auzi cuvintele cărţii şi ochii celor orbi vor vedea fără umbră şi fără întuneric. Cei smeriţi se vor bucura intru Domnul şi cei săraci se vor veseli de Sfântul lui Israel" (Isaia 28, 16-20).

"Şi a zis Domnul: De aceea poporul acesta se apropie de Mine cu gura şi cu buzele Mă cinsteşte, dar cu inima este departe, căci închinarea înaintea Mea nu este decât o rânduială omenească învăţată de la oameni. De aceea, voi face pentru poporul acesta minuni fără seamăn. Înţelepciunea celor înţelepţi se va pierde şi isteţimea celor isteţi va pieri" (Isaia 29, 13-14).

"Atunci se vor deschide ochii celor orbi şi urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări şchiopul ca cerbul şi limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu şi pâraie în pământ însetat" (Isaia 35, 1-10).

"Un glas strigă: În pustiu gătiţi calea Domnului, drepte faceţi în loc neumblat cărările Dumnezeului nostru. Toată valea să se umple şi tot muntele şi dealul să se plece; şi să fie cele strâmbe, drepte, şi cele colţuroase, căi netede. (...) Suie-te pe munte înalt, cel ce binevesteşti Ierusalimului, ridică glasul tău cu putere, cel ce binevesteşti Ierusalimului, înalţă glasul şi nu te teme, zi cetăţilor lui Iuda: "Iată Dumnezeul vostru!" Că Domnul Dumnezeu vine cu putere şi braţul Lui supune tot. Iată că preţul biruinţei Lui este cu El şi rodul izbânzii merge înaintea Lui. El va paşte turma Sa ca un Păstor şi cu braţul Său o va aduna. Pe miei îi va purta la sânul Său şi de cele ce alăptează va avea grijă" (Isaia 40, 3-11).

"Iată Sluga Mea pe Care o sprijin, Alesul Meu, întru Care binevoieşte sufletul Meu. Pus-am peste El Duhul Meu şi El va propovădui popoarelor legea Mea. Nu va striga, nici nu va grăi tare, şi în pieţe nu se va auzi glasul Lui. Trestia fanţa nu o va zdrobi şi feştila ce fumegă nu o va stinge. El va propovădui legea Mea cu credincioşie; El nu va fi nici obosit, nici sleit de puteri, până ce nu va fi aşezat legea pe pământ; căci învăţătura Lui toate ţinuturile o aşteaptă" (Isaia 42, 1-8).

"Puţin lucru este să fii sluga Mea, ca să aduci la loc seminţiile lui Iacov şi să întorci pe cei ce-au scăpat dintre ai lui Israel. Te voi face Lumină popoarelor, ca să duci mântuirea Mea până la marginile pământului!" Aşa grăieşte Răscumpărătorul şi Sfântul lui Israel către Cel dispreţuit şi către urâciunea neamurilor, Sluga tiranilor: "Regi Te vor vedea şi se vor ridica, căpetenii se vor închina pentru Domnul cel credincios şi pentru Sfântul lui Israel, Cel Care Te-a ales!" (Isaia 49, 6-7).

"Domnul Dumnezeu Mi-a dat Mie limbă de ucenic, ca să ştiu să grăiesc celor deznădăjduiţi. În fiecare dimineaţă El deşteaptă, trezeşte urechea Mea, ca să ascult ca un ucenic. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, dar Eu nu M-am împo-trivit şi nici nu M-am dat înapoi. Spatele l-am dat spre bătăi şi obrajii mei spre pălmuiri, şi faţa Mea nu am ferit-o de ruşinea scuipărilor. Şi Domnul Dumnezeu Mi-a venit în ajutor şi n-am fost făcut de ocară. De aceea am şi întărit faţa Mea ca o cremene, căci ştiam că nu voi fi făcut de ocară. (...) Cine din voi se teme de Domnul să asculte glasul Slugii Sale! Cel care umblă în întuneric şi fără lumină să nădăjduiască întru numele Domnului şi să se bizuie pe Dumnezeul lui!" (Isaia 50, 4-11).

"Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă şi ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumuseţe, ca să ne uităm la El, şi nici o înfăţişare, ca să ne fie drag. Dispreţuit era şi cel din urmă dintre oameni; om al durerilor şi cunoscător al suferinţei, unul înaintea căruia să-ţi acoperi faţa; dispreţuit şi nebăgat în seamă. Dar El a luat asupra-Şi durerile noastre şi cu suferinţele noastre S-a împovărat. Şi noi Îl socoteam pedepsit, bătut şi chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin rănile Lui noi toţi ne-am vindecat. Toţi umblăm rătăciţi ca nişte oi, fiecare pe calea noastră, şi Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus şi nu şi-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, aşa nu Şi-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui, judecata Lui s-a ridicat şi neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viaţa Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege şi cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârşise nici o nedreptate şi nici înşelăciune nu fusese în gura Lui. Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferinţă. Şi fiindcă Şi-a dat viaţa ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmaşii Săi, îşi va lungi viaţa şi lucrul Domnului în mâna Lui va propăşi. Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostenelilor Sale şi de mulţumire Se va sătura. Prin suferinţele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va îndrepta pe mulţi, şi fărădelegile lor le va

lua asupra Sa. Pentru aceasta Îi voi da partea Sa printre cei mari şi cu cei puternici va împărţi pradă, ca răsplată că Şi-a dat sufletul Său spre moarte şi cu cei făcători de rele a fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora şi pentru cei păcătoşi Şi-a dat viaţa" (Isaia 53, 2-12).

"Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, şi slava Domnului peste tine a răsărit! Căci, iată, întunericul acoperă pământul, şi beznă, popoarele; iar peste tine răsare Domnul, şi slava Lui străluceşte peste tine. Şi vor umbla regi întru lumina ta şi neamuri întru strălucirea ta. Ridică împrejur ochii tăi şi vezi, că toţi se adună şi se îndreaptă către tine. Atunci vei vedea, vei străluci şi va bate tare inima ta şi se va lărgi, căci către tine se va îndrepta bogăţia mării şi avuţiile popoarelor către tine vor curge. Feciorii de neam străin zidi-vor zidurile tale şi regii lor în slujba ta vor fi, că întru mânia Mea te-am lovit şi în indurarea Mea M-am milostivit de tine. Porţile tale mereu vor fi în lături, zi şi noapte vor rămâne deschise. Din părăsită şi defăimată ce erai pe veci, voi face din tine mândria veacurilor, bucurie din neam în neam. Şi nu se va mai auzi de silnicie în ţara ta, de pustiire şi de ruină în hotarele tale. Zidurile tale le vei numi mântuire şi porţile tale laudă. Nu vei mai avea soarele ca lumină în timpul zilei şi strălucirea lunii nu te va mai lumina; ci Domnul va fi pentru tine o lumină veşnică şi Dumnezeul tău va fi slava ta. Soarele tău nu va mai asfinţi şi luna nu va mai descreşte; că Domnul va fi pentru tine lumină veşnică şi zilele întristării tale se vor sfârşi. În poporul tău vor fi numai drepţi şi vor stăpâni ţara pentru totdeauna; vlăstar pe care l-am sădit Eu, lucrul mâinilor Mele făcut spre slava Mea. Cel mai mic va fi cât o mie, cel mai neînsemnat va fi cât un neam puternic: Eu, Domnul, am hotărât acestea şi, la vreme, voi fi împlinitorul lor" (Isaia 60, 1-22).

Sfântul proroc Isaia: “Veniţi să umblăm în lumina Domnului!”

Silviu-Andrei Vlădăreanu - Sfântul prooroc Isaia

Sfântul prooroc Isaia, al cărui nume se tâlcuieşte “Mântuirea lui Dumnezeu”, este unul din cei patru mari prooroci ai Vechiului Testament alături de Ieremia, Iezechiel şi Daniel. Originar din cetatea Ierusalimului, Sfântul prooroc Isaia a trăit în secolul 8 î.Hr. şi se trăgea din seminţia regilor iudei.

Sfântul prooroc Isaia a fost crescut de tatăl său, Amos, în frica şi în legea lui Dumnezeu, s-a căsătorit şi a avut, cel mai probabil, doi copii. Şi-a desfăşurat activitatea în Ierusalim în timpul domniei regilor Azaria, Ioatam, Ahaz, Iezechia şi Manase pe care a încercat să-i îndrepte prin profeţii, cu cuvinte mai blânde sau mai dure. În ciuda originii sale sociale înalte, Isaia a dus o viaţă aspră, de nevoinţă şi înfrânare. Pe trupul gol purta o haină de păr, întocmai ca un sac.

Pentru viaţa sa îmbunătăţită, Sfântul prooroc Isaia s-a învrednicit să Îl vadă pe Dumnezeu şezând pe scaun înalt şi înconjurat de serafimii cei cu câte şase aripi care strigau: “Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; plin este cerul şi pământul de slava Lui“.

În acele clipe s-a umplut de spaimă şi se smerea zicându-şi: "O, ticălosul de mine, m-am învrednicit a vedea pe Domnul Savaot cu ochii mei, fiind om, având buze necurate şi petrecând în mijlocul poporului care are buze necurate".

Şi în clipa aceea unul dintre serafimi a luat cu un cleşte un cărbune aprins din jăraticul altarului şi l-a atins de buzele lui zicându-i: „Iată, s-a atins acesta de buzele tale şi va şterge Domnul fărădelegile tale şi păcatele tale le va curăţi".

Proorocul Isaia a fost şi un mare făcător de minuni. Când Ierusalimul era asediat şi suferea de lipsa apei, el a făcut cu rugăciunea să izvorască izvorul Siloamului. Acest izvor dădea apă numai atunci când veneau iudeii împreună cu Isaia, iar când alte neamuri mergeau să ia, seca.

Mai mult decât atât, cu rugăciunea el a izbăvit şi cetatea asediată a Ierusalimului de asirienii care o înconjuraseră. Într-o singură noapte, îngerul lui Dumnezeu a pierdut peste 180.000 de soldaţi duşmani, iar regele lor, Sennacherib, s-a retras îngrozit la Ninive.

Cu aceeaşi puternică rugăciune a sa, Sfântul prooroc Isaia l-a vindecat pe regele Iezechia căruia, deşi se îmbolnăvise de moarte, i-a adăugat încă 15 ani de viaţă.

După mutarea la Domnul a regelui Iezechia, a venit rege al Iudeii fiul său, Manase. Tradiţia consemnează că acesta se îndepărtase de Dumnezeu şi a zidit capişte idolească şi altar lui Baal, se îndeletnicea cu vrăji şi a vărsat mult sânge nevinovat. Isaia l-a mustrat şi pe rege şi pe nobilii care îi împărtăşeau apucăturile, iar regele Manase, fără a ţine cont de vârsta lui venerabilă, a poruncit uciderea proorocului. Isaia a fost prins, scos în afara cetăţii şi tăiat în două cu fierăstrăul. Tradiţia bisericească consemnează sfârşitul său mucenicesc la vârsta de 126 de ani.

Trupul proorocului a fost îngropat nu departe de izvorul Siloamului, pe care Sfântul îl făcuse să izvorască cu rugăciunea, pentru ca apa acestuia să nu contenească a adăpa cetatea. Mai târziu aici s-a construit scăldătoarea la care Mântuitorul avea să vindece orbul din naştere.

În secolul 5 d.Hr. moaştele Sfântului au fost aduse în Constantinopol de împăratul Teodosie al II-lea şi aşezate cu cinste în biserica Sfântului Lavrentie din Vlaherne.

Astăzi, capul Sfântului prooroc Isaia se găseşte în Mănăstirea Hilandari din Sfântul Munte Athos.

***

Profeţiile lui Isaia privind venirea Mântuitorului sunt atât de numeroase şi de precise încât el a fost numit „Evanghelistul Vechiului Testament”.

Iată câteva din cele mai cunoscute profeţii ale sale:

⇒ *Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi se va chema numele lui Emanuel. (Isaia 7,14)*

⇒ *Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui şi se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Şi mare va fi stăpânirea Lui şi pacea Lui nu va avea hotar. Va împărăţi pe tronul şi peste împărăţia lui David, ca s-o întărească şi s-o întemeieze prin judecată şi prin dreptate, de acum şi până-n veac. Râvna Domnului Savaot va face aceasta. (Isaia 9, 5-6)*

⇒ *Mlădiţa va ieşi din tulpina lui Iesei şi un Lăstar din rădăcinile lui va da. Şi Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înţelepciunii şi al înţelegerii, duhul sfatului şi al tăriei, duhul cunoştinţei şi al bunei-credinţe. Şi-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu. Şi va judeca nu după înfăţişarea cea din afară şi nici nu va da hotărârea Sa după cele ce se zvonesc, ci va judeca pe cei săraci întru dreptate şi după lege va mustra pe sărmanii din ţară. Pe cel aprig îl va bate cu toiagul gurii Lui şi cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel fără de lege. Dreptatea va fi ca o cingătoare pentru rărunchii Lui şi credincioşia ca un brâu pentru coapsele Lui (Isaia 11, 1-5)*

⇒ *Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă, şi ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumuseţe, ca să ne uităm la El, şi nici o înfăţişare, ca să ne fie drag. Dispreţuit era şi cel din urmă dintre oameni; om al durerilor şi cunoscător al suferinţei, unul înaintea căruia să-ţi acoperi faţa; dispreţuit şi nebăgat în seamă. Dar El a luat asupra-Şi durerile noastre şi cu suferinţele noastre S-a împovărat. Şi noi îl socoteam pedepsit, bătut şi chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin rănile Lui noi toţi ne-am vindecat. Toţi umblam rătăciţi ca nişte oi, fiecare pe calea noastră, şi Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus şi nu şi-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, aşa nu Şi-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a*

ridicat şi neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viaţa Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte. (Isaia 53 , 2-8)

(din revista "Lumea credinţei", nr. 5 (118) / mai 2013)

Ioan-Lucian Radu - Luxul de ieri și de azi, prin ochii profetului Isaia

“Vai vouă, care grămădiţi casă lângă casă şi ţarini lângă ţarini până nu mai rămâne nici un loc, ca să fiţi voi stăpânitori în ţară”.

În istoria omenirii, cu greu s-ar găsi pagini mai vii şi mai instructive decât acelea ale profeţilor evrei. Miile de ani care au trecut nu au diminuat cu nimic forţa operei lor, ci dimpotrivă, odată cu trecerea timpului, ideile profeţilor sunt mai actuale, mai influente, capabile să aducă tot mai multă lumină în rezolvarea problemelor societăţii contemporane. Aceasta se explică prin faptul că omenirea rămâne aceeaşi în năzuinţele ei fundamentale. Ea tinde mereu spre Dumnezeu, luptă pentru dreptate şi libertate. Pe de altă parte, păcatele criticate de profeţi au rămas, în esenţă aceleaşi, chiar dacă astăzi au o viteză de răspândire uriaşă din cauza propagandei mediatice şi sunt mai greu de eliminat.

Din contextul cuvântărilor profetului Isaia, pe care îl sărbătorim pe 9 mai, rezultă că în societatea vremii sale aveau loc evidente transformări sociale, culturale şi de mentalitate. Ca întotdeauna, bunăstarea aduce cu sine luxul şi extravaganţa. Într-o societate ahtiată de acumularea bogăţiei prin orice mijloace, bunurile nu mai erau distribuite cu onestitate, spre deznădejdea celor asupriţi, care îşi puneau speranţe în cei care trebuiau să distribuie dreptatea: Voi, voi aţi pustiit via mea şi prada luată de la cei sărmani se află în casele voastre. Pentru ce aţi zdrobit pe poporul Meu şi aţi sfărâmat faţa celor sărmani?…Vai vouă, care grămădiţi casă lângă casă şi ţarini

lângă ţarini până nu mai rămâne nici un loc, ca să fiţi voi stăpânitori în ţară (Isaia 3, 14-15; 5,8).

Femeile mondene

Cu o ironie încărcată de dispreţ, cuvântul profetului Isaia se îndreaptă împotriva femeilor bogate din Israel, care, prin luxul şi viaţa afişată, asupresc viaţa celor săraci. Prin felul lor opulent de a trăi, aceste femei contribuie la asuprirea micilor proprietari, exercitată de bărbaţii lor dornici să le satisfacă toate cerinţele unei vieţi cât mai mondene.

După intrarea și stabilirea în Canaan, în urma contactului cu popoarele păgâne, israeliții au împrumutat unele obiceiuri de la aceștia, precum luxul exagerat și podoabele, obiceiuri specifice idolatrilor.

Astfel, Isaia se arată revoltat de luxul și mândria lor exagerată: Și mai zice Domnul: Pentru că fiicele Sionului sunt atât de mândre şi umblă cu capul pe sus şi cu priviri obraznice, cu paşi domoli, cu zăngănit de inele la picioarele lor, Domnul va pleşuvi creştetul capului fiicelor Sionului, Domnul va descoperi goliciunea lor. În ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, sori, luniţe, cercei, brăţări, văluri, cununi, lănţişoare, cingătoare, miresme, talismane, verigi de nas, veşminte de sărbătoare, mantii, şaluri, pungi, oglinzi, pânzeturi subţiri, turbane şi tunici. Atunci va fi în loc de miresme, putreziciune, şi în loc de cingători, frânghie, în loc de cârlionţi făcuţi cu fierul, pleşuvie, în loc de veşmânt preţios, zdrenţe, şi în loc de frumuseţe, pecete de robie (Isaia 3, 16-24).

Suflete goale în trupuri goale

Ca și în ziua de astăzi, atitudinea arogantă a femeilor era evidentă din îmbrăcămintea pompoasă și mișcările lascive, precum și din modul provocator de a merge. Această imagine a înaltei societăți atrăgea atenția către aceste femei și comunica importanța lor. Felul în care își țineau capul arăta un aer sofisticat, în timp ce ele se uitau cu dispreț la clasele de jos. Aceste adevărate reprezentații exprimau o inimă mândră, pe care Dumnezeu nu o iubește.

Din cauza aceasta, El era hotărât să elimine tot ceea ce le făcea frumoase pe aceste femei și să le lase dezbrăcate, umilite și rușinate. Deși nu se menționează cum se va realiza aceasta, unii comentatori sunt de părere că umilința ar fi fost aceea din timpul războiului, când cei învinși erau tratați cu sălbăticie. În loc să arate ca niște regine, cum le era statutul de adevărate fiice ale lui Dumnezeu, aceste femei um-

ilite vor arăta într-un mod oribil, exemplificând pedeapsa pe care Dumnezeu o va aduce asupra acelora care sunt stăpâniți de slavă deșartă.

Impactul devastator al pedepsei lui Dumnezeu pentru mândrie, se vede în catalogul lucrurilor ce vor fi luate de la aceste femei mândre: "inele, sori, luniţe, cercei, brăţări, văluri, cununi, lănţişoare, cingătoare, miresme, talismane, verigi de nas, veşminte de sărbătoare, mantii, şaluri, pungi, oglinzi, pânzeturi subţiri, turbane şi tunici".

Deși nu putem ști exact cum arăta fiecare dintre aceste obiecte, subiectul principal este acela că Dumnezeu va face să dispară tot ceea ce aceste femei foloseau pentru a arăta că sunt importante. Toate acele obiecte care li se pare că le aduc o anumită importanță vor fi fără nici o valoare, căci adevărata bogăție nu este una exterioară, ci una interioară, adică o inimă plină de iubire față de Dumnezeu.

Șapte femei după un bărbat

În continuare, se arată că umilința va fi însoțiță și de rușinea de a nu avea un soț. Războiul ce avea să vină, avea să lase în urmă mulți morți din rândul bărbaților, încât șapte femei vor urmări un bărbat pentru a-l convinge să le fie soț: În ziua aceea şapte femei se vor certa pentru un singur om, zicând: Noi vom mânca pâinea noastră şi vom purta veşmintele noastre. Nu cerem altceva decât să purtăm numele tău. Ridică ocara noastră! (Isaia 4, 1).

În condiții normale, bărbatul era cel care trebuia să caute femeia și să îi ofere ceea ce este necesar pentru nevoile ei fizice, dar în acest caz femeile vor fi atât de disperate încât vor fi dispuse să îl împartă cu alte femei și nu vor pretinde sprijin material, doar pentru a evita rușinea de a nu avea soț și copii.

Un „nu" categoric, asemănător celui rostit de profet faţă de luxul şi bogăţia contemporanilor săi, hotărâți să trăiască doar pentru a mânca, suntem și noi chemați să rostim, în fața noilor forme de lux şi bogăţie, adunate pe căi necinstite. Dumnezeu ne cere să ducem o viaţă raţională, conştienţi fiind de faptul că toate bogățiile pe care omul și le adună pe pământ sunt trecătoare şi pot fi furate de către alții, însă bogăția pe care ne-o putem aduna în ceruri, nu este perisabilă și se află în cea mai mare siguranță: Nu vă adunaţi comori pe pământ, unde molia şi rugina le strică şi unde furii le sapă şi le fură. Ci adunaţi-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă şi nu le fură (Matei 6, 20).

Sfântul sfințit mucenic Proterie și Sfântul proroc Isaia

Sfântul sfințit mucenic Proterie, patriarhul Alexandriei, Egipt (28 februarie)

Acesta era presbiter în Alexandria pe vremea când patriarh al Alexandriei era ereticul Dioscor care propovăduia erezia monofizită, învățând că în Hristos este o singură fire, iar nu două firi.

În vremea aceea, pe scaunul împărăției se aflau Sfinții împărați Marcian și Pulheria (pomeniți în ziua de 17 februarie).

Bărbatul acesta sfânt și credincios, Proterie, stătu împotriva lui Dioscor și pentru aceasta răbdă multe necazuri.

Tot atunci se ținu și cel de-al patrulea Sinod Ecumenic de la Calcedon, din anul 451, unde fu osândită erezia monofizită.

Al patrulea Sinod Ecumenic de la Calcedon (451)

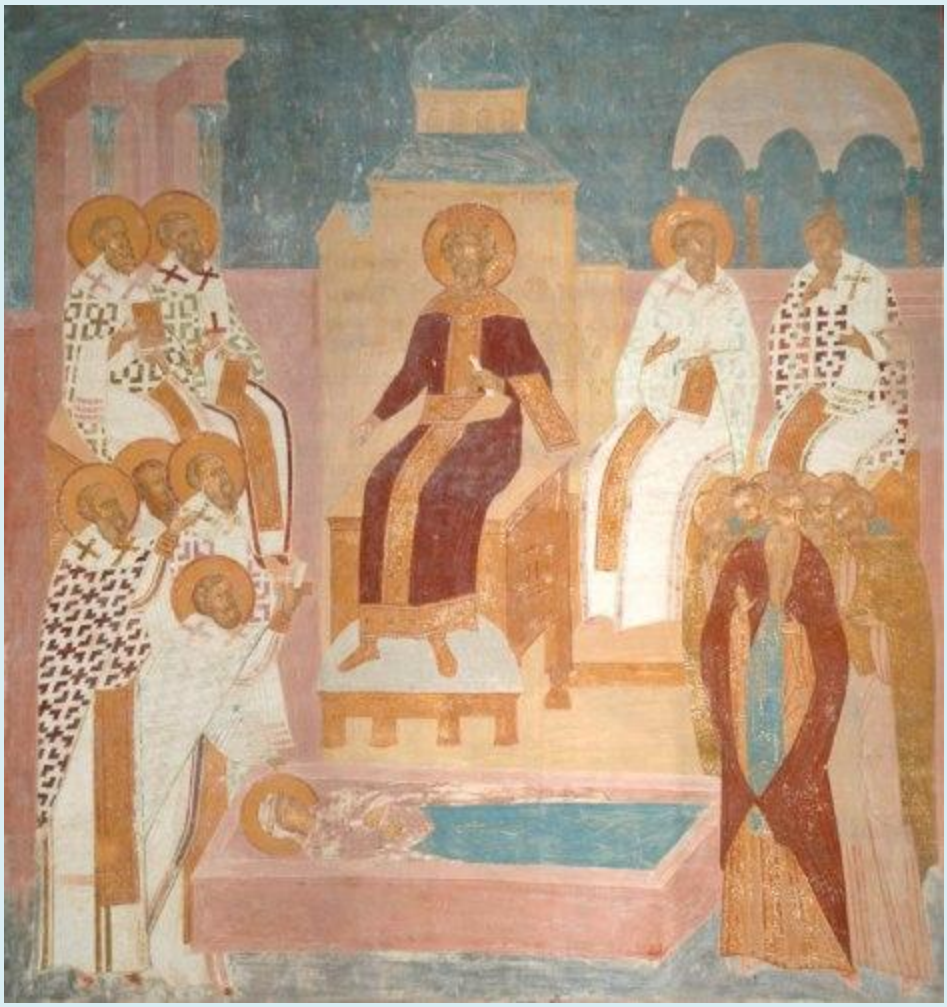

Dioscor fu scos din scaunul episcopal și trimis în surghiun, iar Sfântul Proterie fu ales în locul său.

Ca un adevărat următor al lui Hristos, el cârmui cu râvnă și dragoste Biserica. Însă ucenicii lui Dioscor nu încetau a face tulburare în Alexandria.

În timpul unei tulburări sângeroase, Sfântul Proterie părăsi cetatea cu gândul se a sta o vreme departe de ea. Pe cale i se arătă în vedenie Sfântul Isaia, proorocul.

Frescă din veacul al XVI-lea din Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos, Grecia

Acesta îi spuse Sfântului Proterie:
- Întoarce-te în cetate, căci te aştept să te iau.

Sfântul Proterie se întoarse la Alexandria şi intră în biserică. Aflând aceasta, ereticii plini de furie năvăliră în biserică, puseră mâna pe patriarh şi îl uciseră cu

nemilostivire cu ciomegele de trestie pe care le purtau în mâini și care aveau în capete fier ascuțit. Apoi uciseră și pe alți șase oameni care erau cu dânsul. Deci vărsară sânge nevinovat în ziua Sâmbetei celei mari. Apoi, legând trupul cel mort al Sfântului Proterie de picioare, îl traseră în mijlocul cetății, bătându-i și zdrobindu-i în bucăţi mădularele lui. Iar unii, mai fără de omenie, rupeau trupul lui cu dinţii, ca fiarele şi câinii; apoi, aprinzând un foc mare, îl arseră și îl făcură cenuşă şi praful în vânt îl aruncară. După aceea, arseră și scaunul patriarhal pe care şezuse Sfântul Proterie ca și cum era întinat de el, chiar dacă singuri necuraţi erau ei.

Astfel, minunatul păstor al turmei lui Hristos, primi cununa mucenicească cea cu bună mireasmă în anul 457.

Proorocul Isaia: Postul cel adevărat

Cu mai bine de şapte secole înainte de venirea Fiului lui Dumnezeu în lume, Isaia, marele profet al evreilor, ne vorbeşte lămurit despre postul care este bine plăcut lui Dumnezeu.

Oare postul înseamnă simpla înlocuire a alimentelor de dulce, cu cele vegetale?
Vă răspunde profetul în capitolul 58 al Cărţii care-i poartă numele. Iată deci un cuvânt scris acum aprox. 2700 de ani pe care-l găsesc de mare actualitate!

Isaia 58, 1-14

1. Strigă din toate puterile şi nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiţă, vesteşte poporului Meu păcatele sale şi casei lui Iacov fărădelegile sale.
2. În fiecare zi Mă caută, pentru că ei voiesc să ştie căile Mele ca un popor care făptuieşte dreptatea şi de la legea Dumnezeului său nu se abate. Ei Mă întreabă despre legile dreptăţii şi doresc să se apropie de Dumnezeu.
3. Pentru ce să postim, dacă Tu nu vezi? La ce să ne smerim sufletul nostru, dacă Tu nu iei aminte? Da, în zi de post, voi vă vedeţi de treburile voastre şi asupriţi pe toţi lucrătorii voştri.
4. Voi postiţi ca să vă certaţi şi să vă sfădiţi şi să bateţi furioşi cu pumnul; nu postiţi cum se cuvine zilei aceleia, ca glasul vostru să se audă sus.

5. Este oare acesta un post care Îmi place, o zi în care omul îşi smereşte sufletul său? Să-şi plece capul ca o trestie, să se culce pe sac şi în cenuşă, oare acesta se cheamă post, zi plăcută Domnului?
6. Nu ştiţi voi postul care Îmi place? - zice Domnul. Rupeţi lanţurile nedreptăţii, dezlegaţi legăturile jugului, daţi drumul celor asupriţi şi sfărâmaţi jugul lor.
7. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăposteşte în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l şi nu te ascunde de cel de un neam cu tine.
8. Atunci lumina ta va răsări ca zorile şi tămăduirea ta se va grăbi. Dreptatea ta va merge înaintea ta, iar în urma ta slava lui Dumnezeu.
9. Atunci vei striga şi Domnul te va auzi; la strigătul tău El va zice: Iată-mă! Dacă tu îndepărtezi din mijlocul tău asuprirea, ameninţarea cu mâna şi cuvântul de cârtire,
10. Dacă dai pâinea ta celui flămând şi tu saturi sufletul amărât, lumina ta va răsări în întuneric şi bezna ta va fi ca miezul zilei.
11. Domnul te va călăuzi necontenit şi în pustiu va sătura sufletul tău. El va da tărie oaselor tale şi vei fi ca o grădină adăpată, ca un izvor de apă vie, care nu seacă niciodată.
12. Pe vechile tale ruine se vor înălţa clădiri noi, vei ridica din nou temeliile străbune şi vei fi numit dregător de spărturi şi înnoitor de drumuri, ca ţara să poată fi locuită.
13. Dacă îţi vei opri piciorul tău în ziua de odihnă şi nu-ţi vei mai vedea de treburile tale în ziua Mea cea sfântă, ci vei socoti ziua de odihnă ca desfătare şi vrednică de cinste, ca sfinţită de Domnul, şi vei cinsti-o, fără să mai umbli, fără să te mai îndeletniceşti cu treburile tale şi fără să mai vorbeşti deşertăciuni,
14. Atunci vei afla desfătarea ta în Domnul. Eu te voi purta în car de biruinţă pe culmile cele mai înalte ale ţării şi te voi bucura de moştenirea tatălui tău Iacov, căci gura Domnului a grăit acestea.

Wikipedia - Isaia

Fresca "Profetul Isaia" de Michelangelo (Vatican, Capela Sixtină)

Isaia (în ebraică יְשַׁעְיָהוּ, Yəšaʿyáhu) a fost un profet evreu. Și-a început activitatea în Ierusalim în anul morții regelui Azaria și a continuat-o sub regii Ioatam (740 - 736), Ahaz (736 - 716) și Iezechia (716 - 687).

Date personale:
Născut: secolul VII î.e.n.
Decedat: secolul VI î.e.n.
Părinți: Amoz
Copii: Maher-shalal-hash-baz
Religie: iudaism
Ocupație: profet

Ideile de bază ale operei lui Isaia sunt: Dumnezeul lui Isaia este „cel sfânt”, Dumnezeu este singura realitate importantă, mesianismul, rămășițele - elita religioasă care este purtătoarea mesajului divin nealterat.

Partea aparținătoare lui Isaia este partea capitolelor 1-39 și se împarte în: profeții privitoare la tribul lui Iuda și Ierusalim (1-12), profeții privitoare la neamurile păgâne (13-23), marele apocalips (24-27), amenințări care încep cu „vai” (34-35) și o completare istorică (36-39).

După o veche tradiție iudaică, Isaia ar fi trăit până la începutul domniei lui Manase și ar fi fost ucis din ordinul acestui rege idolatru fiind tăiat cu fierăstrăul (690).

Isaia a trăit într-un timp când marea putere asiriană a ajuns la culmea sa prin anul 722 î.Cr., anul prăbușirii regatului de nord. Isaia a avut un rol atât religios cât și politic iar prin puterea convingerilor sale și prin activitatea sa, a dezvoltat o teologie despre Dumnezeu și însușirile sale și despre raporturile Lui cu lumea. El ar fi prezis conform interpretărilor creștinilor (interpretări care nu îi conving pe evrei, deoarece Isaia vorbește de o personificare a poporului Israel, nu discută despre Mesia) pe Mesia și împărăția mesianică cu atâtea amănunte încât Sfinții Părinți l-au numit „evanghelistul Vechiului Testament”.

Cercetătorii Bibliei consideră că a existat un Proto-Isaia, care a scris capitolele 1-39, conținând cuvintele din sec. VIII î.e.n. ale unui profet, amplificate în secolul al VII-lea î.e.n., care conform autorilor evanghelici ar fi creat o adevărată școală de gândire în perioada 740 - 701, un Deutero-Isaia (cap. 40-55) care a scris în secolul al VI-lea î.e.n., spre sfârșitul captivității babiloniene și un Trito-Isaia (cap. 56-66), care ar putea fi de fapt mai mulți autori, a/au scris la Ierusalim după întoarcerea din exil:pp. 558–562

ישעיה
ISAIAH

Orthodoxwiki - Sfântul prooroc Isaia

Isaia a fost fiul lui Amos și unul din cei patru mari prooroci ai Vechiului Testament (alături de Ieremia, Iezechiel și Daniel), personalitate foarte influentă în sec al VIII-lea î.Hr, în timpul regilor Ozia, Iotam, Ahaz, Iezechia și Manase, pe care a încercat să-i ajute și să-i îndrepte prin profeții, mustrări și îndemnuri. A murit ca martir. Biserica creștină îl prăznuiește la 9 mai.

Numele

Numele Isaia în limba ebraică este „Ieșaiahu”, ceea ce înseamnă „mântuirea lui Dumnezeu”

Activitatea

Activitatea proorocului Isaia este relatată în Cartea a IV-a a Regilor, Cartea a II-a a Cronicilor, unde este evocată domnia lui Iezechia și în Cartea lui Isaia.

În Noul Testament sunt foarte multe trimiteri la proorociile sale. Isaia l-a prezis pe Mesia cu atâtea amănunte încât Sfinții Părinți l-au numit evanghelistul Vechiului Testament.

Isaia a dat lui Mesia numele de Emmanel, care se tâlcuiește „Dumnezeu e cu noi”.

Opera

Isaia a scris cartea biblică care-i poartă numele, în care face o serie de profeții de amenințare și de mângâiere, acompaniate de încurajări, sfaturi și îndemnuri adresate regilor vremii.

A scris și cartea împăraților lui Iuda și Israel (2 Cron 32.32), în care scrie despre Ozia (2 Cron 26.22) și Iezechia (2 Cron 32.32).

Profețiile lui Isaia sunt citate de Iisus Hristos și apostoli aproape de 50 ori în mod exact și de vreo 40 de ori în mod liber.

Familia

Era căsătorit (Is 8.3) și avea doi copii (Is 7.3,8.3), potrivit propriei mărturii. Îi spune soției proorociță (Is 8.3)

Moartea și prăznuirea

Potrivit unei vechi tradiții evreiești, Isaia ar fi trăit până în timpul regelui Manase care, cu toate că-i era ginere, a poruncit să fie tăiat în două cu un fierăstrău. Această tradiție a fost admisă și de Biserica creștină, care îl prăznuiește la 9 mai.

Apostolul Pavel amintește de suferințele prin care au trecut unii creștini, menționând și pedeapsa tăierii cu fierăstrăul. (Evrei 11.37)

Imnografie

Tropar, glasul al 2-lea: Prăznuind pomenirea proorocului Tău Isaia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condac, glasul al 4-lea: Primind darul proorociei, proorocule şi mucenice Isaia, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de față ai arătat întruparea Domnului, la toate marginile pământului cu glas mare strigând: "Iată, Fecioara în pântece va lua!"

Bibliografia

- *Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 2001, ISBN 973-9332-86-2*
- *Nicolae Ciudin - Studiul Vechiului Testament, pag 175-185, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, ISBN 973-9332-59-5, Bucureşti, 2002*
- *Alfred Hărlăoanu - O istorie a mozaismului şi a Israelului antic, pag 372-384, Editura Nemira, 2001, Bucureşti, ISBN 973-569-508-1.*
- *Vladimir Prelipcean, Nicolae Neagă, Gheorghe Bârnă, Mircea Chialda-Studiul Vechiului Testament, 195-202, manual pentru Facultăţile Teologice, Editura Renaşterea, Cluj-Napoca, 2006, ISBN 973-8248-74-4*
- *Ene Braniște și Ecaterina Braniște-Dicționar enciclopedic de cunoștințe religioase, pag 224, Editura Diecezană Caransebeș, 2001, ISBN 973-97569-7-2*

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Hilandar

Printre odoarele aflate la Hilandar, există două cruci care au încastrate fragmente din Crucea Mântuitorului, un dar al împăratului Ioan al III-lea Vatatzes, şi o altă cruce împodobită cu pietre preţioase. Cea dintâi este o cruce din argint aurit, încrustată cu pietre preţioase; cealaltă este o străveche cruce bizantină, cu nestemate de mare preţ înlăuntrul cărora se pot vedea icoana Domnului Hristos şi a Maicii Sale.

De asemenea, din instrumentele folosite în timpul Pătimirilor Domnului, Hilandar posedă o frântură din coroana de spini, din trestie şi din veşmântul de înmormântare.

În Mănăstirea Hilandar se păstrează o parte din cinstitul cap al proorocului Isaia, o parte din capul Sfântului mare mucenic Artemie, mâna dreaptă a Sfântului Nichifor, patriarhul Constantinopolului, părţi din moaştele Sfinţilor Simeon Stâlpnicul, Lazăr din Muntele Galisiului, Pantelimon, Teodor Stratilat, Varvara şi Ecaterina.

În iconofilachion se află peste 1000 de icoane bizantine şi sârbeşti din secolele XIII-XVIII. Cea mai renumită icoană păstrată cu mare evlavie în biserica mare a mănăstirii este icoana Maicii Domnului „Trihirussa”.

De o nepreţuită valoare sunt şi două icoane, cea a Maicii Domnului Papadiki şi cea a Imnului Acatist.

La fel de valoroase sunt icoanele Pantocratorului şi a Maicii Domnului „Milostiva” (secolul al XIII-lea), precum şi icoanele pictate pe ambele părți - una cu Maica Domnului „Avramiotissa” şi Sfântul proroc Ilie (secolul al XIV-lea) şi cealaltă cu Maica Domnului şi Sfântul Sava (secolul al XIV-lea).

Icoane

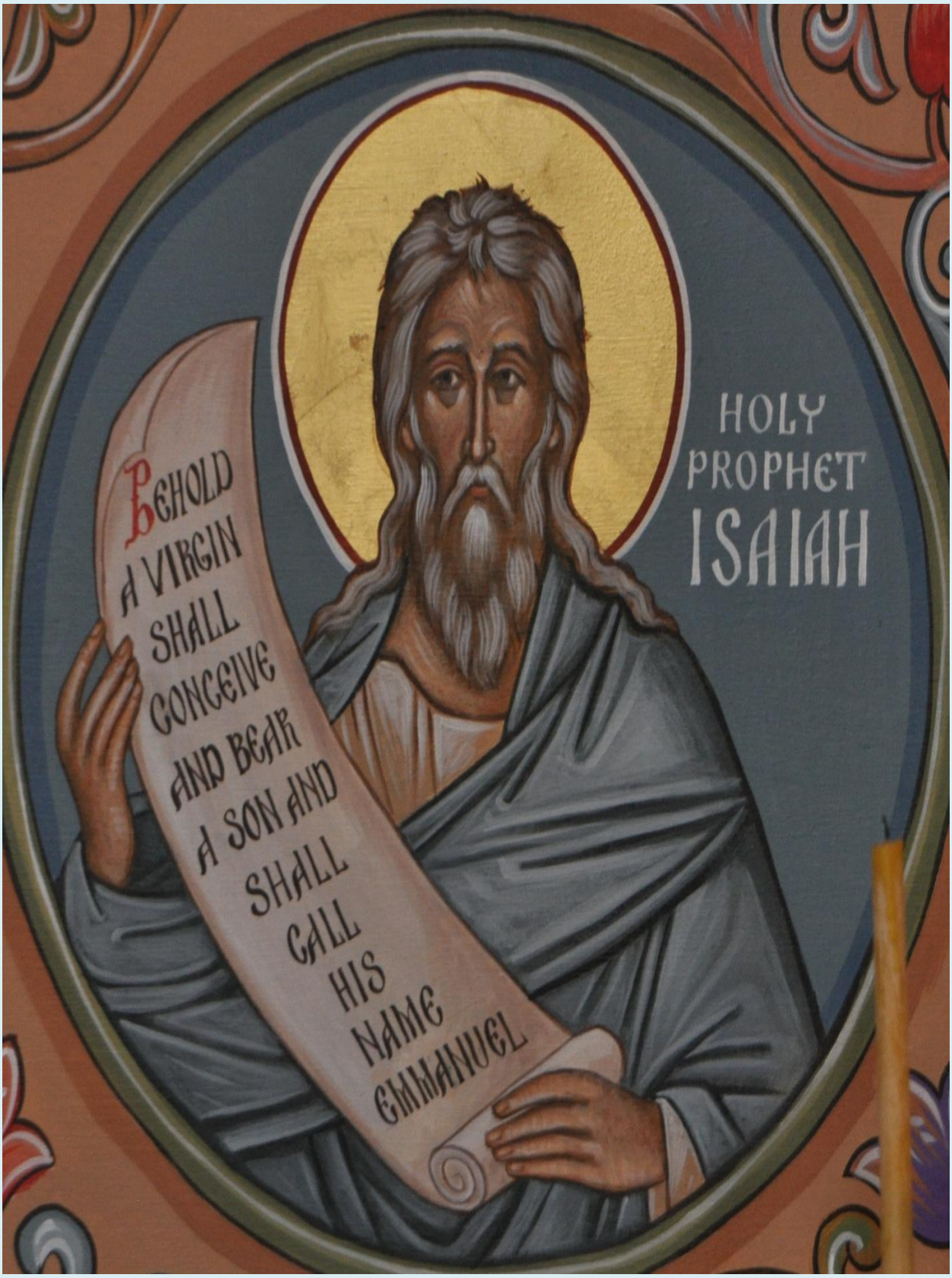
BEHOLD A VIRGIN SHALL CONCEIVE AND BEAR A SON AND SHALL CALL HIS NAME EMMANUEL
HOLY PROPHET ISAIAH

SF
PROO
ISAIA
BUCURA-SE-
VA SUFLETUL
MEU ÎNTRU
DOMNUL, CĂ
M-A ÎMBRĂCAT
ÎN VEȘMÂNTUL
MÂNTUIRII

PROPHET
ISAIAH
He was pierced for our offenses.

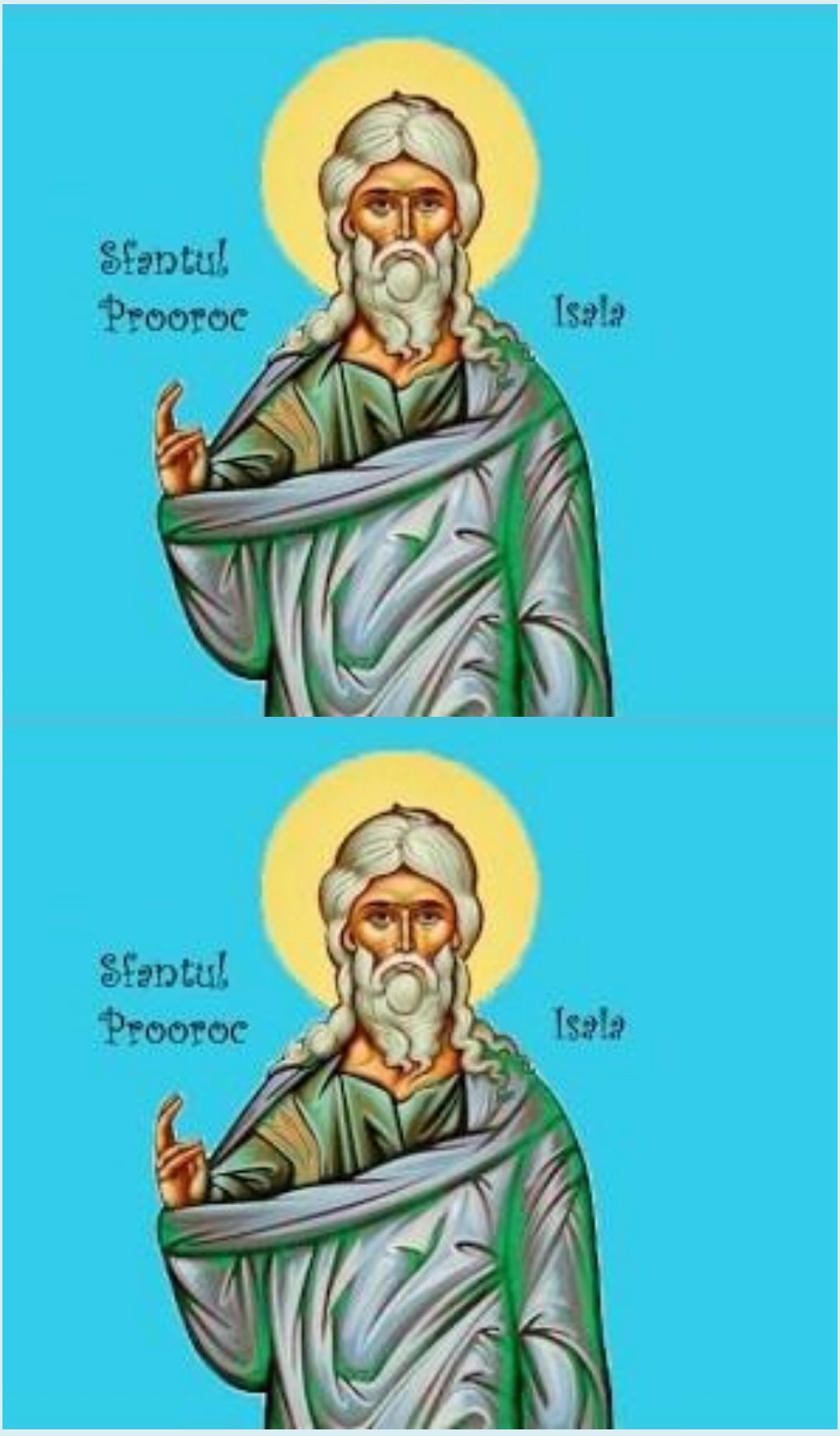
Sfantul
Prooroc
Isaia
Sfantul
Prooroc
Isaia

SF. PR.
"Sfânt,
Sfânt, Sfânt
Domnul Sava-
ot, plin este
cerul și pă-
mântul de
Slava Lui"

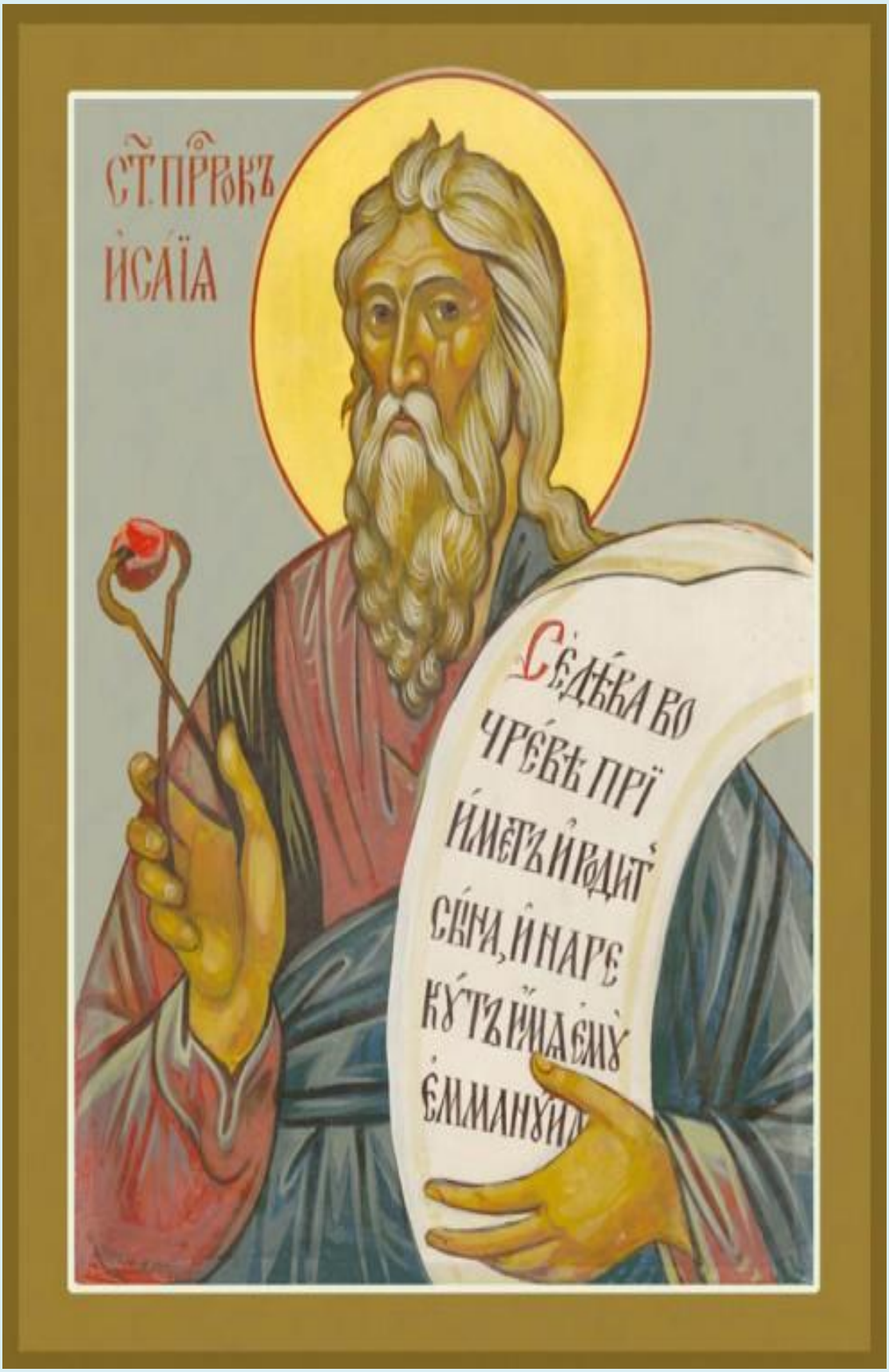
СТ. ПРОРОКЪ
ИСАЇА
СЄ ДѢВА ВО
ЧРЕВЕ ПРІ
ИМЕТЪ И РОДИТ
СЫНА, И НАРЕ
КУТЪ ИМЯ ЄМУ
ЄММАНУИЛ

Ο ΠΡΟ
ΗΣ
ΗΣΑΙΑ
ΘΙΑΟΝΤΟΝ
ΚΝΚΑΘΗ
ΜΕΝΟΝΕ
ΠΙΘΡΟΝΟ
ΥΨΗΛΟ.

Ὁ ΠΡΟΦΗΤΗΣ
ΗΣΑΪΑΣ

PROPHET ISAIAH
He was pierced for our offenses.

ΗCΑΪ

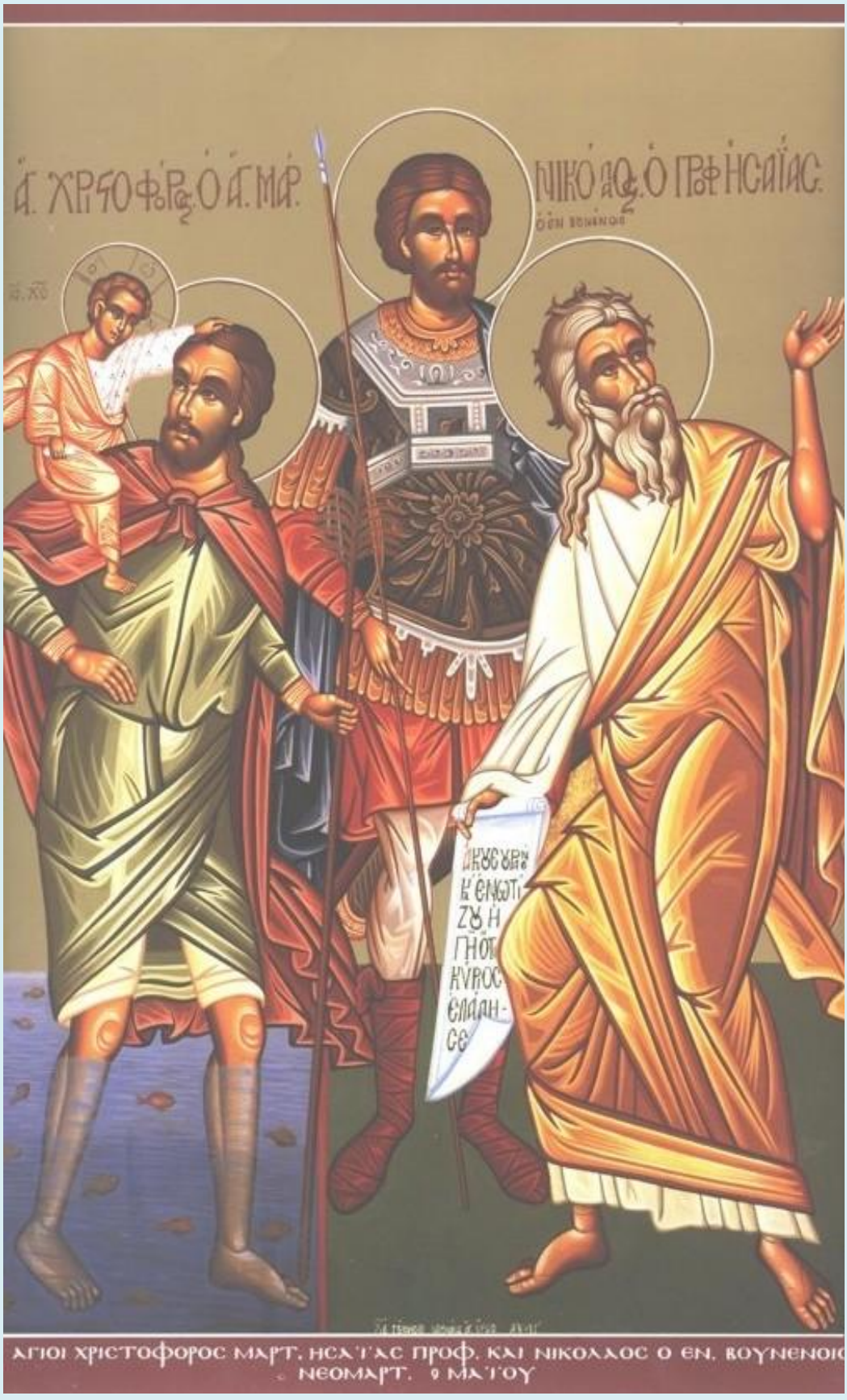

ΑΓΙΟΙ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΑΡΤ. ΗΣΑΪΑΣ ΠΡΟΦ. ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο ΕΝ. ΒΟΥΝΕΝΟΙ
ΝΕΟΜΑΡΤ. 9 ΜΑΪΟΥ

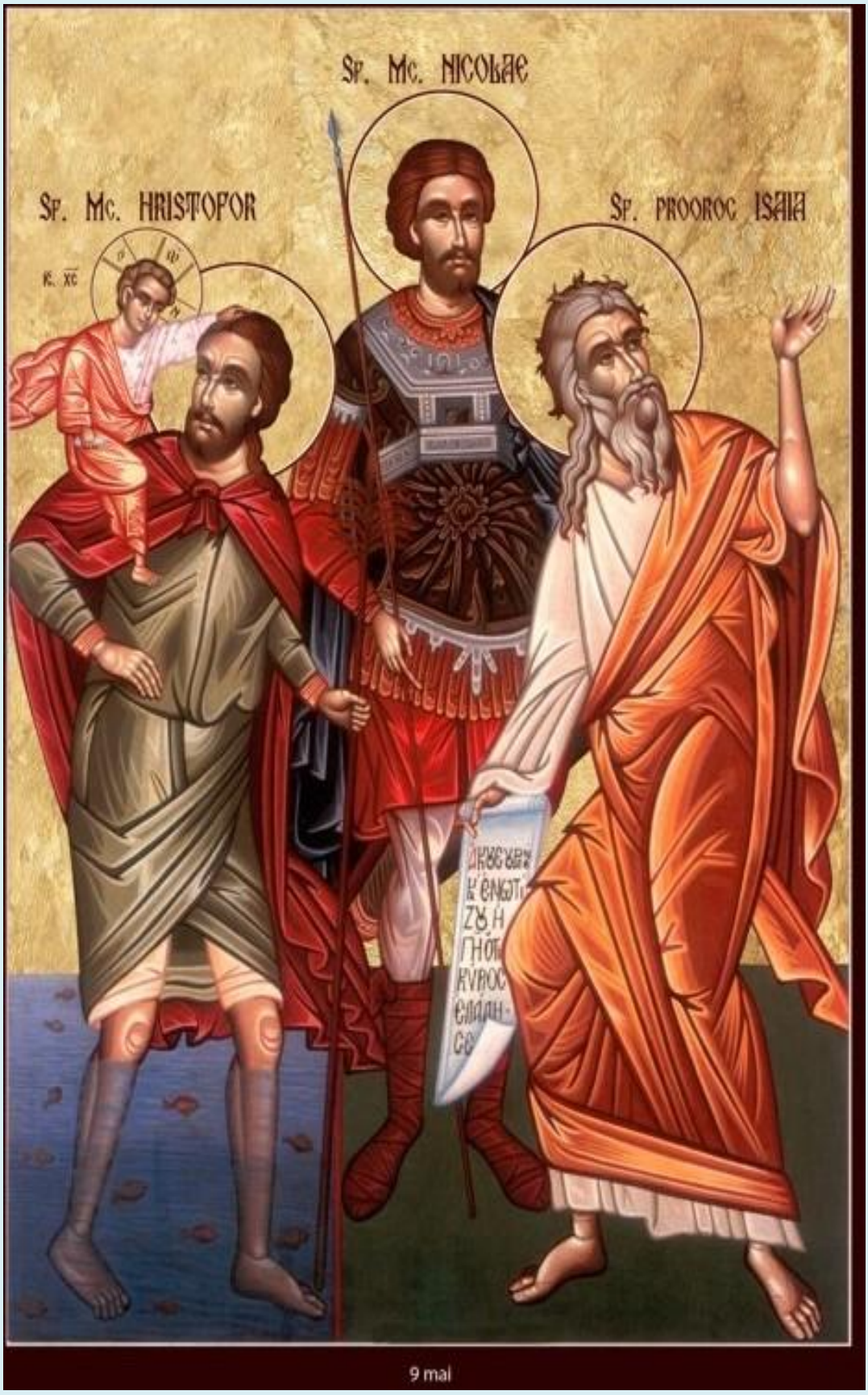
Sf. Mc. NICOLAE
Sf. Mc. HRISTOFOR
Sf. PROOROC ISAIA
9 mai

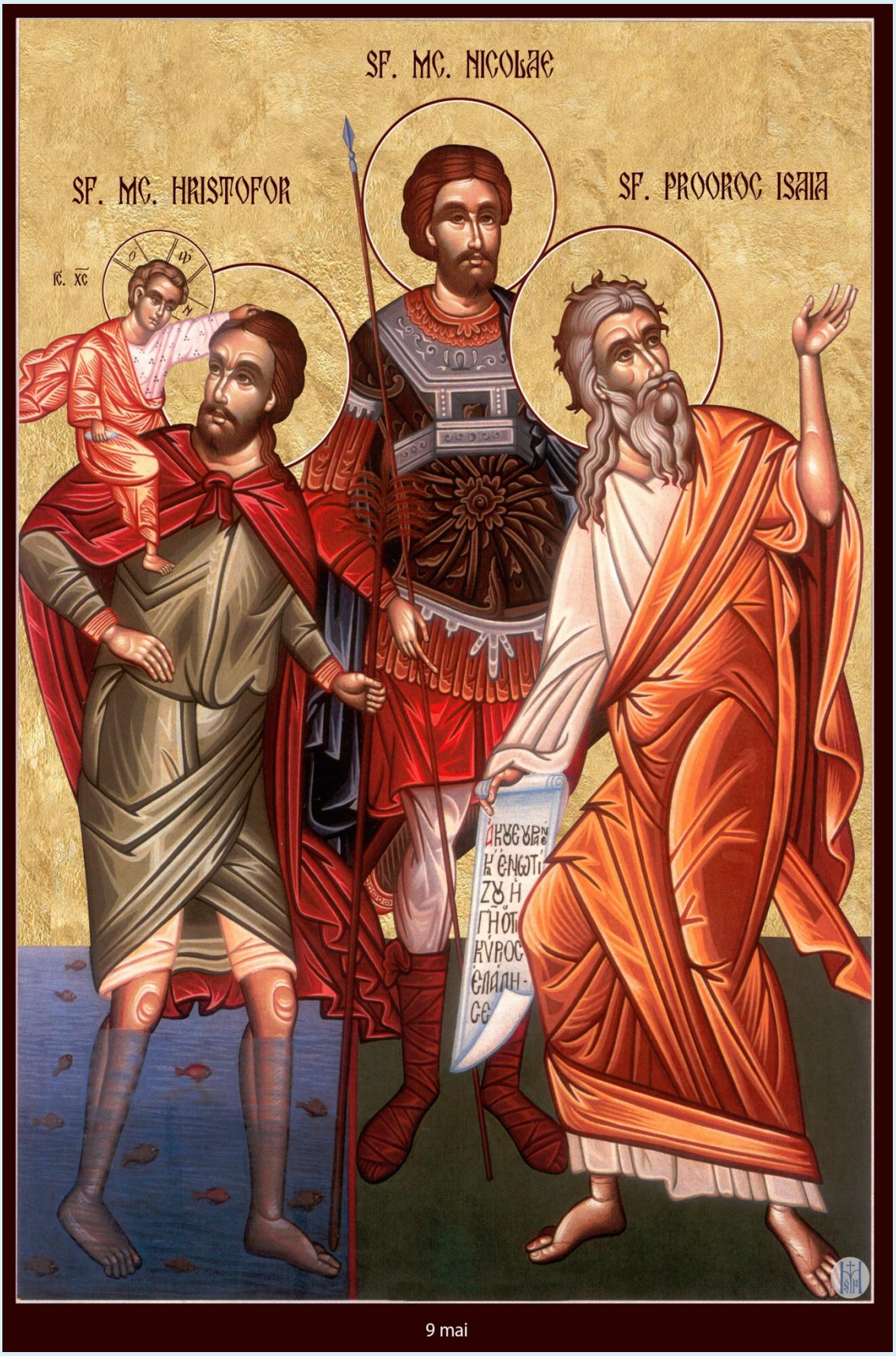

9 mai

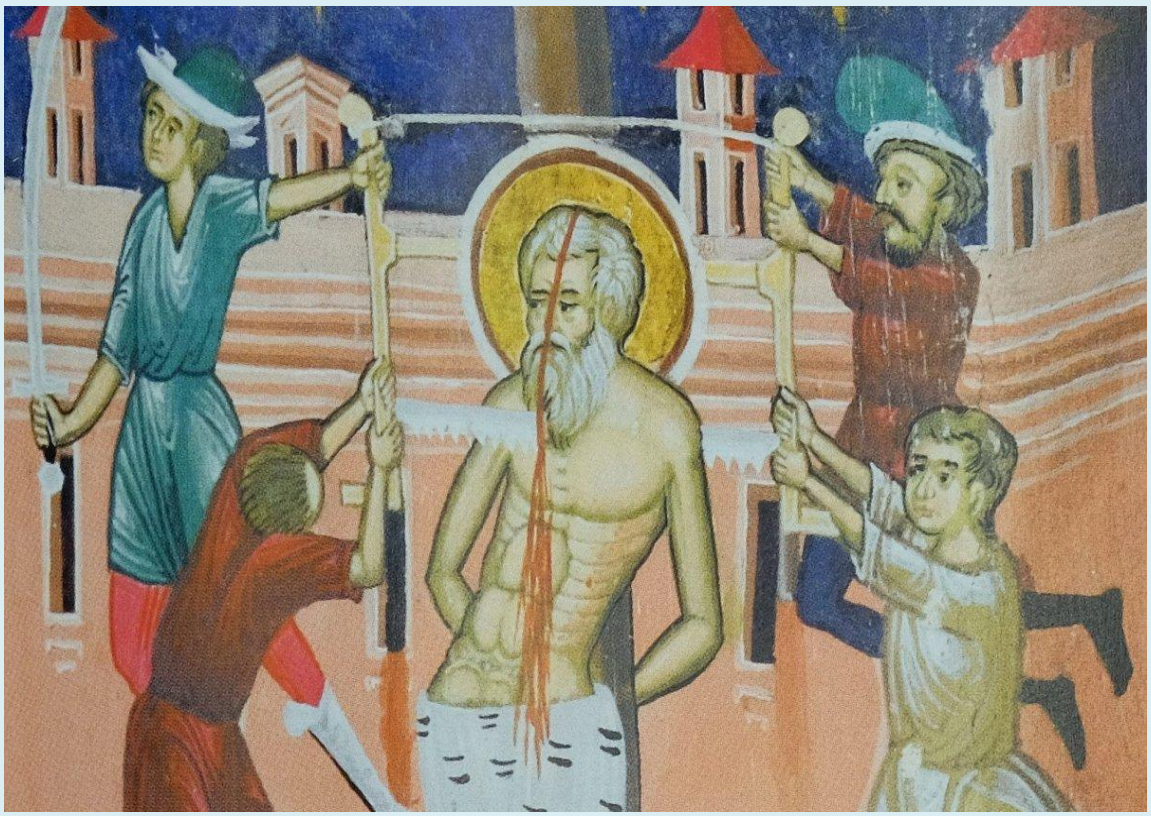

СТГО ГРКА

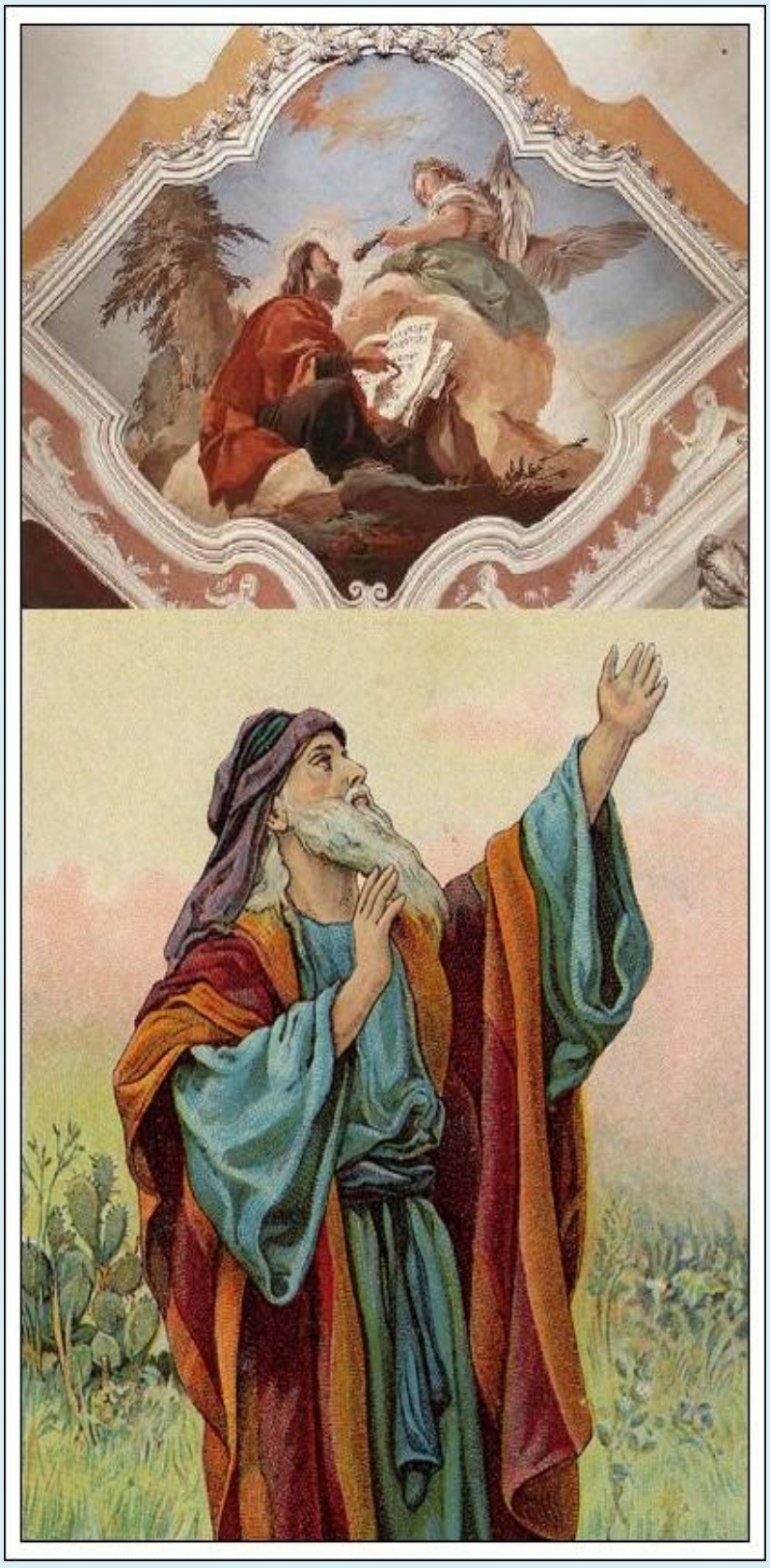

Bucură-te, Sfinte proroc Isaia!